

DEFTER

27

HASAN AKAR

İÇİNDEKİLER

HAŞİRLE ALAKALI HUSUSİ NOTLARIM.....	7
AKLIMA, AKLIMLA NASIL HÂKİM OLURUM.....	12
ÖLÜ KORKUSU	13
AHİRETİN VARLIĞI SENİ NİYE RAHATSIZ EDİYOR?	14
ALEMİNDE CENNETİ VE CEHENNEMİ UYANDIRMAK	15
GIYBET, İFTİRA VE ZİNA ÇOCUĞUDUR DEYİP İLAN ETMEK.....	15
İLİM NETİCE DEĞİL VESİLEDİR.....	16
İNSANIN DEĞERİNİ OLUŞTURAN BİR SEBEPTEN ÇEVRESİDİR	16
İMAN GAYBADIR.....	16
İNCİR VE ZEYTİN	17
ZAHİRDE İYİ NİYETLİ OLUP OLMADIĞINI NASIL ANLARSIN?.....	19
HAŞİR – 4	21
RUHUN DAMLALARI	22
SİRAYET KANUNU	23
HACCIN HİKMETLERİ	23
1. KUBA MESCİDİ	23
2. CUMA MESCİDİ	24
3. KIBLETEYN (İKİ KIBLELİ)	25
4. UHUD ŞEHİTLİĞİ	25
4. 7 MESCİD	26
Allah Şah Damarımızdan Daha Yakındır Ne Demek?	33
Ders Anında Notlar “Ezel ve Ebed”	34
PSİKOLOJİ.....	35
RENKLERİN DİLİ VE MANALARI	37
1- KIRMIZI:	37
2- BEYAZ:.....	38

3- SARI RENK:	38
4- YEŞİL:	39
5- MAVİ:.....	39
6- MOR:	40
7- SİYAH:.....	41
8- TURKUAZ:.....	42
9- KAHVERENGİ:	42
DEİST - TEİST	43
Bu Kadar Okuyoruz da Niye Olması Gerektiği Kadar Olmuyor? Olamıyoruz. Niye Var Olman Gerektiği Yerde Değilim!.....	44
Derste Alınan Notlar: Ahireti Burada Yaşamak- Cisim – Beden-i Misali – Cesed.	46
Matematik.....	47
NAMAZ ve KUR'AN'I OKUMAK	48
CİN VE ŞEYTAN	48
PSİKOLOJİ.....	51
Allah'ın (CC) Alternatifi Yok!	53
PSİKOLOJİ.....	53
VEFA	54
Şaka	55
Ötelerdeki Enerji Vücutlarımız	55
Dersten Alınan Notlar (Velayet).....	57
21. Lem'a İhlas Risalesindeki 2. Düsturdaki 3 misalin hikmeti.....	60
Peygamber Mucizelerinde 7 İşaret	60
24. Sözdeki Manaların Dizilişi.....	60
Çarşamba Tılsım Dershanesindeki Ders Notları	63
Bremerhaven Ders Notu (24. Söz - 2. Dal - İrfan Kardeş).....	63
İKİNCİ DAL 2. KEZ TEKRAR DERSİ	64

24. SÖZ - 2. DAL.....	65
PSİKOLOJİ.....	65
“KUDRET” Ders Notu	68
SOHBET.....	68
ZAMAN VE MEKAN	68
Geleceği Olanın Geçmişinden Kopamaz.....	69
Aklına; Aklınla Hâkim Olamazsın	69
Esrar (sırların cem'i).....	69
“Kişi Fiilinin Hâlıkıdır” Der Mu'tezile	70
Düşüncelerini Kontrol Etme	70
Ahireti Niye Anlayıp Hissedemiyoruz.....	71
ADALET	71
Ahiretin Üst Perdesi Dünya	72
Ahret Olması Lazım	73
Ne Yapayım?.....	74
Vücut Mertebeleri	74
DERS ANINDA ALINAN NOTLAR	75
VAHİY ÇEŞİTLERİ	75
Ders Anında Alınan Notlar.....	77
ŞEYTAN.....	77
Hızır.....	78
Dersten Alınan Notlar	79
KOKU	79
AHMAK.....	82
EZEL - EBED - Ders Notları	85
Endişem ve Tesellim	88
“VEFASIZ” - “VEFA”	89

MODERN KÖLELİK	93
SİHİR - BÜYÜ - SEMBOL - SİMGE ÜÇGENİ.....	94
Korkularından Emin Olmak İçin	102
Din Adına Dayatmalar Niye Oluyor?.....	103
“ENE VE KAB-I KAVSEYN”.....	103
KAB-I KAVSEYN.....	108
Ehad - Vahid - Vahdaniyet.....	112
Zaman (momentum):.....	113
DÜŞÜNÜRKEN	114
KOKU - 2.....	114
Hususi hukuka misal: (İmam-ı Şafii'den)	120
Kendini ve Karşılı İnşa ve İhya Eden Kaideler.....	121
Dünya Tenteli Bir Perdedir ve Adem	122
Psikoloji	122
Nerelerde Hata Yapıyoruz?	123
Kötü Arkadaş Gölge Gibidir	124
Şeytan Kadınlara.. Erkeklerle Farklı Yanaşır.....	124
19. Defterin 369. Sayfasındaki Mİ'RAC NOTLARIMIN Devamı.....	125
Hususi Notlarım (Lahut – Ceberut – Melekut – Nasut).....	129
Ölümün; Suret – Kanuniyet – Hakikatı – Mahiyeti	129
BEKA.....	130
MANA - KELAM - DÜŞÜNCE - LÜGAT - 2.....	131
Öfke.....	133
Akıl	133
Allah'ı (cc) Niye Hakkıyla Bilmiyoruz?	133
Sen Nurcu musun?.....	144
YALAN.....	145

Sırr-ı İnsani.....	152
Hamiyetsiz, Asılsız Olanların Sıfatları	153
Müslümanda Kusur Arıyor ki Vicdanını Sustursun	153
Haşir.. Öldükten Sonra Dirilme - 2.....	154
Vejetaryen	155
İLİM	156
Bakara: 57 ve Taha:80 “Yüz Ellerinize bildircin eti ve kudret helvası indirdik” ...	158
GEÇMİŞ KAVİMLER	158
LUT KAVMİ.....	158
AD KAVMİ.....	158
SEMUD KAVMİ.....	158
Risale-i Nur'da Teceddüd	159
PSİKOLOJİ.....	160
Ayasofya ve Tabutu Sekine.....	162
Talut - Calut (Bakara 249 - 251)	163
“Yazdırıldı” Ne Demek?	165
Şeytanın Kur’andaki Sıfatları	166
İLTİZAM (التزام)	168
İLTİZAMIN HÜLASASI	180
Ehl-i Dünya ile İhtilat Etme	189
İTİKAD (اعتقاد)	189
SALABET TOPLAMASI.....	242
Düşünürken - Para - Ehad.....	258
Mana – Kelamlar – Düşünceler – Lügatlar -1	259
Kainatta Kaos Var Mı? -1	267
Haşir.. Öldükten Sonra Dirilme	268
İhlas – Hak – Dalalet – Taassub – Samimiyet	269

Psikoloji Tesbitler	270
İnandığı için hem müslüman hem de dava adamları herşeylerin feda ediyorlar. 272	272
ÜZÜLME -1-	273
Hakikatı bulmanın içsel alemindeki alametlerinden biri şudur ki:.....	274
PSİKOLOJİ.....	277
YANLIZLAŞMAK	278
DÜŞÜNÜRKEN	279
GAYE SAHİBİ OLMAK	284
Dersten Alınan Notlar	285
TAHAYYÜL	286
Kader İlim Nev'indendir - İlim Maluma Tabidir	293
HAYAL VE TAHAYYÜL HAKKINDA HUSUSİ MULAHAZALARIM	312
HAYAL.....	328
Ülfet Belasına Niye Dûçar Olduk. Nasıl Kurtulunabilir?	369
Düşünürken	370
YAZILI DEFTERE GÖRE İNDEKS	372

Nisa Suresi: 10. Ayet

“Kim bir kötülük yapar yahut günah işleyerek Kendine yazık eder sonra da Allah’tan af ve mağfiret dilerse Allah’ı çok bağışlayıcı çok merhametli bulur.”

HAŞİRLE ALAKALI HUSUSİ NOTLARIM

Buzdan pekmeze gidemezsin. Buzdan suya gidersin. Aynen bunun gibi dünyadaki yaşantının aslına hakikatına doğru gitme sürecidir ölüm.

Dimağdaki yapı mertebeleri senin için ne kadar gerçekse dünyaya göre ahirette bu kadar gerçektir. Bu dünya hayatında mülk ile melekütü ne kadar dengelere oturtulmuşsa ahiretin de o kadar oturmuş demektir. Enfüsünü dengeye getirebilmektir.

Senin dünyanda iç içe girmiş ne kadar dünyalar varsa bu dünya denilen kafanın da içi o kadar kesin âlemler var. Senin kafandakilerin gerçekliği kadar gerçekler. Senin kafana benziyor dünya. Bunun içi de dolu.

Bir top ampulün içinde çok çeşitli renkli ampuller varsa (minnacık ampuller) Tek ampulün içindeki binlerce renklerin olması gibi... Dünyada böyle ampul gibi binlerce alemlere camii...

Çok çeşitli renkler gibi, bitkinin içindeki elementler gibi, kelamın içindeki senin gibi bu alemde böyle dolu. Sen içi boş olan bir şeyi dünyada gördün mü? İçi boş bir şey olamaz. Bu dünyanın içi boş olabilir mi?

Nasıl ki sanatçı görüp sanatkârına intikal edemeyenlere şaşırduğumuz gibi... Bu dünyada da ahireti görememek, ona intikal edememek onun gibi şaşılacak bir şey.! Dünyanın içi boş zannedilmesi, sanattan sanatkârı görememek kadar garip olsa gerek...

- Bir duygu ve his tatmin edilirse başka istemediği gibi, eğer biz ahiret inancımızla O haletleri inkişaf ettirsek ki; huzur feyz ulvi hazlar ahirete ait latifelerdirler. Bunların kalitesi ve çapını genişletirsek dünyaya ait lezzetleri istemez oluruz.

- Ölüm, üzerindeki kalkması demektir. Sanki çekirdeğin üstündekilerin kalkması gibi...

- Hem nasıl ki hayatın içinde arızalar çıktığında küçük bir ameliyat ve operasyon için seni hastanenin bodrumuna -ameliyathaneye- indiriyorlar. Uyutan ayrı, ameliyat yapan ayrı ,seni uyandırdıklarında kendini odanda gördüğün gibi... Küçük operasyon

için narkoza girmeyi kabul ve cesaret ettiğin gibi... Narkoz anı = sekerat, ameliyat yapan = münker-nekir , uyanmada = berzah hayatı . Sen bunları güvenip teslim olduğun kadar Rabbine ve Ahirete imanın nispetinde de güven ve tevekkülün olur ve operasyon rahat ve suhuletli geçer.

Senin beşerilik haletlerin ölünce ulvi haletler ortaya çıkıyor. İşte ölümler dirildi. Beşerilik ve bedensellik haletler perdedir, battaniyedir. Bunların ölümü diğerlerinin ortaya çıkması, dirilmesidir. Ölümlerin dirilmesi aynen bunun gibidir. Hem nasıl ki ders ve ders sonrası ne güzel haletler ortaya çıkarıyor, diriliyor. Daha önce yoktu. Nedir bu halet? Neredeydi? Şimdi niye ortaya çıkabildi? Sorular = dünya sorularının cevapları = haşir, dirilme. Avam ölünce dirilecek... Havass gaflet haletlerini ortadan kaldırıncaya, öldürünce onun altında güzel haletler kendini gösteriyor, dirilmiş oluyor.

Aşağıya indikçe, derinleştikçe ki (Nisa:162) *“Fakat onlar ilimde derinleşmiş olanlar ve müminler,...”* sırrı sıyrıldıkça zahirden batında diriliyorsun.

Güzel haletlerin beri gelmesi dirilmektir. Kötü haletlerin gitmesi perde olmaması ölmesi... Dirilmeyi kabirde, haşirde hakikatı olacak... Burada sureti ve siması oluyor.

Nasıl ki ölüm denilen şey; beşerilikten nefsaniyetten dünya ile alakalı hislerden çıkmaktır. Ölüm bu dünyadan gitti, buna deniliyor. Havas ise yaşarken bunlardan sıyrılmaya arkasındakiler ile ortada yani zahir -herkesin bildiği- gitti kendine has haletler dünyasına girdi. Burada bizimleyken aslında ulvi haletlerin bütünlüğünde; yani bizim hayalimize gelmeyen şeyleri daha burada yaşıyor.

Aslında şecere-i hilkatin kuruluşundan sonuna kadar olmuş olacakları insan enfüsü alemin de şahit olabilir... İnkışafı nisbetinde...

Aslında öldükten sonra dirilmekte; beşeriyet haletlerin ölümü ulvi haletlerin dirilmesi ki, bu ulvi haletler buralı değil, dünya cinsinden ve bedensel cinsinden şeyler değildir. Yani derste namazda ve ibadetin herhangi birini icra ederken yaşadığın haz, huzur, feyz gibi lahuti haletler ne yediğin gıdalardan ne de bedensel hazlardan değil. O ulvi hazlar, feyzler ötelere buralarda -ruh aynasında- temessül etmesidir. Yani **buradayken orayı yaşıyorsun. Ama yaşadığını bir sen biliyorsun, kimse bilmiyor.**

- Ölümle geldiğin yere gidiyorsun. Bir farkın ortaya çıkacak. O da bilerek gideceksin. Orada iken orada olduğunu bilmediğinden hatırlamıyorsun. Çünkü oraya sonra hatırlatacak bir şey olmadığından. Gerçi iman ve tefekkür oradaki geçmişini

hatırlatıyor. Orayı hatırladıkça oraya karşı ürkekliğin kayboluyor. Tıpkı çakmak taşından kıvılcım çıkması gibi oranın üstü açılıyor.

• **İnsanın efkârı, hissiyatı, emel ve arzuları ahirete hem işaret eder hem de gösterir.**

• Herkesin yanında iken içsel alemler, haletler itibarıyla herkesten farklı ve ayrı yaşıyorsun. Burada iken iç alemin buralı değil. Ve iç aleminin dünyasını dünyada da talep etmiyorsun. Ama dış dünya senin için ne kadar gerçek ve seni etkilediği gibi, içsel alemde, dış dünyadan senin için daha gerçek daha güvenilir ve daha önemlidir. Çünkü orada yalnız sen yaşıyorsun ... Oysa dış dünyada herkesle beraber yaşıyorsun.

• Bizi zahir aldatıyor. Yani ölenin öldüğünü görüyoruz. Ama nereye gittiğini görmüyoruz. Acaba ikisini beraber görmüş olsaydın ne derdin?

• Nasıl ki Yusuf Aleyhisselam güzelliğinden elini kestikleri halde hissetmeyen hanımlar ve Zeliha gibi... Sekeratta açılan ahiret alemlerine göre sen de sekerat acısını duymazsın inşaAllah. Kâfir ise bilakistir.

• Toprağın altı yokluk, hiçlik ülkesi nasıl denir. Varlığın içine neresine hiçliği koyacaksın. Hiçliği kim bulmuş. Hem hiçliği varlığın neresine nasıl koyacaksın?

Matematiğin içinde hiçlik yokluk olur mu? Sıfır bile bütün sayıları zatında barındıran sayısız sayıdır. Bir rasyonel sayılar var. Birde irrasyonel sayılar var.

• Denizin içinde yapılan icraat topraktakiler için, denizin dışındakiler için olduğu gibi, insanın ruhu da burası için değil, dünyaya yapılan icraat da ahiret içindir.

• Nasıl ki hiç portakalı görmemiş. Portakalın kokusuyla şekline intikal edemiyorsa, ruh da ahiretin kokusu olan beka ile ahiretin şeklini tasvir edemiyor.

• Sebatsız menzillerde →	}	bahir bir hikmetin intizamı
devamsız meydanlarda →		zahir bir inayetin işârâtı
bekasız meşherlerde →		âlf bir adaletin emarâtı
		vâsi bir merhametin semarâtı
		görünüyor. (Sözler:56)

Eğer ahiret olmazsa, bunlar zıtlarına hizmet etmiş olur ki, zıtlarına inkılabı demektir.

• Doğuştan âmâ olana portakal kokusunu koklatsak. O kokudan portakalın şekline, tadına fikren ve hayalen ulaşamaz. Aynen bunun gibide, **ruhun ahiret kokusunu alıyor ama şekillendiremiyor.**

• Kâinatta görünen; hikmet, inayet, adalet ve merhamet. Bizim merhamet, adalet ve hikmetimiz bu sistemin içinden çıktı. Ve sistemin üstünde işliyor. Bu sistemi kuran bu sisteme de benzemediğine göre onun adaleti, inayeti, hikmeti ve merhametine işaretlerdir. Yoksa haşa o bunların da ötesindedir.

• Ahiret bu dünyadan daha güzel deniliyor. Yine gitmeden ödümüz patlıyor. Ya ahiret dünyadan 70 kat aşağı olduğu dense nasıl olurduk acaba...

• Suret hakikate istinad eder ondan kuvvet alır sırrınca: sima ve suretle ruhu düşün. Simama ruh ne kadar yakın ise, ahirette dünyaya o kadar yakın.

• Burada orayı -ahireti- fikir olduğu gibi hissi yaşarsan orada yabancılık çekmezsin. Bunun alâmeti de sen burada yabancılık çekersin.

• Bilmediğin bir numaradan, bilmediğin bir memlekette, bilmediğin birisi telefonuna düşse ve konuşsan... Onun vücudundan şüphe eder misin?

– Tabii ki hayır.

Yani o benimle konuşan biri var.. Şüphesiz.

Aynen bunun gibi;

Ruh aynasında ötelere seninle konuşan ki; bu konuşma ses düzeyinde değil.

► Meyil ► ihtiyaç ► iştihak ► incizapla... Oraları gösteriyor. Oraları ifade ediyor.

Ve senin ruhunu oralarla boyladı. Hatta içsel alemin oralarsız olamaz hale geldi.

Senin ruhunun aynası ile ötelere konuşuyor. Sen artık ötelere şüphe duyar mısın?

Hem ruhunda gözüken ötelere buralardan, yaşadığın dünya cinsinden değil. Buralı değil. Yani buranın isteklerine benzemiyor.

• **Vaad edilen O'na zor değil. Çünkü benzerini zaten yapmış.** *Misal:* Bir anda her yerde olacaksınız. Ölüm olmayacak... gibi vaadler var.

Zaten bunların benzerleri var. Bir anda her yerde olacağınıza misal; güneş, ses dalgası ve hakikatlar... her yerde olması...

Ölümsüzlüğe de misal; ölüm çürümektir. Mevt ise çekirdekten ağacın çıkması, ağaca tebdil olması... Hem suretler değişiyor ama hakikatler değişmiyor. İnsanın ruhu misal verirsek; libası olan hayattır. Hanesi ve yuvası olan bedeni değişiyor, ölüyor ama beni ben yapan aynen devam ediyor. Ruha giydirilen libas, hisler, duygular, meyiller, arzular vs. hep değişiyor.

Yani Allah'ın vaat ettiği şeylerin benzerleri dünyada zaten var. Gördüğün halde nasıl yapar denilir mi?

Hem vaad edilen şey güç bir şeyler değil. Senin ruhunun bekledikleri... şaşırıyor ruh. Zaten ben böyle bir şey istiyorum diyorum ruh lisan-ı haliyle...

- Cesedle ruhu ne kadar ayırabilirse, o nisbetle dünya ile ahireti ayırır. Cesedde: bedende → ruhu, dünyada da → ahireti..

- Şu anda herkesle beraber olduğun halde, yaşadığın halet-i ruhiyenden kimsenin haberi yok. Kimse şahid değil. Bu haleti yaşadığın zahir dünyadan bazen çok farklı bazen aynı oluyor. Bazen cehennemi bazen de cenneti haletleri yaşıyorsun. Yaşadığın haletlerinden, hislerinden kimselerin haberi bile olmuyor.

- Hiçbir şey yokken, düşünceyle ortaya çıkan haletler ve hisler insanı sarmadığı gibi; Azrail (as) da aynen bunun gibi seni bloke edecek. Nasıl bir düşünce senin hususi dünyanı oluşturur; orası bazen cennet bazen cehennem olur. Pat diye ortaya çıkan bir düşünce seni içine aldığı gibi; Azrail (as) da; bazılarını cehennemi bir haletle, bazılarını da cenneti halete sokar. Âdeti: düşüncelerin senin Azrail'in kâh seni cennete, kâh cehenneme sokar.

- Haletlerimiz ahiretin üstünü açtığı gibi; yeis, korku, zulmet gibi şeylerden cehennemin üstünü açıyor.

- **İnsanın dünyevi hayatının tümünü iman-i bilahiret nizama kıblesine koyuyor.** İnsanın manevi duygularına hem istikamet veriyor hem de içlerini mana ve feyz ile dolduruyor. İman ettiğin şeyle tatmin oluyor ve oradan huzur, haz, neşe, saadet, bast, teslimiyet ve güven geliyor. Eğer ahirete iman yoksa; fikirlerine, hislerine ve duygularına ne ile istikamet verecektir. Yani: ne, ne için, niye ve neden odur diyecektin.

Yani: Merhametin, şefkatin, adaletin ve inayetin içini ne ile doldurup istikamete koyacaktık. Yoksa ya ifrat ya da tefritte olacaktı. Semavi dinlerin dışında maneviyata

yani şefkate, merhamete, adalet ve inayetin vasatı olamazdı. İçini doldurmak demek. Suyun içini H₂O bilmezsen nerede nasıl kullanacaksın.

- Ahireti inkâr edene sordum: Ahiretin varlığı seni niye rahatsız ediyor? Hakikaten ahiretin varlığı kime zararı var ki, varlığına düşman oluyorsun?
- Cismen cennet gibi yerde yaşarken, fikren ve hissen cehennemi yaşar. Bazen de bunun tersi olur. Ahirette bunun gibi dünyada. Yani içsel fikri, hissi ve duyguları ve latifeleri cisminin, bedeninin neresindeyseler, ahirette dünyanın orasındadır.

AKLIMA, AKLIMLA NASIL HÂKİM OLURUM

Akıl alettir. Varlığın içinde vazifesi var. Eğer vahye tabi olursa o akıl, aklın arkasına geçer. O zaman Allah cc canibinden, yani akılı yapan canibinden aklına hükmedersin. Aklına hükmetme yetisini ve yetkiyi alırsın. O zaman aklının izacından (tacizinden) kurtulursun.

Biliyorsun ki aklın en büyük belası yine kendisi. Düşüncelerinin belası yine düşüncelerindir. Varlığın arkasına geçmedikçe kendine hükmedemezsin. Hükmedemeyince yer yer sıkıntı patlamaları olur.

Varlığın arkasına geçmek demek; vahye kayıtsız şartsız tabi olmak. Edille-i Şeriyeyi ve sünnet-i seniyeyle ölçü yapıp, imamları rehber ittihaz etmekle olur. İmamların ittifakına ve icmaina tabi olmak bizi vehim ve vesveselerden kurtarır. Ondandır ki ehl-i sünnetin düşmanları hem ilk yapmak istedikleri şey mezhep imamlarına Asrın müceddidlerine hücum ettiler, ediyorlar. Onlara karşı senin kutsiyetini kırmak istiyorlar. Seni sana bırakıp, aklına aklını yem yapmak istiyorlar. Bu sıkıntılarında kurtulmanın ve kendine hâkim olmanın; bunu yapmanın bu asırda en müessir yolu: Risale-i Nur eserlerini dikkatli ve tefekkürle ısrarla okumak. Ve okuyanlarla daima beraber olmaktır.

Maddeye madde arkasına şifresini koymak misali: Nutfenin içine ceddinin bazı özelliklerini koymak.... Yani: maddi iken ceddinin huylarını nasıl koymuşsa Kur'an'ın harflerine ötelere öyle koymuş.

Uzaktan cep telefonuyla kapıları açmak. Su pompalarını çalıştırmak. Bilgisayarlara girmek mobese ile şehri seyretmek vb. Yani Emr-i tekvinden gelen hurufat ayat-ı tekviniyeyle aktif edip çalıştırıyor. Hani mikrofonla konuş kişinin sesi telden gittiği gibi...

O harfleri kutsiyetin nispetinde aktif oluyorlar. Nasıl ki sende arş diyorsun, komutan da arş diyor ama netice farklı oluyor.

İnsanın evamir-i tekviniyesi olan

► İhtiyaç

► İştihak

► İncizab

► Meyil

sen de uyanma nispetinde ayat-ı tekviniyenin şifresine giriyorsun.

• İnsan ihlasın sırrını yakalaması nisbetinde kutsiyet kesbediyor. İnsan hastalıklarla ve musibetlerle hayatı tasaffi ediyor, kemal bulur, kuvvet bulur, terakki eder, netice verir, tekâmül eder.

• **DİŞR:** Dua ile, iman ile, şuur ile. Rıza ile havada olup havanın arkasına geçiyorsun. Bunun tersini şeytan ve avenesi **Lem'alar: 85 "insanın mahiyetinde muzır madenler hükmünde bulunan fena istidadları işlettirmekten..."**

• Durup dururken insandan kelim çıkması normal mi?

ÖLÜ KORKUSU

(14.04.2017) (Zeytinburnu)

Odaya girdi. Yatıyordu. Uyuyor mu öldü mü bilmediği için rahattı. Adam uyuyor, hatta güzel rüyanın içindeydi. Ama bu insana baktı ki ölmüş. Feryad edip bağırmaya başladı ve çok korktu. Değişen ne ki korktu. Şekil aynı.

Korkunun sebebi korkanın kafasındaki zann... Çünkü ölümden az önceki rüyanın 7 kat daha ileri gerçek hayattı.

Uyurken korkmadın. Aynı şekilde ölmüş denildi korktun. Korku senin kafanda...

• Allah'ı cc ve ahireti kendinden uzak düşündüğünden anlamıyor ve görmüyorsun. Ahireti senin huzurun ve huzursuzluğun kadar yakın. Sendeki huzur dursa, ağaç olsa al sana cennet. Sendeki her çeşit, çeşitleriyle beraber huzursuzluğunda dursa ve ağaç olsa al sana cehennem...

Açlık elemi gibi. Batı değil. Açlığın olması elem verir. Müstakil değil. Tokluğun gitmesi. Acıkmaktan. Yani bir şeyin ortadan kalkması veya var olmasından meydana

çıkıyor. Ahirette böyle. Tokluk ortadan kalkınca açlık elemi oluyor. Yani açlık tokluğun yokluğu. Cennetin yokluğu Cehennem.

Dünya ahiret alemlerinin üstünde tenteneli bir perdedir. Yani: Güneşten gelen fotonun içinde 7 rengin olması. Oysa kendisi beyaz. Veya hava aleminde seslerin suretlerin, ısı, ışık, cezb, celb gibi varlıklar var. Bunlar hava bitkilerin, hem hayvanların bedenlerinde iş yapıyor.

- Hem lezzetlerin cisimlerde olması...
- İnsanın bedeninde gadabın ve merhamet olan zıt sıfatların cem olması.. gibi dünya ve ahiret ilişkisi...
- Aleminin içinden çıkacak Cennet Cehennem. Nasıl ki kelamın, konuşmanla karşı tarafın alemini ya cehennem ya da cennete dönüştürdüğün gibi... Veya bir hatıra bir hayalle ortaya çıkan halet-i ruhiyeler gibi.
- Nasıl fikirle yol açarsın, iz takib edip ileri geriye ilerlediğin gibi. Fikrin gittiği yere haletlerin veya hislerin orada o yeri yaşadığı gibi... Yaptığımız amelin içinden ya acı çıkar ya da mutluluk. Bunlar bizdekileri uyandırır.
- Biri sordu: Cehennem nerede? O da sıcak su içiyordu. Dedim sıcaklık-ısı suyun neresindeyse Cehennemde dünyanın ve bedenin orasında. Koku gülün neresindeyse Cennet de dünyanın ve bedenin orasında.

Siyah batarya-pil nasıl sese ve şekle dönüşüyor, filme videoya dönüşüyorsa fiillerimiz ve sözlerimiz ötelere böyle dönüşüyor.

-12-

AHİRETİN VARLIĞI SENİ NİYE RAHATSIZ EDİYOR?

- Her şeyi yapamadığın için mi?
- Peki sana sorsam; hiçbir kuralın, nizamın ve kaidelerin olmadığı bir memlekette yaşamak ister miydin?
- Evet sen her şeyi yapamıyorsun. Düşünki senin yapmak istediklerini bir başkası sana ve sevdiklerine yapılmasını ister miydin? Sen her istediğini yapma hürriyetin olması halinde herkeste de olmasına kabul etmekle olur.

Hem ni'metin lezzetini kaçırmıyor. Bilakis bekasını, devamını var diyor.

Hem ahiret inancı varlık anlayışını dünyadaki yaşantını ve ni'metler arasındaki ölçüyü koyuyor. Yoksa herşey karma karışık olurdu. Seni ve herkesi nasıl dizginleyecektik.

- Kaygılarına, dertlerine ve ölümüne inkar etmek mi çare sunuyor yoksa iman etmek mi?
- İnanmak ihtiyaçtır. Bunu müsibetzedeler, hapistekilere sorun. Ahiret ve Allah inancının ne kadar ihtiyaç olduğunu anlarsın.

- Eşyanın maddesinden hariç tüm duyguları, hisleri hiçten icad ediliyor.
- Ademsiz vücut, vücut değil. Yani: İçinde adem yoksa vücut vacib olurdu. Olmasın diye vücut içinde ademi mertebeler var.
- Allah'ı cc ihata edilmemesinin bir sebebi de; evvel, ahir, zahir oluşudur. Hani insan kendine ihata edemediği gibi.

ALEMİNDE CENNETİ VE CEHENNEMİ UYANDIRMAK

(04.12.2017) (Pazar)

İnsan kendisiyle lezzet ve elem alması nasıl olur?

Senin anlayacağıyla; tefekkür veya düşünceyle nasıl lezzet veya Cehennem elemi hissettiğin gibi. Yani: Sen düşünüyorsun sen elem ve lezzet alıyorsun. Senin elinde: Düşünceyle ve tefekkürlerle aleminde ki Cennet ve Cehennemi haletleri uyandırmak için sanki dinamit atıyorsun. Nasıl ki bir çuval dinamitle koca dağı oynattığın gibi.

Dinamit koca dağı depremlendiriyor. Koca nasıl oynuyorsa senin aleminde de Cemal ve Celal alemleri uyarıyor ve sana Cenneti ve Cehennemi haletleri ortaya çıkarıyor.

GIYBET, İFTİRA VE ZİNA ÇOCUĞUDUR DEYİP İLAN ETMEK...

Ferdin ferde giybet bazı şartlarda yapar. İftira yapamaz. Veli olan baba çocuklarına, amir raiyetini korumak adına başkalarının pisliklerini söylerler ki zarar görmesin. Ve hakeza İslam kadısı, devlet birimleri o şahısları serişte ederler ki ammenin hukuku korunsun.

İLİM NETİCE DEĞİL VESİLEDİR

(28.12.2017) (Küçükçekmece)

- ❖ Gerçeklere varmak için sırf varlık ilmi yetmiyor insana. İlim vasıta netice değildir. Hakikata varmak için vesiledir ilim.
- ❖ Gerçeğe bazen sezilerle bazen ilimlerle bazen de yaşadığın ve başından geçen ciddi hadiselerle varırsın, elde edersin.
- ❖ İlimi gerçeklere rağmen irade tercihlerimiz de oluyor.
- ❖ Vicdani deliller ilmi delillere benzemez.
- ❖ İlim netice olsaydı; şeytan, her ilim sahibi netice varmış olurlardı.
- ❖ İlim her şeyin başı değildir. Başın ve sonucun arasındakilerin bilgisi, yazılımıdır.
- ❖ Misal: Güneşin şuuru olsaydı. Harareti → ayn-ı kudreti.
Ziyası → ayn-ı ilmi.
Elvan-ı sebası → sıfat-ı seb'ası.
- ❖ Kâinatı evreni yapan ilim ile, ortaya çıkan kâinatın içindekilerin ilimleri başka başkadırlar. Elmayı yaratırken kullanılan ilim ile elmaya bakarak alınan ilim arasında nihayetsiz fark vardır.

İNSANIN DEĞERİNİ OLUŞTURAN BİR SEBEPTEN ÇEVRESİDİR

Senin normal insanlar sırasında sayanlar, görenlerle olursa kendini sıradan hissetmeye başlarsın. Kendini elmaslarla mücevherlerle dolu hazine olduğunu fark edenlerle yaşarsan kendini paha biçilmez hazine olarak hissedersin.

Eğer çevren senin değerini, hazinelerini fark edenlerle yaşarsan sen senin kıymetini bilir ve çöplüklerde harcamazsın kendini. Hem başkalarını da hazinelere malik viraneler olarak değer verirsin.

İMAN GAYBADIR

İman gayba deniyor. Hakikaten sen sana gayb değil misin? Aslına göre sen neredesin? Bedene göre ruh gayb... Ruha göre "ene" gayb. Bizim bazı gayb dediklerimize şuhudi olanlar var.

İlim diyerek teorileri ilim diye yutturdular bize. Yani: Kâinatın (evrenin) yaratılmasını rasyonellikle mi laboratuvar deneyleyerek mi söylüyorlar? – Hayır. Peki insanın akli bilinçsiz şuarsuz rastlantısal olayların yani akılsızların sonucu mudur? Sonuç akil. Bunu ortaya çıkaranlar değil insanı, kendi varlıklarının şuurunda bile değiller.

İnananlar gayba iman diyorlar. Ateistlerde teorilere inanç (iman) diyorlar. Ateistlik de bir inançtır.

İnsan beynine ki (şuarsuzların eseri ise(!)) bu kadar nasıl güveniyorlar!

Peygamberlerin delilleri ise mucizelerdir. Mucize olduğu için akıl sistemin üstünden bir sistemi, yöntemi kullanılmış. Aklî olsaydı mucize olmazdı. Aklî; sebep-sonuç ilişkisinin ifadesidir. Devamlı değişen aklını bu kadar esas almayı aklî bulmuyorum. Çünkü nice kesinlerimiz bugün yanlış olması gösteriyor ki, bugünkü doğrularımızın yarında doğru olmayacağını akıl söylemiyor.! Zannımca en akıllı iş; akli sahibine teslim etmek. Peki ya aklın sahibi kimlerdir? Ateistlere sorun. Aklın mimarı kim? – Sakın ha aklın mimarlarına akılsızları göstermeyin.

Hem nasıl akıl yemeğin nasıl pişirildiğini söylerken pişiren niçin, neden, ne maksatla ve ne gayeli olarak pişirmiş. Yani niyetini, şefkatini, merhametini ve vefası ile pişirmiş olduğunu asla bilemez.

Çünkü bunlar rasyonel değiller ama hadiselerin arkalarında bunlar var!

– Dünya'nın Güneş'in yörüngesinde olduğuna gördüğünde mi inanıyorsun?

– Deneylenmiş. Allah'ın varlığına da senin ruhunda deneylenmiş. Senin O'na ihtiyacın kadar O vardır. Varlığı ihtiyacımdan değil zorunlu olduğumdandır.

İNCİR VE ZEYTİN

Allah-u Alem kanaatlerimin bir kısmını yazacağım.

İncir; yavrusuna süt vermesi, içerisinde 300 bin çekirdek yumurtaların olması. Her memlekette yetişmesi. Bir çok renkte olması ki sarı, beyaz, mor gibi renklerde olması.

Dimağa, kafaya benzemesi ki K. Mesnevi-702'de iki başın üst başı olan kafaya benzemesi. Bir de alt baş var. Bu olanda zeytin gibi spermanın gönderilmesi. Zeytin alt başa ki suya benziyor. Bu zeytinin içerisinde nurun, yağın, ısının olması...

İkisi de eskide ticarete para, meta olarak, değişime kıyas aletleri olmuş. Yani bir şeyi bir şeyle değiştirirken şu, şu kadar incir veya zeytin eder. Seninki de şu kadar incir

ve zeytin eder, dolayısıyla şu kadar da mal ver, al derlermiş. Bunların uzun süre saklanabilir olması.

Bunlar Cenab-ı Hâkk'ın

- azamet-i kudretini
- kemal-ı rahmetini
- büyük nimetlerine ihtar vesile olması
- şükür ve fikir ve iman ve âmel-i salih ile tâ âlâ-yı illiyine kadar terakkiyat-ı maneviyeye mazhar olabilmesine işaret ediyor.
- çok mübarek ve nâfi olması
- hilkatlerinde medar-ı dikkat ve ni'met çok şeyler bulması..

Mektubat (390)

“Hayat-ı içtimaiye ve
ticariye ve
tenviriyeye ve
gıda- yı insaniyye için

zeytin en büyük bir esas teşkil ettiği gibi

incirin hilkatı, zerre gibi çekirdekte koca incir ağacının cihazatını saklayıp dercetmek gibi, bir harika mucize-i kudreti gösterdiği gibi;

- taamında,
- menfaatinde ve
- ekser meyvelere muhalif olarak devamında ve
- daha sair menfaatinde ni'met-i ilahiyeyi kasem ile hatıra getiriyor.

Buna mukabil, insanı

- iman ve
- amel-i salih
- esfel-i safiline düşürmemek için bir ders veriyor.”

- ✓ Kasem ile ihtar ediyor.
- ✓ Nazar-ı dikkati kasemle celbediyor.
- ✓ Hikmetlerini ihtarla hatırlatıyor
- ✓ Tesadüfün yeri olmadığını ve
Sebeb sonucun zaruri neticesi olmadığını } gösteriyor.

Hem zeytinin hem incirin; Evvel & Ahir & Zahir & Batın isimlere göre ayrı ayrı manaları vardır.

Ayrıca bu meyvelerin yetiştiği yerlere de kasem var. Bunlar daha çok peygamberlerin ve ilim adamlarının en çok çıktığı yerlerdir.

Tin denilen dağ İsa as. Zeytun ise Şam. Ben-i İsrail peygamberlerinin ekserisinin mahall-i bi'seti. Tur Musa as mahall-i bi'seti. Beled-i Emin Muhammed asm mahall-i bi'seti. Şu halde hakikatta kesemden murad, enbiyaya tâzim ve derecelerini ilam demektir.

Birde bu iki meyvenin bölge sembolü olmuştu eskide. İncir denince Dimeşk. Zeytun denince Beyt-ül makdis. Bu mescitlere de yemin olunuyor.

ZAHİRDE İYİ NİYETLİ OLUP OLMADIĞINI NASIL ANLARSIN?

- ✓ Konuşmalarında, ortaya koyduğu çözümlerinde insanın veya toplumun çok ciddi ihtiyacını gidermekten uzaksa.
- ✓ İhtilafı meseleleri kaşıyorsa...
- ✓ Hakkı bulmakta uzak şahısları nazardan düşürücü aşağılıyorsa...
- ✓ Kaynaksız, ölçsüz rastgele konuşuyorsa...
- ✓ İnsanların en ciddi meselelerinden uzak meseleleri gündeme getirip aslı ihtiyaçlarını unutuyorsa...
- ✓ Pervasızca şaklabanlık yapıyorsa...
- ✓ Teferruata değil insanları ayakta tutan asılları hücum ediyorsa...
- ✓ Hayatının içeriklerinde ve yaşadığı çevresi dinden, diyanetten ve takva dünyasından uzaksa...
- ✓ Kafa fenerini semadaki güneşle kıyas ediyorsa...

- ✓ Kur'an size yeter deyip, sünneti, kıyas ve icmaya hücum ediyorsa...
- ✓ Kafirleri, bidat ehillerini bırakıp Kur'an'ı tutan hizmetçileri ile uğraşıyorsa...
- ✓ Bir de ferasetinle, dirayetinle ve basiretinle anlarsın!

Ortada olmayan çorabı, silgiyi bulmak gibi değil Allah'ı cc bulmak. İnsan hayatlı olduğu halde farkında değil.

(Asâ-yı Mûsa (140)

- Bilmek → Hayatın alâmeti,
- İşitmek → Dirilik emaresi,
- Görmek → Dirilere mahsus,
- İrade → Hayat ile olabilir,
- İhtiyar-ı iktidar → Zihayatlarda bulunur.
- Tekellüm ise → Bilen dirilerin işidir.

Bunlarla anlıyoruz ki hayatımız var. Bunlardan mahrum olan nebatat ve hayvanat yaşadığının farkında değil.

(08.01.2018) (Kurtköy)

- ✓ Dinlerin bana en büyük iyiliği; bana **İNSAN** olduğumu söylemesidir.
- ✓ Risale-i Nurun bana en büyük iyiliği; her şeyin kavşağı, hakikati ve çekirdeği olduğumu söylemesidir.
- ✓ İnsanın yaşadığının farkına vardığı nisbette üstü açılıyor. Kapalı olan Allah değil insanın kendisidir. İnsan evin, arabanın vs'lerin varlığının peşinden koştuktan kendini ihmal edip unutmuş.
- ✓ Şiddet-i zuhurunda olan Allah'tır. Şiddet-i zuhurundan insanın kendisi kapalı.

HAŞİR – 4

(10.01.2018)

En küçük daireden en büyüğüne kadar maneviyat (maddenin ortası), bağ (revabit) ve neseb bunların hepsi ahireti istilzam ederler. Dünyanın kendisi ancak ahirette anlamlanır.

Biri birisiz olamazlar. Sanki mülk ile melekütün birbiriyle olmak zorunda oldukları gibi...

Varlığın arkası ve adem-i sırf her şeyi abes eder. Zira hiçbir şeyde abes ve israf yoktur.

Hem mülke, suretle ihtimam batın ve ruhu içindir.

Hem suretteki hareket ve şekil ve suret batındaki meyil, iştiyak, incizab ve ihtiyacın sayıklıya olur. Bu alem-i şehadeti şekillendiren batınındaki; meyil, ihtiyaç, iştiyak ve incizab zaruri vuruşlarıyladır. Cevhersiz, asılsız, özsüz, suret olur mu? Bu alem-i Şehadettir, libastı, kelamdır ve cismaniyattır. Sanki saatin birbirini tamamlayıp gösteren saatin çarkları gibidir. Yani sn'nin ilerlemesi dk yı. Dk yı sayan saati. H (saat) günleri. Günler haftaları, ayları, yılları, ömrü beşerî ve deveran-ı dünya birbirine mukaddime olarak dönerler. Varlıkta zaman olduğu için aynen böyle dönerler, ilerlerler.

Teklif edilen ahireti fitrat reddetmiş. Tam tersine fitrat sükûnet bulmuş ve oradan feyzler almış ki simalara bile yansımış. Bir bak bakalım ki ahirete iman edenlerle etmeyenler farklı değil mi?

Bedeninden başka bir şeyle alakası olmayanın ahireti anlaması.

Ademden vücuda çıkarmak tıpkı endüviden elektrik çıkarmak gibi. Ortada makul ve neticeye matuf mantıklı sebep yok. Adeta hiçlikten defaten ortaya çıkıyor.

Tanımlanamayan adem. Tanımladığın ilim.

RUHUN DAMLALARI

(11.01.2018) (Güney köyü)

- ❖ İlim istiyorsan takvanı arttır.
- ❖ İhlas istiyorsan riyayı terket.
- ❖ Muhabbet etmek istiyorsan adaveti terk et.
- ❖ Şefkat istiyorsan Şefkat et.
- ❖ Rızay-ı İlahiye'yi istiyorsan kusurları deruhte et.
- ❖ Hizmette devam etmek istiyorsan işinle meşgul ol ve kimseyle mücadeleye sakın girme.
- ❖ Yol arkadaşlarının seni terk etmemelerini istiyorsan eline geçenleri onlarla bölüşmeyi unutma.
- ❖ Şöhret istiyorsan; çok görünüp adileşme, çok konuşup basitleşme.
- ❖ Vicdanlara hükmetmek istiyorsan. Dünyada ol medyalarda olma.
- ❖ Sakın maddi ve manevi mücadelelere girme. Zor olacak ama yüz çevir git. Sahaya inme.
- ❖ İçsel -enfüsi- yapılanmak istiyorsan istihrac-ı esrarla meşgul ol ve tefekkür mesleğinde terakki et.
- ❖ Hür olmak istiyorsan istiğnayı esas al.
- ❖ Kendini ortadan kaldırma nispetinde isar hasletin olur.
- ❖ Vahye tabi olursan aklın arkasına geçersin.
- ❖ Düşünceler senin başının belası olmasını istemiyorsan tefekkür mesleğinde ilerle.
- ❖ Belirlenişlerden kurtulman nispetinde ayna olursun.
- ❖ Zengin yaşamak istiyorsan kanaat alış ve çapını yükselt.
- ❖ Ömrün uzun ve bereketli olmasını istiyorsan silah-ı rahim yap.
- ❖ Hastalıklarını sadakalar ile tedavi et.
- ❖ Yeislikten kurtulmak için Hac yap. Hayatını anlamlandırmak için Umre yap.

❖ Nasıl ki beyaz renk 7 rengin ceminden var olduğunu zannettiğimiz renktir. Bu Adem gibi. Dünya gibi. Aslı renk yoktur. Güneş vasıtasıyla öyle görüyoruz.

SİRAYET KANUNU

(12.01.2018) (Güney Köyü)

Üç aylarındaki insanların teveccühlerinden maddi havanın değişmesi. Üstadımın Van kalesinden bakarken ermenilerin yakmış olduğu mahallelerin yanmasındaki halet-i ruhiyeleri...

Barla'da ki çınar ağacına sarılması.

Gibi hadiseler ve herkesin yaşadığı yerlerdeki hatıraların kişiyi maziye taşıması, sanki yaşıyormuş gibi haletlerin verilmesi.

İnsan kedisini, arabasını, kalemini yani onunla ne kadar ömür geçirmişse ki dünyada dahil, insanın ferdi aherleri oluyor ve oraya timsal-i sirayeti yapıştırılıyor birbiri üstüne. Adeta seni saklıyor ki ahirette konuşacak benim üzerimde namaz kıldı. Ondandır ki sünnet ve farzları kılarken yer değiştiriyoruz. Hatta gittiğin yerden değil başka yerden gelmesi sünnettir. Mevcudat alem-i manaya ve alem-i misale aktarım yapan kavşaklardır. Hani batarya (pil) bitmesi demek bir kayıt veya videoya dönüşmesi nevinden insanın hayat bataryası da onların üzerinden videoya dönüşür!

HACCIN HİKMETLERİ

(18.01.2018) (Medine - Ravza-i Mutahhara)

1. KUBA MESCİDİ

Efendimizin Mekke'den Medine'ye hicret ederken 14 gün kalmıştır. Bu sürede İslam'ın ilk Mescidi ne yapmışlar. İçinde namaz kıldı. Kur'an da (9:108). Kur'an da 'takva üzerine kurulan mescit' şeklinde ifade edilmiş. Burada kılınan bir vakit namaz bir umre yapmak gibidir hadisi varid olmuş.

Enfüsi bir kısım manası: **Takva** ile kurulmuş diye öne çıkarılmış. **Takva**; menhiyattan ve günahlardan içtinap etmek.

Menhiyat → Defter-i mefasid.

Günahları → Terk-i Kebair

} O zaman **Kuba Mescidi** terklerin simgesidir.

Yani Mekke ibadetlerin yapılmadığı yerden hicret, terk etmek... O zaman **Kuba**; **terklerimizi simgeler**. Terkler dimağın 7 mertebesinde aktif oluyordu. Her bir mertebenin biri ifrat bir de tevhid olmak üzere 14 mertebesi vardır. Burada da 14 gün kalmışlar. Hicretin simgesidir Kuba...

Kuba Mescidi

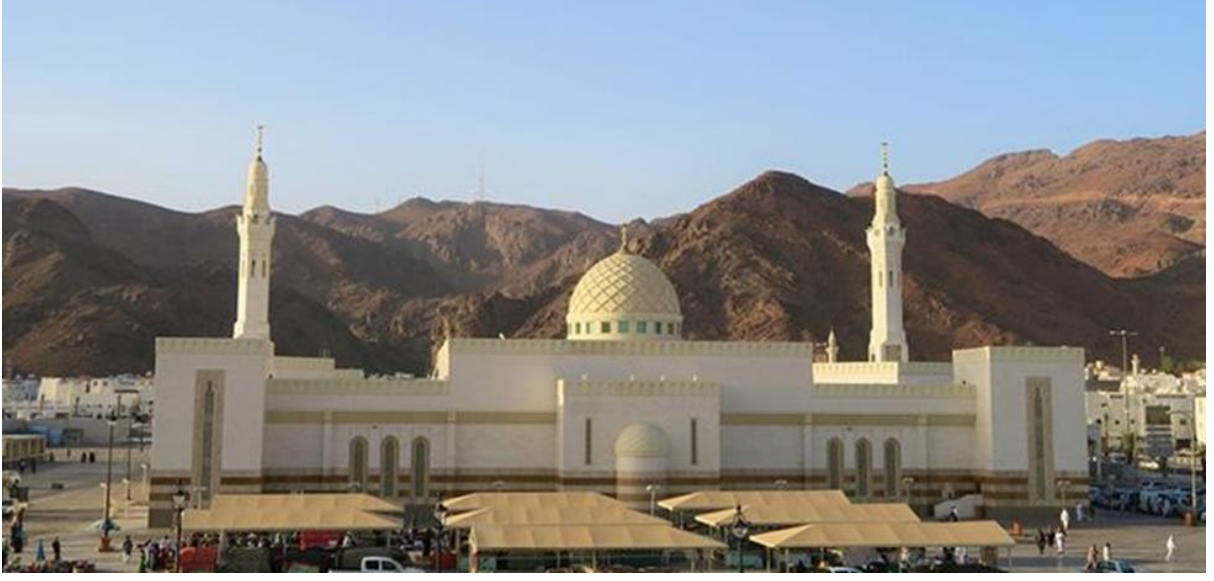
Kubadan sonra Cuma Mescidi

2. CUMA MESCİDİ

İlk cuma namazını kıldırdı. Tebliğ sosyalleşmesi... Bedevilikten 'benler' den 'bize' döndürme öğretisi.

3. KIBLETEYN (İKİ KIBLELİ)

Müslümanların ilk kiblesi Adem Aleyhisselam'ın kiblesidir. Mescidi Aksa ilk değildir. Kısa bir dönem kible işlevini yüklenmiş.

Hayatın bütünlüğünü namazla ifade ediyor (huzur-u ilahiyeye)... Hayatın kiblesini, kiblesine koy. Namazın içinde (hayatın içindeyken) kibleni değiştirir.

Nasıl ki odun duman ve nur olarak iki unsurdan oluşur. İnsanda nefis ve ruh unsurlarından... Nefis kiblesinden ruh kiblesine döndür.

4. UHUD ŞEHİTLİĞİ

Sosyalleşmenin sembolü. Sadakatin önemi. Yaşarken madde ve mülkünü aldatmaması.. Hakikat kaynaklarına şartsız bila kayıtsız teslim olmayı, okçuluk yaparken asla sözünden dönmemeyi...

Adeta Uhud hayat okulu.. Uhud'u hayatının içine alıp anlamlandırmalı. Şablon gibi hayatına dersler çıkarmalı. Her şeye rağmen ayakta durabilmeyi... Hata yapanları affetmeyi becermeyi.. adeta Uhud sosyal hayatımızın mektebi gibi, her yönüyle anlamlandırıp hayatımıza malzeme çıkarmayı.

Uhud Dağı tek dağ olması sebebiyle Tevhidi simgeler.

4.7 MESCİD

Meşveret etmeyi ve meşvereti hayatımıza geçirmeyi.. Hendek Savaşı'nın olduğu yerde.. Meşveretle dimağın meratiblerine tevhid etmeyi.. Hendek kararı orada meşveretle alındı ve eyleme geçildi.

Ayette “Şiar” geçmesi: Şiar; sembol, simge, alamet, işaret anlamlarına geliyor. “Şeârillah” (Allah'ın cc sembolleri)

Haccın içeriksiz olursa ruhsuz, şekilde kalmış olur.

Her zahir batının dışa vuruşu. Her zahirle de batın uyandırılmalı.

Hayatın anlamını anlamsızlaştırırsa hiçbir şeyin gerçek yerini ve değerlerini bilemez. Burasını da burası zanneder.

Hac; aynı şeyleri yapmakla beraber aynı şeyleri terk edenlerin toplumsal, sosyal ve zihinsel bir ibadetler bütünlüğüdür. Şekilden manaya geçme zamanı geldi demektir.

Uhud; Peygamber ocağı ve okuludur. Raiyet olduğunu, amirine, önderine itaat etmenin ne kadar mühim olduğunu devamlı hatırlatıp öğreten daimi bir okuldur Uhud. Başı ile sonu arasında hayatını koyup anlamlandırandır Uhud. Malın, mülkün ve ganimetin insana ne kadar gözünü ve ferasetine örttüğünü tarih boyu ders verendir Uhud.

Uhud Ehad anlamına gelen tek dağdır. Uhud parçaları bütünlüğü tek tek dağdır. Bu noktadan Uhud Tevhid abidesidir.

Peygamberlerin ve onun takipçilerinin tembihlerine sadık kalmayı tarih boyu öğreten öğretmen gibidir. Bunun bedelini göstererek öğretti! Uhud simgesel okul olduğu için hiç bitmeyecek ders abidesi. Musa AS'ın tefariku'l asâ mesabesindedir. Yani her tarafıyla ders verendir Uhud. Bütünlüğü koru, ayrışma, bölünme ve ben merkezli yaşama.. Senin hayatının şu anı Okçular tepesidir, terk etme safını. Hayatın çirkefinden sıyrıldın, buraya kadar bin bir türlü zorlukları aşarak tepeni oluşturdu, daha inme bu tepeden.. Senin gibi ama senin kadar istemedikleri için buraya hacca ve umre tepesine çıktın, daha inme, terketme.

Uhud Peygamber ocağı ve okuludur. İnsanın yetişmesi için malzeme deposu ve zeminidir. Bir öğretiye mutlak itaatle kemal bulunacağını provasıdır. İtaati ve disiplinli bir hayatın nasıl ortaya çıkacağını.. Hayatının içine koy Uhud'u.. Ganimet mi dava mı ayrışma kavşağıdır Uhud. Hem sorgulandığıdır Uhud.

Hicaz'a gelmenin hissi duyumunun yanında simge ve sembollerinin içlerini dolduramazsan şekilden ibaret kalır ki ülfet belasına duçar olursun. "Haaa bu mu imiş" der hem de hürmeti kırılır.

Hacer-ül Esved: O'na şirk koşmamamayı ve O'nun dışında büyük tutmamaya söz vermektir

Hira: Çözüm odaklı düşünmek.. Mekke'nin sorunlarına çözüm arayışında.. Hira senin aleminde büyük olanlardan Allahu Ekber.. Hira; arayış, hakikatın izini sürmek.. Hayatımızda Hiralar olmalı. Hira hayatımızın hakikat kökenini oluşturur. Hayattaki

arayışın ve insanın Cebrail ve Allah'ın ve de mekanın bütünlüğünün ismidir Hira. Arayışını, aradığını Cebrail ile bulduğu gibi senin de hayatında Cebraili bulmalı. Tepede, dağda, mağarada arıyor. Niçin şehirden uzak? İlgisini ve fikrini etkileyecek bitki ve nesnelere olmaması.

İnsan suresi ki ikra gelmesi, okumaya kendinden başlamayı. Hep hakikati ve harikası bekleriz. Kendine sora bildiğin sorularını aramaktır Hira. Peygamberin ASM dini bir kalıntısı, malzemesi yoktu. Bizim buraya gelmeye dini bir ritüelimiz var. Ondan geliyoruz buraya. Bu bize şevk veriyor. Hira dimağ, kalb bütünlüğüyle aramaktır, iz sürmektir, müracaat etmektir, kendin dışındaki kaynağa yönelmektir.

Sevr'de →→→ peygamber iken.

Hira da ise →→→ peygamber değil.

Sevr'de hem yön değiştirerek hem de sürü kiralayarak ferasetini, basiretini ve dirayetini aktif etmektir.

Kabe: İlk ibadet mabedi (2;227) Hz İbrahim ve oğlu Hz İsmail (AS) tarafından inşa edilmiş.

Hicretten 9 yıl sonra hac farz olmuş. Solunu alıp dönmeyi; sol tarafına olmasıyla istikbalini.. Kâbe'yi hayatının kıblesi olmayı. Değerin etrafında dönmek. Hayatının merkezine koy demek. Yüreğini önüne koy. İmanımıza şahit tutmaktır. Yönünü Kabe'ye dön, Kur'an emrine fiilen katılmaktır. Biz bu aleme sahib olmaya değil, şahit olup şehit olmaya geldik.

Uhud: Tevhid sembolüdür. Peygamberlerin hayatımızdaki önemini anlatır.

Okular tepesinde ise; dimağın kalbe bağlılığını, laf dinlemekliliğin ehemmiyetini. Ehemmiyet vermezsen başına neler geleceğini öğretir.

Umre; hayatının mayası olmalı. Yani doğru kibleye mayalamaktır.

Hendek savaşı: Münafıkları ve samimileri ortaya çıkarır.

Umre: Gördüğün ve yaşanan yanlışlarla meşgul olmamayı öğretir. Bunlarla meşgul olup seni fiili ve kavli tövbeden uzaklaştırmamayı. Umrede kazandığın sıfatını hayatına taşımayı.

Kadının ihramı niye elbisesi: Hayatının tamamı kutsidir. Hayatı umredir, hacdır. Hacca ve umreye değer hayatları var.

Telbiye: Hayatın parolasıdır.

Zikir: Hakikatlerini hayatına taşımaktır.

Tavaf: Kâinat armonisine katılmaktır. Kainatla bütünleşmektir. Yedi şavta katılmaktır. Kalbi kible yapmanın sembolüdür. Kalbi hayatı aktifleştirmektir. Kalbin derece-i hayatına girmeye gayretidir. Ve fiili duasıdır.

Tavaftan sonra iki rekat namaz da; kazandığını kalbi hayatına taşımaktır.

Sağ elinle istilam etmek; ötelere hakikatini onaylamak ve kazanımlarını oraya taşımak ve varlığında tevhide onayladığını ispatıdır. Sınıf yoklamasında hazır bulunmaktır.

İstilam; hayat namazımızın girişi gibi. Hani namazda da iftidah tekbiri gibidir. Hayat namazının -kalbi hayatına- girişidir istilam etmek.

Safa; Yamaçtır, başlamaktır. Düz yol değil hayat. Onun için rampalarını, yokuşlarını sembolize eder. İki yeşil arasında hızlı yürü. Orası daha önce çukurdu ve İsmail gözükmüyordu. Fazla da uzaklaşmıyordu ki gözünden İsmail kaybolmasın.

Safa ve Merve; hayatımızın çekirdeğidirler. Onun hayatına taşınmasıdır.

Saç kesmek; Canımdan fedakarlık etmenin sembolüdür.

Kâbe: İmanımızın şahididir. Yönünü kabeye çevir. Kuran'ın emrini yerine getirmektir. Biz bu aleme sahip olmaya değil şahit olup şehit olmaya geldik. Kâbe dört duvar. İnsanın dört unsuru olan; toprak, su, hava ve nuruna.

Cebeli Rahm; İhlas sırrının farkındalığıyla kemal mertebesi. Melekûti hakikatlarının beşeri mertebelerinin ortaya çıkması insanın üç şahsiyetlerinin ayrışıp neslin devamının mukaddemesinin çekirdeğidir.

Uhud ve Medine → dışsal sosyalleşme

Mekke ile arafat → içsel sosyalleşme

Arafat; hakikatinden uzaklaşan insanın aslına kavuşması.. karşıtlarıyla da kavuşmaktadır **arafat**.

Seyr-ü seferdir aslına. Bu da sırr-ı duanın tahakkukudur.

Arayışın bulunuşudur. Dualara cevaptır arafat.

Dostlarından ayrılmanın sonucunda dostlarının kıymetini bilmektir. Adem (AS) cennetten çıkması sebebi olan Havva validemizi affetme kemalini göstermesine mukabil ikisinin de aflarının tahakkuk sisteminin adetullahın işletim sistemidir.

Zamanın ve mekanın aynı noktaya gelmesidir.

Hira; arayış ve bekleyiş demektir.

Mekke'de yaşananlara bir son vermektir.

Vahiye Cebrail'in (AS) Peygamber'i (ASM) sıkması ise; sirayet, in'ikas ve insibağ sırlarıyla fitratındaki Kur'an ortaya çıkması için.. Toprağın çekirdeği sıkması gibi.

Arafat: Kendisiyle tanışma.. Tanışma nisbetinde karşıtını tanımanın olduğu.. Arafat itiraf yeri ,marifet yeri.. İnsan olduğumuzu anladığımızın mekanın ve zamanın birleşme yeri. Yani; kendini, karşıtını tanıma adına zamanın ve mekanın cem'olduğu.

- Kendini doğru tanımanın neticesinde içsel hesaplaşmanın.
- Şehadeti ile cennet arasındaki berzahın bu taraf ucu.
- Ubudiyetin sırrı olan duaların ortaya çıkmasına şahit olunan yerdir.
- Ademleşmektir. Havanın havalaşmasıdır. Yeislikten uzaklaşılan yerdir. Yeisi ortadan kaldırdığı için şeytanın en çok rahatsız olduğu yerdir.
- Beşeriyetlerinin, insan olduklarının farkındalığının en üst seviye yeri.
- Günahlardan temizlemenin sebebi insanlığının farkındalığıyla tazarru ve niyazlarının cem'ül cem olmasından red edilmemesidir.

Sevr: Hakikatınla, konuştuğun şeyle bütünleşme nisbetinde kendini ifade edersin.

- Yılmamayı, bırakmamayı, acz ve karamsarlığa yapışmamayı.
- Beşeriyetin iktizasını icra etmeyi.
- Dava uğruna dünyevi hesapları yapmamayı.
- Allah'ın adet-i ilahiyelerini çözmeyi ki hicret yönüne gitmemiş, tam tersine güney tarafı olan Yemen tarafına gitmiş. Oysa Medine kuzeydoğuda. İlk etapta güneybatıya giderek onları tedbir, dirayet ve basiretiyle mağlup etti.
- Allah (CC) orayı niye helak etmedi de hicret izni verdi?

İnsandaki gizli sırrı için. Oysa bizler her dediğimizin ve istediğimizin olmasını isteriz. Hicret kaçış değil, onların iman etmelerine fırsat vermedir. Dinini daha iyi yaşama arayışıdır. Davanın bedensel hayatın kurallarını kullanarak göstermedir hicret. Başka yerlerin hidayete kavuşma bidayetidir. Kararlılığın fiile dönüşmesidir.

Safa da: 1- Allah 2- İbrahim 3- Hacer 4- İsmail

Allah (CC) → İmana

İbrahim → Dine

Hacer → Sadakate

İsmail → Teslimiyete

Hacer'in çalımı yürümesi: Şeytanın vesvesesine ve nefsin vehmine karşıdır. İtilmiş kakılmışsın, unutulmuşsun gibi şeytanın telkinine karşı fiilen cevap vermesidir. Acizliğini ilka ve telkine karşı güçlüğüne. Yani: ye'sin zulumatına, kimsesizlik vahşetine ve ervah-ı habiselerin vahşetlerine fiili cevap verilmiştir.

Hac → Günahlarla

Umre → Hayatı anlamlandırmak. Hayatı mayalamak..

Müzdelif → Şuurla anmak

Telbiye → Allah'a (CC) söz vermek.

İhram Milliyetçiliğin kalkıp ümmetçiliğin. Başkalaşmayı değil bir olmayı. Her şeyden önce her şeyden soyunmak.. dikişsiz olması bitişiğine bir şey bırakmak. Soyut ve somut niteliklerinden sıyrılmak.

Suret: Varlıkta olup varlık olmayan. Varlığı kendisinden olmayan. Bununla birlikte varlık kazanma, varlıktan başka bir şeydir ki o da surettir.

Suret (şearir) ne kadar tesirli olduğunu muhaliflerin çok rahatsız olmaları delildir.

Safa ile Merve arasındaki hızlı koşuşa Hervele: Birçok hikmetlerinden bir hikmeti; Hacer validemizin → Safa'dan Merve'ye koşuşu → rızık için

→ Merve'den Safa'ya koşu da → hayatini koruma

olduğundan bu zamanda da bu vazife erkeğe verilmiş.

Çalımı yürümek: Şeytanın vehim ve vesvesesinden gelen acizlik, itilmişlik ve unutulmuşluğun ve değer verilmemiş gibi süfli telkinatlarına karşı olması.

Hızlı yürümenin bir hikmeti de; kadının vücut hatlarının ortaya çıkıp fitnelere sebebiyet olmaması.

Haccın makbuliyetinin bir alameti de; hacdan ve umreden dönerken ruhen hafif hissetmen ve sima olarak nurani olmandır.

Hac: Allah'ın seni affetmesine vesile aramasının evrensel, toplumsal, sosyal ve ekonomik sebeplerinden en büyüğüdür. Orada bulunanların senin imanına şahitlerin olması reddedilmez delilidir.

Tavaf: Mikro alemde ve makro alemde olanların vasatı olan tavafın, günahlarına boğulmamayı, gurur ve kibir ile rahmetten uzaklaşmamayı simgeleyen merkez kaç ve merkez çekimi ile gösteriliyor.

Kabe'nin kara olması: Günahları üzerine olmasından. Kâinattaki kara deliklere. Ademî vücutlara. Bu ödemelerden kurtulmaya işarettir **tavaf**.

Tavaf: Yaşadığın özel dünyalarından sıyrılmaktır. Umre ve hac çevrenin tesirinden kurtulma fırsatını verir.

Uhud: Tevhid sembolüdür. Peygamberimizin (ASM)'in hayatımızdaki ehemmiyeti.

Okçular tepesi ise; dimağın kalbe bağlılığı nisbetinde istikametini sağlayabileceğini. Laf dinlemenin ehemmiyetini. Ehemmiyet vermezsen senin başına gelenlerle ümmetin başına neler gelebileceğini öğretir.

Umre: Hayatının mayası olmalı, hayatını mayalamalı. Hayatının kiblesini tazelemeli.

Hendek savaşı: Münafıklarla samimileri ortaya çıkarmak için.

Umre: Doğru yaşama ivmesini, gayretini verir. Yaşlılarla negatiflerle meşgul olmamayı.

Kadınların ihramı; normal gündelik hayatlarınınkinin aynı olması, hayatları haram saha olduklarını ve ömürle bu mana devamlı umrede hurmette olduklarını. Umreye denk değerli hayatları var.

Telbiye: Hayatın parolasıdır.

Zikirleri: hakikatlerini hayatına taşımaktır.

Tavaf: Kâinat armonisine katılmaktır ve kainatla bütünleşmektir.

Seb-e semavata katılmaktır.

Tavaf; kalbi kible yapmanın sembolüdür. Kalbî hayatı aktifleştirmektir. Kalbin derece-i hayatına girme gayretidir ve fiili duasıdır.

Tavaftan sonra iki rekat namaz kılmak ise; yapılan kavli ve fiili dualara amin demektir.

Sağ elinle istilam etmek ise; ötelere hakikatini onaylamak ve kazanımlarını oraya taşımak, sanki flash belleği karşıya kopyalamak müsaadesini vermek. Sınıf yoklamasında hazır bulunmaktır.

Hayat namazına girişi gibi. Hani ya namazda iftidah tekbiri gibi. Kalbî hayatına girişi tekbiri.

Safa ve Merve; hayatımızın çekirdekleridir.

Saç kesme; canından ve malından fedakârlık sembolüdür.

Kabe; bütün niteliklerin toplandığı yerdir. Kâbe'nin içine namaz olur ama ümmet ona dönük kılıyor. Mescid-i Aksa daha önce kible idi, buranın içinde namaz kılınıyor. İçi boş olunca kible oldu. Kimse yok orada. Sen de sende olma.

Allah Şah Damarımızdan Daha Yakındır Ne Demek?

(12.11.2019) (Küçükçekmece)

Misallerle anlatayım.. Misalle anlatmak Kur'an'ın 40 i'cazından biridir.

Misal: bu su ilişkisinde, su buzun şah damarından daha yakındır demek, buz suyun donmuş hali demektir. Esmaların donmuş halinde de mevcudat ortaya çıktı. Veya mananın donmuş hali de kelam. Bütün sayısalların donmuş hali sıfır. Sıfır bütün sayıların şah damarlarından daha yakındır demek; sıfırın mevcudattaki sıfatlarındandır. Veya zaman mekânın şah damarından daha yakındır. Hayal mekânının şah damarından daha yakındır demek, mekânsız hayali düşünemezsin. Hayal mekânların bizdeki donmuş halidir, mertebeleridir! Ruhunuz simanızdan size

- Lezzet alma istidadı → Ezel.

Mandalina yedim ortaya çıkan lezzet → Ebed.

Sen mandalina yemeden sen de o istidad yok muydu? Vardı. O ortaya çıkan mandalina lezzeti bana → Ebede

PSİKOLOJİ

(12.11.2019) (Küçükçekmece)

❖ Kendimden başka hiçbir şeyim yok. Hep niye kendimi ihmal etmişim bilmiyorum? Acaba benden başka bana hükmediyor mu?

❖ Yaşamadığını söylemek; aynı tabakta olsalar da malzemeler birbirlerine imtizaç etmezler...

❖ Yoğun bakımda veya ümidin kesildiğinde anlayacaksın ki para vesile imiş! Ama iş işten geçmiş olacak ve sana geçmiş olsun...

❖ 'Kıtlık zamanlarında insanları açlık değil, alışmış oldukları tokluk öldürür.'

(İbn-i Haldun)

❖ Konuştuğun her acı hafiftir ki dile gelmiş. Konuşmadığın ise çok derin olduğundan dile gelmez.

❖ Biz hayat boyu çok kişilerle konuşur, görüşürüz. Az kişilerle düşünürüz fakat sonunda tek başına karar veririz.

❖ Bir gün gelecek ki; hiçbir şeye karşı ilgisi , hiçbir şeyden umudu kalmayınca hayatın her gün değişmeyen tekrarı altında ezilerek şekillendiğini anlar. Tıpkı örse aynı çekiçle şekillendirilen ısınmış demir gibiyiz. Örste de çekiçte aynı işi yapar ama aradaki sıcak demir parçası şekillenir.

❖ Hiçbir şey üstüne üstüne gelmiyor. Yalnız şekillenmeye, değişmeye direnen ihtiyarın var!

❖ Benim söylediklerimle var olduğumu; söylemediklerimle de insanlığımın seviyesini gösterir.

❖ Hayat okul... Yaşlar sınıf... Her an sınavdasın. Herkese farklı sorular sorulmuş.

❖ Hiç kimsenin ilgisine, tasdikine ihtiyaç hissetmediğinde ihlase başlamışsın demektir.

❖ Seni rahatsız eden rüzgârın gelmesi için dua eden yelkencilerde var!

❖ Ahmâklar ne affeder ne de unuturlar. Saflar hem affeder hem de unuturlar. Akıllılar ise affeder ama unutmazlar. Zekiler unutmazlar ve intikam alırlar.

❖ Büyük hatalar altına nemrudane inadı ve firavunane guruları yatar.

❖ Karanlıktan korkan çocuğu affederiz, affedilmeyi hak ediyordur. Ama hayatın gerçeklerini affetmeyin ve korkmayın çünkü kaçamazsınız.

❖ Eğer bir insan seni daha sonra anlıyorsa, o insan değişmiş demektir.

❖ Kabiliyetsiz olmak kusur değildir. Karactersiz şahsiyetsiz olmak kusurdur.

❖ Kimse kendinden daha değerli değildir. Onun için kendin için yaşa ne derler diye yaşama.

❖ Bazen bırakmak güçlülük emaresidir.

❖ Duvarını süsleyen manzarana verdiği para kadar gökyüzünü seyretmeye para verseydin ne olurdu? İyi ki doğanın tapusu kimsede değil.

❖ Beklentilerin kölesi olma. Herkesi olduğu gibi kabul et. Kimseyi değiştirmeye uğraşma. Herkes hak ettiğini bulmuş.

❖ Her şeye cevap verip öğüt verenlerden olma.

❖ Büyük hayallerini ve davanı küçük insanlarla zayi etme!

❖ Bundan 60 sene sonra, yapmadığın şeylerden, yaptıklarından daha fazla pişmanlık duyacaksın.

❖ Zannettiğini öğrenemezsin!

❖ Fıtratındakilerle yaptıklarının arasındaki farklı bildiğin kadar mutlusun.

❖ İnternet ve TV afyondur (uyuşturucu). Ve kişiyi hakikatlardan koparıp hayal dünyasına hapsedendir. Yokluğa, hiçliğe, boşluğa ve kendinden uzaklaşmaya bir kapıdır.

❖ Başkalarının kurtarmasını bekleme!

❖ Baş ağrısı çekenler, baş ağrısı olmayanları mutlu sanırlar.

4. Tutku
5. Tahayyülün rengidir.
6. Uyarıcı
7. Heyecan ve motive edici
8. Dikkat çekici
9. Ciddi ve saldırganlık
10. Yaptığı iş yerinde kırmızı hakim olursa agresif, tehlikeye karşı uyarıcı. Hayal kurmana. İradeyi.

2- BEYAZ:

Saflığı. Temiz ve istikrarı.. devamlılığı. İçi ile dışı aynıya yakın samimiyeti. Masumiyeti. Gelinlikle kefeni. Doktor ve temizliği ifade eden mesleklerin giymeleri ile insanda Güven oluşturur. Denenmiş ki beyaz önlük giyen simitçi ile giymeyenler arasında çok büyük satış farkı olmuş!

Güneş ışınlarını içeriye almadığı için yaz rengidir. Adem safiyyullahtır ki beyazla anlatılır.. bütünseldir yani bütün renklerin toplamından ortaya çıkan renktir yoksa müstakil bir renk değil. Saflığı ve istikrarı. Bu rengi sevmeyeni görmedim çünkü bütün renkleri barındırır zatında.. ondan beyaz bütüncülüktür. Mükemmelliği sever. Düşmanlar barışınca Beyaz sayfa açıyoruz denilir. Bunun üstüne işleme yapılabilir ham madde gibi bir nokta dimağındaki fikirleri, kalbinizdeki hisleri görünür hale getirendir. Katılığı diğer renkleri de açar! Denge rengidir. Tarafsızlığı, adaleti. Hac da ihramın rengidir. Sakinleştiren ve huzur veren. Yalnızlık ve boşluk veren. Dirilmenin ve ölümün rengi olması, yeni temiz sayfa açıyoruz demektir. Hastanelerde beyazın hem sterili ve güvenilir ortam olduğunun mesajını yapar. Kısaca: 1- masumiyet ve saflık 2- yeni başlangıç 3- eşitlik ve birlik 4- tarafsızlık 5- kurtarıcı 6- etkililik

3- SARI RENK:

kazanılmış bilgiyi, düşünceyi, zanları ve malumatları simgeler! Düşüncenin, zekanın rengidir. Mutlak ve muhit düşünme hürriyetini.. yani yolların anahtarı. Misafirlik, geçiciliği ve faniliği.. Fazla güven ve iyimserliği. Güven ve iyimserlik uyandırır ki taksilerin rengi olmuş, yani korkma bin! Aynı zamanda meydan okuma rengidir. Zihinsel meydan okumadır. Konuşma ve iletişim kurma dengidir. Hayalden ve akıldan

gelenleri analiz, tahkik ve tasvir ederek düşünceye ve malumatlara dönüştürür. Kişinin kendine değer verdiğini gösterir. Bakıldığında İlk göze çarpandır ki yaya geçitleri ve otoparklar sarı renklidir. Sarı ile beyaz karma çizilse yine ilk görünen sarıdır. Sisli havalarda sis lambaları sarıdır ve kitap okurken üzeri renkli kalemle çizmeyi sararak yapar. Hülasa: 1- akıldaki zeka ve tahayyülün kavşağıdır. Zeka ve hayalin kavşağı. 2- Faniliği, geçiciliği, hisleri.. 3- iletişim ve yeni ve canlı hisleri 4- düşünce canlılığı ve endişe üreten kendini güvende ve emin hissettirmez, devamlı değişkendir. 5- duygusallığı..

4- YEŞİL:

denge ve uyum ve bütünsellik ve bütünleyici.. yani dimağ ile vicdan bağıını.. Aynı zamanda büyümenin.. Doğuşu, dirilişi, canlılığı, hayatı. Stresin bizden sıyrılmasını sağlar. Fıtrat dili. Yeşil; Mavi ve sarının karışımıdır. Maviden sükûnet ve iç dengeyi, sarıdan da maddi ve manevi sıyrılmayı ve iyimserliği alır. İnsana ümit ve güven verir. Cömert ve paylaşımı sever. İstikrarı. Sebat ve zorluklara baş etme gücünü verir. Refah ve bereket ve maddî ve manevî zenginlik verir. Negatif tarafı ise; insanlara ve eşyalara sahip olma hissini kabartır. Sahiplilik hissi arttıkça materyalist olmaya başlar. Hülasa: 1- Uyum ve denge 2- Büyüme 3- Umut 4- Canlandırıcı 5- Canlandırıcı 6- Besleyici 7- Güven verici uzlaşmacı ve diplomatik 8- Sahiblendirici 9- Özendirici

5- MAVİ:

Güven, sorumluluk, dürüstlük ve sadakati. Samimi. Saklı ve sessiz. Yaygara ve dikkat çekmek istemez. Çatışmadan ve karşı karşıya gelmekten nefret eder. İç güven ve hürriyeti. Hem zihinsel hem de bedensel rahatlama ve düzen duygusunu verir. Bunu sırtüstü yatıp semayı seyredince hissedersin. Metabolizmayı yavaşlatır. Maviden açık maviye doğru daha fazla özgürlük hissettirir. Sözlü iletişimde çok etkili. Bir öğretmen ve toplum karşısında konuşan konuşmacı gibidir. Bilgeliği, daha yüksek zeka seviyesinden gelir, manevi bir bakış açısidir. Ruhun adanmışlığın ve dini çalışmanın rengidir. Tefekkür ve duayı genişletir. Çok yakın arkadaş olarak hissedersin maviyi. Başarısı, ilişkilerinin kalitesi ve miktarı ile tanımlanır. Vericidir alıcı değildir. Güçlü ve güvene dayalı ilişkiler kurmayı sever ve bu güvene ihanet edilirse derinden yaralanır. Muhafazakâr, güvenli ve tehdit edici olmayan bir renktir. Güven verici ve tehdit edici olmadığından herkes sever. Çabaların kalıcı ve kararlı olmayı sağlar. Farklı bir fikirle karşılaştığı zaman onu dikkate alır, tahkik eder, yavaşça düşünür ve sonra onu kendi kabul edebilir gerçeklik durumuna getirir. Nostaljikdir. Geçmişte yaşanmakta olan,

bugün ve gelecekte herşeyi geçmişte yaşanan tecrübelerle bağlayan bir renktir. Hülasa: 1- İletişim 2- Barış ve sakinlik 3- Dürüstlük 4- Otorite 5- Din 6- Bilgelik 7- Muhafazakârlık 8- Tahmin edebilir 9- Düzenli 10- Katı

Mavi, belirleme..

6- MOR:

Hayal gücü ve maneviyatı.. yüksek idealleri gösterir. Derin düşüncelere dokunmanıza izin verir. Mavinin ruhaniyeti ve bütünlüğü ile kırmızının enerjisi ve gücünü içerir. Beden ve ruhsal enerjimiz arasında dengeye getirmeye çalışan beden ve ruhun bütünleşmesidir. Hayatın anlamını ve manevi tatmini arayanlara yardımcı olur. Farkındalığı artırır, bizi daha yüksek şuura bağlanmakta Bu nedenle ruhun dönüşümü ile ilişkilidir ve filozoflar genellikle mor renginin cazibesindedirler sakinleştirici.. geleceği hayal etmene ve rüyalarımızı temsil eder. Ruhani kabiliyetleri ve ruh hali hararetlerin nurlanmasına ilham verir ve geliştirir. Aynı zamanda gerçeklikten kaçan bir hayalperest gibi.. akıl ve duyguların uyumunu teşvik eder. Zihinselden istikrara katkıda bulunur. Akıl, mor renk etkisiyle ruhsal ve fiziksel dünyalar arasındaki düşünce ve etkinlik arasında bir bağlantı kurar. Enaniyetten uzak duyarlılığı ve şefkati teşvik eden şartsız ve bencil olmayan sevgiye ilham verir. Bütün maddi ve manevi birliğe karşıdır. Bu nedenle mor rengi hastalıklara ve alerjilere karşı hassas yapar ve gündelik hayattaki olumsuz etkilere karşı savunmasız mesajını verir. Kalabalıklarla bağlanmayı sevmez fert olmayı sever. Sanatçılar, müzisyenler, yazarlar, şairler ve medyumlar, mor rengin büyüünden ve gizeminden ilham alıyorlar diğer insanlara daha iyisi davranmak daha iyi davranmak ve daha iyi bir yargıda bulunan insanlığın rengidir. Akıllı ve güç ile duyarlılık ve alçak gönüllülüğü birleştiren mor, olumsuz gibi görünen işlerin işlerinde farkındalığı ve müsbeti uyandırır doktor israfı hatırlatır sana.. saygı gerektiren ve zenginlik ve kaliteye sahip bir liderliğin iddialı ve kendinden emin yönünü taşır. Fazlası hassas olanlarda muhtemelen depresyonu teşvik Edebilir veya şiddetlendirir. Tabi ki fazla abartılırsa!

Hülasa:

1- İlham. Yani: Özgün ve sağlam fikirler menşee rengi ile oluşturulur. Beyin fırtınası oturumları sırasında ilham olmak için mor kullanılır.

2- Hayal gücü. Rüyalar görme ile teşvik eder.

3- Bireysellik. Kendi işini yapmayı sevmekten başka kimseyi kopyalamaz.

4- Ruhaniyat. İbadet, dua ve tefekkür aletlerine geçmemize yardımcı olur. Şuur altımıza bağlantı kurmamıza vesile olur. Bu nedenle ibadethanelerde ekseri bu renk kullanılır.

5- Empati, Merhamet, Şefkat.

6- Kontrollü duygular. Özel olmayı ve şarkılara şiire ve aşklara ilham olmuştur.

7- Saygın ve seçkin. Kralların ve zenginlerin kullandıkları.

8- Kullanışsız. Hayatı nasıl gördüğünden ziyade hayal ettiği gibi görmeyi eğilimlidir.

9- Olgunlaşmamış. Elinde olmayanı varmış gibi sana fantazi hissi verir.

10- Hassasiyet. İnsanlara olumlu hitap eden, sessiz ve mütevazi bir haysiyete sahiptir.

11- Alaycı. Olumsuz yönü budur.

7- SİYAH:

Otoriteyi, bürokrasiyi. Gizli sırlara. İnsanı, dışsal duyguların aksiyle ortaya çıkan stresten korur. İç dünya ile dış dünya arasında bariyer oluşturur ve duygularını ve hislerini korurken rahatlık sağlar ve kırılganlıkları ve kendine güvensizliği gizler. Işığın yokluğunda ortaya çıkar ve renkleri absorbe edip emer. Biz buna karanlık ismini veriyoruz. Beyaz gizlenirken, siyah gizler. Siyah örten, beyaz açığa çıkaran. Gizleme rengi olduğundan; hislerimizi, duygularımızı, fikirlerimizi, kilolarımızı ve de her ne gizlenmesi gerekiyorsa buna ihtiyaç duyar. Aynı zamanda kendine özgüvensizliği de gizler. Aynı zamanda güç ve kontrol altına almayı. Zorlu günlere kara günler diyorlar. Siyah giyen fazla satış yapabilir ama arkadaşı çok az olur. Korku yaratır. Kendini kontrol ve disiplini, bağımsız ve güçlü bir irade anlamına gelir. Otorite ve iktidar hissini karşıya verir. Negatif enerjiyi emer. Günlük hayatında.

Olumsuzluklardan ve zararlardan korunmak için siyah bir şey taşımak yararlıdır. Hem sonu hem de yeni bir başlangıcı da yapar. Her gece iki gündüz arasındadır. Çocukluğun masumiyetinden yetişkinliğin karmaşıklığına geçiş aşamasında siyah giymeyi ihtiyaç duyarlar! Çok fazla siyah ruh aletini bozabilire dikkat.. Beyazla olursa tartışmalı ortamı ortaya koyar. Hülasa:

1- **Gizemi.** Yani bilinmeyeni. İçinde bir sürü gömülü, gerçek duygularını göstermek istemeyen gizlilikler ve sırlarla doludur.

- 2- **Güç ve Kontrol.** Hem kendini hem başkalarını kontrol etmektir.
- 3- **Onuru.**
- 4- **Soğuk uzak duran.** Ağır ve yoğun enerjisiyle kendini diğerlerinden ayırır. Kişiler arasına mesafe koyar.
- 5- **Olumsuzluk olarak iç karartıcı.** Biz hayal kırıklıklarına ve hayatımızın siyah veya olumsuz yönlerine bakmaya zorlayarak, yaşamın olumlu yönlerine kapatabilir. Gelecek korkusu yapabilir.
- 6- **Karamsar, kötümser.** Hayatın olumsuz tarafına bakmamızı teşvik eder.

Siyah Kabe'nin örtüsü olmasının hikmetlerinden; gelenlerin olumsuzlukların içine alır ve yutar onun için insanların olumsuzluklarını yutmak insanı çok zorlar?

8- TURKUAZ:

Kalp ve dimağ arasındaki yolu kurar. Hayattan zevk alma, samimiyet ve mutluluk ortaya koyar. Duyguları dengeye getirir. Düşüncelerin ve münasebetlerin açık olmasını ister. Mavinin huzurunu ve sakinliğini yeşilin dengesinden ve yükselen enerjisinden doğan.. yalnızlık duygularını hafifletir. Net düşünmeyi ve karar vermeye kuvvet verir. Konuşmalarda konsantrasyon ve düşüncelerin netleşmesine yardımcı olur. Dalgalı ve değişken ruhların rengidir. Kendini merkeze koydurur. Kendi özgüvenini oluşturur. Özgüven verir ama yalnızlıktan korkar. Farkındalığı verir. Doğru ve yanlışların karmasında ayırmaya etkili olur. Çıkmaz yollarda çıkış yolunu gösterir. Hayatına fazla girerse aşırı hareketlilik ve düşünme fırtınalarına sebep olabilir. Bundan dolayı da duygu bozukluğuna vesile olabilir.

9- KAHVERENGİ:

Güvende hissetmenin korumacılığın ve zenginliğin rengidir. Kararlılık ve destek belirten toprak rengi hatıra geliyor.

Yoğun bir görev ve sorumluluk duygusu ile yükümlülüklerini ciddiye alır. Aile, arkadaş için önemli olan güven duyma ve aidiyet duygusu için güçlü bir ihtiyacı teşvik eder. Sahip olduğumuz maddi ve manevi'lerin neşv ü nemasına vesile olmasıyla.. fiziksel rahatlık sadelik ve kalitenin rengi. Olumsuz bakınca ucuzluk ve cimrilik izlenimini verebilir. Dostça davranışları ve ulaşılabilirliği ifade eder. Eylemde güvenilirliği, sadakati ve güvenilir bir ruh halini verir dürüst samimi içtendir. Seni hem ihya hem de inşa eder.. çalışkandır. Sakinlik ve rahatlık hissini yutan, çekici, hassas ve sıcak bir renktir. Kirli, kusuru saklar ve başka bir şekilde dönüştürür. Esasını söyledim

tutuludur. Kaliteye ve her şeye istidadı kadar kıymet verir. Kahveye de rengini veren duyguları bastırır.. dış dünyaya karşı güvenilir limandır. Sorunların veya iyiliklerin çözülüp iyiliğin çoğalmasının zeminidir. Dikkat çekmez, arkada kalmayı tercih eder. Etrafındaki diğer renklerin parlamasına izin verir. Mukavemet ve olgunluktan yapılmıştır. Sessizce çalışır. Avrupalıların turuncu sarı ve kahverengini pek kullanmazlar.. rahatlatıcı ve standart devamlılığı yeşil ise dengeleyici ve gençleştirici özelliklerine sahip.. Kahverengi; siyah, sarı, turuncu, kırmızı, gri, yeşil, mavi, pembe ve morların birleşimi olabilir ve içindeki renklerin her biri, farklı anlamlara sahip olduğu için bu renkler bir çeşitlilik Katar. Hülasa:

- 1- **Tutarlılık.** Güven verici, rahatlatıcı, dünyevi ve uhrevi kapsayıcı.
- 2- **Yapısalılık.** Güzelliği ve meşveretle hareketi teşvik eder.
- 3- **Güvenlik.** Güvenli ve koruyucudur. Dış dünyanın karmaşasından kaçıp aidiyet duygusu hissedebilir hem de sığınılacak bir sığınaktır.
- 4- **Fitrîdir.**
- 5- **İç rahatlığı.** Duygusal ve sıcak, cana yakın ve hissedebilir. Kahverengi durumdan sakin ve emniyetli bir his alınacağı kadar inatçıdır.
- 6- **Korumacı.**
- 7- **Maddiyatçı.** Maddi güvenliği, garantiyi ve mülk biriktirmeyi teşvik eder. Materyalistliği fısıldar.

DEİST - TEİST

DEİST: Kâinatı Tanrı yaratmış fakat evlene müdahalesi yok. Vahiye ve peygamberleri reddeder. Her şeye akıl ile ulaşabilire inanır. Yalın bir tanrı vardır der. 17. yüzyılda (1500)'lerde kuruldu. Kişilerin akıllarına düşüncelerine kimse karışamaz der. Cennet, cehennem, günah ve sevap yoktur der. Tanrı doğaya ve insana karışmaz.

TEİST: Tanrının var olduğuna inanır. Dinler göndermiş. Bütün dinler eşittir. Bütün dinler her zaman geçerlidir hangisine uyarsan uy.

Sırf mekanını değil mıntika temizliğine de dikkat edilmeli. Yani, sırf kendini inşa etmek yetmiyor çevrendekileri yakında olanların da kalitesini yükseltmen lazım.

- İnsanlar kimlik ve kişilik sorunlarını yaşıyorlar.
- Bu asrın insanı kendine sahip değil.. birileri -hariç- sahiblenmiş.
- Hayatta kalmak nasıl zorsa, bundan daha zordur manen hayatta kalmayı becermek.. içsel armoni, içsel huzurlu olmak.. kendini güvene alamamaktan devamlı tedirgin yaşarsınız.

Bu Kadar Okuyoruz da Niye Olması Gerektiği Kadar Olmuyor? Olamıyoruz. Niye Var Olman Gerektiği Yerde Değilim!

(24.02.2018) (Kırıkhan)

Bunun izahı çoktur ve uzundur. Hatırına getirilen birkaç madde sıralayayım.

- 1) İhlas risalesini enfusi alemimize yerleştirememekten.
- 2) Müzakere ve müdavele-i efkâr aramızda yapmamaktan ortaya çıkan ben merkezli fikirler ve hissiyatlar. Eğer müzakere olsaydı enaniyetler bir derece kırılır. Çünkü seviyeni görmeni sağlardı.
- 3) Ne verirsen elinle o gelir seninle tarzında, Kimin ne getirdiğine bakmadan yemek yemek. Yediklerine bakmadan içeriye sokmaktan.
- 4) Hareket, spor yapmamaktan.
- 5) Tarikat değil sözleriyle en büyük tarikatı yapmak. Yani edille-i şeriyeye, insafa, adalete ve talebelik hukuku olan kardeşliği ortadan kaldıran; yaptığı ve söylediği yanlışlara, zulümlere kılıf bulma adına bir bildiği vardır demekle yanlış, zulme alkışlamaktan.
- 6) Sıla-yı Rahimi kesmekten. Sırf akraba bağı değil. Sıla: Bağ. Rahim: iman edenlere Allah'ın yüklediği vazife ve irtibata riayet etmemekten. Yani: olsa bile onun bunun kusurları ile meşgul olup kendimizi teberrî etmek, temize çıkartmaktan.

7) Kendi anlayışına kanaat etmekten çıkan.. farklı manalara düşman olmaktan. Zahire kanaat edip; evvel & ahir & zahir ve batın manalarına müstağni olup yapanlara da düşman veya tenkit etmekten.

8) Kendi meslek ve meşrebinin dışında kimseye hakk-ı hayatı vermemekten

9) Tenkiti aşk-ı hakikat değil, ya taassup, ya kin ve nefretin işlemesinden.

10) Dairemiz dışındaki düşmanlarımızı unutmaktan.

11) İhlas ve uhuvvet düsturlarını karşıdan beklemek

12) Şahsi ve umumi hukuku ayırt edememekten hatalı, günahkâr kardeşlerimizi daire dışına atmaktan.

13) Ah almaktan. Gıybet etmekten veya edilen yerlerde bulunmaktan.

14) Vefasızlık göstermekten. Sanki kardeşimizin başka güzel sıfatları, filleri yokmuş gibi acımasız, merhamet ve şefkatten yoksun söylemlerimizden içsel alemimizi tahrip etmekten.

15) Yattığın, kalktığın, yediğinin cinsine, giydiğin, yaşadığın mekânın, kaldığın arkadaşlarının insibağ ve sirayet kanununu bilmemekten.

16) Dil ve manevi Veli nimetlerimizin kıymetlerini bilmemekten

17) Ucuza ve çok çabuk birbirimizi terk etmekten. Onların dualarını, feyiz ve kemalatlarını alamamaktan.

18) Dimağı terklerle, kalbi eylemlerle gerektiği kadar besleyememekten.

19) İnsanın mülk ve melekut cihetlerini gerektiği kadar fark etmemekten, farkındalığın azlığından.

20) Ne olmak istiyorsan onlarla beraber olamamaktan. "İyilerle beraber olun."

İmam-ı Rabbaninin tavsiyesi..

21) Beyt-ül mala hıyanet etmekten.

22) Dahili farklılıkların zenginlik olduğunu bilmemekten enfusi alemi çökerten: kin, nefret, hased, ben merkezi düşünmenin sonucu olan yeisten, ervah-ı habiselerin izacatından ve kimsesizliğin vahşetinden ve bu dehşetlerin vahşetlerinden.

23) Haklarını hafife almaktan. Yani: ahiret inancı fikirde kalıp hisse dönüşmemekten.

24) İştirak-ı amal-i uhreviyeye şuur azlığından.

25) Düşmanlarımızı yeterince tanımamaktan.. ve mucibince amel etmemekten.. yani zamanın süfyanlarını ve Mehdi ve mücedditlerini tanımamaktan. Asrın imamına akli, vicdani ve kalbi yanında bulunup eylemde olmak.

26) Dedikodulara, gıybetlere ve iftiralara kapı açmaktan

27) Burayı dünyayı ahiret hesabına yaşayamamaktan..

28) Okuduklarımla; dışarıda hizmeti daha iyi yapacağım yoksa daha iyi tanınayacağım dememeli. İçeride ise Cennet ve türevleri gaye değil Rıza-i İlahiyeyi gaye edinmeli.

29) Ciddi ile alakalı olan nikahla ve kul haklarından sana sirayet edenler de seni etkiliyor.

Derste Alınan Notlar: Ahireti Burada Yaşamak- Cisim – Beden-i Misali – Cesed

(20.04.2018) (Afyon Enfüsi Kampı)

Cisim: Esmaların, cilve, cemel, nakış, sanatlarının bütünlüğü.

Cisim zahirde görünmez. Zahirde görünen **cesed**. Herbir anlardaki yaratılmalar ise bedendir. Cisim-cesed-beden bütünlüğüne **Cismaniyet** denir.

Mazi ve müstakbelde yaratılmış ve yaratılacakların toplamına, yani bütünlüğüne, cemine, cem-ül cemine **beden-i misali** denir.

Mülk ve melekut olarak düşünürsek; cisim melekut, cesed mülk. Beden-i misali ise; mülk ve melekutun cemidir.

Beden-i misali → İmam-ı mübin.

Beden ise → Kitab-ı mübin.

Matematik

(25.04.2018)

- Matematikte sonsuzluk bir rakama işaret gelmez bir fikirdir.

Matematikte nedensellik yoktur fizikte vardır.

Matematik cisim değil isimdir.

Matematiğin uzak zamanda referansı(izdüşümü) yoktur.

- Kelime-i şhadetle → Rabbimizin Cemaline..
Kelime-i tevhidle → Allah'ın (cc) Celaline } şahid oluruz.

Kelime-i tevhid → Rabb-ül alemine..
Kelime-i şhadet → Rabbime. } şahid oluyorum.

- Matematikte sadece '1' sayısı vardır. Diğer sayılar bir ile yapılan iletişimin sonucudur. Matematik bir ile yapılan iletişimidir.

Matematik mantığın uygulama alanıdır.

Fizik matematiğin uygulama alanıdır.

Objeler, şekiller düşüncelerin sistematikle dönüşüm sahasıdır.

- Müziğin tek tek notlarını değil harmonisini yani bize hissettiklerimizi duyarız.

Yaşadığımız alemde o kadar ıskaladığımız hidayet fırsatlarını farkında olmadan kaçıyoruz.

Biz gözümüzle; kırmızı, yeşil ve mavi renkleri görürüz.

Kelebekler bizden daha fazla görürler biz üç rengi onlar 5 rengi görürler.

Hiçlik; Üstüne konuşulamayandır. Karşılığı olmadığı gibi karşıtı da yoktur. Hiç daha önce olmayan mıdır? Hiç ayrı yok ayrıdır. Yok: kalmayan. Yani daha önce vardı şimdi yok! Hiç sende bir şey oluşturamayandır.

Higs: Maddeye kütle veren parçacık.

Zaman ve mekân → boyuttur.

NAMAZ ve KUR'AN'I OKUMAK

(25.04.2018) (Yedikule Dershanemiz)

- Namazı aklen kılasan → istikamet
- Namazı kalben kılasan → Günahlardan alıkoyar.
- Namazı ruhen kılasan → Latife olur. Lutfedilmiş olursun. Kendine sana vermesidir.

Kur'an sesle(dille) okursan → Ses olur. Sevab olur. Şeytanları kaçar.
Harice senin Müslümanlığını gösterir.

Kur'an'ı dimağ (aklen) okursan → Fikir, ilim, istikamet olur.

Kur'an'ı kalben okursan → His olur. Seni günahlardan korur. Kur'an hayatındadır.

Kur'an'ı ruhen okursan → Mirac olur. Ruyetin olur. Aslına yol olur.

Kur'an'ı ene ile okursan → Sen okumamış olursun. Seni Allah (cc) okur.

CİN VE ŞEYTAN

(04.05.2018) (Küçükçekmece)

[Bak:76 \(2.5.2018 deki şeytana bak\)](#)

“İblis cinden idi de Rabbinin emrinden çıktı.” (18:50)

İblis ateşten yaratılmıştır. (Araf:12)

“Cannı da, daha önce çok zehirleyici bir ateşten yarattık.” (Hicr:27)

“Cannı da yalın bir ateşten yarattı.” (Rahman:14,15)

Melekler ateşten değil nurdan yaratılmışlar.

Hadis-i Şerif meal-i icmalisinde “Melekler nurdan yaratıldı; cin ise dumansız bir yalımdan yaratılmıştır.’ (Fahredden-i Razî Tefsir-ül Kebir)

İblisin zürriyeti var meleklerin yoktur. (Kehf:50)

Hasan-i Basrî (r.a) “ İblis, hiç bir an meleklerden olmamıştır. Âdem insanların atası olduğu gibi o da cinlerin atasıdır. Onlarda Ademoğulları gibi doğum yoluyla çoğalırlar.” (Taberi tefsiri) Meleklerin zürriyeti yoktur. Meleklerde dişi ve erkek yoktur. (Zuhruf:19)

Şeytan, Âdem (as) yaratılmadan yaptığı ibadetlerden ötürü makamı yükselerek yedinci kat semaya kadar çıkmış ve cennet bekçiliğine yükselmiştir. Şeytan olmadan, emre muhalefet etmeden önce Cennet bekçiliği yapıyordu.

Emre kibirlendi şeytan oldu.

İblis nefis sahibiydi.

Mücahid der ki: Her gün 70 şeytan yaratılıyor. Şeytanın soluna dişi organı. Sağına erkek organı var. Kendisi kendisini döller ve her gün 10 yumurta çıkar. Her bir yumurtadan erkek ve dişi olmak üzere 70 şeytan çıkmaktadır. Her bir cins ayrı şeyleri yaptırır. Bir kısmı vesvese, bir kısmı vehim, bir kısmı küfür ettirir ve hakeza... Mesela bunlardan **Sahr**: Süleyman (as) yüzüğünü çalandır. Peygambere vesvese verendir. **Velhan**: Taharet ile görevlidir. Bu hususta o vesvese telkin eder. (Tirmizi, taharet 43 **İbn-i Mace**) **Hufaf**: Çöllerde bulunur. İnsanların yönlerini kaybetmelerini ve nereye gideceklerini bilmemelerini sağlar. **El-Gaylan** da onlardan birisidir. **Lekus**: İnsanları birbirine karşı kışkırtmakla görevlidir. **Murre**: Çalgılar ile görevlidir. Künyesi de budur.(Eb-ul **Mezmir**) **El-Mutekadı**: Bu kimse Âdemoğlunun 20 yıl önce gizlice işlemiş olduğu bir ameli çıkartır ve Âdemoğlu da bundan açıkça söz eder (ihlâsla yaptığı ameline riya bulaştırır.)

“Canni da daha önce çok zehirleyici ateşten yarattık.” (Hicr:27)

Bu ateşten ilk önce bir erkek yarattı. Bunun adı **Mâric** idi. Bundan sonra da bir kadın yarattı. Bunun adı da **Mârice** idi. Bunlardan bir oğlan oldu. Adı **Cin** diye ad koydular. Bütün cinler bundandır ve iblis de bunlardandı.

İblisin can kavminden bir karısı vardı. Adı **Leyha**'dır. Bunlar uzun zaman ibadetle meşgul oldular. Daha sonra Cenab-ı Hakk'a (cc) karşı geldiler.

Cinlere 800 peygamber geldi. Ve hepsini şehit ettiler. Şeytana melekle karıştırılmasının bir sebebi de çok ibadet etmesi ve aynı cins olan ateşten yaratılmasıdır.

➤ Mezbeleler iblis meskeni..

- Faydasız şiir ve hicvi sana Kur'an olarak verdim dendi şeytana.
- Cadılar ve Kâhinler senin peygamberlerindir dendi.
- Hamamda şeytanın evi..
- Saksâğanlar sana müezzin olsun dendi.
- Allah (cc) adına başlanmayan yemekler senin yemeğın olsun dendi.
- Sarhoş eden her şey şarabı..
- Sokaklar, çarşılar ve pazarlar senin meclisin olsun.
- Allah'ın lanetim ve gazabım giyeceğı ve alameti..

İblis'i:

- 1- Huzurundan kovdu.
- 2- Cennetten çıkardı.
- 3- Suretini değıştirdi.
- 4- İsmını değıştirdi.
- 5- Cahillere imam kıldı.
- 6- Ona lanet etti.
- 7- Marifetinden mahrum etti.
- 8- Tövbesini asla kabul etmedi.
- 9- Rahmetinden mahrum kıldı.
- 10- Cehennem halkının hatibi kıldı (*Envar-ül Aşıkın*)

İblis: Allah'a (cc) karşı mesafeliliğı ifade eder.

Şeytan Allah'ın rakibi değıldir. Zerdüşlükte bu vardır. Şeytana tapmalarının bir sebebi şerrinden kurtulmak için.

Kur'an'ın reddetmesinde de mucize var. Bir şeyi reddetmesini bilmezsen ispatı anlayamazsın. Neyi nefhediyo bilinmesi lazım ki ispatı anlayasın. Misal: La ilahe illallah'dan sonra Muhammed Resulullah olsun..

Kıssa demek: Tarihsel karşılığı vardır.

Mesel ise: Bize ibret vermek içindir.

Kur'an'ın maksadı hidayettir.

İnsan günahlarla iblisleşmez. Allah'tan (cc) ümidi keserse, kibirlenirse iblisleşir.

Şeytan insanın rakibi, düşmanıdır ve Allah'ın kuludur.

Şeytan: "Ben Allah'tan (cc) korkarım." dedi. Şeytan Allah'tan korkarım derken bazı insan suretinde olup Allah'tan korkmadığını söyleyenler de vardır.

Kirlenen yıkanır fakat kirin kendisi yıkanmaz pislik yıkanmaz, pisenmiş yıkanır.

- Ahireti inkâr etmek, istediğimiz iyiliklere, adalete inkâr etmek demektir.
- Cinlerden peygamber gelmiş.

PSİKOLOJİ

(16.06.2018) (Küçükçekmece)

Akrabalarından çok sevdiklerinden 20 kişi evine iki günlüğüne misafir gelse. Evini kapasitesi olmadığı halde kabul edip kanaat ve sabretmen: **1-** çok sevdiklerin olmaları.. **2-** geçici olmasından tahammül ve sabrettiğin gibi.. Allah'tan da geçici sana gelen hoşlanmadığımız hastalıklardan, musibetlerden de memnun olmanın sebebi: **1-** Sevdığımız Rabb'imden olduğundan.. **2-** Fani dünyada fani olmasından.. hem dünya fani. Hem musibet ve sıkıntı fani.

Vücudumuzdaki zevkleri nefs-i emmareyi aktif eden: ya şeytan, ya da cinler ya da ervahı hadiseler ya da kötü ortamdaki kötü insanlardan.

Lezzetler ruhsaldır. Bunları da tahrik edenler: Allah cc. Ya da melekleri ya da Müslüman cinler ya da doğru ortamdaki doğru insanlar.

Bir anda patlak veren zevk ve psikolojik sorunların sebebi şeytan ve türevleri. Zevklerin ve psikolojik sorunların önü ve arkaları yoktur. Bir anda ortaya çıkarlar. Düşüncelerimizi etkileyip 'an'da tutunabilirse ömürleri uzun olur. Eğer düşüncelerimizi etkileyemezse kaybolup giderler. Ani ortaya çıkan şehvani ve elemli korkular gibi. İnsanın vücudundaki ani şehveti şehvanîyetleri ve psikolojik elemleri Şuhut

derecesinde şahidim ki şeytan ve iblis ve türevleri yapıyor. Benim için Şuhut derecesinde bedihi ve zaruri olmuşlar.

Eğer düşünce ve hayallerle destek vermezsen ömürleri anidirler. Onların ömürlerini uzatan bizim onlara verdiğimiz düşüncelerdir.

Einstein'ın bir sözü vardı. Aynı şeyleri yapıp da farklı neticeler beklemek ahmaklıktır.

Hayat tercihler manzumesi olduğunu unutma.

Tatilini bedensel hayata değil ruhsal hayatına katkı ve motive yapacak tarafları tercih etmek.

Gittiğin yerlerde ilk önce alimleri ziyaret edip dualarını almak.

Hassaten bayramlarda ve mübarek gecelerde dostlarını unutma.

Bu beden sarayında üçü birbirinden ayrı üç karakter bulunduğunu.. birbirinde çok ayrı tarafgirlikleri olduğunu unutmamak.

Şuara 121: “onlar yalan ve iftiraya, günaha düşkün kimselere inerler.”

Aldatma, ihanet etme.. gıybet yapma. Kimseyi hakir görme, küçümseme. (müslümanı) fitratına yalan söyleme.. yani fitratını yaşa. Ferasetini ve vicdanını dinle.. karaktersiz, vicdansız, sihir ve büyü ve fal bakanlardan uzak dur.

Biz bu dünyaya ait olmadığımız için, içindekiler bizim değil.

Fizik ve kuantum fiziği gibi.. gözükkenler kadar aynı yerde gözükmeyenlerin varlığı..

Allah (cc) der ki; “Kimi benden çok seversen onu senden alırım. Ve ekler:

Onsuz yaşayamam deme, seni onsuz da yaşatırım. Ve mevsim geçer, gölge veren ağaçların dalları kurur, sabır taşar, canından saydığın yar bile bir gün el olur. Aklın şaşar dostun düşmana dönüşür. Düşman kalkar dost olur. Öyle garip bir dünya! Olmaz dediği ne varsa hepsi olur. Düşmem dersin düşersin. Şaşmam dersin şaşarsın. En kalbi de budur ya, öldüm der durur yine de yaşarsın!

Hz.Mevlana

“Suskunluğum asaletimdendir. Her lafa verilecek bir cevabım var. Lakin bir lafa bakarım laf mı diye bir de söyleyene bakarım adam mı diye.”

Hz.Mevlana

“Bilinç gelişimi, olayları iyi kötü olarak etiketleme ilkeliliği yerine, onların büyük resimdeki rolünü ve kimin varoluşa çıkardığını -kavrayabilme-yi öngörür. Maalesef inançlı olduğunu düşünen birçok kişi de temel bilimlerden uzak kalma nedeniyle bilinç gelişiminde uzak kalmakta ve inancın oluşturacağı gelişimi yaşayamamakta...”

(Bir Kardeş)

Allah'ın (CC) Alternatifi Yok!

(13.08.2018) (Güney Köyü)

İnsanın ezele ve ebede uzanan fikirleri, duyguları, hisleri ve latifelerinin memnun edilmesinde Allah'ın (cc) alternatifi yok! Yokluk, hiçlik Allah'ın (cc) alternatifi değil.

- Nasıl onlarız olup olmadığını?
- Haşa. Allah'ı alemimizden çıkararak O'nun yerine konabilecek, yerine dolduracak vicdanî ve ruhî ihtiyacımızın tatminine ve ezel diye bağırarak fitratın memnun edilmesine ne olabilir, ne konabilir O'nu bırakıp ne alınabilir?

PSİKOLOJİ

Affetmek unutmak demektir. Yani neticesidir. Affetmemek hapsolmaktır.

Doğru yerde ve zamanda yanlış iş yaparsan, zamanı geldiği zaman doğru iş yapamazsın. Misal: dersi dinleme zamanında hoca ile meşgul olmazsan, soru sorup dahil olmazsan, sınavda soru sormazsın. Sınavda soru sormak yasak iken, ders işlenirken soru sormak doğrudur. Sana deniyor ki; derse git.. kitap oku.. TV, internetten uzak dur.. Yapmayınca sonucun seni kahredici azap olur. Sonra yapmaya kalksa zaman geçti artık.

Sen gündüz yaptıklarını gecede sana lambalarla gündüz gibi yapıp gündüz işlerini yaparsan gece gündüzü aleminde eşit yapmış olursun oysa her zamanın ve mekânın hükümleri özellikleri ayrıdır.

Vefa ve dürüstlük pahalı bir hediyedir ve köprüdür onu asla ucuz ve basit adamlardan bekleme. (Rabia Konan)

Yaşadığım 3 misal vereceğim: dışimin arasını daimi temizlediğime alıştırmıştım. Sonra bir tanesini çektirdiğinden araları kalmadığı halde hala aralarında bir şey varmış gibi dilim ve düşüncem oraya gittiği gibi, sizin de mazide olmuş bitmiş bazı olumsuzlukların hala devam ettiği zannetmek buna benziyor. Aslında bir şey yok. Sen düşüncen ne var ediyorsun.

Biri de: senin için en tehlikeli vaziyet tehlikenin bizzatihi kendisi değil. Tehlike: tehlikesiz zannettiğinlerdir.

Biri de: bir dostumla sıkıntısı ile meşgul olurken, bir gün baktım çok mutlu. Sebebi 3 gün sonra köye tatile gidecekti, orada mutlu akraba ve dostlarıyla beraber mutlu ve huzurlu olacağını düşündüğü için bulunduğu halden çıkmış olduğu.. Çünkü neyi hayal ve tasavvur ediyorsan oraya ve dönüyorsun.

Serbest bölgeye Ben demekle başlıyor yeis. Yoksa günahlarla değil. Günahları yeis amacı için araç olarak kullanıyor.

İnsanların sözleri ve davranışları sana ağır gelip dokunuyorsa, o insana aleminde çok büyütmüşsün demektir.

VEFA

(09.10.2019) (Polatlı)

Ali ruhların davranışları ve anlayışlarıdır, sakın bunu süfli ruhlardan bekleme.. Ona göre beklentini asgari tut ki inkisarı hayale uğramayasın..

Vefa imanın hassasıdır. Bunun en yükseği rabbinedir. Kafirlerdeki, sefihlerdeki vefa gibi görünürken var olan veya istikbali beklentilerin önceden yol açmaktır.

Vefa deyince Peygamberim'in (ASM) Hatice'sine (RA) karşı tutumudur.

Vefa'yı vefasızlardan daha iyi bedelli öğrenirsin!. Ama sen asla vefanı bırakma. Fakat ahmak durumuna da düşme. Yani hak etmeyene hak vermeyen evinden aynı delikten iki defa ısırılma. Yani belagat ehli olmakta Yani: mukteza-i hale mutabık ol! Unutma "...yanlışlık, tatbik-i nazariyat ve mukteza-yı hali düşünmemekten çıkar." (Tarihçe-i Hayat:65)

Tatbik-i nazariyat: teknik, teorik bilgilerin uygulama zeminini bulmaması. Yani doğru olması için: doğru kişilerle doğru yerde, doğru zamanda, doğru işi yapmak..

Vefa; ruhumdaki ruhun resmidir, gölgesi ve değeridir. Kendine ailesine hatta rabbine vefasız olandan vefa beklenir mi? Menfaati, beklentisi bitince koyar seni kenara. Peki uzak mı olalım ondan? -Hayır. Tedbirli ve belagat ehli ol. Onunla beşeri münasebetinde tut. Uzağa atma ama yakınına koyma! Her şeye değeri kadar kıymet ver. Yani mendil gibi burnunu silip atma ama cebine de koyma.

Vefasızlık; tahrip olmuş ve çökmüş bir ruhun gürültüsüdür.

Vefasızlık; psikolojik bozukluğun emaresidir.

Vefasızlık; egoist ve bencil kişilerin ayak sesidir.

Vefa; ilgi alakayı kesmemektir.

Vefa; kendi yaptığın iyiliği unutmak, sana yapılan iyilikleri unutmamaktır.

Vefa; küçük hesap yapmaya çalışanların eline geçmeyendir.

Unutma; küçük kafalar kişileri, orta kafalar hadiseleri, büyük kafalar fikirleri konuşur.

Âlî ruhlar zamanı, zemini iyi tahlil edip insanlara mana yükleyen bir kitap taşıyan merkebe alim demez ve alimlik beklemez.

Vefa; ruhumun → ruhuna kokusu, sesi ve resminin düşmesidir.

Vefa; sorumluluk almaktır.

Şaka

Söylemek isteyip de söyleyemediklerimizin söyleyebilme zemini ve fırsattır.

Ötelerdeki Enerji Vücutlarımız

(30.09.2018) (Küçükçekmece)

Peygamberimiz (ASM) efendimiz bil mana: kabirde kötü kokuların tümü çirkin görüntü ve seslerin tümü Bir yumak şeklinde insana gönderilecek.. kabir ehli dehşetinden: sen kimsin.. ne istiyorsun.. diyecek. O da ben senin amellerinin cisimleşmiş haliyim. Müspeti de böyle ama bunun tersi olacak..

Bir de Hz Ali (RA)'ın omuzuna basıp mescit duvarında levha asarken vahiy vahyin o anda gelmesiyle Hz Ali'nin yere yapışması.. bir de bakar ki peygamberin ne başı ne de ayağının hududu yok.

Yani başı arşa azama doğru yüksek. (Ruh).. dibe doğru derin(dimağ).. Okyanus gibi geniş (kalb)..

Hem fıkihta şarap içenin teri de necistir.

Hem üç aylarında Kastamonu Lahikası (66)'da "buharat-ı müzahrefe" veya buharat-ı münezzehe.. havayı zehirliyor ve nurlandırıyor. Bunu yatak odası ile, salonunuzla bir de sohbeta gelmişseniz dersane salonuyla kıyas edince çok açık farkı görürsünüz ki, sende bazı ortamların seni sıktığını, bunaldığını, bazı yerleri rahatlattığını (Osmanlı camileri gibi) söylüyorsun..

Hem elektrik üreten pervaneler namaz gibi eylemler gibi..

Güneş panelleri gibi dimağı tefekkürle verilen cevap gibi..

Navigasyonla geçmişi, hali ve geleceği bir aynada görüp niyetine ve hedefine göre seslenip sana yol göstermesi de kalp gibi..

Hep bunları alt alta toplayınca:

Düşünüp tefekkür ettiğimizde..

Kalbimizdeki niyetler, meyiller ve tarafgirliklerimiz..

Yaptığımız eylemlerimizden..

Ruhsal halet-i ruhiyelerimizden..

Ortaya çıkan fikirlerden & enerjilerden & hislerden ve latifelerden vücudu harici mahluk yaratılıyor. Bunu batıncılar ve keşf-el kubur ehilleri gördüklerinden o zatın hakiki şahs-ı manevisini müşahede ediyorlar. Bunlar (enerjiler, hisler, fikirlerden ve latifelerden) zihayat & zîşuur & zîruh ve kanun-u emri mahluklar ortaya çıkıyor. Yani her şeyin ötelere mahluklara dönüşüyor ki senin timsal-i suretin ve beden-i misalilerin oluyor.

Dersten Alınan Notlar (Velayet)

(04.10.2018) (Bodrum Kampı)

Velayet-i suğra ← Velayet-i vusta → Velayet-i kübra

- Nefsini öldürerek
- Çilelerle
- Riyazet
- Şahsa özel velayet
- Acz, Fakr, Naks, Kusur

Velayet-i vusta külliyatta pek bilgi yok. Kişi velayet-i vusta sahibidir ama ya suğra veya kübra ile hizmet eder.

Velayet-i vusta kazanılan değil Allah'ın (cc) özeli. Sen kazanmadığın değil Allah'ın akrebiyeti.. Senin içsel aleminde yaşadığın.. Ama eylemi ya suğra veya kübra ile hizmet ediyor.

Velayet-i suğra: Vilayet sahibinin şehirdeki kişilere karşı davranışını belagata göre yapar.

Asrın ihtiyacıyla kişiye yaklaşma.. Yaklaşan kişidir velayet-i vusta sahibidir.. Velayet-i suğra hususi esmalarda yürüme. Velayet-i kübra ise İsm-i Azam'da yürüme.. Suğra; Ad, Semud, Firavun vs vesaire kavimlerin hususi emrazları.. Ama bu asır geçmiş kavimlerin tüm hastalıklarını cem'etmiş olduğu için, geçmiş o kavimlerin çözümlerinin çözümünü cem'ettiği için 12 hak tarikatın cem'idir Risale-i Nur. O zaman da vahiy ve peygamberle tamir edilmişti. O zaman şimdi bunlara sahip İsm-i Azam mazharı olan Risale-i Nur olmalı.

Katre ⇒⇒⇒ Hakikat-ı kayıtlıyor ⇒⇒⇒ Mezhepler

Reşha ⇒⇒⇒ Kendi ayinesinde hakikatı müşahede ediyor.

Zühre ⇒⇒⇒ Hakikata renk katıyor ⇒⇒⇒ 12 tarikatlar

Mezhep imamları mazhar olduğu esmaya göre cevap vermiş.

Misal: İmam-ı Azam ⇒ Adl Hakem

Ahmet İbn-i Hanbel de ⇒ Zahir esmasına göre hüküm vermiş.

Katre mesleği yanlış değil. Hakikatı kayıtlı görüyor. Mazhar-ı esmaya göre görüyor.

Allah'ın (cc)

⇒ Zatına bakan

⇒ Raiyetine bakan

⇒ Saltanatına bakan

isimleri var. Mazhariyetine göre bakışına göre izah ediyor. Kimisi zatına bakan esmaya mazhar olduğu için, saltanatına mazhar olana ihtilafı var.

Kur'an müminlere şifa ve rahmettir. (13 söz'deki)

Nasıl?

1. Mevcudatın üstündeki adet ve ülfet perdesini yırtması ile

2. Her şeyin her şeyle münasebetinin kurulması için münasebetini kurdurmasıyla

3. Büyük ve parlak ve ulvi hakikatlerden bahsettiği için

RAHMETTİR.

Böyle baktırdığı için Kur'an mü'mine ŞİFADIR. Böyle bakabilirsen Kur'an sana şifadır.

5.10.2018

Birinci sözdeki sırlar:

► 1. Sır → Terakkiyat

► 2. Sır → Marifet

► 3. Sır → Şuunat-ı Zatiye

► 4. Sır → Muhatabiyet

► 5. Sır → Ayinedarlık

► 6. Sır → Acziyet ve Fakriyet

Heyet-i mecmuasında → Cüz → Parça → Teavün

→ Küll → Bütün → Tesanüd

→ Cüz'i → Ferd → Teanuk

→ Küllî → Nevm → Tecavüz

Küre-i Arzda → Teşabüh
→ Tenasüb
→ İntizam
→ İnsicam
→ Letaif ve Merhamet

İnsanda → Letaif-i refet
→ Dekai-k-i şefkat
→ Merhamet-i İlahiye

Çekirdek → Kainat

Ağaç → Küre-i Arz'da

Meyve → İnsanda

Kainattan → Küre-i Arz simasına → insana doğru bakarsan → afaki tefekkür olur.
Bunun tersi enfüsi tefekkür oluyor.

Üstada göre esmaların sıralanması
ve iman esasları

1. Sözdeki sırlar
sıralaması

Hz. Ali (RA)'a göre esma ve
iman esaslarının dizilişi

Peygambere İman	←	1	→	Terakkiyata	→	Ferd	→	Melaikeye
Kadere İman	←	2	→	Marifete	→	Hayy	→	Allah'a (cc)
Kitablara İman	←	3	→	Şuunata	→	Kayyum	→	Haşir
Melaikelere iman	←	4	→	Muhatabiyet	→	Hakem	→	Kitablara
Allah'a (cc) iman	←	5	→	Ayinedar	→	Adl	→	Kader
Haşire iman	←	6	→	Acz ve fakr	→	Kuddüs	→	Peygamber

21. Lem'a İhlas Risalesindeki 2. Düsturdaki 3 misalin hikmeti

Vücut azalarıyız	→ Kemal için
Fabrikanın çarkları	→ Netice için
Gemideki hademeler de	→ Hizmet için

Peygamber Mucizelerinde 7 İşaret

6.10.2018

1. Maddi nereye işaret ediyor
2. Manevi nereye işaret ediyor.
3. Daire-i rububiyetin dersini veriyor. Yetişmek ve yaşmak.
4. Daire-i ubudiyetin dersini veriyor. Heva-i nefsinin terk etmek.
5. Geleceğe bakıyor. Nihai hududunu gösteriyor.
6. Mu'cizeler Risale-i Nur'a nasıl bakıyor.
7. Enfüse nasıl bakıyor.

UYGULANIŞI:

1. Atom
 2. Ses 340 m/s
 3. Işık Hızı 300.000 km/s
 4. Elektrikten çok hızlı. Henüz yok
 5. Hayal
 6. Ruh
 7. Ene
- Bunlara binebilirsin.

➤ 19. Mektup'da 321 mu'cize var.

24. Sözdeki Manaların Dizilişi

1. Dal → Allah'ın esmaları neden mütenevvi
2. Dal → İnsan aleminde nasıl görünmesi
3. Dal → Muhammed (ASM) sözleri niçin anlaşılmamış
4. Dal → Kainattaki mahlukattaki çeşitlilik

5. Dal → 5 Meyve var. → Muhabbet
→ Ubudiyet
→ Sünnet-i Seniye
→ Ecnebileri taklit etmeme
→ Mir'ac

2. DAL

- Alimleri ihtilafı → Ya zatına ait isimlerde inkişaf etmiş.
→ Ya raiyetine ait isimlerde inkişaf etmiş.
→ Ya saltanatına ait isimlerde inkişaf etmiş.

Alimin bir zatına, diğeri raiyetine, diğeri de saltanatına ait isimlere mazhar olduklarından birbirleriyle ihtilaf ediyorlar.

- İnsanda → iktidarı → cüz'î
→ İhtiyarı → cüzî
→ İstidadı → muhtelif
→ Arzuları → mütefavit

- Esmalara mazhariyette → Külliyet
→ Cüz'iyet
→ Zilliyet
→ Asliyet

Zühre → Nefis → Ehl-i fikir → Cismani cihazat

Katre → Akıl → Ehl-i Velayet → Nefsin tezkiyesi ve aklın istimali

Reşha → Kalbe işaret ediyorlar → Ehl-i Nübbüvvet → Kalbin tasfiyesi ve iman ile

- Enaniyeti bırakmayan, âsâra dalan
- İlim ve hikmetle hakikatı arayan
- İman ve Kur'an ile, fakr ve ubudiyetle

Zühre; hakikata renk karıştırıyor.

Katre; hakikatı kayıtlıyor.

Reşha; hakikatı renkli kendi aynasında müşahede ediyor.

Başka nokta-i nazarla 2. Dal:

KİŞİNİN KENDİSİ				
ŞUUR	KEMAL	SALTANAT	RAİYET	ZAT
Zühre	Nefis	Ehl-i Fikir	Cismaniyet cihazat ile	Enaniyeti bırakmayan âsâra dalan
Katre	Akıl	Ehl-i Velayet	Nefsin tezkiyesi aklın istimali	İlim ve hikmet ile hakikatı arayan
Reşha	Kalb	Ehl-i Nübüvvet	Kalbin Tasviyesi ve iman ile	İman ve Kur'an ile, fakr ve ubudiyetle hakikata çabuk giden

Bunları bilmenin faydası?

Hariçten dahile taşınarak hariçle işin olmuyor. Bu üç şahsiyet (Zühre - Katre - Reşha) hepsi benim. Üç şahsiyeti ben cem'etmiş. Bu üç şahsiyet su gibi, nur gibi, hava gibi... veya 3 şahsiyet var...

Ehl-i fikir niye zührede?

Çünkü nefsi (insanı) terbiye için fikirler üretiyor.

Çarşamba Tılsım Dershanesindeki Ders Notları

10.10.2018

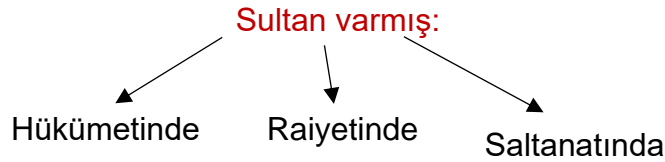
Kâinattan maksad; harfleri bir araya getirip onda bir milyon sahife basıldı. Onu zîşuurlar okudu. Zatın gayesi zîhayatlara şuur olarak intikal olduktan sonra harfleri bozuluyor. Harflerin bozulmasına itiraz etme. Zaten o matbaadan çıkan bir milyon sahife ve bunu okuyanın şuura dönüşmesi netice idi. Harfin bozulmasına itiraz eden zahirde (harflere) kalanlar itiraz ediyorlar.

Bremerhaven Ders Notu (24. Söz - 2. Dal - İrfan Kardeş)

17.10.2018

“2. Dalı niye anlamıyoruz?” sorusunu kendine niye sormuyorsun. Hatırına gelmemesinde cevabı hariçte aramak olduğundan, enfüsi anlamda aramak hatırıma gelmemiş.

İnsanı merkeze koyarsan; kâinata nev', mevcudata ise efradı hükmünde olarak bak. Onun için zahirde Katre-Zühre-Reşha var. Ama bütün insanlar senin ecza ve efradın hükmünde olunca bu üç şahsiyetin hepsi sende. Sureti mevcudatta. Kanuniyeti sende..

ŞUUR	KEMAL	HÜKÜMET	RAİYET	SALTANAT	Nübüvvet Vahiy
Çiçeklere Zühre	Nefis	Ehl-i Fikir	Cismani cihaz ile...	Enaniyeti bırakmayan...	
Kamere Katre	Akıl	Ehl-i Velayet	Nefsin teskiyesi...	İlim ve hikmet akıl...	
Şişe ve Su Reşha	Kalb	Ehl-i Nübüvvet	Kalbin tasviyesiyle iman ve teslimiyet	İman ve Kur'an, fakr ve ubudiyet	↑
→ → → Velayet (İlham) ← ← ←					

İKİNCİ DAL 2. KEZ TEKRAR DERSİ

(25.10.2018) (Bremerhaven)

Muhyiddin-i Arabî Hazretlerini, Geylânî gibi zatları anlamaya çalışıp o yolu öğrenmek ve daha sonra kendin yürümek mesleği çok zor. Risalelerde bu yol tercih edilmemiş. [Risalede Muhyiddin'i anlamak yerine kendini tanımakla enfüsi derslerle kendini kendinde keşifler yapmak yolu var.](#)

ŞUUR	KEMAL	HÜKÜMET	RAİYET	SALTANAT	
Çiçeklere Zühre	Nefis	Ehl-i Fikir	Cismanî cihazat ile kemaline sa'yedip hakikate...	Enaniyeti bırakmayan ve âsâra dalan...	Nübüvvet ↓ Vahiy ↑
Kamere Katre	Akıl	Ehl-i Velayet	Nefsin tezkiyesiyle aklın istimali	İlim ve hikmet akıl ve marifetle	
Şişe ve Su Reşha	Kalb	Ehl-i Nübüvvet	Kalbin tasviyesi iman ve teslimiyet	İman ve Kur'an, fakr ve ubudiyetle çabuk giden	
→ → → Velayet (İlham) ← ← ←					

Katre

Reşha

Zühre

Bu üç birbirinden farklı şahsiyetler her kişilerde cem' olmuş.

24. SÖZ - 2. DAL

(10.11.2018) (Küçükçekmece)

ŞUUR	KEMAL	KABİLİYET	MAZHAR	İSTİDAD
Nefis	Zühre	Ehl-i Fikir	Cismanî cihazat ile kemaline sa'yedip hakikate gidenler.	Enaniyeti bırakmayan ve âsâra dalan ve yalnız istidlaliyle hakikata giden..
Kalb	Katre	Ehl-i Velayet	Ve nefsin tezkiyesiyle ve aklın istimaliyle mücahede etmekle hakikate gidenler.	ve ilim ve hikmetle ve akıl ve marifetle hakikatı aramaya giden..
Ruh	Reşha	Ehl-i Nübüvvet	Ve kalbin tasfiyesiyle ve iman ve teslimiyetle hakikate gidenlerin misalleridir.	ve iman ve Kur'an ile, fakr ve ubudiyetle hakikata çabuk giden.

PSİKOLOJİ

(11.10.2019) (Küçükçekmece)

- ☞ Sıkıntılarını biriktirme, münasebete geç, güzel konuş.
- ☞ Kıyaslama kimseyi, çünkü herkesi Allah (cc) müstakil yaratmış.
- ☞ Yüksek sesle tartışma, bağırıp çağırma.
- ☞ Suçlayarak konuşma.
- ☞ Sürekli akli veren durumda olup onu susturma.
- ☞ Kırıcı eleştiride bulunma.
- ☞ Karşılı asla aşağılamam.

- ☞ Tehdit etme.
- ☞ Her şeyin karşılığı var deyip aşağılama, tehdit etme.
- ☞ Sen anlamazsın, beceremezsin gibi ifadelerden kaçın.
- ☞ Susmayı bil, her şeye cevap üretme, en gür konuşmanın susmak olduğunu unutma.
- ☞ Tartışırken onunla ortak taraflarını da unutma.
- ☞ Af yolunu seç.
- ☞ Araştırmadan itham etme karar verme.
- ☞ Kısa bir zamanda hem çözüm olan yalana tenezzül etme.
- ☞ Şaka yoluyla da olsa şahsiyetine dokunma, aşağılama.
- ☞ Affedersen seni alçaltmaz, büyütür, değer artar.
- ☞ Birbirini yıpratıcı davranışlarda bulunma.
- ☞ Peygamberimiz (ASM) ifadesiyle sevginizi ifade edin.
- ☞ Erkekler sonuç odaklı, kadınlar ise süreç odaklıdır.
- ☞ ASM efendimiz ifadesiyle hediyeleşin.
- ☞ İşin takip etmeye ihtiyacı olduğu gibi, beraber olmanın da ilgiye, takibe ihtiyacı var.
- ☞ Dinlemeyi öğren. Hep hitap etme. Öğretici üslubu bırak.
- ☞ İyi tarafını bul ve orasını iltifat et.
- ☞ Çözüm üretmeye değil onu dinlemeyi öğren.
- ☞ Geminin kaptanı olmayan insanların ümitsiz olması önemli değil. (Şeyh Yasin)
- ☞ İşlerim ters gidiyor diyenlere baktım, her fırsatta karşı eleştiren tipler olduğuna şahit oldum.
- ☞ Akrabam dahi olsa bu kadar alakadar olduğum halde risalelerden istifade ettiremedim. Ama baktım başka mesleğe girdi. Oysa ben onlarla çok ama çok alakadar olmuşum. Anladım ki fıtratı girdiği mesleğe uygundu, risalelere istidadı vardı ama kabiliyeti yoktu. Girdiği mesleğe kabiliyeti oraya imiş.
- ☞ Sıkıntıları sahabeler terakki vesilesi ve malzemeleri olarak gördüler.

- ☞ Sahabeler artık her şey bitti daha birşey olmaz deyip ümitsiz hiç olmadılar.
- ☞ Sahabeler sıkıntı çektikleri halde intiharı hiç düşünmediler niye? Sence...
- ☞ O kadar bencilsiniz ki, sulamadığınız bitkinin kuruyuşuna nankörlük sayıyorsunuz.
- ☞ Allah'ın (cc) ahlakıyla ahlaklanmak..
- ☞ İnatçı ve önyargılılar ve kibirliler pek laf dinlemezler. Bunlar gururlu, kibirli ve kendilerini üstün gördüklerini..

☞ Panik atağı hareketlendirenlerden; her vücudumuzda normalin dışında olanı olumsuzza yorumlamak.. felaket tellalı gibi hep Allah'a (cc) haşa su-i zan ederek itimad edememekten.. nasıl ki alarm bozulursa fare geçti çaldı, yaprak düştü çaldı cinsinden dimağın bekçisinin ki bürhan, delil ve hüccetler de bozulmuş veya senin neyini başkası üflüyor demektir. Neyi sen üfürsen ilahi sana rağmen senin düşmanın senin neyine üfürürse, şarkı çalınca neye kızma, üfürene kız.. Sıkıntı yapma demekle de sıkıntı yaptırıyorsun! Çünkü stressiz bir dünya yok ya ne yapacağız?

☞ Allah'a (cc) imanını artırmakla; 1- İtimat 2- Teslimiyet 3- Tevekkülü hayatımıza alıştırmakla olaylar kontrolüne girer. Şimdiye kadar birkaç defa böyle oldu sana. Peki neticede sana bir şey oldu mu? -Hayır. O zaman korkma inşallah, genel olmayacağına inan. Korkudan korkma. Endişeden endişelenme. Ne yapayım? -Meşru ve mübah şeyleri yapmaya devam et. Panik atak olmasın diye ekstra bir şey yapma, normal hayatını devam ettir. Çünkü her şey kontrol altında. Allah (cc) her şeye hâkimdir ve sonsuz merhametlidir ve kullarını çok sever!!! Daha önce hiç kalp krizi geçirdin mi? Hiç deli oldun mu? Onunla meşgul olma ki o da seninle meşgul olmasın.

Biz önceliğimizi bilmiyoruz. Doğrularımız ehemm ve mühimlerimiz birbirlerine karışmış. Kızılacak insana kızmak kolaydır, fakat kızılmayacak insana kızmak ise zordur! Kafayı takmak kolay, zor olan kafaya takmaya değer mi bunu bilmek gerekir. İmam-ı Şafii (ra) bilmana sözünü hatırlıyorum; doğruyla meşgul olmazsanız batıl sizi işgal eder.

Sormuşlardı: Uykumu nasıl azaltırım? -Çok değer verdiğin şeyleri artırarak uykuya zaman normal kalır. Sen şu an 23:59'da ne yapıyorsun? Ben bunları düşünüp yazıyorum ki, uykuya ihtiyaç duymuyorum şu an!

“KUDRET” Ders Notu

(07.03.2018)

İlim → Melekuti

Kudret → Mülktür

Kudret aynı ilimdir dönmüş ilimdir elma

Daktiloya vurmak hep aynı noktada. Cümle kurulması için vurulan şerit hareket etmesi lazım ki ediyor. Her şeyi hareketlendiren kendisi hareket etmemesi lazım sırrı.

SOHBET

(17.04.2018) (Küçükçekmece)

☞ Sohbet mayalanmak ve demlenmektir. Güven oluşturmak. Sohbetin zahiri paneller, konferanslar yerini aldı. Sohbet; birbirini yok etmeyen, birbirini anlayan ve anladığı ölçüde birbirini koruyan; yani karşılıklı sahiplenmek. Aynılık sahiplendirmez, farklılık sahiplendirir.

☞ Sohbet birbirlerine kendisini ikram etmek..

☞ Yaşamadığın şeyler sana kişilik vermez, kimlik verir.

☞ Teşbih akıl, duygularınla donatılmış akıl..

☞ Tenzihî akıl ise vahiy ile donatılmış akıl..

☞ Felsefe; akıllar arasındaki dildir.

☞ Yaşamın içinden çıkan endişelerini (kaygılarını) yine yaşamın içinden giderilemez.

ZAMAN VE MEKAN

Mekan → Süt

Ondan (sütten) alınan lezzet de → zaman

Devamlı mekân zamanı, zaman da mekânı değiştiriyor. Mekân sabit gibi görünürken (sen kıpırdamazsan yer değiştirmezsen de) zaman akıyor. Mekân akıyor gibi görünürken bu anlayışımızın değiştiğinden. Çünkü mekân an be an değişiyor, akıyor

Levh-i Misali'ye doğru. Mekânın değişikliği zahiri gözle görünmediği gibi, zamanı da görmüyoruz. Oysa etrafına baksan mekânda gözüdür şekilde değişiyor. Yani: Nemin, rüzgarın, güneşin hareketlerinin değişmesiyle..

Bu mekân, ne zaman?

İlk okuyunca anladıkların somut şeyler. Yani ceviz değil patlıcanı ver deyince anlamak gibi. Ama soyut kavramlar mananın izini sürmek olduğundan anlamak meratib, meratibler oluyor.

Mekân hakkında; sıkıcı, ferahlı gibi deniyor. **Aklıyla akla bakabilen.**

Geleceği Olanın Geçmişinden Kopamaz

Geleceği olanın, geleceğine adanmışların geçmişlerinden kopamazlar. Gayen olsun ki onun etrafında hayallerin olsun. Gayesi olanın hem geçmişi hem de geleceği canlı olur. (19.01.2018) Medine'de Arapları -Allah-u alem- gayesiz, hayalsiz, aylak insanlar topluluğuna döndürülmüş, kuru kalabalıklar gördüm. Gündelik yaşıyorlar. Hayalleri sönmüş, havası alınmış balonlara benzerler.

Aklına; Aklınla Hâkim Olamazsın

(04.03.2018) (Küçükçekmece)

Aklınla ürettiğin ile aklına hâkim olamazsın. Misal: Benim araba yaptığımı anlarsın ama arabayı niçin yaptığını anlamazsın. Bunu vahiy yapar.

Bazen aklımızın vahiy ile çelişmesi, kainattaki bazı şeyleri anlamadaki çelişmesine benzer. Zamanla bu çelişki anlayışımız arttıkça gider. Taş yuvarlana yuvarlanmayla köşeli olmaz, yuvarlak olur.

Esrar (sırların cem'i)

Esrar içenler ervah-ı habiselerle kısmen mülâki oluyorlar. Eğer oralara haramla geçmişsen ki esrarla kısmen oldu ervah-ı habiselerle tanışırsın. Eğer maneviyatla

nikahlanırsa ervah-ı aliyelerle tanışırın.. Haram nikah esrardır. Ötelere kaçak yolla girdi.

İnsanlar yapabildikleri ve yapamadıkları şeyleri, yaparsın veya yapamazsın derler. Sen asla yapabildiğin şeyi bırakma!

“Kişi Fiilinin Hâlıkıdır” Der Mu'tezile

Madem kişi fiilin hâlıkıdır o zaman, “ıyyake ne'budu ve ıyyake nestein” niye deyip Allah'tan yardım istiyorsun? Sen fiillerin -haşa- hâlıkısın ya... İsteddiğini isteme sen yap! Sen hâlk edebiliyorsun ya!.. Ölmeni, tansiyonunu kaldırırsan ya! Sen daha tansiyonu ve nabzına hâkim değilken hangi fiilinin hâlıkı olacaksın?

- Şeriat → Avam içindir.
Marifet → Havas içindir.
Hakikat ise → Hass-ül havas içindir.

Düşüncelerini Kontrol Etme

Psikolojik sorunların kökeni düşüncelerini kontrol edememekten.

Düşüncelerimiz → hislerimizi → duygularımızı → sinirlerimizi → bedensel hormanlarımızı aktif ediyorlar.

Düşüncelerini kontrol edememenin en belirgin sebebi:

Nasıl ki öfkeyi, şehveti aktif olma şartlarında bulunursam kontrol etmek nasıl ki zordur. Düşüncelerimiz de aynen böyle zor olur.

Hani Kur'an'da bil mana zina yapmayın değil; şartlarından, ortamından, onu ortaya çıkaracak ortamından ve arkadaş çevresinden uzak olmayı, yaklaşmamayı öğütlediği gibi..

Şehvetimiz, öfkemiz ve düşüncelerimiz ortamında ve şartlarını bulunca ortaya çıkar. Ortamını ve şartlarını değiştirmedikçe bunların değişeceğini, bunları kontrol edeceğini zannetmek yanlış olur. Biz kendimizi değiştirmedikçe Allah (cc)'ın bizi değiştireceğini

beklemek yanlış olur. “Siz değışmedikçe Allah sizin hakkınızdaki hükmünü değıştirmez” bil mana ayet mealı.

Ahireti Niye Anlayıp Hissedemiyoruz

(16.02.2018) (Kırıkhan)

Ahireti fikri edip idrak etmekle hissedemediğimizin bir sebebi;

1. Yeterince doğru malzemelerin olmaması.
2. Kendimizi tanıma eksikliğinden.
3. Maddeye ve hadiselere değerinden daha fazla mana yüklemekten.
4. Kendini sürecin, varlığın sonucu olarak yani maddeden, bedenden, cismaniyetten ibaret telakki etmekten.

Ne zaman ki ben ile, ruh ile bedeni ayırma nisbetinde ahireti de hissedersin. Yani ruhun hissettiğin kadar, ruhunun bedeninden ayırabildiğin kadar ahireti kendine yakın hissedeceksin.

Kendini madde ile ifade eden nasıl bu alemi ahiretle ifade eder.

Nasıl ki yaşadığımız hayatın içindeyken hayatımızı hissetmediğimiz gibi.

Ağrı, şefkat, muhabbet, lezzet, memnuniyet, sevk, şevk gibi şeyler madde olup maddeye benzemediği gibi, ahirete böyle...

ADALET

(06.02.2018)

Basiretle idrak edilen manasına da kullanılır.

Tartılan sayılan ve ölçülen şeyler de olduğu gibi, duyuyla anlaşılın konularda da kullanılır. Örneğin; “veya onun dengi oruç tutmaktır”.

Lugatta eşit denk bir biçimde dağıtmak demektir.

Alemdeki denge ve muvazene de olduğu gibi insanda da alemdeki dört rükünden biri diğerinden fazla ya da noksan olsaydı o zaman alem böyle düzen içerisinde olmazdı.

Adalet iki çeşittir:

1. Mutlak adalet.

2. Adalet-i izafiye.

Misal: Kisaslar, mürtedin malını elinden almak gibi..

“Allah adaleti, ihsanı, akrabaya vermeyi emreder.” (Nahl: 90) Çünkü adalet; bir hayır olduğunda hayırla ve bir şer olduğunda da şerle olmak üzere, karşılık vermede eşitlik, denklik demektir.

İhsan ise, hayra daha fazlasıyla, şerre de daha azıyla mukabele etmek demektir.

Adalet; her şeyin hakk-ı hayatı kadar değer vermek. Bazen denk manasına ki; yoksullara yedirmenin dengi bir oruç.

Şirkette ise; başka şeyleri rablerine denk tutuyorlar.

Adalet; muvazene, muhakeme ederek hakkı hayatını gözetmektir. Hak sahibine hakkını vermek. Denge, ölçü. Nizam ve Mizan.

Ahiretin Üst Perdesi Dünya

(25. Defter) (Sayfa 361)

Nasıl ki armuta bakınca mide, lezzet hatırlandığı ve hatıra geldiği gibi, o armuttaki iltifat-ı şahane, merhamet-i ilahiye, irade, hikmet ve seni tanımanın bilmenin fiili olduğu halde görünmüyor herkese... Sanki zevk perde olmuş. Herkes armuttaki iltifat-ı ilahiyeyi görmüyor.

Armut → dünyaya

Armuttaki iltifat ve seni bilmenin fiilin arkasını bilmek,

hissetmek ve massetmek ise → ahiret.

Ahret Olması Lazım

(17.02.2018) (Kırıkhan)

☞ Geçmişin olabilmesi için geleceğin olması lazım. Bunlar biri birisiz olamayan saatin ibreleri gibidirler. Nasıl ki saniyenin olması için dakika, dakikanın saat, saatin gün, günün hafta, ay, sene, devir, asır vs lazım. Yani biri birini ispat ederler.

Hem geleceği olanın çekirdeği olması. Çekirdek geleceğin delilidir. Geleceği kast etmeyen çekirdeği yapmaz. İnsanın ruhu da ahiretin ve ötelerin çekirdeğidir.

☞ Hayat bu alem-i şahadet cinsinden değil.

Madde de olup madde olmayan. Veya donmuş hali madde olan hayat bu alemin cinsinden değil. Onun için de olduğumuz halde onu fark etmiyoruz. Yaşadığımızın farkında değiliz.

☞ **Beden:** “An... an”lardaki her bir ferd. Cisimde olup cisim olmayan.. Dönmüş o andaki mananın cisimde belirlenip görünmesi.. Zamanın altına girer.

Beden-i misali: Bu anlardaki fertlerin, ferd-i aherlerin toplamı. Bütün geçmişin bir ana bindirilmiş tüm geçmişlerin bütünlüğü. Letafettir. Anda bindirilmiş bedenler.

Cesed: Atomların donmuş hali.

Beden-i misali:

- Ruh bu bedeni terk ettiği zaman hemen giydiği şeydir.
- Kudretten ilme dönmüş.
- Ruhum giydiği her anda var olup yok olan ve yoktan var olan ferd-i aherlerin toplamı.
- Ruhun ubudiyet yumağı. Her bir ferd-i aher iplik. Dokunan ubudiyet kumaşı. Ruhun hanesi ve yuvası değil, mevt hengamında giydiği libas.

Gılaf-ı Latif: İlimden kudret yönüne.. Şimdi ruhun giymiş olduğu gılaf-ı latiftir. Zamanla mukayyed olan cismin maddi gılafından tarafıdır. Cennet dahi tâ alem-i şehadete kadar bütün alemlerin hülasesi.. Şu an gılaf-ı latifi olmazsa ruh uçar giderdi. Burada tutamazdık.

Şefkat-ı Mukaddes → Muhabbet → Sevk → Şevk → Memnuniyet → Lezzet → İftihar.

Bunlar hep aynı yerde fakat boyut farklılığından izdiham olmuyor. Ahiret de alemimizde böyle. Hem ahiret de boyut farklılığından... Bunlar boyut farklılığından izdiham, karışıklık olmuyor.

Hem insanın kelamı da; dimağı, vicdanı ve kalbi yüklenip izdiham olmaması.

Hem fotonda ışık tanesinde -renklerin- karışmaması.

Ne Yapayım?

(20.04.2018) (Kırıkhan)

❖ Bazıları hizmete girer çok maddi rahatlık yaşar. Bazıları da hizmetin sıkıntılarını çeker.

❖ Sıkıntılarınıla, dertlerinle savaşmayı değil beraber yaşamayı öğreneceksin.

❖ Merak etme sabret zaman iyi bir müfessirdir halledecek. Sen yeter ki ses çıkarmamayı öğren. Onu nasıl gelmişse öyle gidecek.

Vücut Mertebeleri

(Mektubat - 248) (01.03.2018) (Çermik)

Vücut mertebeleri; en dışında misali.

İçeriye doğru Mana.. Lezzet.. Fizik-Kimya-Matematik-Enerji-Esir → birbirlerini kapatmıyor örtmüyor ve gizlemiyor. Tam tersine hakikatına ve ortaya çıkmasına hem zemin, hem malzeme oluyor.

Kelamda da, Ses → Mana → His → Lâtime → Ruha → Fikir, his ve duygu noktasından etkilenmesi..

Niçin bana saldırıyorlar?

Niçin hemen moralim bozuluyor?

Kötü düşüncelerden niçin kurtulamıyorum?

Niye ervah-ı habiseler bana saldırıyor?

gibi niçinleri soracağına;

Niye ben güçlü değilim?

Niçin rahatımı da dahilde aramıyorum?

Mutluluğu hariçte arama. Mutluluk bulunmaz, uyandırılır. Niçin kendine yatırım yapmıyorsun. Sen seninle meşgul ol.

DERS ANINDA ALINAN NOTLAR

(Yedikule Dershanesi)

- **Fakirlik:** Talep ettiğinin fakirsin.
- **Zenginlik:** Talep azlığıdır.
- **Kanaat:** İçsel kazanım. Eğitilmiş, kazanılmış.
- **İktisat:** Mala karşı duruşun değil, malla Allah'a karşı duruşun. Özünü ezdirmemek.

Canlı olman için bir manası düşmanın canlı durması.

VAHİY ÇEŞİTLERİ

1. Zatında peygamber olmayan insanlara:

(Taha suresi 20:38) "Ey Musa istediğin sana verildi. Zaten sana bir defa da iyilikte bulunmuş, annene gerekeni vahy etmiştik (ilham etmiştik). Yani zalim firavuna karşı annene ne yapacağını ona bildirmiştik.

Mesela Musa'nın annesine onu emzir diye vahyetti" (28:7).

Emzir dedi ve sepete koyup nehre bırak diye vahyettik. O da şüphesiz yaptı."

2. Meleklerle:

(Enfal 8:12) "Hani Rabbin meleklerle vahy ediyordu ki şüphesiz ben sizinle beraberim, haydi iman edenlere destek olun."

3. Semalara:

(Fussilet 41:12) "Her semaya emrini vahyetmiştir."

4. Arıya:

(Nahl 16:68,69) " Dağlardan, ağaçlardan, çardak ve kovanlardan evler edin, diye Rabbin bal arısına vahyetti."

5. Cinlere, Şeytanlara:

(72:12) (6:112,121) (7:12)

6. Yeryüzüne:

(Zilzal 99: 4,5) "Çünkü Rabbin ona vahyetmiştir."

7. Çocukken Yusuf'a (AS):

(Yusuf 12:15) "Vakta ki kardeşleri Yusuf 'u götürdüler ve kuyunun dibine atmaya karar verdiler....Biz de ona şöyle vahyettik."

Vahiylerin bir kısmı ilham..

Bir kısmı da bilgilendirme manalarında kullanılır → Vahiy fiili.

Misal: Meryem 11'de "Derken mihrabından kavminin karşısına çıktı da onlara 'sabah akşam namaz kılın' diye işaret verdi." Burada işaret tevidir. Vahiy fiili var ama bilgilendirme, uyarma manasındadır. Bu manada Kur'an 78 yerde Vahiy geçer.

Vahyin bir misali daha olan (Maide 5:111) "Hani havarilere, 'Bana ve Resulüme iman edin' diye vahiy (ilham) etmiştim."

VAHIY:

1. Peygamberle Allah'ın (cc) umumi mesajını,
2. İlham etmedeki ona has vazifesini ikmal etmede,
3. Bilgilendirme, yani ilhamı ilim olarak bildirme. Buna Yahya (as)'ın kavmine sabah akşam Rabbinizi zikredin demesi nev'inden.

Ders Anında Alınan Notlar

(17.04.2018) (Yedikule Dersi)

☞ İtikad → kazanılandır. Kaderindir. İman ise → verilir. İman zatının nurudur. İtikad edille-i şeriyedeki (sistemdeki) sistemimiz. İtikad sistemde çalışır.

☞ Hayvanlar yaptığı pisliği örterler, oldu mu diye geri dönüp kontrol ederken, insan yaptığı günahları örtmediği gibi bir de etrafa iftiharlar açar!

☞ Cisme → meyve

Cismaniyet → semere

Cennet → meyve

Rıza-i ilahî → semere

☞ Semere sırf meyve değil. Bazılarının semeresi; odundur, kokusudur, gölge olması, O₂ üretmesi vs faydalarına semere denir.

ŞEYTAN

(02.05.2018) (Yedikule)

[\(Defter 27 - Sh 48'e bak\)](#)

Kirlenmiş. İnsanın düşmanı. İnsana değil beşeriyetine secde etmemiş. **Beşeriyet;** şerhlerle hayırlarla beraber olma sistemi. Bundan halife olma, emaneti hamle ettiğine insan denir.

Sözler (318)

Ey âciz → insan

Ey fakir → beşer

Muhlis → İhlasa gayret eden.

İblis → Adem (AS)'ın beşeriyetin ne karşı çıkan.

Şeytan → Sistemdir, sıfattır

İblis → Varlığın, şahsın kendisi. Şeytan; sıfatı, ünvanıdır. Şeytanlık yaparsa iblis şeytan olur.

İblis → Secde etmedi. Kişinin kendisi.

Şeytan → Sistemin adı, sıfat ve ünvanıdır. Sıfatı

Nefis → Günah işlemeye

Şeytan da → Allah'a karşı rezil olmaya çalışıyor. Bizi rezil ediyor.

Taleplerin kadar fakirsin.

Talep azlığın kadar zenginsin. (kanaat)

► Terkleri yapamadığın için şeytan oldu. Yani kibrini ve hasretini terk edemedi.

► Haris Azazil Şeytanın isimleri
 └───┘ └───┘ └───┘

Arapça Farsî sıfatı

► Sistem → işret edelim.

→ Kız suretine bakalım.

→ Hoş şarkıları dinleyelim.

→ Tatlı yemekleri yiyelim.

Bunları ramazanda yapmadığın için şeytan bağlanıyor! Bunları yapmadığın için sistem devre dışı oluyor.

Hızır

Hızır gibi hayırhah yetişti. Yani: Hikmet ve tefekkür anında hızır ünvanıyla hızırlaşıyorsun. Hızır Zülkarneyn gibi unvandır. Tefekkür anında hazır oluyor ve psikolojik sorunlardan sıyrılıyor musun...

Dersten Alınan Notlar

(26.05.2018) (Güney Köyü)

Ruh → İksir.

Kalb → İncizab

Dimağ → İnikas

► Bunların üçü bir araya gelirse akrebiyetin olur.

► Tanımlanan ilimdir. Tanımlanamayan adem.

Günahlar → Cehennem. İnkâr ise → ademe.

Günahın vücudu var. Var'ı affetmek var, inkârın vücudu yok ki affedersin. Neyi affedecek? Yok ki!

KOKU

(27.07.2018) (Çayeli)

Sözler (646) : “Meselâ kuvve-i şâmme, **kokular** taifesindeki letaif-i rahmeti hisseder. Kendine mahsus bir vazife-i şükranıyesi, bir lezzeti vardır. Elbette mükâfatı dahi vardır.”

Sözler (669) : “Ve o nakş-ı san'at, lütuf ve keremi gösteren bir zînet içindedir. Ve o zînet dahi, rahmet ve ihsanı gösteren latif **kokular** içindedir.”

Kokunun içinde → rahmet ve
→ ihsan } var.

Sözler (671) : **Kokular** birer tarife ve davetname.

Mektubat (52) : “Hazret-i Yakub'dan sorulmuş ki: “Ne için Mısır'dan gelen gömleğinin **kokusunu** işittin de, yakınında bulunan Ken'an Kuyusundaki Yusuf'u görmedin?”“

Kokular latifelerin açılımına göre hem zaman hem mesafe hem de kalitesini değiştirebiliyor.

Mektubat (148) : “Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm’ın duasıyla ve temasıyla, suların tatlılaşması ve güzel **koku** vermesinin çok hâdiseleri var.”

Mektubat (365) : “**Kokular**, şükrün davetçileridir.”

Lem’alar (47) : “**Koku** latifelerin durumuna göre farklılık arz ediyor.”

Lem’alar (366) : “Sistemin dışı duruşudur ve içeriden haber veriyor.”

İşarat-ül İ’caz (35) : “Ey belâgat letafetinin **kokusunu** koklayan arkadaş!”

İşarat-ül İ’caz (58) : “Bu vaziyetten bir zulüm **kokusu** gelir.”

İşarat-ül İ’caz (208) : ““Ben Yusuf’un **kokusunu** alıyorum” demesi;” **kokunun** nakledileceğini...”

Barla Lahikası (68) : “...dimağınızdaki semli **kokuları**...”

Barla Lahikası (136) : “Maruzatıyla nusret ve fütuhatin gelmesi **kokusunu** alarak, fevc fevc daire-i Kur’aniyeye arz-ı dehalet ettiler.”

Barla Lahikası (208) : “Sen benden o zâtın **kokusunu** hissediyorsun.”

Barla Lahikası (283) : “Ve ondandır ki, sen de yazılan şeylerden o acib **kokusunu** aldın.”

Barla Lahikası (306) : “Bu okuduğun kitabda bizdeki hakikatların da uçları, **kokuları**, işaretleri var. Dikkat edersen görürsün, çalışırsan anlarsın, cüz’-i ihtiyarını bu emre sevk edersen Allah da muvaffakiyet verir. Bulur ve bilebilirsin.”

Kastamonu Lahikası (76) : “Alem-i gaybın **kokusu** burada alınabilir.”

Kastamonu Lahikası (144) : “Her kişinin **kokusu** ayrıdır. Latifenin açılımı kadar onu sen hissedersin.”

Emirdağ Lahikası-1 (156) : “Boşnaklık kanı **kokusu** olmayan...”

Münazarat (32) : “Onun için gayr-ı müslimlere olan muhabbetten nifak kokusu geliyordu.”

Emirdağ Lahikası-1 (121) : Her dem **kokarak** hem o güzel rayahasından

Çıksam yine ben âlem-i fâni tasasından

Nur güllerin açsın, yine miskler gibi tütsün

Sinemde bu can bülbülü tevhid ile ötsün

Mektubat (523) :den...

Latif, parlak, engin güle benzer

Hani insana hiç huzur veren rüzgar gibi **kokun** eser

Ufkumuzda oldun seher (devamlı bizi canlı tutan)

Tam ağaran bir tan gibi.

Lem'alar (82) : “Müteaffin maddelerin **kokusuyla** telezzüz eden haşerat gibi ve ısırmakla zehirlendirmekten lezzet alan yılanlar gibi, dalalet bataklığındaki şerler ve habis ahlâklar ile telezzüz ve iftihar eder...”

(15.08.2018) (Güney Köyü)

Şualar (645), (740), Sözler (353) : “Ervah-ı tayyibeler revaih-i tayyibeleri sever.”

Şualar (645) : “...ve parlak iman ve geniş marifetler ve medh ü senaların } revaih-i tayyibe ve hoş kokularıyla } Hâlıklarına karşı o hadsiz tayyibatlar manasıyla Mi'racda söylenmiş sırrıyla;

Tayyibat: Bütün güzel sözler, güzel manalar, harika güzel cemaller.

Bütün kâinat yüzünde cemalleri görünen ezeli Esmâ-i Hüsna'nın cilveleri..

Tayyibe: Hz. Peygamber (ASM) Cenab-ı Allah (cc) en güzel kokular vermiştir. Bu yüzden kendisine Tayyib denmiştir. Fıkıh da helalin her türlü şüphelerden uzak, saf ve temiz kısmına denir.

Koku; haletin nefs-ül emirdeki kimliği.. Dışa vuruşu.. Vücut-u haricisi.

Şualar (740) :

”...İsm-i Adl ve İsm-i Hakem'in } tecellisiyle ve } dünya tamir edilir, }
} adalet ve mizanıyla ve } tahribden kurtulur.
} intizam ve hikmetiyle }

İkinci nüsha ile o iki ismin (→ İsm-i Adl ve) } rayiha-i tayyibesiyile ve
(→ İsm-i Hakem) } çok hoş kokularıyla,

→ dünya güzel kokular alır.

→ Attar dükkânı gibi rayiha-i tayyibe verir.

Adl ve- } isimlerinin kokularıyla.
Hakem }

AHMAK

(30.11.2019) (Küçükçekmece)

- ☞ Ehemmi mühimme tercih eder.
 - ☞ Akıyla değil zekavetiyle hareket etmeyi kazanç bilir.
 - ☞ Dünyası için ahretini ihmal eder.
 - ☞ Dostlarının kıymetini bilmez
 - ☞ Muvazene (kantarı) ve muhakemesi (metresi) olmamak.
 - ☞ Feraset, basiret ve dirayeti olmamak.
 - ☞ Hak hukuk tanımaz. Aldatmayı uyanıklık zanneder.
 - ☞ Sıla-yı rahimi keser.
 - ☞ Kısa süreli çözüm olan yalana tevessül eder.
 - ☞ Araştırmadan karar verip hareket eder.
 - ☞ Gıybeti ve iftirayı hizmet zanneder.
 - ☞ Değişik fikir ve hislerin zebunu olur.
 - ☞ İnsanların üçü ayırmayıp bütün kabul etmekten etrafında kimseyi bırakmamak.
1. Şahsiyeti, beşeriyet.. 2. Şahsiyeti vaziyet.. 3. Şahsiyeti ise vazife darlığını bilmemek.
- ☞ Ahmak; dünyası için ahretini berbat eder. Ahmak-ul humaka (yani ahmağın ahmağı) ise başkasının dünyası için ahretini feda eder veya zararını düşünmez.

☞ Ahmak hikmet sahibi olamaz, tefekkür edemez, uhuvveti, tesanüdü, hizmeti idrak edemez. Kah bir tarafta kâh başka tarafta olarak güya siyaset yaptığını zanneder.

☞ Hizmette nazlanır, hizmetinin bir kısım menfaatlerini dünyada bekler.

☞ Allah'ın (cc) ahiretteki muvazene-i a'mal kaidesini dünyada kendine ve dostlarına yapamaz!

☞ Aklı olmayana deli denir. Hikmeti olmayana, kısa çözümlere odaklı.

☞ Hüsn-ü zan mümkünken her daim su-i zan eder ve meyilli olur.

☞ Temyiz ve tefrik tam yapamaz. Yani haramı helalden, farzı nafilerden ayıramaz veya hafife alır.

☞ Ahmaklar sakın arkadaş olma. Hele dost hiç olma. Beşeri münasebetlerini yap geç. Arkana bakıp onu düzeltmeye çalışma. Zira senin yüzüne tamam tamam der ve seni dinler gözüdür ama içeriden sana ve hakka karşı hesaplıdır.

☞ Dişiyile tırnağı yemek ahmaklık alametidir!

☞ Değer yargıları bozuk olur. Devamlı değişken olur.

☞ Alimler arasında bulunan hürmet görür, ahmaklar arasında bulunan horlanır

(Hz. Ali ra)

☞ Ahmakları cevap vermek de ahmaklıktır.

☞ Kendi aleyhinde olanı ister ki bunun başında nefistir.

☞ Kendi ayıbını bırakıp başkasının ayıbı ile uğraşmaktır (Abdülkadir Geylâni)

☞ Cevab-ül ahmak-üs sükut. (Bedüzzaman Hazretleri)

☞ Aynı delikten iki defa bilerek ısırılan ahmaktır. (Bil-mana hadis-i şerif)

☞ Akıllılık ahmaklara istişare etmemek.

☞ Ahmağın kalbi ağzında, akıllının dili kalbindedir. Yani sır ehli değildir ahmak.

☞ Abesle iştigal ve yaratıklara eziyet etmek.

☞ Ahmaklık günah çok işlemekle veya günaha ısrar etmekle olur.

☞ Aklın erişemeyeceğine akılla anlamaya çalışmak da ahmaklıktır. Zira her şeyin akli olmadığını akılda söylüyor.

☞ Nasihat, sohbet kâr etmez. Bildiğini en merkeze koyar.

- ☞ Allah (cc) affeder deyip bilerek ve severek günahlarda ısrar eder.
- ☞ Günahlar aklı örter.
- ☞ Ahmaklardan uzak dur çünkü ona bir şey anlatamazsın. *Hz. İsa (AS)* “körlerin gözünü açtım, cüzzam hastalarına tedavi ettim, ölüleri izn-i ilahi ile dirilttim, ama ahmağa laf anlatamadım” demiş.
- ☞ İkinciden sonra uyuyan ahmaklaşır.
- ☞ Zekâsına en çok güvenen ahmaktır. Akıllı insanda suçu kendinde arayan ve beşer zulmeder kader adalet eder sırrıyla olayın arkasındaki Allah'ın konuşmasını çözmeye çalışan kişi akıllı..
- ☞ Her daim aynı şeyi yapıp farklı netice beklemek..
- ☞ Sanatı görüp sanatkârı inkar etmek veya hafife ve kale almamak ahmaklıktır.
- ☞ Soyuyla, servetiyle övünmek. Kabil ve Kenan da peygamber çocuklarıydı.
- ☞ Ahmak, insanların zaafalarını kullanmayı marifet bilir ve dini duygularını istismar eder ve insanların zaif noktalarını ve zor durumlarını istismar eder.
- ☞ Senin ciddi ihtiyaçlarınla ilgilenenleri saf, kafası basmaz gibi yakışsız yakıştırmaları yapar ahmak.
- ☞ İyilik zannıyla kötülük yapar ahmak. Sineği kovan ayı gibi..
- ☞ Kuran'da en çok geçenlerde düşünmüyor musunuz, düşünmezler mi? Der; işte bunlar ahmaklardır.
- ☞ Ahmağı; kime düşman, kime dost olduğuna bakın anlarsınız.
- ☞ Kişiler arası konuşmalarında hep öne çıkayım, haklı olayım zihniyetiyle hareket ettiği için karşıdan bir şey istifade edemez!
- ☞ Dini vazifelerini yarın yaparım, yarın yaparımlarla helak olandır.
- ☞ Kendi ahiretini berbad edip çocuklarına hatta torunlarına haram yedirendir. Kendine merhamet etmez.
- ☞ Kendini ortadan kaldıran, merhamet edilmemesi gereken yere merhamet eder, merhamet edilmesi gereken yere gereğinden fazla merhamet eder..
- ☞ Her haber sonunda morali bozulup asabî olan zat, bildiği halde yine ısrarla haber takip eden..

☞ Dinin zahiri emirlerine ve itikatlarına muhalefet edip kendisinin maneviyatına, imanına ve itikadına bir şey olmaz diye kale almamak ahmaklıktır.

☞ Ahireti, hesap gününü nazara almadan dünyada ölçüler uydurmak.

☞ Günahları, hataları hem kişiye geneller hem de akrabalarına teşmil eder.

☞ Ehl-i ifrat ve zahirperestlerin tevehhümleri ahmakçasınadır.

☞ Allah'ın mükafatına ve mücâzatına kanaat etmeyip mübalağa-cûyane konuşması
Muhakemat (33)

☞ Dinin hikmetini, batınını inkar edip sırf zahirine hasr-ı fikredip kanaat etmek ve anlayışına göre Kur'an'a ve hadislerle mana vermek, ilminin yetmediğini inkar etmek ahmaklıktır.

EZEL - EBED - Ders Notları

(27.11.2019) (Tılsım Dersanesi)

Vacib-ül vücuda bakan tarafa → Ezel

Mümkünata ve vücud-u hariciyeye bakan tarafa ise → Ebed

Nasıl ki Hâlık ismi mevcudu istediği gibi..

Hem güneşin kendi zatını oluşturan esmalara → Ezel

Nurun, ziyanın taayyün ve teşahhus etmesini iktiza eden esmaların cem'ine, bu tür esmalara da → Ebed

Güneş deyince ziyasız olmaz. İşte bu tarafa → Ebed

EZEL

► Buz → su → H₂O →

enerji → esir

Adem

Kader

Tercüme

EBED

→ bu süreçlerden biri olan buz veya enerji

→ Vücut

→ Kaza

→ Tercüman

Sikke	→	Hatem
Ondaki ben	→	Bendeki O
Rabb-ül alemin	→	Rabbim
Sübhanallah	→	Elhamdülillah
Evvel ismine	→	Ahir ismine
► Ezel ebed Sultanı	→	Rabb-ül alemin. Zata bakar.
Sultan-ı Ezel ve ebed	→	Rabbi. İnsan ile alakalı.

Yani ezel ve ebedin sahibi olan sultan. Ezelin ve Ebedin sahibi.

İkincisi ise bu sultanlığı ezeli ve ebedidir.

► Ezel'in vücud-u haricisi → Ebed

Su → Ezel Buz → Ebed

Şecere-i Hilkat ebedin donmuş hali.

Vücuda → Ezel Mevcuda → Ebed

Melekut → Ezel Mülke → Ebet

Tevhit → Ezele Tevhit → Ebede

Vahdet ≠ Kesret

İnsan canibinden:	EZEL → Sureti	→	→ Mazi
		→ Kanuniniyeti	→ Kün Emri
		→ Hakikati	→ Esmâ-i İlâhiye
		→ Mahiyeti	→ Zât
	EBED → Sureti	→	→ İstikbal
		→ Kanuniniyeti	→ Latife-i İnsaniye
		→ Hakikati	→ Bâki Esması
		→ Mahiyeti	→ Zât

EZEL

► Buz → su → H₂O → enerji →

→ esir → Madde-i hayat →

→ Ayn-ı hayat →

→ Hayatın Zatı cevheri

► Adem

► Kader

► Tercüme

► Sikke

► Ondaki ben

► Rabb-ül alemin

► Sübhanallah

► Evvel tarafına

► Melekut

► Vacib-ül vücut yönü.

Mevcut yok iken, kendi vücut

sahibi iken..

► Zata bakan

► Her şey olabilen enerji...

► Lezzet alma istidadı..

► Vücut

► Azamet

EBED

Tüm bunlardan belirlenmişlerden birine ebed.

Yani enerji veya suya gibi..

→ Vücut

→ Kaza

→ Tercüman

→ Hatem

→ Bendeki O

→ Rabbim

→ Elhamdülillah

→ Ahir tarafına

→ Mülk

→ Mahlukatin ortaya çıkması.

→ Allah'ın (cc) dışında tüm varlığın,

mevcudun, şecere i hilkatın zemini

→ Mahlukata bakan

→ Videoya, ses veya resme dönüşmesi..

→ Mandalinadan lezzet alma kabiliyeti.

→ Vücub

→ Kibriya (Sözler 167)

Allah (cc) canibinden:

EZEL → Sureti	→	→ Ebed
→ Kanuniniyeti		→ Rububiyet
→ Hakikati		→ Sıfat ve Esmâ
→ Mahiyeti		→ Zât
EBED → Sureti		→ Ef'al-i Rabbaniye
→ Kanuniyeti		→ Uluhiyet
→ Hakikati		→ Bâki Esması
→ Mahiyeti		→ Zât

Endişem ve Tesellim

(16.08.2018) (Güney Köyü)

Hizmet hayatımda devamlı endişelendiğim husus; acaba Rabbim beni hizmetine kabul etti mi?

Buna zaman zaman zihnim meşgul oluyor, başka başka cevaplarla teselli buluyordum.

Ciddi bir tesellim şu: 1978'den beri nurları tanıdım elhamdülillah.

O zamandan beri beni hizmetle ve kendisiyle meşgul etmesiyle müteselli oluyorum. Yani şu soruyu soran kendisine sorsun; ben O'nun davasıyla ne kadar meşgulüm. Kendisiyle sevmediği kişiyi meşgul etmez!

(59:19) ayetinde “Ve Allah'ı (cc) unutup da Allah'ın kendilerini kendilerine unutturduğu kimseler gibi olmayın.”

Allah'ın (cc) cezası; seni sana unutturuyor. Kendinden haberi yok. Ahiretini unutup veya fazla ciddiye almıyorsa!

Demek şu anda davasıyla, sen kendinle meşgul oluyor musun yoksa; gıybet, iftira, yalan, tenkitlerle, haram helal olmayan hayat nizamı.. vs yoksa hayatında veya az ise ne mutlu sana Allah seni unutmadı. (Duha: 1,4) “...Rabbin seni bırakmadı ve sana darılmadı. Gerçekten senin için ahiret dünyadan daha hayırlıdır.”

Müşrikler “Rabbi onu terk etti ve darıldı” dediler. Üç sene vahiy kesilmişti.

Beni itham edenlere bakıyorum; ya gıybetlerle ya siyasilerle ya da çalma çırpma ile meşguller.

“VEFASIZ” - “VEFA”

(22.08.2018) (Güney Köyü)

Lem'alar (238) : “O sıralarda en sadakatli zannettiğim bir arkadaşımda, umulmadık bir sadakatsizlik ve hatıra gelmez bir **vefasızlık** gördüm. Hayat-ı dünyeviye den bir ürkme geldi.”

Lem'alar (420) : “...ve bazı **vefadar** zannedilen vefasızların darbesiyle, bütün alâkadarların alâka-i kalbe değmediği görülerek, bir melce, bir istinadgâh taharriler neticesinde, Kur'an-ı Hakîm'in lisanından çıkan "Lâ ilahe illâ Hu" ferman-ı kudsiyesi imdada yetişip...”

Mesnevi-i Nuriye (71) : “Meselâ: Kelb, bütün hayvanlar içerisinde birkaç sıfat-ı hasene ile muttasıftır ve o sıfatlar ile iştihar etmiştir. Hattâ sadakat ve **vefadarlığı** darb-ı mesel olmuştur.”

Kastamonu Lahikası (8) : “Aziz, sıddık, fedakâr, **vefakâr** kardeşlerim”

Kastamonu Lahikası (9) : “Barla'da **vefadar** ve kıymetli dostlarıma ve bilhâssa Eğirdir'de fedakâr ve **vefadar** Hakkı ve Mehmed gibi kardeşlerime...”

Kastamonu Lahikası (29) : “Aziz, sıddık, **vefadar**, sebatkâr kardeşlerim!”

Kastamonu Lahikası (58) : “Hizmet-i Kur'aniyede bizi sebkat eden sadık, hâlis, metin, **vefakâr** kardeşlerimizden mübarek Hüsrev ve Rüşdü gibi zâtlar, Risale-i Nur

hâdimlerine, vazifelerinin makbuliyetine bir emare olarak ihsan olunan bereket hakkında...”

Kastamonu Lahikası (138) : “Aziz, sıddık, mübarek kardeşlerim ve hizmet-i Kur'aniye ve imaniyede sebatkâr, sarsılmaz, yılmaz arkadaşlarım ve bu misafirhane-i dünyada şefkatkâr ve fedakâr ve vefadar yoldaşlarım!”

Burada vefa; fezleke olarak kullanılıyor. Her şeyi alabilirsiniz. Her sığata bürünebilirsiniz, sonunda vefan yoksa hepsi tersine dönüyor ve dava adamının değışmez sıfatı olarak gösteriliyor. En büyük vefa da Rabbinedir kulun.

Aynı zamanda mektupların başına konmasıyla başıyla sonu aynı.

Hoş olmayan sıfattan kişiyi terk edersin. Fakat vefasızlık olunca kişiden sırf değil dünyadan ürkmek gelir insana, dünyadan nefret edersin.

Risale-i Nurda vefa hem başta hem sonunda..

Hem dava adamının en yüce ve yüksek sıfat olarak..

Hem şefkatle aynı sıraya konmakla vefasızlık şefkati ve muhabbeti bitiren.. Şefkat ve merhamet olmadığında vefasızlık mikrobu neş u nemalanıyor.

Vefa olmayınca; bir kusur, ufak bir sıkıntısına bile katlanamıyor ve hemen çok çabuk ve ucuza terk ediliyor.

Tarihçe-i Hayat (656) : “Bela zindanında safayı seyretmektedir. Cefa sofrasında vefa bulan, mazhar-ı tecelli olandır.”

Çilekeş ruhların kokusudur vefa..

Hayatı aleminde anlamlandırandır vefa...

İdealist bir dava adamının kaçınılmaz sıfatıdır vefa...

Nankörlüğün iyilik bilmezliğin dışa vuruşudur vefasızlık..

Vefa; yanındaymış gibi onu korumak, kollamak ve müdafaadır..

Akıl ve kalbin güzel bütünlüğündendir vefa..

İyiliğin fiili karşılığıdır vefa..

İkiyüzlülüğün olmadığının alametidir vefa..

Küçük bir kusur ile çöpe atmamaktır vefa..

Kutsi ve ulvi sıfatların yok olup gömüldüğü mezarlığın adıdır vefasızlık..

Cefa dahi olsa vefa bulmaktır..

Âlî ruhların fiili kimlikleridir vefa..

Vefa; küçük bir iyiliği ile çok kusuru örter. Vefasızlık ise dev gibi doğruları ve iyiliği yok etmektir ufak bir yanlışla..

Vefasızlık uzun zaman sürecini içine alır. Ve pişmanlık hatıra gelmediği için tövbe edilmez. Günaha tövbe yapılırken vefasızlığa tövbe yapılmaması gösteriyor ki sinsî ruhsal hastalıktır.

Ya Rabbi! Vefasızlığımı affet dediğimi az hatırlıyorum! Ama günahattan her daim tövbe ederiz. Ruhun kanseri; yeis, vefasızlık, sadakatsizlik, ihlassızlık, kibir, gurur, ben merkezli yaşamak. Hased. Nefret. Kin. İntikam. Ve dinin yasaklamış olduğu sıfatlar bütünlüğüdür ruhun kanseri.. Ama en başta ulvi sıfatlar ise; Aziz, Sıddık, Sebat ve Vefa..

Muhakemat (96) : "Vefa, gavr-ı in'idama çekildi.. tufan-ı gadr feverana başladı. Kavl ve amel ortasında uzun bir mesafe açıldı..."

(gavr-ı in'idam: yokluk çukurunun tipi ta kökü ve esası)

Vefasızlığın eylemdeki fiili: Kavl ile amel ortasında uzun bir mesafe açılması..

Vefanın → İfratı → Şeytandandır. → Mana-yı ismiyle her şey..
→ Vasatı → Rahmandandır. → Allah'ın (cc) dediğine dediği kadar ki manayı harfi
→ Tefriti → Nefistendir. → nefsin arzularını putlaştırır.

Vefasızlığın → İfratı → Allah'a (cc)
→ Vasatı → Kendine ve ulvi değerlerine
→ Tefriti → Diğer mahlukata

“Kavl ile amel ortasında uzun bir mesafe açıldı.”

“Amel: Kalbin ve hissin temayülatından çıkar. O temayülat ruhun ihtisaratından ve ihtiyacatından gelir.”

Vefayı vefasızlığa bakarak anlarsın..

Vefa ettiklerinin manevi değerlerine sahiplenmek.. Onları arkadan onun adına korumak.. Peygamberimiz (ASM) Hz. Hatice'nin dostlarını ve değerlerini sahiplenirdi.

Fiiller kalbin ve hissin temayülatından çıkar.

Temalüyat da → Ruhun → ihtisaratından ve } gelir.
→ ihtiyacatından

Vefasızlık da kavl ile fiil arasını açmış. Yani sözü ile fiili ayrı.

O zaman vefa; sözüyle fiilin bütünlüğü nispetinde kişide olur. Vefasız insanı gördün mü; sözüyle hayatı ve fiili ayrı ayrı..

vefa, çekilince:.. “tufan-ı gadr feverana başladı.”

(tufan-ı gadr : Gadr tufanı. Hainlik ve merhametsizlik tufanı. Zulüm ve acımasızlık tufanı.)

Vefasız insan; hain olur, merhametsiz olur, zalim olur, acımasız olur.

Muhakemat (109): Eğer muamelat ve muhaverat ve âlet olan ilimlerde isen; } **vefa ve ihtisar ve selâmet ve selaset ve tabîliği tekeffül eden ve sadeliği ile cemal-i zâtiyeyi gösteren üslûb-u mücerrede iktisar et.**

Vefanın zahirisi ve batınısı vardır.

Vefa: Ahdinde, sözünde durma.. Sevgi ve dostlukta sebat ve devam.. Ödeme.. Dince ve akılca lazım gelen şeyi yerine getirip uhdesinden çıkma.. Fıtratını takip etmek..

MODERN KÖLELİK

(01.09.2018) (Güney Köyü)

Hiçbir zaman ortadan kalkmamış, yalnız suret değiştirmiş.

Modern cihazlarla sahası ve sinsiliği daha da geniş alana yayılmış.

İnternet, TV, kredi, insanları zaruri olmayan şeyleri zaruri olduğuna inandırmak. Irk, din, ayrımlarıyla körüklenmiş.

Zorla, kanunlarla, dayatmalı çalıştırmalarla..

Eskiden elleri, kolları bağlanarak gemilere, trenlere konularak götürülüyordu. Şimdi ya savaş göçleri veya insanları geçim zanlarıyla götürmeleri..

Tehdit, aldatma, dolandırma, imkanlarını ve gücünü kötüye kullanmayla..

Borçlandırmak. Ahlâk dışı yayınlarla cinselliğe köleleşme. Âhir zamandaki kölelik, nitelikli köleliktir.

İsrafla köleleşmek ki en yaygın kölelik çeşidi de budur. Gıdayla köleleşmek ki lezzetin kölesi.

Borçlandırarak insanlara boyun eğdirirsiniz.

İnsanların hırslarını tahrik ederek doymak bilmez kuyulara atarsınız.

Devamlı enflasyonla borçlandırmak.

Kimin için çalışıyorsun? -Bankalara! Bankaya yatırılan her para sonunda ona döner.

Eski köleliklerde; onun evinde kalıp, onlara çalışıyordun. Şimdi de zahirde senin, hakikatte bankaların ipoteği altındaki evde kalıyorsun. Ve ödemek için ömrün geçiyor. Bu şimdiye kadar bulunan en dahiyane kölelik! Bu kazanılmış savaşın sonucunda köleleşmenin ifadesidir... Bu en korkunç savaştı, kaybettin. Borç toplumları fethetmek ve köleleştirmek için kullanılan bir silahtır. Ve faiz onun birinci mermisidir... İnsanların çoğunluğu bundan haberdar olmadığından, korkunçtur. İnsanlara devamlı mükemmel ve mükemmeli göstere göstere kümese çekmek gibi.

Bankalar sanki askeri üst gibi kullanırlar o devleti. Bunların merkezi IMF ve Dünya Bankası gibi. Diğerleri şubeleri!

Bunu fark edip boyun eğmeyen siyasi ve devlet yöneticilerini suikastla öldürmek ikinci mermileri.

Bir milleti ya kılınçla ya da borçla esir alırsın.

Krediye alıştı. Kartlarla alış-verişler yaptır ki harcadığını anlamasın, yalnız eline aldığı anlasın.

En tehlikelisi de devletini borca sok ki bütün halkına hükmedelim. Bundan sonra o devlete dayadığımız, dayatmaları kabul etsin. Daha ileri giderse öz kaynaklarını yok pahasına sattırırsınız. Buna; eğitim sistemini, televizyonlarını, sinemalarını, sağlık sektörünü, adliyelerini, askeri ve emniyet ve istihbarat kurumlarını, kanalizasyon ve şebekelerini, yayınlarını, sigorta şirketlerini sana satmalarını sağlarsın.. İşte bu üçüncü mermi darbeleridir.

Peki çaresi nedir?

İmanını artırmaktır. Diğer duygu, düşünce ve istekleri o imanın vagonlarıdır. Doğruyu bilmek yetmiyor. Doğruyu yapabilecek güce ihtiyaç vardır ki bu da imanla vardır. Çünkü iman hem nurdur hem kuvvettir.

SİHİR - BÜYÜ - SEMBOL - SİMGE ÜÇGENİ

(10.09.2018) (Küçükçekmece)

Sözler (55) : “Ahali de bu tarafa geliyorlar. Bak bir **sihir** var. O binalar birden harab oldular, başka bir şekil aldı. Bak, bir mu'cize var. O harab olan binalar, birden burada yapıldı.”

Sözler (368) : “Nasılki zaman-ı Musa Aleyhisselâm'da **sihir** ve zaman-ı İsa Aleyhisselâm'da tıb revaçta idi.”

Sözler (407) : “İ'caz-ı Kur'ana karşı, **sihirleriyle** muaraza ediyor.

Sözler (539) : “...etrafında **sihir** telakki edilen eski felsefeleri olduğu gibi; âliheleri...”

Mektubat (110) : “Lebid-i Yahudi; Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ı rencide etmek için acib ve müessir bir **sihir** yapmış. Bir tarağa saçları sarmış, üstünde **sihir** yapmış, bir kuyuya atmış.”

Mektubat (208) : “Bize **sihir** gösterdi.” dediler.

Mektubat (463) : “Risale-i Hurufiyeyi takib eden ve El-Âyet-ül Kübra'dan ve başka Resail-i Nuriyeden tereküb eden ve Asâ-yı Musa namını alan ve Asâ-yı Musa gibi, dalaletin ve şirkin **sihirlerini** ibtal eden Risale-i Nur'un şimdilik en son ve âhir risalesine Asâ-yı Musa namını vererek işaretle beraber, manevî karanlıkları dağıtacağını müjde ediyor.”

Mektubat (464) : “...bilhâssa şimdilik en âhir Şua ve Asâ-yı Musa gibi dalaletlerin bütün **manevî sihirlerini** ibtal edebilen bir mahiyette bulunan ve bir manada Âyet-ül Kübra namını alan risale-i hârikaya bakıyor gibi bir tarz-ı ifade görünüyor.”

Şualar (267) : “...siyasî diplomatların radyo diliyle herkesin kafalarına **sihirbaz** ve zehirli üflemleriyle ve mukadderat-ı beşerin düğme ve ukdelerine gizli plânlarını telkin etmeleriyle...”

Şualar (268) : “...üfleyicilerin ve **sihirbaz** o diplomatların tahribata ait bütün işleri...”

Şualar (587) : **Sihir ve manyetizma ve ispiirtizma** } gibi istidracî hârikalarıyla kendini muhafaza eden ve herkesi teshir eden o dehşetli Deccal'ı öldürebilecek, mesleğini değiştirecek; ancak hârika ve mu'cizatlı ve umumun makbulü bir zât olabilir ki:

İşarat-ül İ'caz (111) : “...sahirlerin sihirlerini yutan Asâ-yı Musa gibi...”

Kastamonu Lahikası (170) : “Hüda ise şifadır;
heva, ibtal-i histir.
Bu da teselli ister,
bu da tegafül ister,
bu da meşgale ister,
bu da eğlence ister.
Hevesat-ı **sihirbaz**.”

Emirdağ Lahikası-1 (150) : “İmam-ı Ali Radıyallahü Anh, Risale-i Nur'un en son risalesini Celcelutiye'de **وَ اسْمُ عَصَا مُوسَىٰ بِهَ الظُّلْمَةُ اُنْجَلَتْ** fıkrasıyla haber veriyor. Biz bir-iki sene evvel Âyet-ül Kübra'yı en son zannetmiştik. Halbuki şimdi altmışdörtte te'lifçe Risale-i Nur'un tamam olması ve bu cümle-i Aleviyenin mealini, yani karanlığı dağıtacak, asâ-yı Musa Aleyhisselâm gibi ışık verecek, sihirleri ibtal edecek bir risaleden haber vermesi...”

Emirdağ Lahikası-1 (181) :

”İkinci kısım felsefe, dalalete ve
ilhada ve
tabiat bataklığına } düşürmeye vesile olduğu gibi

sefahet ve }
lehviyat ile } } netice verdiğiinden
gaflet ve }
dalaleti }

sihir gibi hârikalarıyla Kur'anın mu'cizekâr hakikatlarıyla muaraza ettiği için, Risale-i Nur ekser eczalarında mizanlarla ve kuvvetli ve bürhanlı müvazenelerle felsefenin yoldan çıkmış bu kısmına iliştiriyor, tokatlıyor;

müstakim, }
menfaatdar } } felsefeye ilişmiyor.”

Manyetizma:

Manyetizma; birisinin bazı hareketleri ile başkası üzerinde uyuşukluk verici te'sir. Telkin ile kabiliyetli bir kimsenin üzerinde, söz ve bakış ile elde edilen bir çeşit uyku hâli. Uyuşukluk, iradesizlik hâli ve bu hâle ait vaziyetler.

Bunu yapabilenlerin en harikası deccaldır. (Mektubât (57)' de)

Lem'alar (135) : "Nasılki bazı adam, **manyetizma** vasıtasıyla bir cama dikkat ede ede âlem-i misale karşı hayalinde bir pencere açılır. O âyinede çok garaibi müşahede eder. Halbuki âyinede değil, belki âyineye olan dikkat-i nazar vasıtasıyla âyinenin haricinde hayaline bir pencere açılmış görüyor. Onun içindir ki, bazan nâkıs bir şeyhin hâlis müridi, şeyhinden daha ziyade kâmil olabilir ve döner şeyhini irşad eder ve şeyhinin şeyhi olur."

Allahu alem bu zamanda o cam cep telefonu ekranıdır.

Şualar (595) : "Ben bir manevî âlemde İslâm Deccalını gördüm. Yalnız birtek gözünde teshirci bir **manyetizma** gözümle müşahede ettim ve onu bütün bütün münkir bildim. İşte bu inkâr-ı mutlakdan çıkan bir cür'et ve cesaretle mukaddesata hücum eder. Avam-ı nâs hakikat-ı hali bilmediklerinden, hârikulâde iktidar ve cesaret zannederler."

Mesnevi-i Nuriye (175) : "Nasılki bazı adam, **manyetizma** vasıtasıyla bir cama dikkat ede ede âlem-i misale karşı hayalinde bir pencere açılır. O âyinede çok garaibi müşahede eder."

Emirdağ Lahikası-2 (157) : "...ruhlarla muhabere mes'elesine karşı edilen şiddetli tenkid; ecnebiden, fen ve felsefeden ve **manyetizma ve ispiritizmadan** gelen ve manevî bir şekli giyen bir meşrebe karşıdır. Yoksa İslâmiyet'ten ve tasavvuf ve ehl-i tarîkattan gelen ve bir derece ruhlarla muhabereye benzeyen ve naehillerin girmesiyle bir derece sû'-i istimal edilen ve pek az olan bir kısım sofilerin sofiliğine karşı değildir. Gerçi onlarda da bir cihette bazılara zarar olabilir.

Fakat öteki gibi hiçbir cihette aldatıcı değil ve İslâmiyet'e hiçbir cihette zarar niyeti yok. Hem o ecnebiden gelen meşreb ise, hem tarîkat ve hem İslâmiyet aleyhinde olduğu gibi, o sofuların mesleğini de sukut ettirmeye çalışıyor ve âdileştiriyor. Ehl-i tasavvufun zaîf ve tam sünneti yerine getirmeyen kısmı dikkat etsinler, kendilerini onlara benzetmesinler.”

Divan-ı Harb-i Örfi (39) : “Hem geçen inkılab-ı azîmde ordu ve ülemanın "Meşrutiyet, şeriata müsteniddir" diye yükselen sadâsı, umum ehl-i İslâmın **vicdanlarını manyetizmalandırdı**. O inkılab, inkılabların kaide-i tabiiyesini hark ile, şeriatın tesir-i mu'cizanesini gösterdi. Ve daima da gösterecektir.”

Hutbe-i Şamiye (82) : “...ve hayat-ı milliyemizi muhafaza eden ve umum ezhanı **manyetizmalandıran** ve ... ol Şeriat-ı Garra ünvanıyla gösterseniz ve hükümlerinize me'haz edinseniz ve düsturlarını tatbik etseniz, acaba bu kadar fevaidi ile beraber ne gibi şey kaybedeceksiniz? Vesselâm.

Yaşasın Şeriat-ı Garra!..

İSPIRTİZMA

Sözler (258) : “İşte beşerin, san'at ve fennin imtizacından süzülen, maddî ve manevî fevkalâde hassasiyetinden tezahür eden **ispirtizma** gibi **celb-i ervah ve cinlerle muhabereyi** şu âyet, en nihayet hududunu çiziyor ve en faideli suretlerini tayin ediyor ve ona yolu dahi açıyor. Fakat şimdiki gibi; bazan kendine emvat namını veren cinlere ve şeytanlara ve ervah-ı habiseye müsahhar ve maskara olup oyuncak olmak değil, belki tılsimat-ı Kur'aniye ile onları teshir etmektir, şerlerinden kurtulmaktır.”

Sözler (387) : “Cin ve şeytana uyup kehanetfuruşlar, **ispirtizmacılar** gibi, âlem-i gayba başka bir yol mu bulunmuş zannederler? Öyle ise, şeytanlarına kapanan semavata, onunla çıkılacak bir merdivenleri mi var tahayyül ediyorlar ki,

Mektubat (57) : “Allah'ı inkâr eden o cereyan efradları, birer küçük Nemrud hükmünde nefislerine birer rububiyet verir. Ve onların başına geçen en büyükleri, **ispirtizma ve manyetizmanın** hâdisatı nev'inden müdhiş hârikalara mazhar olan Deccal ise; daha ileri gidip, cebbarane surî hükûmetini bir nevi rububiyet tasavvur edip uluhiyetini ilân eder.”

Mektubat (178) : İşte madem Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm vahiy ile dünyaya çıktı; elbette yarım yamalak ve yalanlar ile karışık, kâhinlerin ve gaibden haber verenlerin ve cinlerin ihbaratına sed çekmek lâzımdır ki, vahye bir şübhe îras etmesinler ve vahye benzemesin. Evet bi'setten evvel kâhinlik çoktu. Kur'an nâzil olduktan sonra onlara hâtıme çekti. Hattâ çok kâhinler imana geldiler. Çünkü daha cinler taifesinden olan muhbirlerini bulamadılar. Demek Kur'an hâtıme çekmişti. İşte eski zaman kâhinleri gibi, şimdi de medyumlar suretinde yine bir nevi kâhinlik Avrupa'da **ispirtizmacıların** içlerinde baş göstermiş.

(13.09.2018)

Kahin: Karışık ve tahmini sözlerle gaibten haber verdiği söylenen kimse. Haberci. Falcı. Cinleri semavat karakollarından hırsızlık yaparak yarım yamalak ve tahmini haberleri getirdikleri kişiler. Cinlerin ihbaratlarını alanlar.

Eski zamanda kâhinlik şimdi de **medyumluk** namı altında; bu mesele felsefeden ve ecnebiden geldiği için ehl-i iman çok zararlı olabilir. Ve çok su-i istimalata menşe olmakla beraber içinde bir doğru olsa on yalan karışıyor. Çünkü doğruyu ve yalanı tefrik edecek bir mihenk bir mikyas olmadığından **ervah-ı habise** ve şeytana yardım eden cinnilerin bu vesile ile hem onun ile meşgul olanların kalbine hem de islâmiyete zarar vermek ihtimali var... **Ervah-ı habise iken** kendilerini ervah-ı tayyibe zannettirip belki kendilerine bazı büyük veliler namını verip İslâmiyetin esası altında muhalif sözlerle zarar vermeye çalışabilirler. Hakikatı tağyir edip saf dilleri tam aldatabilirler. “ Misal: Aynadaki güneş dese; ben bütün varlığı kuşatan güneşim dese! Ve ben dünyadan da şu kadar büyüğüm dese! Aynen bu misal gibi;” bir peygamber güneş gibi hakiki makamında iken o **ispirtizmanın** veyahut **medyumluğun** cam parçası hükmündeki istidamına göre bir cilvesinin tezahürü, o hakikat namına konuşamaz. eğer konuşsa yüz derece muhalif olur. **İspirtizmanın** ve **medyumluğun** o mazhardaki cüz'i cilvesi,

vahyin mazharı olan o manevi güneşin kutsî mahiyetine hiçbir cihetle kıyas olamaz. Çünkü Esfel-i safilindeki bir cam parçası manen âlâ-yı illiyyinde olan o manevi güneşin hakikatini yanına getiremez. Getirmeye çalışmak da hürmetsizlikten başka bir şey değildir.

Ancak onun makamına karib olmak için, Celalettin-i Suyuti ve bir kısım evliyalar gibi seyr-i süluk ile terakki ederek o manevi güneşin sohbetine mazhar olunur. Fakat böyle terakki Risale-i Nur'un isbat ettiği gibi peygamberin velayetiyle bir nevi sohbeti kendi derecelerine göre ve kendi istidatları derecesinde olur. Fakat nübüvvet hakikati, velayetten ne derece yüksek ise **ispiritizma** vasıtasıyla terakkiyat-ı ruhiyye cihetiyle mazhar olunan sohbet ve muhabere dahi hiçbir cihette hakiki peygamberlerle muhabereye yetişemeyeceğinden yeni ahkâm-ı şer'iyeye medar-ı ahkâm olamaz. Evet, dinden gelmeyen, belki felsefenin hassasiyetinden gelen celb-i ervah da; hem hilâf-ı hakikat, hem hilâf-ı edeb bir harekettir. Çünkü âlây-ı illiyyinde ve kudsi makamlarda olanları esfel-i safilin hükmündeki masasına ve yalanların yeri olan oyuncak tahtasına getirmek tam bir ihanettir ve bir hürmetsizliktir. Adeta bir padişahı kulübeciğine çağırıp getirmek gibidir. Belki ayn-ı hakikat ve edep ve hürmet ve istifade odur ki Celaledin-i Suyuti, Celaledin-i Rumi ve İmam-ı Rabbani gibi zatların seyr ü süluk-u ruhanileri gibi seyr ü süluk ile yükselerek o kudsi zatlara yanaşmak ve istifade etmektir. Rüya-yı sadıkada ervah-ı habise ve şeytan peygamber suretinde temessül edemez. Fakat celb-i ervahda; **ervah-ı habise** belki peygamberlerin lisanen ismini kendine takıp sünnet-i seniyyeye ve ahkam-ı şer'iyeye muhalif olarak konuşabilir. Eğer bu konuşması şeriatın ahkâmına ve sünnet-i seniyyeye muhalif ise tam delildir ki o konuşan **ervah-ı tayyibe** değildir. Mü'min ve Müslüman cinni de değildir. **Ervah-ı habisedir**. Bu şekilde taklid ediyor.

İspiritizma: Ölülerin ruhlarıyla bazı şartlar altında haberleşmenin mümkün olduğuna inanan görüş ve bu fırsatla yapılan tecrübeler. İşte eski zaman kahinleri gibi şimdi de medyumlar suretinde yine bir nevi kâhinlik Avrupa'da ise ispiritizmacıların içinde baş göstermiş.

(15.09.2018) (Küçükçekmece)

Lem'alar (280): “Cinn ve şeytanın casusları, semavat haberlerine kulak hırsızlığı yapıp, gaybî haberleri getirerek, kâhinler ve maddiyyunlar ve bazı **ispiritizmacılar** gibi

gaibden haber verenlere haber vermelerini, nüzul-ü vahyin bidayetinde vahye bir şübhe getirmemek için onların o daimî casusluğu, o zaman daha ziyade şahablarla recm ve men'edildiğine dair olan mezkûr âyetler münasebetiyle gayet mühim üç başlı bir suale...”

Şualar (337) : “Nasılki şimdi **ispirtizmacılar** "cinler ile muhabere" namıyla şarlatanlık yapıyorlar; dinin zararına âlet ederler diye çokça medar-ı bahs edilmez. Hem Hâtem-ül Enbiya'dan sonra, cinlerde peygamber gelmemiş.”

Şualar (587) : “Bir vechi şudur ki: **Sihir ve manyetizma ve ispartizma** gibi istidracî hârikalarıyla kendini muhafaza eden ve herkesi teshir eden o dehşetli Deccal'ı öldürebilecek, mesleğini değiştirecek; ancak hârika ve mu'cizatlı ve umumun makbulü bir zât olabilir ki: O zât, en ziyade alâkadar ve ekser insanların peygamberi olan Hazret-i İsa Aleyhisselâm'dır.”

Şualar (595) : “Dördüncü cihet ve sebep: Büyük Deccal'ın **ispirtizma** nevinden teshir edici hâssaları bulunur. İslâm Deccal'nın dahi, bir gözünde teshir edici manyetizma bulunur.”

Emirdağ Lahikası-2 (155) : “Birinci Nümunesi: Nurlarla şiddetli alâkası bulunan birkaç has kardeşimizin nazarını, fikrini başka tarafa çevirmek veya zevkli ve ruhanî bir meşreb ile meşgul edip, hizmet-i imaniyeye karşı zaifleştirmek için bazı şahıslar **ispirtizma** denilen ölülerle muhabere namı altında cinnîlerle muhabere etmek gibi hattâ bazı büyük evliyalarla, hattâ peygamberlerle güya bir nevi konuşmak gibi eski zamanda **kâhinlik** denilen, şimdi de **medyumluk** namı verilen bu mes'ele ile bazı kardeşlerimizi meşgul ediyorlar. Halbuki: Bu mes'ele, felsefeden ve ecnebiden geldiği için ehl-i imana çok zararları olabilir ve çok sû'-i istimalata menşe' olmakla beraber içinde bir doğru olsa, on yalan karışıyor. Çünkü doğruyu ve yalanı tefrik edecek bir mihenk, bir mikyas olmadığından ervah-ı habise ve şeytana yardım eden cinnîlerin bu vesile ile hem onun ile meşgul olanın kalbine ve hem de İslâmiyet'e zarar vermek ihtimali var. Çünkü maneviyat namına hakaik-i İslâmiyeye ve akide-i umumiyeye

muhalif ihbarat oluyor. Ervah-ı habise iken kendilerini, ervah-ı tayyibe zannettirip belki kendilerine bazı büyük veliler namını verip, İslâmiyet'in esasatına muhalif sözlerle zarar vermeye çalışabilirler. Hakikatı tağyir edip, safdilleri tam aldatabilirler.

İspirtizma denilen → ölülerle muhabere namı altında cinnîlerle muhabere etmek gibi...

Eski zamanda kâhinlik denilen, → şimdi de medyumluk namı verilen bu mes'ele ile...

Korkularından Emin Olmak İçin

Bütünsel düşünceyi yani cüzde küll.. Cüz'i de Küllî'yi görebilmeli.. Düşünürken, konuşurken bunları bütünselleyerek ifade etmeli.

Çıkar ve sistematik ilişkiler ve konuşmalardan tecerrüd.. İçsel ilişkiler değil, dışsal.. Dolayısıyla insanları yalnızlaştırdı, bireylerin kurguladıkları düşünce formatını dayattılar. Böyle düşüneneceksin dayatmalardan sıyrılıp zengin düşünme yöntemini elde etmeli. Ülfeti kaldırıp ünsiyeti artırıcı yöntem..

Ünsiyetin kalkınca tedirgin varlık olduk. Bundan dolayı korkular içinde.. Korkuyu ünsiyet ile kaldıracaksın. Sigarasını vermeyen toplum.. Annesinin evine randevuyla giden insana dostluğuna kendini sohbetle verince, ona zaman vermen, içsel kazanımlarını paylaşman onun korkularını kaldırır. Sonunda kendisiyle ve de ruhlar arası ünsiyet başlar. Kendisine ünsiyet edeni ne yıkabilir sen kendi evinde dolaşmaktan korkar mısın? Beden senin hanen, evin, yuvan. Ünsiyet-i hak olan hemen hayatını değiştiriyor. Dış dünyanı istediğin gibi tanzim edilemeyeceğinden korkuları (kaygıları) bir türlü bitmez. Bu gösteriyor ki dahilden harice bakmaya alışman lazım. Ötelere taşınarak kendini çoğalt. Tek yalnız dünyada oturup ne bekliyorsun! Geç artık arkaya. Mevcudatın arkasından bakmaya alış ve dene. Diyorlar ki burada üzölmene sebep olan şeyler orada hiç yoklar.

Bir yerde sorun var ki korku ve havfla iç içe insan. Ama Allah'tan (cc) havf etmediği için 'O' yalnız benden havf edin diyor. O zaman benim dışımdakilerden emin ederim.

Tarihin öznesi olanlara → Önder

Neler olması lazım olduğunu tercih edenlere → Lider

Liderlerin tercihlerini yönetecek kişiye de → Yönetici

Organlarımın, duygularımın gördüklerini akılla anlamlarınca görünür tezahür eder insanda. Fakat aklın gördüğü manaları göze; bir de sen bak bakalım doğru mudur anladığımı demek akli anlamamak demektir. Ki akli anlamamışların ifadesidir.

İnsanın öteleri buraya, burayı ötelere taşıyan berzah olduğunu unutma ki tek yönlü yaşama. Yoksa tek yönde tıkanıklık sık sık olur. Hayatını da üst hayatla nisbet edip kıyaslama fırsatını verir. Geliş gidişler, sende durmalar olmaz. Olmayınca da rahat edersin.

Din Adına Dayatmalar Niye Oluyor?

İnsanlar Allah'ı (cc), dini ve davayı zanlarına ve fikriyatlarına hapsedince birbirlerine dayatmacı oluveriyor. Aslına uygun fikir ve his sahibi olmuş olsaydık din adına, doğruluk adına dayatmalarımız olmazdı! İnsan bunu da din adına yapar. Dindarlık zanneder. Bunların bütünlüğü ile o kişinin Rabbi ortaya çıkar.

“ENE VE KAB-I KAVSEYN”

(17.09.2018) (Küçükçekmece)

Benim haritalı ve enfüsî derslerim bulunduğu kuşağın istifadesinden ziyade gelecek kuşaklar içindir. Bunlar sırların sırlarıdır. Bu asrın insanlarıyla pek işim yok ve kalmadı.

Kâinat parça parça iken “Ene” bütünüün bilgisi ve keşfidir. Tüm kâinat insanın içinde, insan da bedensel ve ruhsal itibariyle Şecere-i hilkatin içinde. Yani cismaniyeti ve bedeni kâinatın içindeyken, ruhu şecere-i hilkatin içinde.

O bende bir ben var ki, Ene Mec'ulde...

O ki, o bir kapı. Aynı zamanda da bu kapının tokmağı yok, kilidi de yok!

Varlık anlayışından, libasından çık artık..! Bunu Cennette değil, bedensel hayatında iken, alem-i şهادette iken, hakikatinde iken bilinecek şeydir. Bunlar ancak görünmeyen olarak görünürler. Adeta Musa (AS)'ın Tur'da, Musa'ya seslenen ağacım! Ben hakikatın hakikatiyim. Sırrın sırrıyım. Delilin deliliyim. Gerçeğin gerçeğiğim. Doğrunun doğrusuyum!

Anlayanlar anlar. O senin gözünle de görür ama çoğu zaman gözü kullanmaz.

Onun yeri yok ki ulaşsın.

Bütün öğrenimlerimi ona aktarıyorum ama o yok!

Onun için alem-i şehadete sürgün edilmişiz, edilmişleriz.

Nasıl ki çekirdek mevcudattan beslenip ağaç, vücut olmak için Ene de alem-i şehadet ve şecere-i hilkatten beslenir ki, hakikat alemlerine sahip olup, kendini ifade etsin.

Vücudun dilsiz dilidir; Âdem.

Varlık düzeyine çıkman, içeriden dışarıya, dışarıdan da içeriye bakmak içindi.

Doğru dürüst olmak, aslını korumak içindir.

İnsan olmak sevdalılığından sakın vazgeçme. Sevdamız, insan olmaktır. Unutma ki sen şimdi insan olma adayısın!

Bakara suresi 260. ayette: “Dört kuşu al ve kendine çevir, alıştır.”

Ölmeden önce ölmek, her daim diri olmak içindir.

O tüm görünendir (bütünlüğüdür) ve görünmeyendir. Hem zahirdedir, hem batındadır, hem evveldedir, hem ahirdedir.

Her şey Onda.. Her şey Ondan ve her şey Onda cereyan ediyor.

(18.09.2018) (Küçükçekmece)

Noktadır ama sonsuzdur.

Onda olursun ne derler diye düşünür ve yaşarsın. Eğer sende isen, sen de istiyorsan, onu yaşarsın.

İnsan kazandıklarına kanaat edip idare etmeye çalışıyorlar. Bilginin verdiği yanıltıcı sarhoşlukla idare etmekte ve bilgiden ilim arayışına geçmemekte.

Kararlı denizsiz deniz, huzurun kendisidir O... Bilgiyle oyalanıp durur çoğu insan!

Her bir arayış, yolculuk devam ediyor demektir.

Melekler çift kanatlı tasvir edilmişler.

Zamanda zamansızlık..

Mekanda mekansızlık..

Nurların nuru..

Ruhların ruhu..

Tüm nedenlerin tek nedeni var.

Sana ait olanın, sende olmadığını düşündün mü? Sana ait ama sende değil. Senin ama sende değil! Kendinde olmayanın yokluğunu hissettiğin an!

Mana arayışında olan hey sen! Mananın arkasındasın demek.

Kab; mesafe... Kavseyn; iki yay arası. Görüş mesafene giren, görüş alanın. Ondan herkesin Kab-ı Kavseyni farklı! Bu yayın bir ucu mülk, diğer ucu melekut. Zahir-Batın, Hâlık-Mahluk...

“Be” harfin altındaki noktadır insan..

Nerede ru'yet olmuşsa sende, işte tam orasıdır senin Kab-ı Kavseynin. Kendi alemi ve karşıtı yayın öteki ucu.

“Mim” hem başlangıç hem de sonuçtur.

Mesafeler hakikat meratiblerinin ifadesidir. Bizim bildiğimiz gibi mesafe yok.

Ene'yi fark edenler ancak seçilenlerdir.

Kab-ı Kavseyn; hakikatini açığa vurma.. Açıkta olma.. Ruhsal yapıyla ene hakikatinin açığa ayrışma sürecidir. Cevherini (ruh cevherini) farkındalığıdır bu makam. Ben olan benin ruha doğumudur. Ruha doğum oldum ilk önce. Sonra Arşta bu ruh cismaniyete doğdum. Alem-i şهادette ise bedene doğdum.

Nasıl ki bilgisayar ekranındaki şekil ve ses arka tarafta enerji akışıdır. Enerji aktarımı burada konuşmadır.

(19.09.2018) (Küçükçekmece)

Kab-ı Kavseyn; Ondan olduğumuzun, Ondan geldiğimizin şuurunun yük hâlet-i ruhiyelerin bitiş anıdır. Bu bitişten sonra ne olduğunu bilmiyoruz. Bu insana şunu veriyor Allah-u alem: İhlas suresindeki “O doğmamış ve doğrulmamıştır”. Sonla değil evvelle kendini ifade edilmiş. Ölümsüzdür, ölmez, ölmeyecek değil. Başı almış. Yani “doğmamış” denmiş, “ölümsüz” denmemiş!!! İnsanın mahiyeti de ebede mazhar olmasıyla ahirette de nihayetsiz hayata mazhariyeti “var”, “olacak” denmemiş. İnsanın mahiyetini evvel tarafı Kab-ı Kavseynle anlatılmış. Yani sonsuz hayatı olan Cennet ve Arş'ı geçirilmiş ta Arş-ı A'zam ve Kab-ı Kavseynle ifade edilmiş. İnsanın mahiyeti

Cennetle (ebediyetle değil) Ezel tarafını gösteren Kab-ı Kavseyn makamıdır ki Cebrail (AS) bile gidememiş!

Bu da vahiy yönü, geliş yönüne dönüşü.. Burada (makamda) kelim yoktur, şahidlik vardır aslına. Beni meydana getiren esma, sıfat ve şuanat-ı zatiyelerimle, ikizlerimle mülaki (bir biri içine geçişlerle) olmaktır. Bu makamda insanın sırrı, sırları ortaya çıkar, çıkarılır. Allah-u alem “Ona döndürüleceksiniz” Kab-ı Kavseyn makam-ı hâlet-i ruhiyelerinin bitme sürecidir.

Doğum ve ölüm senin aleminde bazı şeyleri uyandırma ve inkılab meydana çıkması içindir (bir manada).

Bu Kab-ı Kavseyn; her şey senden olduğu ve her şeyden senin olduğu şuurunun nihayet anlayış, idrak, hâlet-i ruhiyenin son ucudur.

Peygamberim (ASM): “Benim Allah ile (cc) öyle bir anım var ki, Cebrail gelse, bu anı, bu beraberlik anı bozup onu almam, onu dinlemem” diyor. Allah-u alem o an; Kab-ı Kavseyn hâlet-i ruhiyesidir.

Sırlı sözler, ruhsal akışlar, ayetler, hadis-i şerifler insan için önemli şifrelerdir ve hayat ve içsel alemlerimiz için formüller ve idrak için sembollerdir. Tek bir cümle veya sembol kitablarda dolusu anlamlar barındırır senin için.. Bunca şifreler, semboller varken hâlâ arayış, teşevvüş ve kurtarılabilecek beklentilerin peşinde çaresiz çırpınışlar içerisinde olmak niye?

İnsan esmaların bütünselliğinin cilve, cema, nakış, sanatıdır.

Şeytan bildiklerimi benden biliyor. Baktıklarına şahid olabiliyor. Düşündüklerime ortak olabiliyor da neden büyük veli-i nimetlerimde bu meziyet olmasın?

Vicdan bize ne olduğumuzu hatırlatır. Bazen lezzet, sürurla bazen de acıyla, azabla.. Bizde onun bize anlam taşıyan acısından, azabından kurtulmak için var gücümüzle ondan kaçıyoruz. Bu kaçış kendinden kaçıştır.. Bu kaçışın bir sahifesi de “uykudadır” sırrı...

İnsanoğlu batınından, batınıyla ötelere aldığı vahiy, ilham, istihraçları onunla (vicdanıyla) anlamlandırır. Her şey aslında yöndür ve yoldur. Din de bunlardan birisidir.

(22.09.2018) (Küçükçekmece)

İbrahim (AS)'a “dört kuş al ve kendine çevir, parçala ve dağlara yerleştir, koşarak sana gelirler” denildi. Farklı dağların tepelerine koy ve kendine çağır. Hani Âdem'in balçığını 40 gün dört melaike yoğurdu ya. Dört unsuru da barındırır, o balçık. 1. Toprak, 2. Su, 3. Hava ve 4.Nur.

Kab-ı Kavseyn artık sınırların, hududların bittiği yer olduğu için, kurbiyet yok artık, akrebiyet var. Varlık, mahlukiyetlerin bittiği, arkasına geçildiği.. aynı zamanda “ben”lerin bittiği “biz'in başladığı.

O, sırrın sırrını insan olarak açığa çıkarttı.

İnsan rüyasında (gördüğünde) hem rüyanın içinde hem de rüyanın dışındadır. Hâlet-i ruhiyelerde de böyle oluyor. Yani o hâlet sende hâkim iken, hem onun içindesin hem de onun dışındasın! Dışında olmasaydın o hâletin tesirinden çıkamazdın. O hâletin içinde de olmamış olsaydın, sen ortadan kalkmaz ve başka bir şey olmazdın.

Öfke, şehvet, hased, kin, nefret vs. hisler ve hâletler gibi... Sen onun içindesin... Aynı anda o senin içinde. teemmel!!!

İnsan fıtraten kabul ederek doğar. Muhammed (ASM)'ın mahiyetini... Âdem (AS)'ın hakikatini... Fıtratın kanuniyetlerini... Alem-i şehadetin suretlerini kabul ederek doğar.

Doğdum. Doğan da doğulan yer de ben imişim. Kâinat büyük insan ise, insan da küçük kâinat. Kim nereye doğdu? Emirdağ Lahikası 1-72 “benden bana...” Sikke-i Tasdik-i Gaybi 224 “Benden bana ben gitmek için Risale- i Nur diye koştum).. İnsanlığını kaybetmemiş ve farkındalığa ulaşmış bahtiyar ruhlar bu alemlerin devamlı ziyaret ve tesirleri altındadırlar.

Bazı insanlar berzahîdirler. Burayı oralara, oraları buraya taşırlar ve bu hakikatları Cenab-ı Hakk (cc) onların üzerlerinden yapar. Bunları açığa çıkarmak insanın elinde değil.

Şuurun gittiği yere kadar varlığın başlıyor. İtikad ettiğin yerden hayatın, iman ettiğin makamdan da benliğin “Ene” başlıyor.

Kab-ı Kavseyn; fıtratın tüm donanımlarının bil-kuvveden bil-fiile dönme halidir.

Düşündüğün, seyrettiğin ve yaşadığın hayat yeniden senin oluyor ve olacak.

O sırrını insanla açığa çıkardı.

Hayır da şer de Ondan ise, daha kavgalar niye?

Geçmiş nerede ise, gelecek de oradadır!

Kâinat tek tek görünürken aslında hem külldür hem de küllîdir. Buna fizikçiler “Hologram kâinat” diyorlar. Bütünün tüm özellikleri en küçük parçada da mevcut. Yani insanın her bir hücreesindeki dna’sında tüm insanın var olduğu, çekirdekte ağacın olduğu gibi.. Bu yüzden kâinatın en küçük bir zerrenin şahid olduğuna tüm kâinat da şahid oluyor, biliyor!

Şükür; seni sabra götürür. Şükür; sabrın anahtarıdır.

Şu anda olmamız gereken yerde “Lazımdır ki öyle olsun’u yaşıyoruz. Şu an senin ruhun için en uygun zeminde ve zamanda doğmuşsun. Bunu bilmediğimiz için acı çekeriz. Bunu unutmaktır sıkıntı çekmek...

Sana tepki veriyorlarsa, etkilisin demektir. Etki tepki doğurur kaidesi sırrınca!

İnsan kâinat-ı suğra, kâinat insan-ı kübra. Cüz’î hakikatını küllî hakikata çevirmen için, cüz’î nazarını küllî yap. Yani Allah şecere-i hilkati ilk yapma ef’al-i İlahiyesine şahidmişsin gibi ol. Sâî Allah ilk Kab-ı Kavseyn ve sonralarını yaratırken, seyretme hâlet-i ruhiyeni düşün, hayal et, tefekkür et. Bu seni Kab-ı Kavseyn sırrına şahid yapacaktır. O hâletler sende uyanacak. Sanki sen yoksun. Allah (cc) ilk önce büyük insanın sürecini yaparken, yaratırken seyrederek gibi ol.

KAB-I KAVSEYN

12.10.2018 (Küçükçekmece)

İnsan, adem ve mevcud arasındaki birliğin vücududur. Bu öğrenmekle değil, şahid olmakla keşfedilir bir hâlet-i ruhiyedir.

İş Allah ile bitmiyor, başlıyor!

Görünenler geçicidir.

Vardan var etmek → Hâlik.

Yoktan var etmek → Yaratmak.

İnsanın sureti → halk edilmiş.

Ruhu ise → yaratılmış.

Kâinatın (senin alemindeki) şu andaki sureti, senin şu andaki suretin gibidir.

Elinde malzemelerin yoksa, yolunu bulamazsın!

Kendisiyle varlığı → ülfet;

Hariç ile varlığı, ilişkisi, çelişkisini ifade etme hâleti → ünsiyettir.

Anladığını anlamak!.. Anlam → tenzihi, soyuttur. Yorumla ortaya çıkar. Anlamak; yoruma kaynaklık eder. Yorumlama da; anlamak, anladığını anlamakla oluşur.

Yorum çokluğunda eylemde birliğe gelir.

Anlam; bizim dışımızda. Bunu anlayan insan. Gaybî olanı şehadete taşıma, bu sıfatımız; Kab-ı Kavseyn hâlet-i ruhiyemizdir.

Şeairler binlerce yıllıkta oluşan ve birbirine aktarılan kültürel alt yapıyla gelen, bilinçle seçilerek değil, şuurla seçilen ve öğrenilerek aktarılamaz. Yaşanarak, sembollerle, simgelerle ifade edilen.. Bunlar şuur dışı insana verilen mirastır. İnsanın enfüsî alemine katılmış mühim zengin malzeme depolarıdır... Tarihin öznelidir!!!

Bu tarihî süreci ruhlarımıza Kab-ı Kavseynimiz yapar. Mazinin uzun derinliklerinin cem'idir bizde Kab-ı Kavseyn.

Fiil → Amel → Salabet → İtikad → İman

Kab-ı Kavseyn ▶ Bedendeki icraata..

▶ Dimağdaki fikriyata..

▶ Kalbindeki hissiyata..

▶ Ruhundaki inbisatlara..

• Hâlet-i ruhiyelerin arkasındaki ene'nin andaki şahidliği.

• Evvel, Ahir, Zahir ve Batın isimlerinin andaki cem' hali

• Lailahe (mahluk)

• İllallah (Vacib)

} anda diyebilendir.

Kab-ı kavseyni bir ağaca benzetirsek → Çekirdek (Evvel)

→ Ruh

→ Ağaç (Zahir)

→ Beden

→ Meyve (Ahir)

→ Dimağ

→ Ağacın makinası (Batın)

→ Kalb

☞ Varlığını aşabilme anıdır.

☞ Düşüncelerin nesnelere bağlı olma haletleridir. Çünkü bütün nesnelere bittiği andır kab-ı kavseyn. Mekandan, zamandan ve suretlere dönüşmeyen, onu çağırılmayan, hatıra getirmeyen her şeyden sıyrılma yok varlık olma anıdır kab-ı kavseyn..

☞ Sırf cemde kalmak → ama
Sırf farkta kalmak → müşrik } Bu cem'leri cem' ederek
cem'ül cem'e varmaktır.

İnsanın enfüsâleminde kab-ı kavseyni:

→ Nefsinde → Adem ve Vücudu yaşamak
→ Dimağında → Celal ve Cemal tecellisi
→ Kalbinde → İmkan ve Vücub ortasına şahid olmak
→ Ruhunda → Taayyün ve teşahhusuna şahid olmak

Bunların
bütünlüğünden
kemalat

Bunlara şahid olan enenin kab-ı kavseyni

Kab-ı Kavseynin; → Sureti → Hakikati, ayn-ı zahir olan alem-i şhadete koymaktır.

→ Kanuniyeti → İnsana bilkuvve yerleştirmektir.

→ Hakikati → İnsanın bilfiil yaşamasıdır.

→ Mahiyeti → İnsan-ı kübra olan şecere-i hilkatin imkan ve vücub ortasını halk edip yaratmaktır.

☞ Kab-ı Kavseyn: İnsan Allah'ın (cc) sırrı. Allah'da (cc) insanın sırrı. Sırrının sırrı, iki sırrın mülaki olduğu andır.

☞ Cennette ben ve Rabbim arasındaki,

Kab-ı Kavseynde ise Rabbim ile Rabb-ül alemin arasındaki mülaki.

Mektubat (98): “Onun için çarşı içinde bir bedevî ile niza eden o zatı düşündüğü vakit; Refref'e binip, Cebrail'i arkada bırakıp, Kab-ı Kavseyn'e koşup giden Zat-ı Nuranîsine, hayal gözünü kaldırıp bakmak lazım gelir.”

08.12.2018 (Küçükçekmece)

08.12.2018 (Küçükçekmece)

İlişkilerde insan nisbet ve kıyas etmesi için en yüksek noktadan yapıyor ki, o arası da Kab-ı Kavseyndir. Alem-i şehadeti anlamlandırır. İnsan nisbetini oradan yapar. Burada da buna misaldir.

- ▶ İmanın → en yüksek ve
→ en geniş } olan halini beyan ve izah eden Kab-ı Kavseyndir.
- ▶ Seyr-i umumî ve uruc-u küllî var.
- ▶ Meratib-i Külliye-i Esmayede → gözüne
→ kulağına } tesadüf eden âyât-ı Rabbaniyeyi
ve acayib-i sanat-ı İlahiyeyi işitmiş,
görmüştür.
- ▶ küllî, hem mahşer-i acaib bir seyahatin anahtarı hükmünde...
- ▶ Saadet-i ebediyenin kapısını çalacak, hazine-i rahmetini açacak, imanın hakaik-i gaybîyesini görecek..
- ▶ Ayn-ı hakikat.. nefis-i hakikat.. mahz-ı hikmete azamî derecede mazhar olmuş.
- ▶ Risalet ve Velayet } gibi iki nuranî kanadıyla, iki ziyadar cenah ile evc-i kemalata uçmuş..
- ▶ Refref'e binip, Cebrail'i arkada bırakıp...
- ▶ Celal ile Cemali cem' etmiş hâlet-i ruhiyesi...
- ▶ Semavat ehline mucizesi olmuş...
- ▶ Muhabbet-i İlahiyenin nihayetsiz feyzine mazhar olmuş.
- ▶ "Hakaik-i imaniyenin en büyüğü olan iman-ı billah ve iman-ı bilahireti aynelyakîn gözüyle müşahede etmiş. Cennete girmiş, saadet-i ebediyeyi görmüş, o mi'racın kapısıyla açtığı o cadde-i kübrayı açık bırakmış, bütün evliya-i ümmeti seyr ü sülûk ile derecelerine göre ruhanî ve kalbî bir tarzda o mi'racın gölgesi içinde gidiyorlar." Bu sırrı ümmetine sirayet etme hakikati Kab-ı Kavseyn'de verilmiş.
- ▶ Muhatap-ı Samedaniyeye mazhariyetle nüzul eden ve saadet-i dareyne dair ve hilkat- ı kâinatın neticelerine ve ondaki Rabbanî maksadlara ait mesaili ve o muhatabın

bütün hakaik-i İslamiyeyi taşıyan en yüksek ve en geniş olan imanına mazhar edip beyan edilen...

► Kab-ı Kavseyn makamında yetmişbin perde arkasında Mütekellim-i Ezeli'nin Resul-ü Ekrem Aleyhisselatu Vesselam'a olan tekellümünü dinler gibi hayali bir vaziyete girme halet-i ruhiyenin andaki şahitliğinin..

► iman ettiği anda yaşama haleti ruhiyesi..

Tecerrüd içindeki ıtlak-ı ruh ile gide gide tâ cinsinin makam-ı külliyetine çıkma ile her şeyin yanında olabilme..

► **Badıllı Mesnevi-i Nuriye (305)** : "Mütekellim-i Ezeli'nin yetmişbin hicab arkasından kabekavseyn-i ev edna'da Peygamberimizle (A.S.M.) konuşurken," Rabbin amadaydı "Mirac-ı Ahmedî'nin sırr-ı lüzumu; sonra tarfet-ül aynda yerine dönmesinin hakikatı gibi nice esrarın hakikatları fehmedilir."

(23.11.2018) (Küçükçekmece)

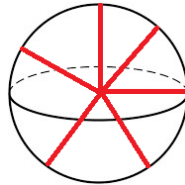
► **Foton**: Esmâ-i cem'dir. Bu kristalle farklılıklara ayrışmasına esmâ-i fark denir. Bunu ikisini birden gören diyebilir, yorumlar.

► Tat, renk, koku ve tarafların bir arada nasıl bulunabilirler. Aynı şey renk, aynı şey tat!!!

► Mülkle malik nasıl olur? Meleklerle, kuvvetle..

► Her düşünmek taayyündür. Nesneyi düşünmek. Düşünmeyi düşünmek ise tefekkürdür.

Ehad - Vahid - Vahdaniyet

Bunu küre düşün. Merkezdeki nokta; Ehad.. Her eşit noktaya aynı uzaklıkta. O eşit uzaklıktaki noktaların her birine ise Vahid.. Bu vahidlerin toplamına da vahdaniyet.

► Gelen ışığa kristali koymasaydın 7 tane renge ayrılmazdı foton. Kristal ışığı ayırıştırılmasıyla esmâ-i cem'le esmâ-i fark ortaya çıktı. Celal Cemal'in içine.. Cemal de

Celal'in içinde tecelli edince esmalar cem' ve farka ayrılıyor. Esmâ-i farka Furkan diyoruz.

İşte kristal olmamış olsaydı fotonu tek renk görürdün. Renk nereden çıktı sorusunun cevabında da mahluk - alem-i şehadet işte Cemal içinden geçen celalden.. Celal'in içinden geçen Cemal'den..

İnsanın dimağının sol yarım kürede esma-i fark. Sağ yarım küre esma-i cem'. Konuşma, analitik düşünme, matematik, ayrımlar sol yarım kürede oluyor. Ayrışmamışlıklar, içsellikler ise sağ yarım kürede oluyor. Birbirinin içine tecelli ederek birbirine dönüşürler. Tevhid-i hakiki ise; ışığı ve kristali ve ayrılmış renkleri bunları bir bütün görürsen..

Işık aydınlatırken kristalle renklere ayrışınca daha aydınlatma yapmıyor renklere dönüşmüş.. Zat müstakil olarak görünmez. Işık gibi. Ne vakit atmosfere varlığa çarparsa renklere dönüşür.

► Sen masivaullah ile tevhid-i hakikiye gelmişsin. Sonra geriye bakıp masivaullah yoktur diyorsun. Oysa o olmamış olsaydı sen şimdi bu mertebeye gelemezdin. Basamaklarla çıktığın halde basamak yoktur diyorsun. Mertebeleri farklıdır dersin doğru olur.

Zaman (momentum):

Hareketin yüksek ve düşük hızlara göre kütlelerin enerji enerjilik olarak kuvvetler ivmeye göre açığa çıkarması ve enerjinin yoğunlaşmasıyla letafetle geçmesi arasında bir varlıktır, bir görülmüştür, bir süreçte görünümüdür eşya. Varoluşta zaman bir gerçekliktir. Varlık; enerjinin kesafet ve letafete dönüşmesinden ibarettir diyor kısacası Einstein..

► Mevcudat, mevcudat aynasında kendini bilmek..

► Düşünceler, fikirler her yere girebilir. İnsanın her latifesi irade ve ihtiyaçlarına boyun eğmemiştir.

İslam'ın 5 şartından biri olan kelime-i şehadet anı kab-ı kavseyne..

Zira namaz → Arş-ı azama.. Zekat → Kürs. Miracın oluyor.

► Aynı bir şeyin insan ile her forma, surete, hakikate ve mahiyete dönüştürülüp giyebilir insan!

- ▶ Mazi ve müstakbele cem'ül cem'. Hal ise fark..
- ▶ Öz olan, cevher olan gözükmez. Çünkü onu göreceğ bizde sıfatlar var. Göz basar, kulak sem' sıfatının..

DÜŞÜNÜRKEN

☞ Zahirde tabiatta adalet, özgürlük yoktur, gözükmez. Tabiat buna işaret eder ama anlayana..

☞ İnsan tasavvufa göre Lahuttan başladı → Ceberut → Melekut → Nasut (yani insanın bedeni)

☞ İnsan vücuduna ne kadar lazım olduğuna bakmadan tuz alır. Yemeğini tatlandırmak adına. Ahiret inancı da yaşadığımız hayatı tatlandırır, anlamlandırır ve amaçlandırır en azından. Neticesinde kendimizi daha iyi hissederiz. Bu sefer hayatımız düzgün geçer, kâinata uyumlu olur.

☞ Dini kayıtlardan kurtulmak adına ateist oldum. Peki neyi hallettin? Bu sefer baş edemediğim bir sürü vehim, vesveselerin ve de varlık çıkmazlarının tasallutlarına musallat oldun. Düşüncelerini nasıl kıvıracaksın ve yöneteceksin. Kendin kendinle baş edebilecek misin? Hayır.

☞ İnsan mevcuda bakarak fikirlerini ona giydirir sonra kendini alır yoksa iltifat etmez.

☞ Okurken veya dinlerken öğrenmeye değil içsel keşiflerin açığa çıkmalarına dikkat et ve bunu takip et.

KOKU - 2

(12.05.2018) (Küçükçekmece)

➤ Koku tek başına bir mu'cizedir.

Enfal: 46 : "Birbirinizle çekişmeyin, sonra korkuya kapılırsınız da kokunuz gider."

Nisa: 126: "Göklerdeki her şey, yerdeki her şey Allah'ın (cc) dır Allah her şeyi kuşatıcıdır.

Koklama; beyinle dış dünya arasındaki en doğrudan bağlantıdır. İçgüdü, iç halet-i ruhiyeleri, ruh hali, hafıza, duygular ve de hormonal sistem ile de yakından ilişkilidir.

Kokuların ruhsal durumumuzu etkilediği hepimiz tarafından bilinir.

Kuşlardan güvercinler yönlerini bulabilmeleri koku almalarına bağlıdır. Kilometre uzağa bıraksanız dahi onlar daha önceki hafızasıyla yine yuvalarına dönerler.

Kutuplarda yaşayan bazı kuşlar, havada dolaşırken yerde avlayabilecekleri canlıları görmeleri çok zordur. Ancak koku duyuları sayesinde avlanabilirler.

Sığırcıklar, kendilerine zarar verecek bitkileri kokularından seçerler.

(12:94) “Eğer bana bunak demezeniz, doğrusu ben Yusuf’un kokusunu alıyorum.” mealindeki ayette başka bir mu’cizeye daha işaret vardır.

Hz. Ali (ra) “Yılda bir defa nergis koklayın.”

“Allahu Tealâ Cenneti yarattığı zaman onu (güzel) fesleğen kokusuyla kuşattı, fesleğeni de kına (kokusu) ile çepeçevre kuşattı..”

“Koku; hisseden, okuyabilen, düşünebilen ve gören için böyle bir hikmettir.”

Hazreti Peygamber (ASM)’in evinde misk, kâfur, amber, ud/öd gibi ağaç yongaları yakılır ve bu suretle çıkan güzel kokulu dumanlarla ev tütsülenir.

Hadis-i Şerif’te “Her Müslüman yedi günde bir yıkanması ve varsa güzel koku sürünmesi Allah’ın (cc) bir hakkıdır.”

Peygamberim (ASM) kendisine güzel koku sunulduğunda reddetmezdi. Şöyle buyurmuştur: “İkram edilen üç şey reddedilmez; minder, süt ve güzel koku.”

“Cuma günü ihtilam olanın yıkanması, misvak kullanmak ve bulunca güzel koku sürmek vaciptir.”

“Koku adap usul ve riayet eden bir kul için muhteşem bir nimettir.”

Her meleğin kokusu farklıdır. Nasıl ki bir takım canlılar arasında koku bir haberleşme çeşidi ise bazı görevli meleklerin de anladıkları kokudan dolayı haber alıp yapması gereken vazifeleri vardır. Örnek verecek olursak; bereket meleklerinin en çok sevdiği koku tefarik, dark amber ardından da mimoza kokusu gelir.

Kokular, tıpkı sesler ve renkler skalasına benzeyen bir dizi frekanstan ibarettir. Beynimiz beş duyunun verileri dahil, her şeyi frekanslar halinde anlarlar, çiçeği kokusu, metalin sertliği, rengin maviliği gibi her algı, frekansların beyin tarafından koklama, görme gibi duylara dönüştürülmüş halidir.

Koku bir latife halindedir, ulvi alemlerin ve görevli meleklerin, ulvi ya da süfli olsalar da, kendilerine özgü koku çemberleri bulunur. Duygu ve düşüncelerin de kendi kokuları bulunur.

Kozmik anlamda melekler veya başka güç alanlarına ilişkin varlıkları kodları, bir kokunun frekansına kayıtlanmış olabilir. Böylece şuuraltı, onun enerjisiyle bağlantı kurmayı kesintiye uğramadan sürdürebilir. Davetlerde celb anında koku duyulur, ikram edilen koku ile, davet edilen görevlinin koku çemberinin, benzer frekansta olması esas alınır. Bunlar ruhani armağan veya bir tür absorbe edilecek besin, bir tür yiyecek haline gelebilirler. Her tütsü yakıldığında ya da kullanıldığında her zaman cazibe alanı oluşmaz, ancak amaca uyan işlemler yapılırsa bu mümkün olabilir.

Her kokunun saniyedeki titreşim sayısı bize farklılıkları verir, sümbülü veya papatyayı düşündüğümüzde, koku frekanslarını anlayabiliyoruz.

DNA çeşitli frekanslar yayınladığı için, böyle bir foton alışverişi, canlıların içte ve dışta bu anlamda etkileşimlerini ortaya koyar.

Canlıların sahip olduğu frekans seviyeleri, megahertz (MHz)olarak ölçülebiliyor. Tabii hepimiz bu titreşimlerle tesir alışverişi yapabiliyoruz. Yiyecekler, içecekler belli biofrekanslarla ölçümlenirken koku ve esanslar, insan bedenindeki frekanslar üzerinde önemli etkilere neden olabiliyor.

Normal bir kişi 62 ile 72 MHz civarında bir frekans aralığında titreşiyor. Beynimiz normalde 72-90 MHz ile titreşirken, sağlığın tehdit altında oluşu 58 MHz, kanser türü tablolar 42 MHz ile ölüme yaklaşma anları ise 25 MHz ile belirlenebiliyor.

Bazı deneyler eşliğinde esansların, kokuların, tütsülerin, içki, yiyecek, kahve gibi maddelerin frekanslarımız frekanslarımızı düşürdüğü ya da yükselttiği tespit edilmiş. 69 MHz vücut frekansına sahip olan bir insan sıcak çayı eline alır almaz beden frekansı değişir, çay içtiğinde 61 MHz'e iner, uçucu bir esansı koklar ve frekansı 68 MHz'e çıkar.

Negatif düşünce ,insanın frekansını 10 birim düşürür, güzel olan düşünceler ise 10 birim daha yükseğe taşır. Dua ve konsantrasyon çalışmaları oldukça yarar sağlayıp 15 MHz'lik bir artışa yol açar.

Esans yağlarının 52-348 MHz aralığında değişen frekanslarına örnek vermek gerekirse; lavanta 118, erguvan 78, kırmızı gül 320, misk 98, cennet çiçeği 105, dark amber 348.

Kokular aynı zamanda iyi bir nakledicidirler. Yani; kişiyi, eşyayı veya aradaki olmuş olayları açığa çıkarıp karşıya taşırlar.

Peygamberimiz (ASM) bil mana; saf gül kokusu, kalp nurunu, temizliği, iç alemin nice sırlarına işaret eder.

Yuhanna (12: 3-8) kısmında, Meryem'in yarım litre kadar saf hint sümbülünden yapılmış değerli bir yağı Hz. İsa'nın ayaklarına döktüğünü yazar. İsa, Yahuda'ya, "Meryem'e ne yapması gerektiğini söyleme. Bırak da, hoş kokulu yağ benim gömüleceğim gün için saklasın" der.

(26.05.2018) (Güney Köyü)

Tevrat'ta ise; Özdeyişler, Bölüm (27:9)'da, 1 Davut oğlu İsrail kralı Süleyman'ın özdeyişlerinde; "Güzel koku ve buhur canı ferahlatır." sözü bir diğer anlamda, bir tür konunun frekansımızı yükseltmekteki aracılığına örnek sayılabilir.

Uçucu kokuların sanki sana bir şey getirmiş, sonra da işlevi bitince sendeki olumsuzlukları aldı gitti..!

Bazı kokular taayyülümüzü, bazı kokular ise tasavvurumuzu aktifleyip zenginlik katar. Aynı zaman kokular hep tepkiyi hem de çekiciliği arttırır. Ondandır ki bazı mistik veya ilmi toplantılarda koku kullanımı vazgeçilmezlerden olmuş. Şuuru ve zihni ve dimağı canlı tuttuğunu ispatlanmış. Dimağı ve hisleri canlı tuttuğu..

Metafizik, gaybi mahlukların ve varlıkların koku yolu ve koridoru vasıtasıyla buraya intikal ederler. Koku onların hem gıdaları hem de koridor yolları oluyor.

İnsanın üzüntüsünü veya ilhamın veya bazı hazların ortaya çıkmalarına sebep olur. Bazıları da öfkeyi ve kızgınlığı arttırır. Bazıları da derin düşünce, hayal gücünün yüksekliği.. Bazıları akli ikaz.. Karar vermeye yardımcı olur. Olumsuz düşüncelerin, nazar enerjisinin uzaklaştırılması, sükun bulman.. İkili ilişkilerde iletişimi güçlendirir. Dinginlik, huzur, sevgi.. İnsana libas gibi olur.

Rahatlama, sinir yatışması.. Korkuları, endişeleri giderir disipline olmayı sağlar.. Anlayış, kavrama, mistik içsel hislerin uyanması.. Şifaya vesile ve ilaç olma.. Psikolojik takıntıların uçmalarına.. Enerji, şifa ve arınma, bazı haletlerden sıyrılma.. Hafızayı ve dikkati arttırır. İçten gelen duyguların uyanmalarına..

Güzel koku ruhun gıdasıdır.

Her surenin, her ayetin, her esmanın hatta her harfin kendine has kokusu vardır.

Kalbi ferahlatır. Güzel ruhlar güzel kokuyu sever. İnsanın kokusundan ve sevdiği kokudan nasıl bir ruh hali içinde olduğu anlaşılabilir.

Güzel koku meleklerin hem gıdası hem de gelmelerine yoldur. Güzel koku ile güzel ruhlar arasında yakın bir ilişki vardır. Her ruh kendisine uygun düşeni sever. İnsanın kokusundan nasıl bir ruh hali içinde olduğu anlaşılabilir.

İnsan iyi bir şey yapacağı zaman bedeninden meleklerin ve şeytanilerin anladıkları harika bir koku yayılır. O kişinin civarındaki tüm melekler ve şeytanlar bunu hisseder melekler sevinirler, Rahman'a dua ederler o kul için. Ama şeytaniler ve türevleri ise kaçarlar. Bu nedenle Cenab-ı Hak oruçlunun ağız kokusunu meleklerle en sevgili koku olarak sunmuştur. Ancak eğer kişi kötü bir davranışa tenezzül edecekse işte o zaman tam aksine çok pis bir koku yayılır insandan ve melekler üzülürler bu durumdan, neredeyse o kişiyi terk edecek hale gelir. Derhal şeytaniler o kişinin başına toplanırlar. Bu nedenle kul, melekleri sevindirecek ve ayetle sabit olan bize istiğfarlarını sağlayacak eylemlerde bulunmalı. Ve en azından teberrüken meleklerin ve ulvi varlıkların sevdiği kokuları kullanmalıyız.

Nasıl ki bir takım canlılar arasında korku bir haberleşme çeşidi ise bazı görevli meleklerin de aldıkları kokudan dolayı haber alıp yapması gereken vazifeleri vardır. Misal: Bereket meleklerinin en çok sevdiği koku Tefarik kokusudur. Ardından da mür kokusu, mimoza kokusu gelir.

Meleklerin kokusu nasıldır? Meleklerin kokularını hissedebilmek herkese nasip olmaz. Ancak meleğin kokusunu hisseden insan saatlerce kendine gelemez. Çünkü nura yakın bir koku ile tabir edilir. Pekin nur nasıl kokar? Meleklerin kokusunu dünyevi bir bitkiye benzetecek olursak Yasemin kokusunu andırmaktadır. Ancak her meleğin kokusu farklıdır. Meleklerin genelinde bir koku daha vardır ki bu da Maşita Hatu'un kokusudur.

Koku yaratılanların genellikle şifresidir.

Ayet-el Kürsi'nin hüddamının en çok sevdiği koku amberdir.

Ayet-el Kürsi'nin 70 bin melâike ile yeryüzüne indiği..

Koku; hisseden, okuyabilen, düşünebilen ve gören için böyle bir hikmettir.

Misal: Bir sohbet meclisinde manevi havayı etkili bir şekilde teneffüs etmek için misk kokusu kullanılabilir. Ama önemli kararlar alınacağı bir toplantıda hükmeden taraf olduğu an sözünün dinlenmesini kolaylaştıracak Bir etkiye sahip olan Sandal sedir ve Amber misk gibi karışımı bir koku kullanılabilir. Hekimler ise cilde yumuşaklık hissi veren sinirleri yatıştırarak bedene dirilik ve gençlik hissi veren portakal bergamot ve mür karışımı ya da çeşitli meyvelerin özlerinden oluşan kokuları tercih etmelidirler çünkü geçmişte bütün kokular şifacılık için kullanılırdı.

Allah (CC) cenneti yarattığı zaman onu güzel fesleğen kokusu ile kuşattı.

Hz. Muhammed (ASM) çok güzel bir şekilde kokardı. Ayrıca güzel kokuyu çok sever ve kullanırdı. Kullanılmasını da önerirdi. Efendimizin kendisi yaratılıştan temiz ve hoş kokulu olduğu halde güzel kokular sürünmesi “rahmet peygamberi” olması yönüyle ümmetine örnek teşkil etmek içinde. Onun geçtiği Sokaklardaki kokusundan anlaşılırdı. Hz.Aişe r.a validemiz, efendimizin misk ve Amber gibi renksiz koku süründüğünü ve misk diğerlerinden Üstün tuttuğunu rivayet etmiştir .

Enes r.a: “Resulullah'ın kokusu ne Miske benzer ne de ambere o Hepsinden daha güzel kokardı” demişti. Terlese güller olurdu terleri.

Suflilerin sevdiği kokular: 1- Tütün(sigara) kokusu 2- Adamotu 3- lağım 4- rtık ve leş 5- kankurutun 6- yaban kavunu 7- yanık kokusu 8- günlerdir temizlenmeyen insan kokusu.. Ayrıca hoş olmayan tüm kokular onların sevdikleridir, gıdalarıdır.

Koku adat ve usulüne riayet eden bir kul için muhteşem bir nimettir.

Peygamberimiz (ASM) gündelik hayatında ‘sükke’ denilen bir koku kutusunun sürekli yanında bulunurdu. Seyahate çıktığında koku şişesini yanına almayı hiç ihmal etmezdi. Kendilerine güzel koku sunulduğunda reddetmezdi. Şöyle buyurmuştur. “ikram edilen üç şey reddedilmez; minder, süt ve güzel koku...”

Hz. Peygamberimizin (ASM) eli zağferan ve gül gibi kokardı. Fakat diğer peygamberlerin elleri Ayva gibi kokardı. Hz. Ebu Bekir'in (RA) elleri kavun gibi kokardı. Hz. Ömer'in (RA) elleri amber kokusu gibiydi. Hz. Osman'ın (RA) gibi kokusu vardı. Hz. Ali'nin (RA) kokusu Yasemin gibiydi. İmam Hasan (RA) Karanfil gibi. İmam-ı Hüseyin (RA) beyaz gül yaprağı gibi kokardı

Hz. Peygamber (ASM) evinde misk kafur amber ud/öd gibi ağaç yaprakları yakılır ve bu suretle çıkan güzel kokulu dumanlarla ev tütsülenirdi. Hadis-i şerifte “her

Müslümanın 7 günde bir yıkanması ve varsa güzel koku sürünmesi Allah'ın (CC) bir hakkıdır.”

“Cuma günü ihtilam olanın yıkanması, misvak kullanmak ve bulunca güzel koku sürmek vaciptir.”

Kokuya sahip olabilmekte bir meziyettir. İnsanların birbirleri ile çekişmesi veya öfke hali dahi hoş kokuyu ortadan kaldırmaktadır.

Amber kokusu basireti açar kalp gözünün açılmasını isteyen bu kokuyu sıkça kullanılmalıdır. Amberin kokusu insan ruhunu güçlendirir. Peygamberimiz (ASM) kullandığı kokudur. Büyüye uğramış kişiye iyi gelir. Yine huddamlardan görevli dünya üzerinde iyi amelleri işleyenleri Allah'ın emri ve izniyle kollayıp korumak olan varlık kardeşin sevdiği koku ise taif gülünün kokusudur. Kokunun etkisi ise kişinin kendisinden önce karşısındakini cezbeder. Kabul görmek isteyenler içindir.

Eğer bana bunak demezseniz doğrusu ben Yusuf'un kokusunu alıyorum (Yusuf: 12/94) mealindeki ayette başka bir mucize ye dahi işaret vardır. “Bunama”, ‘koku’ münasebeti. Halk dilinde buğulama olarak adlandırılan alzheimer hastalığının ilk belirtisi koku kaybıdır. alzheimer hastalığının beyin hücreleri arasındaki elektrikî yolları ve nörotransmitter madde aktivitesini bozduğu bilinmektedir. Son yıllarda alzheimer gibi nörodejeneratif hastalıklarda koku duyusu kaybına bakılarak, 10 yıl erken teşhis yapılabilmektedir.

Taif gülünün kokusu, depresif kişinin enerjisini pozitifçe çevirir.

Size ikram edilen 3 şeyi reddetmeyin: 1- Süt 2- Yastık 3- Koku

Hususi hukuka misal: (İmam-ı Şafii'den)

(12.05.2018)

1. Bizi birleştiren binlerce meselenin varlığından haberin olmalı.
2. Yaptığın ve üzerinden geçtiğin köprüleri yıkma.
3. Hatadan nefret et ama hataya düşenlerin nefret etme.
4. Sözü eleştir ama sözü söyleyene saygı göster.
5. Görevimiz hastalığı tedavi etmektir, hastayı yok etmek değil.

Kendini ve Karşını İnşa ve İhya Eden Kaideler

- ❖ Sevgi ve muhabbet dolu olmak sevgini ifade etmek...
- ❖ Disiplinli, kurallı ve kaliteli yaşamak...
- ❖ Sana verilen rolün ve biçilen fitratın ve takdim edilen nimetlerin şuurunda olmak...
- ❖ Kendini diğerleriyle kıyaslayıp nankör olmamak..
- ❖ Kurallarınla kendini, muhabbetinle karşını inşa etmek..
- ❖ İnsanlar dünyalarını inşa ederken sen ahiretini inşa etmek...
- ❖ İnsanlar ne der diye düşünürken, sen Allah (cc) ne dere bak... Günahlardan, TV ve internetten uzak durmak.
- ❖ Vefasız olmamak.. Empati yapmak.
- ❖ Günahlara düştüğünde yeise kapılmadan düştüğün yerden kalkmayı becerebilmek...
- ❖ Dostlarına karşı ilgi alaka ve sahiplenmeyi bırakma...
- ❖ Kusurları araştırma... Gıybet ve iftiradan mutlaka uzak dur...
- ❖ Terklerle dimağını, tecerrütlerle kalbini koru ve kıblesine koy....
- ❖ Evrad ve ezkârına, tefekkür mesleğinde ilerle.
- ❖ Bunlara yakın yaşayan insanlarla beraber olmak...
- ❖ Haftada en az bir iki defa derse gitmek...
- ❖ Her gün en az 10 dakika Risale-i Nur okumak...
- ❖ Hastalıklarını, musibetlerini sadaka ile tedavi etmek.. (Hadis-i Şerif bil-mana)
- ❖ Birbirimizi dinlemeyi.. kesin hükümlü olmamayı.. su-i zandan uzak durmayı.. affetmeyi.. haset etmek yerine dua etmeyi..
- ❖ Sık sık inzivaya çekilip dua etmeyi..
- ❖ Gece istirahat, gündüz maişetle meşgul olmak. uyku saatlerine dikkat etmeyi..
- ❖ Bazı Müslümanlara İslamiyet yakışmıyor. Bu ahlaksız insanın ahlâkı. Müslümana cahillik de yakışmıyor.

Dünya Tenteli Bir Perdedir ve Adem

(14.03.2018) (Bremerhaven)

Nasıl ki müstakil beyaz renk yok. Bütün 7 rengin hulasa-i camiasından ortaya çıkan renktir. Onların bütünlüğünden çıkmış fakat kendisinin müstakil rengi yok. Tıpkı dünya gibi. Beyaz 7 rengin tenteli sureti ise, dünyada ötelere tenteli sureti.

Adem ise; renksiz renktir beyaz. Hem renklerin sabit ve müstakil vücutları yok. Bir kavle göre güneşin istihaleesinden ortaya çıkan ve bizim öyle gördüğümüz. Oysa renklerin renkleri yok. Güneş onu bize öyle gösteriyor. Beyazın müstakil rengi yok. Tüm renklerin (7 rengin) cem'inden olduğu gibi, renklerin de renkleri yok, güneşin bize öyle göstermesi. O zaman beyaz iki yokun varı. Adem de yokluğun varlığı. Vücutsuz vücut! Vasıfsız vasıf. Sıfatsız sıfat.

Psikoloji

❖ Nasıl ki şiddetli tuvalet ihtiyacı ve şiddetli baş ağrıları psikolojik rahatsızlıkları unutturduğu gibi, şiddetli merak, kitap okumak, ilme şiddetli merak da psikolojik sıkıntılarını sana unutturur.

❖ Karşılı tanımanın en doğru sağlaması;

1. O Zat kimleri dost edinmiş,
2. Kimleri düşman edinmiş.

Bu iki şık inşallah kesin sonuç verir.

❖ İnsan da; 1. Beşeriyetimiz, 2. Kulluğumuz, 3. Vazifedarlığımız diye üç şahsiyetimiz var. Bunlar da üçü birbirinden ayrı fikir, his ve latifelerimizi kaynağını oluştururlar. Aynı zamanda nefis kaynaklı, melek kaynaklı, hak kaynaklı..

❖ Her dua nasibine, her nasip de vaktine esirdir...

❖ Hayatını yaşamanı yaşanmaz kılma...

Nerelerde Hata Yapıyoruz?

(08.02.2018) (Pendik hızlı tren garında)

Bir akrabam dert yandı. Kızım bir odada oğlum diğer odada. Ben salonda. Hanım bir yerde.

Diğer akrabam: Ye yerimiz dar. Çocuk çok. Misafirim gelince 15 yaşındaki oğlumu kendi odamda yere yatırıyorum dedi.

Başka bir akrabam: Çocuklar varken dört oda ancak yeterdi. Şimdi hepsi evlendi. Biz bir ayvazla ben kaldım dediler.

Eski tabak çanak azdı, aynı tabaktan yiyoruz. Bazıları ayrı ayrı. Keşke çokluk çocuğum yanımda beraber olsaydık da dar yerde olsaydık. Allah Resulü (ASM); mezarlığı göstererek, burada yatanların yarısı gözden gitmiş. Hem bil mana: İnsanı mezara, deveyi kazana koyar. Gözden çıkan şua'ı göz görmüyor. TV ve radyo dalgalarını ve kafamızdan geçip de dışarıdan gözükmeveni..

El nerede, nereye uzanıyorsa gözde orada olur. Göz nerede ise kalb de orada. Zira göz kalbin aynasıdır. Kalp de olanların bir kısmı gözle dışarıya, karşıya taşınır. O zaman aynı tabağa el uzanıyorsa aynı tabakaktadır kalblerimiz. Niyet ve nazar mahiyet-i eşyayı değiştiriyorsa kalbi haletimiz yediğimiz tabakta, oraya uzanan gözlerin toplamı kadar. Oradan alınan lokmanın mahiyetinde evin evlad-u iyalinin toplamı kadar. O zaman birbirimizin sevme, sevilme ve sahiplenme, yalnızlık gibi ihtiyaçlarımız gideriliyor şuursuz dahi olsak..

Birde aynı odada çok insan yatıyor gibi iken, insan sayısınca kalbler var. Her kalb mutlaka seni motive eden malzeme depon. Daha o aileyi ne yıkabilir ki? Şimdi gözden uzak kalblerden de uzak olmuşlar. Sevilme, sevme, sahiplenme ve yalnızlığımız giderilmediği için dünyamız Cehenneme dönmüş.

Gece ibadet için kalktığımda aynı evde yattığım yeğenlerimin nefes alışverişini duymam cidden beni motive ettiğini hissettim. Benden başka odada zamanlarım olurdu.

Yerin darlığından sakın şikayet etme. İyi ki boş alanları insan doldurmuş. Bu asrın psikolojik sorunları da buradan başlamış. Yani: Yalnızlaştırılmış, alakaları kesilmiş, sevilerek sevmeyi öğrenmemiş insanlar oluvermişiz. Biz Müslümanlar ilk önce Rabbimiz tarafından, sonra Peygamberler, sonra kamil insanlar ve akraba-i

taallukatımızla sevilerek sevmeyi öğrenmişiz. Eğer öğrenememiş ise hem kendini hem de haricileri sevemezsin ve barışık olamazsın veya çok gayretinle elden elde edersin.

Kötü Arkadaş Gölge Gibidir

(20.03.2018) (Bremerhaven)

Sen öyle değilsin ama onların yanımdaysan; nasıl ki beyaz bir zemine haricen bir şeyin gölgesi düşerse o zeminin aslında varmış gibi siyah gölge düşmesi gibi olur. Sil sil çıkmaz. Aslında olsaydı belki de o kadar silinmesiyle çıkardı. Haricen gölge düştüğü için silinmiyor ve kaybolmuyor! Kötü arkadaş ve dost veya akraban da böyledir sana!

Şeytan Kadınlara.. Erkeklere Farklı Yanaşır

Kadınlar okşanmaya, takdir görmeye, onaylanmaya çok muhtaç olduklarından.. fitratlarının gereği bu..

Erkekler ise bu kadar değil. Ondandır ki kadını, şeytan daha çok musallat olmaya müsait görüyor. Erkek de bu konuda onlar kadar fazla zaafı olmadığından şeytan onları (erkekleri) enaniyet, benlik gibi konularında zaafı var.

Şeytan kadınlara bu konuda çok zaafı olduğundan takıntıları çok olur ve çabuk değişir. Yani; bir zaman falan şeyi başka zaman daha başka şeyi takıntı yapar. Şeytan pusuda bekler, kadını özürülü günlerinde, erkekleri ise eyyam-ı biyz günleri olan eski ayların 13., 14., 15. günlerinde insanın bu zaaf noktalarını çok kaşır. Bu günlerde şeytanın sözünü kendi sözün, arzun, isteğin imiş gibi inandırır. Şeytanın sözünü ve konuşmalarını, isteklerini kendimiz istiyormuşuz, konuşuyoruz gibi bizi aldatır. Bunun için Onüçüncü Lem'ayı çok okuyun!

Geleceğin gelebilmesi, halin gitmesiyle mümkündür. Halin gitmesi aynı zamanda istikbalin hale gelmesinin ta kendisidir.

Hal geleceği nereden getiriyorsa, hali de geçmişi oraya götürüyor. Yani: Hal istikbali hal ettiği gibi.. Hali de mazi ediyor. Üçünü birbirinden ayıramazlar. Bu hareketi yani; mazi, hal ve istikbal hareketini durduramazsınız. Dünyada şu anda hal deniyor.

Haklı mı olmak istiyorsun.. Mutlu olmak mı istiyorsun. İkisi birden verilmiyor. Sen tercih et.

19. Defterin 369. Sayfasındaki Mİ'RAC NOTLARIMIN Devamı

(03.05.2016) (Zeytinburnu)

İnsanın câmiyeti → şecere-i kâinatın en münevver meyvesi.

...bütün kâinata cilveleri tezahür eden esma-i hüsnayı, birden âyine-i ruhunda gösterebilmesi cihetiyle Cenab-ı Hak, tecelli-i Zâtıyla ve esma-i hüsnanın a'zamî mertebede, nev'-i insanın manen en a'zam bir ferdine, tecelli-i a'zam tezahür eder ki; bu tezahür ve tecelli, Mi'rac-ı Ahmedî (A.S.M.) sırrıdır ki; onun velayeti, risaletine mebde' olur.

Risalette zill yoktur, doğrudan doğruya Zât-ı Zülcelal'in ehadiyetine bakar.

Mi'rac ise, velayet-i Ahmediyenin (A.S.M.) keramet-i kübrası, hem mertebe-i ulyâsı olduğundan, risalet mertebesine inkılab etmiş.

Mi'racın bâtını velayettir, halktan Hakk'a gitmiş.

Zahir-i Mi'rac risalettir, Hak'tan halka geliyor.

Velayet, kurbiyet meratibinde sülûktür.

Nur-u a'zam olan risalet ise, akrebiyet-i İlahiyenin inkişafı sırrına bakar ki, bir ân-ı seyyale kâfidir. Onun için hadîste denilmiş: "Bir anda dönmüş gelmiş."

Hakikat-ı Mi'rac nedir?

Zât-ı Ahmediyenin (A.S.M.) meratib-i kemalâtta seyr ü sülûkünden ibarettir.

o abdi, hem bütün kemalât-ı insaniyeyi câmi',
hem bütün tecelliyat-ı İlahiyeye mazhar,
hem bütün tabakat-ı kâinata nâzır ve
saltanat-ı rububiyetin dellâli ve
marziyat-ı İlahiyenin mübelliği ve
tılsım-ı kâinatın keşşafı

yapmak için;
Burak'a bindirip,

tâ Kab-ı Kavseyn makamına çıkarmış,

Ehadiyetiyle → kelâmına ve

→ rü'yetine

} mazhar kılmıştır.

Ve her tabakada → kanunuyla,

→ nizamıyla,

→ mümessiliyle

} görünür,

} görür.

Ve her mertebede perde arkasında

→ hükmüyle,

→ ilmiyle,

→ kuvvetiyle

} idare eder,

} bakar.

Ve her bir dairenin başka

→ bir merkezi,

→ bir menzili

} vardır.

Ahkâmları birbirinden ayırır.

→ Ezel ve

→ Ebed

} Sultanı olan Rabb-ül Âlemîn için,

Rububiyetinin mertebelerinde → ayrı

→ ayrı

} fakat birbirine bakar

→ şe'n ve

→ namları vardır.

Uluhiyetinin dairelerinde

→ başka }
→ başka } fakat birbiri içinde görünür
→ isim ve
→ alâmetleri vardır.

Ve haşmetli icraatında

→ ayrı }
→ ayrı } fakat birbirine benzer
→ tecelli ve
→ cilveleri vardır.

(03.05.2016) (Zeytinburnu)

Ve kudretinin tasarrufatında

→ başka }
→ başka, } fakat birbirini ihsas eder
→ ünvanları vardır.

Ve sıfatlarının tecelliyatında

→ başka }
→ başka, } fakat birbirini gösterir
→ mukaddes zuhuratı vardır.

Ve ef'alinin cilvelerinde

→ çeşit }
→ çeşit, } fakat birbirini ikmal eder
→ tasarrufatı vardır.

Ve rengârenk

→ san'atında ve }
→ masnuatında } → çeşit }
→ çeşit, } fakat birbirini temaşa eder
→ haşmetli rububiyeti vardır.

Tâ daire-i a'zamiyesinin ünvanı olan Arş-ı A'zamına girecek,

tâ Kab-ı Kavseyn'e, yani

imkân ve vücub ortasında Kab-ı Kavseyn ile işaret olunan makama girecek ve

Zât-ı Celil-i Zülcemal ile görüşecektir ki;

şu seyr ü sülûk ise, → **Mi'racın hakikatıdır.**

Herbir insan → akıyla → hayal sür'atinde → seyeranı,

herbir veli → **kalbiyle** → **berk sür'atinde** → **cevelanı ve**

cism-i nuranî olan herbir melek → ruh sür'atinde → Arştan Ferşe, Ferştan Arşa →
deveranı,

ehl-i Cennet'in insanları, → **Burak sür'atinde haşirden beşyüz sene fazla**
mesafeden Cennet'e

çıkmaları olduğu gibi;

nur ve nur kabiliyetinde ve

evliya kalblerinden

daha latif

emvatın ruhlarından ve

melaike cisimlerinden

daha

cesed-i necmî ve

beden-i misalîden

daha zarif

Ruh-u Muhammedî'nin (A.S.M.)

→ hadsiz vezâifine medar ve

→ cihazatının mahzeni olan

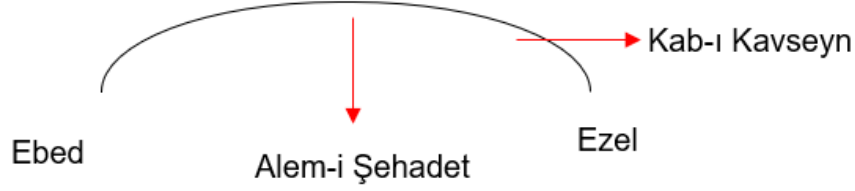
cism-i Muhammedî

(A.S.M.),

elbette onun ruh-u âlîsiyle **Arşa kadar** beraber gidecektir.

Hususi Notlarım (Lahut – Ceberut – Melekut – Nasut)

(10.04.2019) (Küçükçekmece)

İnsan bütün seyr-ü seyrin amacı; kendini görmek üzere cereyan ediyor!

Tasavvufçulara göre:

Lahut: Alem-i lahutta neler var! Zat-ullah.. sadr.. Alem-i la taayyün.. Alem-i ıtlak.. Ama-i mutlak.. Vücut-u mahz.. Vücut-u mutlak.. Ümm-ül kitab.. Beyan-ı mutlak.. Nokta-i basite.. Gayb-ül gayb..

Alem-i ceberut içinde olanlar: Tecelli-i evvel.. Taayyün-ü evvel.. Akl-ı evvel.. Cevher-i evvel. Ruh-u izafi.. Ruh-u külli.. Gayb-ı muzaf.. Kitab-ı Mübin.. Hakikat-ı Muhammediye (ASM), Ümm-ül kitap.. Alem-i esma.. Ayan-ı sabite.. Alem-i mücerredat.. Alem-i mahiyat.. Berzah-ı kebir..

Alem-i melekütün içine giren alemler: Alem-i hayal ve misal.. Taayyünü sani.. Tecelli-i sani.. Sidret-ül münteha.. Alem-i emir. Alem-i berzah-ı suğra.. Alem-i tavsil..

Alem-i şahadet.. Alem-i mülk.. Alem-i nasut. Alem-i halk.. Alem-i his.. Alem-i anasır.. Alem-i eflak.. Nücum.. Alem-i mevalid.. Alem-i nebatat ve hayvanat ve madenler..

Ezel ile ebed isimlerinin birbirlerine tecellisinden zaman ortaya çıkmıştır. Tıpkı Celal ile Cemal'inden Kemal'in çıktığı gibi..

Ezel ve ebed yön değil Celal ile Cemal gibi..

Ölümün; Suret – Kanuniyet – Hakikati – Mahiyeti

ÖLÜMÜN → Sureti → “Ölümün pençesi gerçi karanlık, siyah, çirkin ise de;”

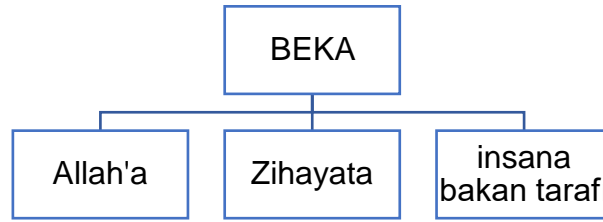
→ Kanuniyeti → Aleminde zıtların ayrılmasıdır.

→ Hakikati → Emanet-i kübra'yı bihakkın yerine gelmesi için talim olunan Esmâ-i Hüsnâ'nın tümüne ve tüm meratiblerine mazhar, olmaktır şahit olmaktır.

Beyine takılan cihazla ispatlanmış ki, insan tercih yapmadan 1/2 saniye evvel beyni tercih ediyor. Sonra insan bunu kelamla veya fiilen yapıyor. Ama insan bunun farkında değil. Bu da sanki elest gibi... Hatırlamıyor bunun misali..

BEKA

(27.04.2019) (Kahramanmaraş)

Zihayatları → mevt
→ fenaya } muhatap ediyor, karşısına çıkarıyor.

İnsanın karşısına da → ademi koyuyor.

Mevt ve fena muhatap tarafımıza ise beşeriyetimizdir.

BEKA → Devam manasına. Buna karşısına **fena** koyuyor.

VÜCUB → Vücutta vusuh bulunmaktır. Vücudun diğer kayıtlarla kayıtlanmaması..

Vücut ve Ademin sahibine → Beka deniyor. Ve diğer mahlukatın kayıtlarıyla kayıtlanmaması. Beka tekerrür-ü vücuddur.

İlim ve irade ve kudret → vücudun

Basar ve sem' ve kelam da → bekaya

Hayat da → Cem'ül Cem'ine

Mevt ve fenadan → şuur-u imanla kurtulursun (4. Şua)

Ademden de → nur-u imanla kurtulursun (23. Söz)

Bekanın → Sureti → Devam
→ Hakikati → Tekerrür-ü vücuddur.

Beka → Ezel ve Ebedi kapsar, cem' eder.

Eneyi aldığı emaneti bi hakkın teslim etmek miraçtır. Ki buna fena fillah ve beka billah olarak tezahür ediyor. Aldığın emaneti aldığı gibi teslim et.

Beka → Neşe-i ula → Neşe-i ulada → beka → mevt ve fenayı musallat ediyor.
→ Neşe-i uhra → Neşe-i uhrada → beka → Ademi musallat ediyor.

☞ Ölümün çaresi → Şuur-u imandır çaresi

☞ Sem' - Basar - Kelam mazhariyetidir tekerrür-ü vücud. Bunu farkındalığıyla bekaya mazhar olunur. [İşarat-ül İ'câz \(16-17 \)](#)

MANA - KELAM - DÜŞÜNCE - LÜGAT - 2

(27.05.2019) (Küçükçekmece)

☞ Kalp de halden hale dönüşme varken akıl da bu yoktur. Kalp de dönüşmeler oluyor. Bu manada dönüşüme uğramış olanları bağlayan demektir akıl (ikal) İnsan akılı, çöldeki kum denizine benzer. Devamlı değişken, halden hale geçen ve bir kararı olmayan..

Akıl; hem tenzih (akıl kuralları), hem de teşbih (hisler ve duyguların) cem' ederse istikametini bulur. Yani hem Celal, hem de Cemal, iyi-kötü yani karşıtların birliği, yani yürümek için ayaklarıdır. Bu çöl de istikamet, yön yani nereye gideceğini bilmek ne anlama geliyorsa, akla da istikamet vermek böyledir. İstikamet; hayatı anlamsızlıklardan çıkarır, anlam deryasına kavuşturma, yoldaki yürümesidir.

Dolap beygirinin etrafı görüp, başı dönmemesi için, gözlerinin yanlarını kapatırlar ki beygir sırf önünü görsün ki, başı dönmesin. Dünyada da başın dönmemesi için gözlerini kapat!

Bağ yoksa bilemezsin.(akıl bağı).. Sebebli bilmeler akılla, sebepsiz bilmeler kalb ile olur. Kalbi çalışmayan onun için sebepsizi anlayamaz. Mekanik parçaları birleştirmek.. Tekalüb ise dönüşmek yani çekirdeğin ağaca dönüşmesi gibi...

🌀 **ÂHİRET:** Hayatını âhir etti, yani bitirdi. Olgun meyveye dokunursan düşer. Olgunlaşan meyve ağaçtan bağımsızlaşır. İnsanda kâinat ağacının meyvesi ise olgunlaşırsa, özgürleşir. Dünyanın dayatmalarından sıyrılır. Olmamış meyve dalından kopmaz ve ekşi olurlar. Olgunlaşmışlar dalından koparlar ve tatlı olurlar. Ve de olgunlaşmamış meyvenin çekirdeği de hamdır, gömseniz çıkmaz. Olgun olan meyvenin çekirdeği de olgundur ve karşı taraf toprağında [fitratında] neş u nema bulur.

🌀 Yaşarken zevk u sefamız olmalı, keyfe keder yok olmalı.

Biri kazanan, biri kaybeden yerde biz yokuz. Hep kazanılan yerdeyiz! Kendini hangi aynada görüp seyretmek istiyorsun? Kimi Muhammed (ASM) aynasında. Kimisi Ebu Cehil aynasında, kimi zevk u sefa aynasında (nefsaniyette). Kimi sadakat, kimi hizmet, kimi vefa vs aynasında seyrediyor, ısrar ediyor.

🌀 Sen mensubiyetini iddia ediyorsun. Tamam da kabullenildiğine nereden eminsin?

Konuşmayı zaten öğreneceksin, sen susmayı, dinlemeyi öğren!

Dinlemek, konuşmaktan zordur! Dinlemeyi öğrenme kursu olmalı!!!

Psikiyatriste gidiliyor niye?

-Bizi dinlesin, anlasın ve beni çözsün ve çareler üretsün diye. O da seni can kulağıyla dinler, anlar, mukayese eder diğer hastalarla ve tecrübesini de hamura katarak sana yol ve yordam gösterirler.

Mürşid; konuşan değil, seni dinleyip, anlayan demektir.- bu manada-

Mürşid; seni bağımlı, bağladığı için değil, seni özgürleştirdiği için mürşiddir.

Hayatında aidiyet aldığın, referans aldığın yere dikkat et! O nereyi referans, ölçü alıyor?

Özlerde, asıllarda, melekútlarda çatışma olmaz. Bütünde çatışma olmaz. Bütünü oluşturan efradlardadır çatışma. Zuhuratlar özlerine, cevherlerine ne kadar yakınsa o kadar organik, fitrat denir. Seni, kâinatı, mekanik zannetme! Doğru, zahirde mekanik gibi görünüyor.

🌀 Elmaya verdiğin para; elmaya değil, onun sana gelene kadar verilen emeğe veriyorsun...

🌀 Avrupa da medenîlik kriterlerinden biri de; kişi başına düşen psikiyatri doktorudur. Yani ne kadar delirdiniz?

🌀 İnzal; tümünden soyutlanmışlıktan- Allah (cc) - gelen. Mir'ac ise; aklın, fikrin Mir'acı aynı zamanda. Haşa aklını bırakmamıştı. Akli da beraber idi, o zaman aklını oraya kadar götürmesiyle aklın düşünme mihengi noktası, kaynağı da olmuş oldu. Yani akıl artık burayı oradan da düşünüyor.

Öfke

İnsanlara dayatmaktan çıkan **öfke**. Niye öfkeli insanlar (bu makamda): İleri sürdüğü inançlarını, doğrularını kendine kanıtlayamamış. Hem söyleyecek, hem dayatacak buna taassub veya öfke. Bir insanın kendine kanaat edememesi demek aynı zamanda karşındakine aktaramaması demektir.

Akıl

Akıl bağlama olduğundan; sonlandırmadan, bağlamadan bilemez. Aynı frekanslı iki ışığı birbirine tutarsan, ışık ışığı göstermeyeceğinden orada körlük olur.

Allah'ı (cc) Niye Hakkıyla Bilmiyoruz?

(03.06.2019) (Küçükçekmece)

🌀 - Çünkü ihata edemiyoruz. Nasıl ki akli hazır bulduk. Yaptığımız çalışmalar aklın çalışması için malzemelerdir. Akli biz hazır bulduk! Aklini, aklınla sırf bilemezsin hakkıyla. Niye?

- Aklinla aklının arkasına geçmen lazım. Bu da akilla mümkün değil. Akli; ereğine, aslına bağlamanla mümkün. Aklin, aklına bağlanması aklidir. Ayna kendini göstermiyor, karşısındakini gösterebilir. Aynayı aynaya tutsan bu sefer sonsuzluk görünür.

🌀 Bir şey varsa karşıtını da içerir .Çünkü onu -karşıtını- kaldırdığı için bu var oldu. Yokluğun kalkmasıyla varlık var oldu. O zaman varlığın var olabilmesi için varlığın yokluğu kalkmasıyla mümkündür. Karşıtların eşitliği ise; varlık sahnesine çıkmamış anlamına gelir.

☞ Sahabelerin en çetin imtihanı Mir'ac idi. Mir'aca (ASM) aklını da aldığı için akla oradan bakma yetisi ve yetkisi verilmiş ki; 31. Söz Mir'ac Risalesi aklî yazılmış. Ondandır ki sadakat aklın kemalidir.

☞ Düşünce ile eylemi, fiili ilişki ve çelişkilerini belirlemeli. Her düşüncenin eylem olmadığını yada eylemde olamayacağını aklın bilmesi..

☞ Düşüncelerin; bazen karşısına geçmeli ve dinlemeli, bazen de içinde olmalı. Sana rağmen başka kaynaktan da aktif olabileceğini bilmeli.. Olguların, nesnelere varoluş biçimini anlamak için, karşısına geçmeli.

☞ Bir şey, bir şeye dönüşmeden bilemeyiz. Önceliği ile sonralığı arasındaki farkı bilmenle, bilebilirsin.

☞ Karl Marx, "felsefe eylemlerden doğar" der.

Düşünce; neyi düşünüyorsan onunla kayıtlanıyorsun. Ama özü, cevheri düşünüyorsan burada kayıtlanamıyorsun. Neyi bilmek istiyorsan onun sıfatlarıyla, koşullarıyla sınırlanıyorsun. İnsanda kendi fiilleriyle, eylemleriyle sınırlanır. Nesne ayrıdır, fiillerin ayrıdır.

İnsanın bilgisi; fiil ile nesne arasındaki rabıttan çıkar.

Mana; ne özünden, ne de nesneden çıkmaz. Bunların arasındaki rabıttan çıkar.

Denge hareketsizdik değil, hareketliler arasında denge..

☞ Arka arkaya gelen zorunlu münasebetlere ilişki diyoruz veya süreç deniyor. Buna ölçü getirirsen buna zaman. Arka arkaya gelen zorunlu ilişki, münasebetlerin toplamı mekânı oluşturur. Sen buna dışardan ölçü getirirsen buna da zaman diyoruz.

(20.06.2019) (Stuttgart)

☞ Hafıza ayrı insanda (bellek ayrıdır), öğrenmek ayrıdır. Öğrenmek farkındalık.. Düşünmek ise üretmektir.

Mantık; var olan bilgilerin işlenmesindeki aracıya denir mantık. Bunun sonucunda bilgiye ulaşırız. **Bu noktadan bilginin kaynağı eylemdir.**

☞ Akmayan su kokuşur. Karşı karşıya konular, fikirler ise bir hayat felsefesinin ifadeleridir.

Bilimin, ilmin ilerlemesi için bilim ve ilim insanlarını öne çıkararak, onlara kıymet vererek, neslimize örnek göstererek bilim ve ilim yücelir. Çünkü: Allah (cc) insanoğluna fitratın dilini anlama istidadını vererek ve onlara tefevvuk edip ruhlarını anlayacak akıl cihazını vermiş! Verilmiş istidad ve akılla Cenab-ı Hak (cc) insana; imtiyaz vererek varlığa, vücuda tasarruf etme kabiliyetini vermiş. Vermiş tüm bunları da insan hep bunlarla (istidad ve kabiliyetle)peki ne yapacak? Tabiatın (doğanın) dilini öğrenerek, doğaya tasarruf etmenin yanı sıra tabiatın arkasına geçme yetisini de vermiş olur. Varlık içinde sırf varlığın arkasına, vücudun arkasına geçme istidadını almış insan..

İnsanoğlu, varlığı, varlığın dışına koyarak veya, varlığı, varlığın, içine koyarak emr-i nisbileri ve emr-i itibarilerinin çaplarını genişletmiş.. Böylelikle, kendine aşkın yani kendini aşan hatta kendisinin bile arkasına geçerek kendini, inşa etmiş!!!

İnsan, nasıl bakıyorsa kâinatı aynen öyle görür... İnsan insanlardan veya olaylardan bahsederken, konuşurken aslında nefs-ül emri değil, kendi içsel âlemini ifade ediyor. Kendini varlık aynasında ifade ediyor ama zahirde harici anlattığını zannediyor!

☪ CÜZ'İYATA → ESBAB

KÜLLİYAT → TABİAT

Cüz'iyata sahipsin, külliyata ihatalı şahid değilsin. Misal: Big-Bang ve elma..

☪ Gayr-i muayyen âlem olan hayal...

☪ İnsanın âlemine; mevcudun, vücut bulmasının ilk mukaddemesi tahayyüldür.

☪ Dimağın bekçisi ihtiyar, kalbin bekçisi ise iradedir.

☪ “Görmedin mi Allah (cc) nasıl bir misal getirdi: Güzel bir sözü kökü yerde sabit, dalları gökte olan güzel bir ağaca benzetti “ (İbrahim : 24)

☪ Allah (cc) kimini balçıktan, kimini de ateşten yarattı.

“Muhakkak ki ben, yalnızca ben Allah'ım...” (Taha : 14)

“Ben sizin Rabbiniz değil miyim?” (Araf : 172) diye seslendiğinde, herkes gördüğü ve duyduğu kadarıyla şahitlik etmiştir.

Kimi esmasına, kimi sıfatına, kimi şununatına ve kimini de zâtına şahit tuttu !!!

(06.07.2019) (Güney Köyü)

☞ **Kürs** ise, sırların konulduğu kap. Nefsin mertebelerinin cem'ine → Kap.

☞ Duygular sanki kalbin elçileri.. Kulak bir elçidir, aynı zamanda casus..

Göz bir elçidir, aynı zamanda tercüman..

☞ Uyumakta uyanmakta senin elinde değil..

☞ Mu'tezile; kabir azabını, nimetini ve sorgusuna inkâr eder.

☞ Sen, bütün varlığın maksadısın...

☞ Âdem (AS) dedi ki; "Yükselişte engellenme acısını tattırdın; düşüşte, rahmetten ümitsizlik narına yanmaktan koru beni"

☞ "Battığı zaman yıldız andolsun ki, arkadaşınız sapmadı ve batıla inanmadı."
(Necm : 1-2)

Batmamayı batmayla misal verdi! Tıpkı "yağmuru semadan indirdik, yerde bitkileri yukarıya çıkartmak için..."

☞ Cebrail (AS) burağa binmesini isteyince; "benim bineğim şevkimdir. Azığım takvamdır. Rehberim gecemdir. Ben O'na ancak O'nunla vasıl olurum. O'nu, O'ndan başkası bana gösteremez. Zayıf bir hayvan; O'nun sevgisinin ve ağırlıklarını, marifetinin, dağlarını, göklerin, yerin ve dağların taşımaktan aciz olduğu sırları, emanetini sırtlayan birini, nasıl taşıyın? Ve sen Sidret-ül Müntheha yanında hayretler içinde kaldığın halde bana yol gösterebilir misin?" dedi Cebrail'e....

☞ "Sayılı günlerle, zamanla O'na varılmaz, sınırlı mekanlarda aramakla bulunmaz. Binekler sırtında mesafeler katetmem, rehberlerin öncülüğünde cihetlere yönelmem. Bu ancak sonradan olma varlıkların alanıdır. Benim sevgilim cihetlerden münezzehtir. Sonradan olma özelliklerinden beridir. O'na hareketlerle ulaşılmaz. İşaretlerle gösterilemez. Anlamaları bilen, ne demek istediğimi anlar. Bak, O'na yakınlığım "iki yay arası kadar, hatta daha da yakın oldu." (Peygamberimiz (ASM), Cebrail (AS) dedi bütün bunları.)

☞ Hayat bir okyanustur. İçine attığın şeyle oluşan dalga başka bir sahilde birini kurtarır. (Dostoyevski)

(28.09.2019) (Küçükçekmece)

☞ Sevgisizlik içerik hayatı ayırıştırır.

☞ **İnsanoğlunun mutlu olmamasının en büyük sebebi:**

Niçin yaşadığının, kendini memnun edecek makul cevabı olmadığındandır. Yaşıyor ama niçin yaşadığını bilmiyor. Bilse, o şuur ile önüne çıkan sıkıntılarını terakki etmek için basamak ederdi!

Zuhuratlar dışsal gibi gözükürken aslında kendini keşfe açmaktır.

☞ Varlıkta ilişki ve çelişkiye girmemiş hiçbir şey yoktur zaten var denemezler. Varlık değiller zaten!

☞ Kimileri kavramsal düşünür, kimileri sembollerle, kimileri de nakillerle iz takip ederek düşünürler.

☞ Hiçbir şey mahiyetleriyle, ilişki ve çelişkiye giremezler. Ancak hakikat ve kanuniyet ve suretleriyle münasebettar olurlar.

☞ **Kimya:** Birbirini etkileyip dönüştüren ilişkidir.

☞ Kâinat mekanik doğa değil organik doğa varlıktır.

☞ Birlik olmayan yerde şuur yoktur.

☞ **Özgür insan:** Bilinçsiz, tesadüfi görünen varlığın arkasına geçerek, bilinçli (şuurlu).. Zahirde varlığın parça parça bölünmüşlüğü kavranması bütünsel.. Faniliğinin aşılmasıyla sürekli zorunlu şuuruna erdiğinde özgürdür!

Yani: Faniliğin arkasındaki bâkiliği..

Zahirin arkasındaki bâtınlığı..

Şuursuz, karmakarışık gibi görünenin arkasındaki şuur ve tesanüdüğü..

Parça parçaların arkasındaki bütünlüğü..

Farklılıklar arkasındaki bütünlüğü..

Cismaniyet arkasındaki hakikatı..

Bedenin arkasındaki ruhu..

Ölümün arkasındaki terhisliği..

Kesreti bırakıp, biri isteğinde mevcudun arkasındaki vücudu..

Bilginin arkasındaki ilmi..

Ruhun arkasındaki eneyi...

Enenin arkasındaki sırr-ı insaniyi oluşturan taayyün ve teşahhusu..

Gördüğü nisbetle insan özgür olur.

(11.10.2019) (Polatlı)

☞ Bir şey vardır dediğimizde o şeye şahidimiz ne?

☞ Düşüncenin üstüne düşününce, vahyi ile anlam kazandırılınca buna **tefekkür** diyoruz. Bunu akıl yapar.

Tasavvurla, taakkul farkı nedir ki düşünce tefekküre dönüyor?

Düşündüğünü; aklın ustasına yani vahye götürüp düşünürse ona kutsiyet, feyz ve maneviyat kazandırıyor. Sırf salt tasavvur, vahisiz olduğu için akletmek olmuyor. Ondandır ki kafirin tefekkürü yoktur düşüncesi vardır. Bir üst kavramla alt kavramı bilmeyi oluşturur. Aynı zamanda bu bilmeyi diğer varlıklarla ilişkilendirmektir. Salt tikel olarak değil bütünsele dönüşüyor böylelikle.. Tefekkür; eşyayı soyarak, soyutlayarak, çıkarımlar yaparak aslına, özüne, çevrene ulaşma çalışması ve davranışıdır.

Varlığı, varlıkla düşünen → tasavvurdur.

İçini boşaltarak bilmek demek. Mesela; ayva sarıdır. Boğazdan zor geçer. Besleyicidir.. Sulu değildir gibi.. Ayva kavramdır. Çünkü nesnesi ayvanın kendisi var. Biz ayvaya (nesnesine) yüklediğimiz manaların toplamına kavram diyoruz.

☞ Küçük şeyleri büyüten, büyük şeyleri küçülten modelindedir.

☞ Farkındalık; farktan yani ayrışmadan, başkalaşmadan ortaya çıkar. Yani kendini fark eden demek; mevcudattan ayrışan, arkasına geçen. Onu, bunu ve şunu diğerleriyle nispet edip itibare neticesinde vâhid-i kıyasa dönüştüren.. **Soru sormak bazan yolun fenerini oluşturur.**

☞ **Özgürlük;** kendini sınırlayabilmektir. İhtiyar ve iraden dışında sınırlanıyorsan kölesin. Bu da haddini bilip, hududunda tutar seni..

☞ İlişkilendirmek eklemekle.. Çelişkilendirmek çıkarmakla olur.

Haddini Bilmek Demek: Varlıkların ilişkilerini ve çelişkilerini yapabilen varlığın arkasında olabilendir ki; bu noktada da en azından tasavvurda dahi olsa YOK VARLIĞA ihtiyaç duyulur.

Çok garip tabir değil mi?

“Yok varlık” yani varlık demek, yokluğu da yüklenmiş demektir.

Çünkü var olması için, yoku aştı. Misal: Kırmızı renk denmesi için 7 rengi de bilmesi gibi..

Bu noktadan varlık, yokluğu da içsiz içine almış! Her varlık aynı zamanda “ademi” barındırır. Yani yokluğun da ifadesidir varlık. Bir şey dediğin zaman dediklerinin dışında demediklerini de barındırır.

Bu manada Furkan → Ayırmak..

Kur’an → toplamak, bütünlemek..

Birliğe geldiğinde, toplandığında okunur ki Kur’an..

Her şeyde kanun (yasa) var. İlk önce ayrışma sonra toplama. Yani ilk önce “La İlahe İllallah” sonra “Muhammedün Resulullah”

İlk önce soyutlamalar, sonra somutlaştırma..

Ayrıştırma ile → aslına
Birleşimlerle de → yeni bilgiye } gidersin. Yani benim vücudum, benim aklım, benim ruhum diyene, eneye ayırarak furkanlıyarak...

Yeni bilgi ise bunun tam tersi ekleyerek olur. Düşüncelerin ilerlemesini sağlar.

🌀 **Mantık Bilimi:** Düşünceye, bilmeye ve dış dünyaya hükmeden en önemli genel kuralların (yasaların) aralarındaki bağıntılarını inceler. Bağlantıların bilimdir. Bu; ocu, bucu olmaktan seni kurtarır (bilici), anlamaya odaklar seni...Madem düşünebiliyorsun. Hem düşüncenin içine taşınabiliyorsun. Hem orası senin hususi dünyan oluyor. Bugün insanlığın doğru düşünceye ne kadar ihtiyacı var! Düşünceye, tasavvura, düşünceyle içine taşınıyorsa.. Doğru düşünce senin hususi Cennetin olur ki; hadis-i şeriflerin meal-i icmalisinde; “İlim meclisleri Cennet’in bahçeleridir.” Buyurmuşlar!!!

Düşünmemek, tasavvur etmemek demek; göl suyuna benzer ki her şey karışabilir ve herkes müdahale edebilir. Eğer buharlaştırırsan; hem muayyenlikten, mutlaklığa hem haricî karışımlardan hem de madenlerin, sel sularının müdahalesinden kurtarır seni. Buharlaşmak, yani düşünmek demektir!!! Veya hususi dünyan olan rüyana girmen gibi.

Mevzu başlıkları manaların kalıplarıdır!

Düşünmemek dünyalıktır, dünyada yaşarsın..

Düşünmek ise dünyada iken ya cenneti ya da cehennemini yaşarsın ki “fedhuli fi ibadi vedhuli cenneti” (bilmana)sırrı..

Âhiret, dünyanın neresinde?

-Nasıl ki bedende iken sen düşüncenle bedenin arkasına geçip, farklı hayatı ve vücudu ve âlemleri yaşadığın gibi.

Düşüncen bedenin neresindeyse, Âhirette dünyanın orasında...

Varlık, vücutlar düşüncelerimize zenginlik katanlardır. Nitelikler, nicelikleri doğurur sırrı. Yani nisbî hakikatlar sonsuz olur. Varlığa, mevcuda münasebeti tasavvur ve düşüncelerimizle yaparız. Hakaik-i hakikleri bir ise, hakaik-i nisbîleri binlerdir sırrı...

(15.10.2019) (Küçükçekmece)

☪ Düşünce ve tasavvurlarında yaşamak sanki gece → vücudunun içerisinde rüyada apayrı bir dünyayı keşfedip yaşamak. Bazen bir rüya bir sene belki ömür boyu sana ışık tutar. Bazen de o gününü cehenneme çevirir.

☪ **Düşünceleri**; düşünceler oluşturur. **Akıl**, akılı oluşturduğu gibi.. Manayı da mana oluşturur. Hak ve bâtil olması nefs-ül emirleriyle örtüşüyorsa doğru ve haktır, yoksa yanlış ve batıldır. Düşünceler bazen kendinde durur bazen de karşıtına geçer kendine soru sorar. Çift taraflı çalışır. Bazen ekleme yapar düşüncelerine bazen de çıkarımlar yaparak düşüncelerini oluşturur. En yalın, öz düşünce harekettir! Hareket eden bir şeyi değil; hareketin kendisini tanıman, bilmen..

Düşüncelerin bir zaman sende, bir zaman karşıtında olursa **insan delirir**. Peki nasıl kendinde sabit kalır?

-Aklın ustasına, aklını bağlarsa sabit mihengi noktayı bulur. Akıl da her şeyin akli olmadığını da bilir. Akıl kendinden daha kutsi ve değişmez noktaya kanaat etmeyi, akli olduğunu bilir.

☪ **AKIL:** Olguların, nefs-ül emrin bizdeki karşılığıdır. Âyat-ı tekviniyelerin ilmi karşılığı akil. Onun için nefs-ül emirdekiler aklın tarakki ve tealisine malzemeler oluyor!

- Aklım, aklımı..
- Düşüncem, düşüncelerimi..

doğurması bir burada, bir bakarsın karşısında, bir orası, bir burası olunca düşünce hareketliliği başlar. Bu hareketin insandaki karşılığı o insana has zamandır!

Varlığını kullanarak, varlığın arkasına geçeceksin.

Hiçbir zamanda olunca, her zamanda olmuş olur!!!

☪ Somutun, eşyanın sıfatlarını bilmek → bilgi, malumat yani tasavvurda. Bu bilgilerin (cilve, cemel, nakış ve sanatların) sende uyandırdıkları hakikatlerine ilim diyoruz. Sende karşılıkları ve karşıtları uyanmışsa ona **ilim diyoruz.** Diğer mana; bilgi kabiliyet olursa, ilim istidad olur. Eşyanın cilve, cemel, nakış ve sanatı sende görünmesine → bilgi. Eşyada tasvir, insanda tasavvur olur. Karşı taraf anlatarak, tasvir eder insan, tasavvur eder. Aynı zamanda tasavvurlar soyut da olabilir. Tasdikte zorunlu. ilişkilerin sürecini, bir öncekini gerektiren akıştır..

İlim olayın içinde var olması lazım. Yani âyât-ı tekviniyesiyle, evamir-i tekviniyesi bütünleşmesi ilim. Bu noktada küfür nefs-ül emirde yok. Kafasızın, kafasında var küfür ilmi!!! İnsan, olmakta olandır. İnsan muayyen olmamasıyla, yok varlıktır. Olması her daim devam ediyor. Ağaç, taş olma sürecini tamamlamış! Diğer varlıklar olması gerektiği kadar olmuş! Bir insan bir şeyi bilmekle onu var etmez. Onu tasavvuruna taşır. Kendi sürecini tamamlamak adına; o tasavvurlarını taakkula taşırsa, kendini yapılandırmaya başlar.

☪ **Ölmeden Önce Ölüünüz:** Yani kendini ortadan kaldır. Varlığın ve olayların arkasına taşınırsan, varlık adına ölmüş olursun. Bedeni hayatı terk, ruhi hayatı yaşarsan, bedenen ölmüşsün demektir.

☪ Her düşünmek; gizli olanı ortaya, açığa çıkarmaktır.

☞ Sen, kendi huzursuzluğunu kaldıracaksın. Başkası kaldırırsa hala kölesin, huzursuzluğa gebesin demektir. Huzur için; kendi kendini inşa edeceksin.

☞ **Sohbetlerle**; olaylardan ve hadiselerden çıkmamıza merdiven oluyoruz birbirimize.

☞ Çekirdek ağaç elmasıyla çekirdek bitmiyor. Ne kadar çıkarsa çıksın..

☞ **İnsan**; hakikatlarla münasebet kurarak şuurlanan ihtiyar ve iradesiyle kendisini yapılandıran..

Yapılanmış bu insan; varlığa, tasarrufa sahib..

☞ Biz dönüştürmeden dönüşürsek kendini kaybedersin. Eğer ilk önce kendimizi dönüştürdükten sonra hariç dünyayı dönüştürürsek, kemalini bulursun.

☞ İnsan **emeği** sömürülmezden.. İnsanın en büyük emeği de düşünceler, ilimler, hisler ve latifelerin uyandırılmasında kullanılanlardır! **İnsanın ne olduğu, ne kadar mühim olduğu gibi ne olmadığı da o kadar mühim**. İnsanı kaldıran veya gizleyen örtülerin kaldırılmasındaki gayret **emektir**.

☞ **Şirk**: Ortak koşmak. İnkâr yok. O da var, bende varım demek. Niye affedilmiyor? Ortadan kaldırılıyor da ondan. Biri, birini ortadan kaldırmaya çalışır. Düşün ki sen, seni örtersen ne olur? Örtülen, örten de aynı!!! Sen, seni ortadan kaldırırsan ne ne olursun? İnsan kendisi, kendisine şirk koşar.

Cehennem'in Meleği → Malik

Cennettekinin Meleği → Rıdvan

- Kul, euzü birabbın nâs,
- Melikin nâs,
- İlâhin nâs,

(19.10.2019) (Küçükçekmece)

Mülkiyet kendisi Cehennemdir! Kendine vücud rengini verme ademe düşersin. Malik zannetme ki malik oldukların senin Cehennem'in olmasın!!!

Rıdvan: Rızadan Allah'tan kul razı olduğu için Allah (cc) 'da onlardan razı olmuş.

Allah'ın (cc) kâinattaki Rububiyetine (Rabbin nâs), amada olmuş mülkü (melikin nâs) sahibine teslim etmiş ve fitratına uygun yaşamayı tercih ettiği için. Rabbi ondan razı (İlâhin nâs) olmuş.

☞ **Önder:** Toplumun, fikri, hissi meyelanını temsil edebilen.

Lider: Mevcud durumu en iyi şekilde tanımlayıp, yönetebilen..

Mantık: Sistemin içeriklerinin arasındaki en doğru münasebet verisi..

Mantık değer üretmez, değerlendirme adına ölçüdür. Sistemden değer üreten hislerdir, duygulardır ve latifelerdir.

Keyfilğe cahiller özgürlük der. Keyfilikte, özgürlükler asla yoktur. Keyfilikte sınırlama yoktur, ölçü yoktur, yasa yoktur, sorumluluk yoktur. Oysa özgürlük bir yöntemle, sistemle, kuralla kendi kendini sınırlayabilendir. Bu noktadan keyfilik, özgürlüğün baş düşmanıdır.

Özgür insan; yasalarla, kurallarla kendi kendini sınırlayarak yasa, kural ve sistem üretebilme durumuna ulaşır. Kurallarla, yasalarla kendini sınırlıyor tâ kî yeniden farklı ve evrensel kuralları ve yasaları üretsin. Böylelikle üretken durumuna ulaşır özgür insan. Niye kendini kendinle sınırlıyorsun? -- Tâ ki üretgen, üreten yani ötelere buraya taşısın diye..

İnsan o kadar özgür ki; kendini hem inkâr, hem de kendini ortadan kaldıracabilecek kadar özgürdür.

İnsan aslına uygun yaşamadıkça huzurlu ve mutlu asla olamaz. Bir insan kendisini eleştirebiliyorsa, bazı vasıflarından kaçabiliyorsa, yine kendi kendisini karşısına koyabilip alay edebiliyorsa özgürdür bu insan. Kendini çok ciddiye alıyorsa, dokunulmaz olduğunu, eleştiriye asla açmıyorsa **ahmaktır**. (Bu insanın beşeriyetini kastediyorum.)

☞ Okurken, dinlerken kendini aramak gayesi olmalı..

☞ Tasavvur bilgi işleme merkezidir.

☞ Kitap okurken, öğrenmek değil kendini aramak üzerine yürü.

Dışardan size malumatlar, haber ve bilgiler gelir. Sen bunu tasavvur da işleyeceksin!

(19.10.2019) (Küçükçekmece)

İnsanların özgürlüklerine, hürriyetlerine çalışırken hür oluyorsun.

Feragat ahlâkına terakki etmeli.

Âdem'in (AS) Havva'sı nasıl Âdemin devası olmuşsa, sende insanlara deva ol.

☞ **Lakayt adam** demek, ölçüsüz hareket eden. Sisteme bağlı olmadığı için, bir hakka bağımlı değil!

☞ Üzüntüden kurtulursan	→ hüzün doğar	} kalbinizde doğar.
Korkudan kurtulursan	→ ümit doğar.	
Sıkıntıdan kurtulursan	→ sevinç doğar.	

Sen Nurcu musun?

- Kardeşlerim beni öyle bilirler elhamdülillah!!! En küçük efradındanım.

☞ Ata binmiş kendini at zanneden gibi, beden ruhuma binmiş bedeni, ben zannediyorum.

☞ Güzellikleri gasp edemezsiniz. Güzellikler simanızdan yansır!

☞ Başımıza gelenler bilerek veya bilmeyerek kavlen, halen ve tavren verdiğimiz mesajlara verilen cevaplardır.

Şura : 30 “ Başınıza gelen herhangi bir musibet kendi ellerinizle kazandıklarınız yüzündendir. Bununla beraber Allah (cc) yine de çoğunu affeder.”

Başka âyetlerde: (2:155) “And olsun sizi biraz korku, biraz açlık, biraz da mallardan, canlardan ve mahsullerden yana eksiltme ile imtihan edeceğiz. Sabredenlere müjdele.” Hem (16:61) “Eğer Allah(cc) insanları zulümleri yüzünden hesaba çekecek olsaydı yer üstünde hiçbir canlı mahluk bırakmazdı”

☞ **Hz Ali'ye(ra) sormuşlar:** “Birisi kötülük yaparsa ne yapmak lazım?”

- “ Siz iyilik yapın.”

- “Gene yaparsa”

- “Yine iyilik yapın.”

- “Gene yaparsa” demişler.

- O zaman Hz Âli (RA) “ o kötülük yapmaktan usanmıyor da, ben niye iyilik yapmaktan usanayım!”

Kıyas ise hukuktur ve umumidir ve sistemdir. Birincisi şahsi hukuk.

☞ **Cehalet;** kötülüğün tâ kendisidir.(ASM) Efendimiz bilmana da; “ben cehaleti kaldırmaya geldim.” Bir başka da; “ben güzel ahlâkı tamamlamaya geldim ” demiş. Unutma gölgeyi de yapan nurdur, ışıktır. Cehalet ehli zanlarını yaşar.

☞ **Dinler gelmemiş olsaydı** dinsizlik olmazdı ama insanlık olmazdı. Yani beşer (şerhlerle dolu) olarak kalacaktı ve o yüksek ahlâkı tanımayacaktı. Ama bazı zararları oldu. Çünkü Cehennem oldu dediler. Be kardeşim, gölge olacak diye ışığı yok mu edelim veya keşke ışık, nur olmasaydı mı diyelim?

(22.10.2019) (Küçükçekmece)

☞ Varlığından lezzet alamayan insan mutsuz insandır. Gözünün farkında değil. Var olduğunun farkında değil.

☞ Bir şey vardır denmesi için ona düşüncenin eşlik etmesi gerekir. (Bizim dünyamızda)

☞ Vücut yok mevcud var derler eskiler! Düşüncelerinizle varlığa şahitlik yapabiliyorsanız o zaman o var olur sizin dünyanda.

Zihin → sabit diske benzer. **Akıl** ve sıfatları devamlı değişkendir.

YALAN

23. Defter - Sayfa 277 / 16. Defter - Sayfa 342

☞ Yalan fitratta ve tabiatta yok olduğu halde insanın bunlara rağmen yalan söyleyebilmesi muhteşemdir (!) Nasıl buldu yalanı? Belki de menfi manada insanın en büyük hüneri, yalan söyleyebilmesidir.(!) Oysa tabiata, doğaya ve nefs-ül emre ne sorarsanız o cinsten mutlaka cevap verir.(doğru cevap) Adeta yalan söyleyebilmekle de ihtiyar hürriyetini doğurur. Yalan sanki fitrattaki varlığın ara boşluklarıdır. İtibarilerini var zannetmesinden veya var etmesinden kaynaklanıyor yalan.. Adeta yalan, fitratına muhalefet yapabileme özgürlüğüdür. Bunun zıddı, fitratın kendisinde kalabilmek. Fitratın kendisi itikaddır. Yalanla fitratın arkasına geçip muhtemelen olması gereken ihtimalleri kısmen bilmektir. O zaman **itikad;** fitratınla âyât-ı tekvinîyeleri yani nefs-ül

emirleri belirleme, tanımlama, sendekilerle kâinattakileri tanımlama. Ve bu manada itikad; Levh-i Mahfuzun dairelerini içine alacak şahidlik, şehadetlik.. İman ise: Şecere-i hilkatın; Arş, Levh-i Mahfuz, Arş-ı A'zamı içine alan..

Kâinata → İtikad

Şecere-i Hilkata → İman

İtikad, aynı zaman kayıt yapandır. Ve aynı zamanda âyât-ı tekvinîyeleri (nefs-ül emirleri) fitratına dönüştürerek inşa yapar dimağı.

Ve anlama seviyesi de bu merkezden güç alıyor. Bu makamda **anlamak**: seçim yapabilmek ve bir gayeye, bir hakikata doğru fitratını kullanabilmek. **Bilmek** ise: Varlığa, mevcuda şahitlik yapabilmek.

Yalan bir derece mekanik insan olmaktan kurtarıyor. Yalan konuşmak değil. Bu fitratta olabilmek.

☞ Kaydı kayıttan azade olanlar anlar bizi. **Kayıt**; belirlenme, tanımlanma. Kayıttan olan kaydı bilir ama anlamaz. **Anlamak demek**; seçim yapabilmek ve bir amaca doğru, çeşitli malzemeleri kullanabilmektir. Bir sürü malzemesi var bunlardan gayeye (ereğe doğru) seçim yapabilmektir.

Bilmek; mevcudun sende karşılıkları. Anlamak, bilmeleri kullanır. Anlamak aynı zamanda bilgilerini kullanarak bilgilerin dışına aşkın olarak, aşarak ötelere buralara taşımak veya ötelere buraya intikal edebilmeleri için yol açmaktır. Bilgileri öğretmek lazım.

☞ İnsan hür olması için; her fitratta olması, fakat bazılarını karşı yapabilirken, yapmamasıyla **özgür (hür)** olur. **Yalan** söyleyebilirken dememesi, kendini kendisiyle kayıtlaması. Yapabilirken yapmamak. İslâmî Ahlâk, diğer dinlerin toplamına da câmi'dir.

☞ Varlığı soyarak yani üstünü açarak, soyutlayarak özüne, aslına yolculuk ederken aynı zamanda insan kendini de soyutluyor yani içine doldurulanlardan sıyrılıyor demektir. Kendini de boşaltıyor. Bizim içimizde adeta benden başka her şey var. Kültür, gelenek, örf, anane, ilim, malûmat ve bilgiler vs. Bunların işgalinde olan benin, neresi hür ve özgür!!! Enfûsi tefekkürle, içimi boşaltıyorum ki tâ ben olan ben olayım, bulayım. Gelen doldurmuş, giden içeriye koymuş. Tarih boyu bu tür enfûsi çalışanlar türlü türlü

sıkıntılara mazhar olmuşlar. Ya öldürülmüşler ya çarpmıha gerilmişler, kah yerinden yurdundan çıkarılmışlar.

Ama neden?

- Çünkü insanlar bunlardan korkmuşlar. İnsan nasıl oluyorsa aslından korkuyor. Şeytan da, insan aslından korkmuştu.

İçini boşalta boşalta varlığın arkasına geçersin. O zaman:

Badıllı Mesevi-i Nuriye (641):" Öyle ise sen, kendi cihetinden onun yanında olman için; ancak her şeyin yanında olabildiğin vakit (yani öyle bir makam-ı külliyete çıkabildiğin zaman)onun yanında olabilirsin. Ayrıca bundan sonra da ,imkân ile vücut arasında ki hadsiz bir mesafe karşına çıkar ki;..."

-Peki içini boşalta boşalta ne olacak?

-Aslına yükseleceksin.

Demek yükselmek, terakki etmek için alarak içini boşaltırsın. Evet çocuğun içi boş ama farkındalığı yok. Bizi, içimizi doldurarak farkındalığımızı inşa etmiştik! Alarak başka, boşaltarak başka terakki sahibi oluyorsun!

Ekleme → Melikin Nâs. Malik Olduklarımızla Ayna Olmak

Çıkartarak → Rabbin Nâs. İçimizi Boşaltarak Ayna Olmak.

Bunların cem'-ül cem'iyle kendini inşa etmeyle → İlâhin Nâs. →

hükmetmede

Kendini ve gayrılarını İlah edinmemek, esas almamak böylelikle mir'acını tamamlamak.

Bunları: Tefekkürle, ekleme yöntemiyle → Melikin Nâs

Terkler yöntemiyle → Rabbin Nâs

Sünnet-i seniyeleri yaşayarak → İlâhin Nâs

(28.10.2019) (Küçükçekmece)

☞ Başkasının baskılamasına baş kaldırıyoruz fakat kendi nefsimizin köleleştirmesine baş kaldırmıyoruz!

☞ Kalem ismi, kalemin kendisine işaret edip gösteriyor ama kalem kelamı, kalemin kendisi değil.

☞ Bir şeyleri kötülersem var olurum zannıyla çoğu kez hep eksiklikleri görüyor, konuşuyor.

☞ Esmâ-ül hüsnaların her bir isminin âlem-i gayb, melekût ve şehadet âleminde temsilcileri meleklerdir.

☞ Hüner, erdem, fazıl yani kısacası ahlâklı insan olmak lazım! Yani dışarda suçlu aranmaz hep! Sorumluluk alma hürriyettir (özgürlüktür). Sorumluluk almamak köleliktir. Kendimize bir dünya kurmuşuz. Onun içinde her şeyi pembe zannediyoruz, her şey bizim dünyamızın içinde zannediyoruz. Orada (küçük dünyadan), umumi dünyayı yönetmeye çalışıyoruz, yorumluyoruz, anlamlandırıyoruz. Ya değirmen gibi hadiseleri öğüteceksin ya da değirmen gibi hadiselerin arasında kalıp öğütüleceksin! An şartla ki o büyük zannettiğin yumurta gibi; dar, küçük karanlık ve yalnız dünyanı kırmakla! Yumurtadan çıkarak semalarda tayran edesin! Kâinatı bütünsel görmeye doğru orantılıdır. Kâinatı bütünsel görmeye sıkıntı çeken kişi, kurtulmak için putlar ediniyor(!) Oysa putlardan arınması lâzımdı. Tembelliğimizden, gayretsizliğimizin sonucu olarak gözüken Allah (cc) ile aramıza “şey”leri koyuyoruz, vesile yapamıyoruz, onu kaynak yapıyoruz. Ben hiç değişmedimle övünüyoruz, oysa insan terakki etmeli.

☞ Hayal; her şey olabilen ama bir şey olmayan.. Her şey olabileceği için bir şey değil.

Kâinattaki karşılıkları ve karşıtları birbirlerinden ayırmaya başlayınca Furkan. Kâinatın gösterdiği ve bilfiili bilkuvve haline gördüğünde Kur'an oluyor insan. Mushaf; sahife haline. Kendini bu cihetle okumaya başlayınca da → Kur'an.

☞ Nazm-ı manâ sınıflamayı sınıflama → sınırlamadır bir ayırmadır.

Ayırım ise → belirlemedir → belirleme ise → tanımlanır.

☞ Kâinattaki farklılıkları ayırt edebildiğinde → **FURKAN**

Kendini, kâinattan ayır edebildiğinde de → **KURAN**

☪ Her geliş bir ayrılıma, her ayrılımda bir gelişin habercisi!

☪ Bir başka manada: sinn-i buluğ ve sinn-i rüşt..

Varlığını fark etmeye → **Sinn-i buluğ**

Hiçliğini fark etmeye de → **Sinn-i rüşt**

☪ Hindular gibi yapıyoruz! Maymunu tutmak için kavanoza muz koyuyorlar. O da gelir elini sokar muzunu tutar ama eli çıkmaz ve bağırır, çağırır ama bırakmayı hatırına getirmez. Oysa bıraksa kurtulacak. Bizde sıkıntılarımızın sebeplerini bir bıraksak!

☪ Bizdekilerin uyandırılmasına → **Risalet**

Bizdekilerin, uyananların bilgilerine → **Nübüvvet**

Eyleme harekete geçmesine → **Velayet**

☪ Akl-ı maad → **gayesine bağlı olan akıl!**

☪ Tapınmak demek; hayatını ona adar, ona bağlar.

☪ Bu kadar ders aldın dinledin ve okudun. Peki sende bir değişim olmamış mı? Olmamışsa; öğrendin, bildin ama anlamadın!

Ben neyim? Ararken ilk önce La ilahe illallah yöntemiyle sonra illallahı bulmalı. Bu yöntemi de kendine de kullan. Ben kimimi ararken, ben kim değilimleri ilk önce bilmeli, bulmalı. "Ben madde miyim? Maddenin, varlığın sürecin sonucu muyum?" diye sorgulamalı. Yani ilk önce ayrıştırarak, sonra bütünleyerek, sonra da bunların arkasına geçip hâkim olarak!

☪ İnsan varlığı mevzu eder düşünürse → **farkındalığı olur.**

Eğer mevzusu kendi dini olursa → **şuur olur.**

☪ Eleştiri yapmak; dışına koymak, karşıtınmış gibi görmek yanlıştır. Ona ekleme ve çıkarma yapmak demektir.

☪ İnsan dünyada hatta şimdi yazarken de olmuş insan yok, olmakta olan insan vardır. Olmuş bitmiş insan yok! Bunu bilen insandır!!! İnsan kâinatın hülâsası olduğunu söylüyor, başka hiçbir varlık söylemiyor, söyleyemiyor.

☪ Kâinatın yaratılış amacını gayesini bildikten sonra nasıl yaratıldığı pek mühim değil. Bu gaye'nin Ben neresinde ne yapıyorum. Oysa ne yapmam lazımdı bilmek istiyorum. Peki ya bunu ne ile bilip emin olabilirim? - Kur'anla!!!

☞ Acaba insanı gömsek nasıl ne çıkardı?!

☞ Göz bebeği tek noktadır. Ama tüm cihan'ı görür.

☞ Canlılık bir manada zıtların dengeli bütünlüğüdür! Ayrı varlık vücut yoktur ancak meratibleri var.

Alemde birbirlerinden **yalıtılmış** hiçbir nesne yoktur. Hep birbirlerine ulaşılabacak bağlantılı ve yolları vardır.

☞ Hariç seni değiştirir. Sen kendini dönüştürürsün! Hariç seni dönüştüremez! Sen kabul etmedikçe hiç kimse seni hipnoz bile edemez.

☞ **Adem**; bu manada bir misal: Bütün çeşit -sesler sessizlik zeminsiz zeminden doğar. Sanki bütün sayılar sayısız olan "0" sıfırdan ve aydınlık ademî olan karanlıktan çıktığı gibi.. her bir varlığın vücudu ademden çıktığı gibi.

☞ Öyle bir zaman gelecek ki her bir cismin titreşiminden ses alınıp fitri müzik yapılacak! Bir de bütünlüğe gelmiş vücutların sesleri (müzikleri)ne ulaşılsa... Her şey Allah'ı (CC) tesbih eder bil mana Kur'an.. Hem **Münazarat:11** "Zira kainatı nağamatıyla raksa getiren hakaikin esrarını ihtizaza veren **musika-i ilahiye** hiç durmuyor. Padişahların padişahı olan Sultan-ı Ezelî, Kur'an denilen musika-i ilahiyesi ile umum âlemi doldurarak kubbe-i âsüman da şiddetli **ses getirmek ile**,

☞ "Ben neyim" dediğin anda kendini inkâr etmiş olursun. Neyimle ne ilikle kendini düşünme! Nelik üzerine ben neyimi arar. Tanımladığım veya ifade ettiğin veya edebilmişsin o sen değilsin de... Eneye neyim deyip belirlenemez. Belirlenemediği için, tanımlanamadığı olan ene diyoruz. Bulduğunu da olumsuzla, inkâr et çünkü belirlenmiş olan olamazsın.

☞ Maddenin içinde enerji yok. Maddenin kendisi donmuş enerjidir.

☞ Soyutlama yapabilme nispetinde tefekkür edebilir Zeki olabilir soyutlama daha farklı bir şey.. Yani özne (aslına) nesnesiyle.. Nesneyle aslına..

☞ Bilimsel yöntemlerle nefsini bilemez.

Soyutlamak La ilahe...

Somutlama → illallah.

Terakkinin yöntemleri. Soya soya, soyutlama soyutlamayla aslına, cevherine ulaşırsın.

☞ Mucib-i bizzat demek iradeyi devre dışı bırakıyor. Veya ukul-u aşerede böyle iradeyi devre dışı yapar.

☞ Süleyman (AS)'ın yüzüğünü sen taksan Süleyman olmuyorsun. Süleyman olana yüzüğü takıyorlar.

☞ Allah'ın (CC) ne olduğunu söylemektense ne olmadığını söylemek daha kolay ve ihatalı oluyor. "La ilahe"ler kolay oluyor. Feneri eline alınca iş o zaman başlıyor, yok eline alınca iş bitmiş olmuyor.

☞ Esmalar eylemde(filde) birliğe gelirler. Misal: Bina yapılırken mimar lazım, mühendis lazım, hukukçu lazım vs. Bunların kanunları farklı olduğu halde binada beraberler. Bunun gibi.. İlle kimya gibi birbirlerini yok etmişler ama başka birşeye dönüşmüşler gibi değil tevhid.. Birbirlerinin yerine konulamayacak esmalar beraber, tek şeyde.. Eylemde ayırd edilenemezler.

☞ Düşüncenin düşüncesi akıldır.

☞ Topraktaki elementlerin toplamına → [istidad](#)

Toprağa dönüşmesi (tebeddülüne ise) → [kabiliyet](#)

Mısır, narın topraktan çıkmasına → [duygular](#)

Mısırın, narın rengi, kokusu, tadı vs. taraflarına da → [hissiyat](#)

Ders, sohbet sonunda sordu; ne anlatmak istedin?

- Ben derse yeniden başlayayım dedim!

☞ Düşünceyi düşünceye geçirebilmek ve düşünebilmek için terkler lazım.

Cenab-ı Hak'taki Hak; tüm mertebelerde kendini ifade etmesi..

☞ **Vahdet-ül Şuhud**; anlayış farklılıklarının birliği. Duyguların, hislerin, fikir ve latifelerin birliği..

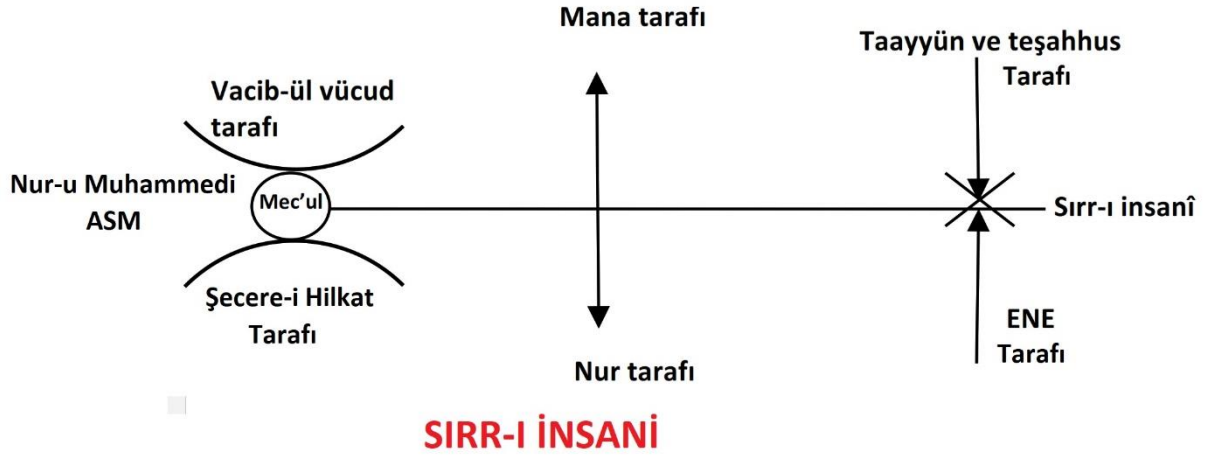
Vahdet-ül kusud; kastedilenin sendeki birliği

Vahdet-ül mevcud; görünüşlerdeki zıdları kendi aleminde birliğe getirmek..

☞ Asır; irfanını gittikçe kaybettiği için gayesiz bir insan olmuşuz.

Gaye; insanın fiillerini, fikirlerini, duygu ve hislerini birliğe getirendir.

Sırr-ı İnsani

☞ Kimsenin şahsi kanaat kulubesini yıkmayın. Karşısına siz bir saray inşa edin, ta o çıksın gelsin..

☞ Adem, sıfıra getirilmeden varlığı ortaya koyamazsın. Sıfırı kaldır bakalım bir olur mu? Adem'de vücuda böyledir. Sende kendinin hiçliğinin üstünde bir saray kuracaksın. Sen keşf ehli ol. Yani istihrac-ı esrar ol! O zaman her zerrede güneşi göreceksin.

☞ Bilimin dili matematik ve Risale-i Nur'dur.

☞ Ben daha Bediüzzaman'ı, Muhyiddin İbn-i Arabiyi vs'leri okuyamıyorum. Peki bunların okuduklarını nasıl okurum. Ben vara çıkmışları anlayamıyor da ya o çıkmamışları dışarıya alem-i şهادete çıkararak bu berzah (Şualar:121) insanlar nasıl çıkarabilmişler...

☞ Asır değişti. Eskide ilk önce deney sonra düşünce, teoriler..

Şimdi ise ilk önce düşünce, fikir sonra deney..

☞ Mana sende doğar. Anne baba olabilersen! Tasavvurlar taakkula malzeme olur, onunla yükselir, basamaklar olur. Yol değil ham maddelerdir.

☞ Her varoluşun sebebi kendi dışında.

☞ Doğruyu söylerken niye arkana vallahi, billahi demekle yığınlarca yığıyorsun. Doğru zaten doğrudur fitrat-ı asıllarında olanlar doğru gelecektir.

Hamiyetsiz, Asılsız Olanların Sıfatları

(19.10.2019) (Büyükçekmece)

hiss-i şefkat yerine	→ hiss-i tahkir	} ikame edip hamiyetsizliğini asılsızlığını gösterdiğinden.
meyl-i incizab yerine	→ meyl-i nefret	
meyelan-ı muhabbet yerine	→ irade-i istihfaf	
temayül-ü ihtiram yerine	→ meylan-ı techil	
arzu-yu merhamet yerine	→ arzu-yu taazzum	
seciye-i fedakar yerine	→ temayül-ü infiradi	

Müslümanda Kusur Arıyor ki Vicdanını Sustursun

(19.10.2019)

Müslüman bakıp İslamiyeti değerlendiren, kafir, sefihlere bakıp inkarcılığı da değerlendirmeli. İslamiyet insan olmadığı için kusur yoktur. Onun yaşamaya gayret eden kusurları ile beraber Müslüman vardır Bu noktadan Müslümana akıp İslamiyeti değerlendirmeli O zaman senin anladığın İslamiyet'e daha yakın kimler var ise onlara taraftar olmak lazım. Müslümandan dolayı İslamiyete soğuyan kardeşim sefih ve kafiye bak bakalım senin İslamiyetine daha yakın sefih olanlar mıdır? Kusursuz Müslüman ancak Hz. Peygamberimiz (ASM)'dir. İsmet sıfatına sahip olduğu için. Kusursuz Müslüman kitaplarda sıfatları anlatılmış. Hem (ASM) Efendimiz ben size Allah'ın (CC) kitabıyla sünnet-i seniyye mi bırakıyorum demiş şahıs bırakıyorum dememiş ki! Allah'ın (CC) haşirdeki muamelesi ise; hasenat seyyiat muvazenesi iledir. Sizin de bakışınız öyle olmalı. Aslında bunun altındaki psikolojik halet şu İslamiyet'i biliyor fakat sefahate meyilli veya düşmüş. Günahları yapıyor veya yapmak istiyor fakat vicdanı müsaade etmiyor. Vicdanını susturmak için bahane arıyor!

Haşir.. Öldükten Sonra Dirilme - 2

☞ Haşrin olmaması → 1. Ya gücü yetmiyor

→ 2. Ya da hulf-u vaad eder.

☞ İsyân ne kadar suçludur? -Gemiye batırsa. Ona kırdığını, deldiğini parasını ver derler mi ? Bu kadar insan boğuldu, bu kadar trilyonluk gemi bitti. Sen deldiğin tahtanın fiyatını öde demedikleri gibi, küfürde sen 60 seneliğin bedelini öde demezler.

☞ Fitratın sana yalan söylemeyen sana büyük bir vücuddan (alemlerden) haberi vermesi..

☞ İşin uzmanları farklı zaman ve mekânda oldukları halde aynı şeyi söylemeleri kadar doğru ne olabilir. Ki insanların güneşi ve ayı olmuşlar. **Hayatlarında hiç yalan ve aldatma olmamış. Biz gündelik hayatta pek çok defa yalana şahit olduğumuz halde hem kendimize hem karşısındakine yine güveniyoruz. Hem işin uzmanları olmadıkları halde güveniyoruz. Bu işin uzmanları hem ittifak etmişler hem iddialarını bizzat kendileri yaşamışlar!**

☞ Fiziği, maddeyi burada tutamazsınız. Fizik metafiziğin vitrinidir, dışa vuruşudur. **Kuantum fiziğine aşına olanlar bilir ki varlık ve madde anlayışımızın diğer ucu nihayetsizdir.**

☞ Bir şeyi tanımlamak haricin vücudu veya sıfatıyla olur. Misal: Kamyonu göstererek, bu lastik nedir veya şu cam nedir denince silecek değil veya direksiyon değil diyerek kendi içiyle izah edemezsin. Kamyonu kamyonun dışıyla izah edildiği gibi dünyada böyle..

☞ Kelamın içindeki mana kadar gizli.. Kelamından ve amelinden ötesinde olan niyeti kadar kesin, ahiret.. Niyet, mana ve kelam hepsi farklı.

☞ Yemekteki lezzet kadar, keşfedilmeyi bekleyen keşfi teknolojiler kadar bize yakın ahiret..

☞ Kalbteki hüznün nasıl dünya cinsinden değil ama onu yaşadığımız gibi ahiret de bize bu kadar yakın!

Kalbteki huzur, hüznün ve nefret ve öfke kadar ahiret bizleri ihata etmiş. Ahiret bizi ihata ettiği için onu kavramak zor olmuş.

Niye anlamada zorlanıyoruz? - Kendini bedeninde kaybedenin dünya hayatının içinde de ahireti kaybetmesi gayet normaldir!

Ahret inancı hayatımızda aktif tanzim ediyor. Gerek içsel alemimizdeki birbirine girift olan fikirleri, hislerin ve latifeleri tanzim etmesi aile hayatında ve insanî ilişkilerde adalete vesile olmasına kadar hayatımızda canlılığını koruyor ahret inancı.. Biz ahireti ihata edemeyişimizin sebeplerinden biri de azametli oluşundandır. Yani **düşünki sen çekirdeğin içerisinde bir yaprağın hücresinin atomusun. Ahret ise o çekirdeğin dışavuruşu olan azametli çınar ağacına benzer!** Bir başkası ağacın gövdesini oluşturan çekirdekteki yerin bir atomudur! **Her birimiz çekirdekteki atom mesabesindeyiz!**

Sanki daha anne karnında herhangi bir uzvun hücresi veya atomu mesabesinde olanın komple çocuğu ihata etmesi veya anneyi ihata etmesi gibi.!

Vejetaryen

(07.10.2019) (Küçükçekmece)

İbrahim (AS) oğlu İsmail (AS) oğlundan sonra putperestlik fetretini yaşamaya başladı. Peygamberlerin mucizeleri dinlere dönüşmüş. Yani Yunus (AS) mucizesinden balıklara kutsiyet vermek **Afrodit** inancı..

Mecusilerin ateşi kutsal saymaları İbrahim (AS) yakmamasından..

Seneviyye (**dualizm**) denilen dallin güruhunun bir kolu olan **Siyamiyye ateşe tapınır, helal olan hayvanların kesilmesini ve yenilmesini ve nikahlanmayı haram sayar,** tenasühe inanırlar. Hindistanda “kast sistemini” ayakta tutmaya çalışanların bir kısmı seneviyye yolundadır. Fayda gördüğü her şeyi kendine ilah edinir.

İbrahim (AS) kavminde icl buzağı eti yenmeyen bir kavim zuhur ettiğini ve zamanımızda kendilerine **vejetaryen** olarak adlandırılan...

İLİM

(05.10.2019) (Küçükçekmece)

Vacib-ül Vücut'da

→ İlm-i Muhit-i Ezelî

→ Sıfat-ı Subutiye

→ İlm-i Ezelî

→ Esmâ-i İlahiye

→ İlim

→ Mec'ul

İnsan-ı Ekberdeki İlimin

→ Mahiyeti

→ Arş- ı Azam'da

→ Hakikatı

→ Arş'da

→ Kanuniyeti

→ Levh-i Mahfuz'da

→ Sureti

→ Kürs (ve Alem-i Şehadet'de)

İnsandaki İlimin

→ Mahiyeti

→ Ruhunda

→ Hakikatı

→ Kalbin'de

→ Kanuniyeti

→ Vicdanında

→ Sureti

→ Dimağında

İnsanın ruhundaki ilmin

→ Mahiyeti

→ Zîşuur

→ Hakikatı

→ Zîhayat

→ Kanuniyeti

→ Kanun-u Emri

→ Sureti

→ Vücut-u Harici

Kalbindeki İlimin

→ Mahiyeti

→ İman'da

→ Hakikatı

→ Latife-i İnsaniyede

→ Kanuniyeti

→ Vicdan'da

→ Sureti

→ Dimağ'da

Vicdandaki ilmin → Mahiyeti → Latife-i Rabbaniye'de

→ Hakikatı → His'de

→ Kanuniyeti → Zihin'de

→ Sureti → İrade'de

Dimağdaki ilmin → Mahiyeti → İtikad'da

→ Hakikatı → Tasdik'te

→ Kanuniyeti → Taakkul (Akıl'da)

→ Sureti → Serbest Bölgede (Tahayyül ve tasavvurda)

Kudretin → Sureti → Mülktedir

→ Kanuniyeti → Melekuttur

→ Hakikatı → Gaybdadır

→ Mahiyeti → Mec'ulumuz

İmanın → Evvelisi → Ruh

→ Ahirisi → Kalb

→ Batınısı → Vicdan

→ Zahirisi → Dimağ

cem-ül ceminden sırr-ı iman

İtikadın → Sureti → Alem-i Şehadet'de. (Eylemde, fiilde)

→ Kanuniyeti → İnsandadır (Dimağındadır.)

→ Hakikatı → Arş'dadır. (Kainattadır.)

→ Mahiyeti → Levh- i mahfuzdadır. (Vahyin indiği yerde)

Bakara: 57 ve Taha:80 “Yüz Ellerinize bildircin eti ve kudret helvası indirdik”

Musa Aleyhisselam Mısırdan çıkarıp Tih çölüne getirince asasıyla 12 çeşme su çıkardı. Ve gökten bildircin ve kudret helvası inerdi. Sonra hıyar, karpuz, kavun, pırasa soğan, patates, sarımsak inmesini istediler.

GEÇMİŞ KAVİMLER

LUT KAVMI

Tanyeri: Güneş doğmak üzere olduğu sırada ufukta hafifçe aydınlanan yer sabah olmaya başlaması..

Lut kavmine tanyeri vaktinde ilk önce dayanılmaz sesle.. çığlık çığığa yakalayiverdi. “Anında yurtlarının üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş taş yağdırdık...”

Roma İmparatorluğu'nun göz bebeğiydi. İsmi Pompeii...

AD KAVMI

Yemen, Aden, Umman arasında 23 Arap kabilesinden meydana gelir. İrem Bağları buradaydı. Bu kavmin insanları güçlü-kuvvetli, cüsseli ve uzun boyluydu ve uzun ömürlü idiler. Nuh tufanından sonra ilk putperest kavim. Elindekilerden dolayı kibre kapıldılar fitne ve fesat yaparak dinlerinden çıktılar büyüklük tasladılar Zalim ve gaddar oldular zavallıları yüksekte atarlardı mallarını yağmalama vardı büyük gösterişe düşkün verdi Hud Aleyhisselam peygamberleri idi. Evlada ve mala mağrur idiler ki her gün 1000 çocuk dünyaya getirdi yaşadıkları yer Ahkâf'tır. Reisleri Şeddad'dır. Hedefleri yeryüzünde tüm insanlar bize boyun eğsinler. Peygamberleri Hûd (AS)'dı. Vahiy dinlemeyip heykellere tapıyorlardı. Kıyamete kadar lanetlenme ile damgalandı. İrem şehrinde yaşıyorlardı yüksek binalar yaparlardı Elem verici rüzgâr çıktı. Bu rüzgâr helak etti. Siyasi, politik, ekonomik ve nesillerine güvenerek putlar edildiler.

SEMUD KAVMI

Salih peygamberdi. Tapınmak için putlar edilmişlerdi. Dağları taşları oyarak evler edinmişlerdi. Yazlık kışlık konaklar edinmişler. Uzun ömürleri vardı. Bolluk ve ferah içinde yaşadılar. Çok az kişi iman etmişti. Puta tapındıkları günü bayram ilan etmişlerdi Salih Aleyhisselam'a sende putlarımıza gelip dua edersen biz de senin tanrına dua

ederiz demişlerdi. Salih Aleyhisselam'a şu Kayadan deve çıkartırsan sana iman ederiz demişlerdi çünkü kendileri kayalardan evleri çıkarıyorlardı oyarak hamile dişi deve yaratıldı ama yine iman etmediler ve dişi deveyi de öldürdüler. Şiddetli gök gürültüsüyle Salih Aleyhisselam ve iman edenlerin dışında hepsi helak oldu. Hicaz ile Suriye arasında idiler. Eski Arap kabilesi. Kur'an'da 26 yerde geçiyor. Ad kavminden Sonra gelmiş zenginlikleri Onları azdırdı putlarının yanlarına aldılar ve şehrin dışına çıktılar Ey Salih biz putlarımızı dua edelim cevap verirse sen bize Tabii ol yok Cevap vermezse bu sefer Sen ilahına dua et ve cevap gelirse senin ilahına uyuyalım dediler Salih Aleyhisselam kabul etti onların putları cevap vermeyince "Haydi senin ilahın şu Kayadan deve çıkarsın" dediler ve deve hamile şekliyle yaratıldı verdikleri sözlerinden caydılar. Salih Aleyhisselam mucizesi olan deve "Salih'in İlahının devesi"dir deyip onu öldürdüler. Yeryüzünde bozgunculuk ve fitne çıkardılar. Nöbetleşerek kuyu suyunu deveye içiyorlardı ve bütün kapları doluncaya kadar süt sağıyorlardı deveden. Kestiler ve Salih Aleyhisselam "üç günde arzda kalın" dedi. Üç günün sonunda 9 kişi, Salih Aleyhisselam öldürüp devesinin yanına gönderelim dediler. Salih Aleyhisselam namaza durdu ve namazda dua edince deve yaratıldı

Risale-i Nur'da Teceddüd

(16.04.2019) (Küçükçekmece)

- ❖ İslamiyette cari olan kanun asrın müceddetlerinde caridir sırrınca Risale-i Nur içinde bir "inkışafı fevkalâde ile bir fütühat mı olacak" (Şualar:714)
- ❖ Daire i Nur'da ülfetimizi kaldırıp ünsiyetimizi artıracak daire içinde teceddüt olacak oluyordur olması lazım bu daireyi nur içinde olur İslamiyetteki müceddidler gibi..
- ❖ İkinci; her şeyde mülk ve melekut beraber olduğundan bu sırrı geniş daire de yani içtimai hayatta da teceddüdler olacak buna paralel Çünkü batınındakilerin zahirine akseder..
- ❖ Bu teceddüt çekirdeğin ağaç olma sürecine benziyor Bazen bu ağacı aşılama yapılıyor yani o bitkinin olması gereken farklılığın ortaya çıkmasıdır insanda bir çekirdeğe benzer nihayetsiz taraflarının uyandırılması lazım.

PSİKOLOJİ

- Benim kim olduğumu dostlarımdan ziyade düşmanlarımdan söylemesi benim için daha mühim, bana daha özgüven veriyor.
- Elindekilerin kıymetlerini bil! Benden onlardan daha zekiler meyhanede, fuzuli işlerle meşguller. Ben onlardan daha zeki değilim. Bu Rabbimin ihsanı olduğunu unutma Haaasann... Allah (cc) beni kendisiyle veya sevdiği şeylerle meşgul ediyor hamd ü senalar olsun...
- Sanki meziyetmiş gibi nefretleri örnek alıyoruz ve kalitesini genişletiyoruz.
- Dünya malı adına bir şeyim yok. Ne kadar rahatım. Eğer haberlere de böyle olursam o zaman çok mutlu olurum!
- En garibimize giden akılsızlar değil. Akıllı zannedilenlerin akılsızlıkları. Sanki şehrimiz tımarhane. Her çeşidi var!
- Bir şey yapman gereken ve sorumluluğun olanlardan daha rahatsız olurlar.
- Nişancı, başkasının vuramadığını vuran... Feraset sahipleri de başkalarının görmediklerini görürler.
- Bu asırda hiçbir şeye kanaat eden gıpta ediyorlar. Çünkü varlık insanı yok ediyor içinde.
- Biri dedi: "Ben insanlardan nefret ediyorum" dedi. Ben de: Eğer kendini tanısaydın insanları da tanırdın. O zaman nefret değil acırdın.
- Okumuş cahil insanların akılsızlıkları cahil ahlaksızlıklardan çok daha dehşetlidir.
- Çocuk gibi dertleri anlamamak mı? Yoksa Olgun olmak için hayatın gerçekleri ile yüzleşmek.
- Mutlu insanlar her şeyi olanlar değil talep azlığı olan insanlardır.
- Kendi kendine yardım et güçlü yönlerinle zayıf yönlerine yardım et!
- Geleceği düşünmeyenlerin gelecek beklentileri olur mu?
- Beni anlamıyorlar deme. Bu onların sorunu.
- Kıskanma temelinde kaybetme korkusu vardır kıskanmıyorsa yeterince sevmiyordur.
- Bazen hayali kendisinden daha güzel olur.
- İnsanın ruhunu iki şey sıradan yapar: 1- susulmasında konuşması.. 2- konuşmasında da susmasından.
- Ne gördüğün niçin baktığına bağlıdır.
- İnsanları sorgulamaya kalkarsan sevmeye zaman bulamazsın.

- Dalından şüphe ettiğin ağacın altında gölgelenme.
- İnsanlar seni yormuyor taşıdıkları maskeler seni yoruyor.
- Affedersen önündeki puslu Sisler kalkar önünü daha net görürsün.
- Tiyatroda kimin nerede oturduğu değil tiyatrodan çıkardığı çıkarımlar önemli.
- Yalanlarla bir yere gidersin. Belki de ama geri dönemezsin.
- Güler yüzlü olman dostuna keyif düşmanına acı verir.
- En zor olan kendini kendinle teselli etmendir.
- Gözlerini senden kaçırıyorsa bil ki o Gözde sana ait şeyler var (bana ait değil).
- Para insan sahtesini yaptığı gibi insanda sahte parayı yapar.
- Şahıslarla veya ailelerle uzun soluklu dost olmak istiyorsan çok içlerine girme çok özelliklerini paylaşma. Sen de onların çok özelliklerini bilme.
- Dine Sadakat aklın kemal mertebesidir.
- Akli başında olmanın alameti yalan konuşmamaktır.
- Yakın dostlarıyla çok yakın uzun müddet durma.
- Hayata anlam katamazsan hayatı ıskalarsın.
- Bir adamın bir hikmet kelimesini işitmesi duyması Bazen olur ki ona bir sene ibadetler hayırlı olur ve bir saat ilim müzakeresi yanında oturmak bir köle Azat etmekten daha hayırlıdır. (*Hadis-i Şerif meal-i icmalisi*)
- Dünyanın hakikatını insanın mahiyetini bilme ve tanıma nispetinde dünyada kazanım ve kayıtlara anlam yüklemeyen peygamberleri tanıma nispetinde liderlerin farklı olur.
- Dimağını, aklını tanıma nispetinde vehimler ufuklar olur kalbini tanıma nispetinde vesveseler hakikaten anlama merdivenleri olur.
- Ahireti tanıma nispetinde kabri hoşgörür.
- Kendini ötelere anlamlandırma nispetinde dertler basamak olur.
- Kendini küçük görmenin bedeli, dertler büyük olur.
- Amal-i Salih işleyene; **1-** Helal mal verilir **2-** Kanaat verilir **3-** Kader ve kazaya imanını arttırır **4-** Rızık Şifa ve hidayete erer.
- Fanusa elini sokup muzı tutan maymun eline kurtaramadığı için yakalanır. Bırakmak hatırına bile gelmiyor hırsından..

Ayasofya ve Tabutu Sekine

(16.05.2019)

- İsrail oğullarında tapınak yapsan da bir mana ifade etmiyor o tapınakta Kutsal sandık olması şarttır inançlarında.

Bizans İmparatoru Ayasofya yapınca şöyle dedi: “Ey Süleyman Ben şimdi seni geçtim” bunu Kudüs mabedine Nispet ediyor. Mescid-i Aksa'ya Nispet edilip rakip olsun diye yapılmış mabettir Ayasofya. Yahudi inancına göre Tabut-u Sekine yanlarında olmadan kendilerini emin hissedemezler.

- İnsanı zinde tutan gıda altından üretilebiliyor. Bunu bu sandıkla yapılabiliyor. 1637 °C ısıtırsanız ve belirli kademeli soğutursanız % 47'sini kaybediyor ağırlığını kütesini kaybediyor ve gerisi bir toz haline dönüşüyor. O % 47 nereye gittiği bilinmiyor. Kayıp % 47 diğer bir boyuta geçerek yiyeceğe dönüşüyor. Tekrar 1000- %47=630gr kalıyor. Tekrar 637 gr altını aynı ısıyla ısıtırsanız tekrar 1 kg altına dönüşüyor!!! Tabutun yaymış olduğu dalga ile düşman duvarlarını bile yıkarmış. O öyle şeyler yayarmış ki (dalga boyları) onu tutan kavimlerin halkını hasta etmiş. Halk o sandıktan dolayı hastalanınca o sandığı attılar bıraktılar. Bu sandığı en son kullanan kişi Hz. Musa (AS)'ın amcasının oğlu Hz. Yuşa (AS).. Tabut radyasyon yaydığı için bir tür sıvının içinde tıpkı çocuk anne karnındaki gibi.

İnsanda ebedi haşa tanrı olma meyli olduğundan, olamadığından ama bu hissi de kontrol edemeyince bari Mehdi olayım meyli doğuyor (!)

- Her sene tur namı altında papa ve avaneleri gelip sihiri devam ettirmeleri.

Ayasofya → Mescid-i Aksa → Kabe cetvelle aynı doğrultularda olmaları..

Ayasofya'nın tarihi bir bilginin gizli kalmasına dair rehin olması.

- Davut, Talut'un damadıdır. Calut'un Kavmi Amelikan idiler.

- Ayasofya'yı açan halife ünvanına kavuşur.

Talut - Calut (Bakara 249 - 251)

• Çokluk anlayışınız sizi helak etti! Galib gelmeniz; Allah'ın adetullahı şu ki kalite çokluğa galebe etti. Siz kaliteye bakacaksınız. Kalitesiz yığınağa güvenmeyin.

• Çok az kısmı o sudan içtiler. İçenler Calut'a karşı çıkmadılar. Az içen Calut'a karşı çıktılar.

• Sabır direniştir adetullah içinde. Talut çobandı.

• O zaman Şemdil (AS) peygamber var. Askeri komutan ise Talut var.

Golyat kafir lider var. Buna karşı duran siyasi lider Talut var. Bizim bildiğimiz İsmail peygamber değil İshmail peygamber vardı o zamanda. (Bazı rivayetlerde İsmail peygamber imiş)

Uzun yoldan Sina yardımadasından geliyor. Uzun müddet susuz olana hem su verilmez. Su yani, nehirle deneniyorlar.

Uzun zamandan beri; neredesin ganimet, neredesin iktidar, neredesin saltanat deyip kavrulanları uzaktan gelenleri görmüyor musun?!

Her insanın bir ırmağı var! Hasan senin ırmağın hangisi, mutlaka var. Allah'ın (CC) seni imtihan ettiği şey senin ırmağın!

Suya yanınca onun cevabı senin ırmağın.

• 313 su az içenler. Bedir ehlide 313 kişi idi.

Peygambere müracat ettiler ki bize komutan tayin et. O da, Talut'u tayin etti! Talut'un malı mülkü yoktu. Çulsuzdu. Yahudiler malı mülkü olmayanı biz lider yapmayız dediler.

- Peygamber: Baksanız ya beden, cismine. Ve ilmine!

- Peygamber Ben-i İsrail oğullarına hükümdarınız Talut'dur. Artık tabi olun diye ikna etmeye çalıştı. Peygamberden alamet istediler.

- Peygamber: Hani ecdadınız bir sandıkları vardı. Savaşlarda onu önlerine koyup galip geliyorlardı. O kayıp şu an dedi. O önlerinde olunca az topluluk çok topluluğu galip ettiriyor.

O tabutun içinde Tevrat'ın kırıkları var, Musa (AS) asası var, Harun (AS) sarığı var ve Musa (AS)'ın nalinleri var. İçinde bir de dua yazılmış.

• Mülk ile Peygamberlik bir Davud (AS)'da bir de Süleyman (AS)'da cem'olmuş.

- O tabut Talut'un kapısına geldi.
- Su içenler Calut'un azametini ve ihtişamını ve ordusunu görünce; biz bunlar savaşımayız deyip gerisi geri gidip kaçıyorlar.
- Uhud'a giderken Peygamberimiz (ASM)'ı 300 kişi terk etti. Bunlar münafıktı. Hem gittiler hem de diğerlerini de terketmeye çalıştılar. Peygamberim (ASM) doğru ve sağlam olan ordunun yardımcısı Allah'tır (CC) dedi.
- Allah'ın dinini yüceltmek isteyenleri adettullah üzere farklı farklı muamelelerle muamele eder ve sende raiyetine böyle yap derler.
- Peki çok olduğumuz halde niye az olacağız Ya Resulallah (ASM).

Bilmana: onların kalblerinde (vehm) dünya sevgisi ve ölüm korkusudur. Bunlardan dolayı kafirler size üstün gelecekler.

- Talut'un az ordusunun kalplerine sekinet indirdi.
- Calut Meydan Savaşı'nda karşıma çıkacak var mı diye meydan oku. Çıkan olmadı. Yalnız Davud (AS) çıktı. O zaman peygamber değildi!!! (dikkat) İlk zırhı ve sapanı yapan Davud (AS)'dır. Sapanın attığı taşın özelliği ebabil kuşların taşları gibi, nereden girmişse karşıdan çıkar. Davud öne atıldı. Kılıncı salladı. Davud da attığı TEK TAŞLA Golyatın iki kaşı arasından vurdu ve diğer tarafından çıkardı. Ordusunun kumandanı ölünce ordunun psikoloji bozuldu. Talut'un ordusunun psikolojisi yükseldi. Psikoloji öbür taraftaydı şimdi bu tarafa geçti. Ne zaman tek taşla iki kaş arasından vurduğu zaman.

Bu olaylardan sonra saltanat ve hikmet verdi sonra da peygamberlik verdi.

Golyat Amelika denilen azgın bir kavim idi. Amelikalıları nesilleri yok ediyordular.

Talut Yusuf (AS)'ın kardeşi Bünyamin'in soyundandı.

Yahudiler soy ve servet iddiası da oldukları için hem soyunu hem de servetini kabul etmediler.

Tabutu melekler taşıyor. Ferahlık ve sükunete sebebiyet veriyordu.

Davud (AS) demir sanatını ilmini ve dilini öğretti!!!

Mısır ile Filistin arasındaydı Amelika milleti.

Ehil seçmekte veraset ve neseb şart-ı aslı değildir.

Talut'un ismi Süryanice Sayil. Demek Talut lakabtır.

Tabut şimşir ağacından yapılmış. 3x2 ebadındaydı.

Allahu Teala Hz. Âdem'e as bir tabut inzal etmiş, içinde evladından gelecek enbiyanın suretleri varmış. Bu tabut sonra Yakub (AS) intikal etmiş, sonra ben-i İsrail'in elinde kalmış, Musa (AS) kadar gelmiş.

Tabutu Amelikalıları nahoş yeri koydular. O zaman basur hastalığı olmuşlar ve 5 şehirleri de mahvolmuş!

Tabutun tâ Hz. Âdem'den (AS)'dan beri gelmesi, içi resimli bir sandık olması,

(Allah u alem bu tabut ilim ve hikmet olabilir mi?)

O sudan içenlerin dudakları morarır, hararetleri artar.

Talut Davud'a kızını vermiş.

“Yazdırıldı” Ne Demek?

(15.12.2018)

Sanki vahyi verildi demiş gibi haşa bardakta tufan koparan şuursuz müslüman!

Peygamberimiz (ASM) bil mana buyurmuşlar ki; “ Nefsim yed-i kudretinde olan Zat'a yemin ederim ki” ve bir başka yerde Allah sevdirtmezse sevemezsiniz. Yürütmezse yürüyemezsiniz. Hem kader anlayışımızda olan hayrihi ve şerrihi..

Hem hayatta ya hayır var ki helaller ve mubahlar..

Ya da şerler, günahlar var. İtikadımızda şerri isteyen nefs-i emmare halkeden Kudret-i Rabbaniye.. Hayrı isteyen Rahmet-i İlahiye ve halkeden yine Kudret-i Rabbaniye.

Bir insan harama değil de bir hayra vesile olmuşsa ona şükür düşer kibirlenmek değil. Ben yaptım beden Allah istetti ve O yarattı. Ben yalnız aczime ve fakrime binaen Rabbim ihsan ettiğini bilmem ve ifade etmem lazım demeliyim demeli.. Kulluk ruhu bunu iktiza ediyor. Allah (CC) bile bazı yerlerde -ayette- biz diyor. Bütün isimleri kastediyor. Bazanda ilk yaratmakla alakalı olunca ben diyor! İnsan haddini bilip hududunda kalmalı. Ve hayırlı işlerde O istetti ve O halk etti tevazu halet-i ruhiyesine bürünmeli. İnsanın liyakatına göre kalbine meyil, aklına fikir, ağzına kelam, koluna yazı verir.

Bu büyük hayrın vücudunda senin %1 cüzünde bir cüz hissen var. Gündelik hayatta da ilham ve manalar hatırıma gibi kelimelerle bizim olmayan fakat bize verilen manaları, fikirleri ve fiilleri ikrar ederiz.

Musa (AS)'a doğa ve ağaca tecelli ederek kendini gösteren Rahman-ur Rahim 'O'nun dinine hizmet eden samimi kulunu muhatab olması...

Şeytanın Kur'andaki Sıfatları

(26.11.2018)

1. Sinsi ve yalancıdır. (İbrahim:22)
2. Azgın ve kaypaktır. (Hac: 3)
3. Gücü yalnızca çağırma yeter. (İbrahim:22)
4. İyilikten ve hayırdan yana hiçbir yönü yoktur. (Nisa:117)
5. İnsanların üzerindeki etkisi pisliktir. (Enfal:11)
6. İnsanların şüküretmelerini engellemek ister. (Araf:17)
7. İnsanlara korku vermeye çalışır. (İmran:175)
8. Mü'minlerin arasını bozmaya çalışır. (İsra:53 / Maide:91)
9. İnsanları, sözde onlara iyilik yaptığına ikna etmeye çalışır. (Araf:21)
10. Allah'ın adını kullanarak saptırmaya çalışır. (Fatır: 5,6)
11. Mü'minlerin zamanla yıpranmalarını ister. (Âl-i İmran: 155)
12. Yalan vaadlerde bulunur. (İbrahim:22)
13. Kuruntulara (vehim) ve kuşkulara (şüphe) düşürmeye çalışır. (Nisa:119,120)
14. Sapkın amelleri süslü ve çekici gösterir. (Neml:24)
15. Fakirlik korkusu vermeye çalışır. (Bakara: 268)
16. Kibir vermeye çalışır: (Sad: 74,75)
17. Gösteriş için ibadet etmeye teşvik eder. (Nisa:38)
18. Ayetlerden uzaklaştırmaya çalışır. (Zuhuf:36,37)
19. Unutkanlık ve dalgınlık verir. (Mücadele:19 / En'am:68 /Kehf: 63)
20. Duygusallık telkini yapar. (İsra:64/ Mümtehine:43)
21. Detaylara daldırır. (Bakara: 61-71)
22. İsrafa teşvik eder. (İsra:26-27)
23. Kincidir.

Şeytanın Allah'a başkaldırma cüretinde bulunan, son derece isyankâr, insanlara karşı büyük bir düşmanlık besleyen, insanları doğru yoldan alıkoymak için türlü çabaları harcayan varlık olduğunu Kur'anda ayetlerle ortaya konuyor. Tarihin başından bu yana tüm insanları Allah'ın yolundan saptırmaya çalışın böyle bir varlığın, bir insanın hizmetine verilmiş olması elbette Allah'ın büyük bir rahmetidir. Hz.Süleyman'ın, şeytanları kendi emrinde çalıştırmış, onları hak dinin faydası olacak işlerde kullanmış olması, kuşkusuz onun Allah'ın üstün kullarından olduğunu açık bir göstergesidir.

24. Gerçek şu ki, şeytan sizin düşmanınızdır, öyle ise sizde onu düşman edinin.
(Fatır:6)

25. Merhametsizdir.

26. Sinsidir.

27. İstikrarı bozar.

28. Nefsi suçlamayı aklına bile getirtmez.

29. Tövbe etmez, niyetlendirmez.

30. Allah'ı inkâr ettirmekten ziyade şirk koşturtur.

31. İnsanların zaaflarına göre yaşar.

32. Haramları, günahları zorlamaz süslü göstertir.

33. Vaadlerinden cayar, caydırır.

34. Riyakârdır.

35. Ahde vefası yoktur.

36. Yalanı çok kullanır. İftira, gıybeti, zanlarda bulunmayız.

37. Kendini putlaştırmayı sever.

38. Dinsizlerle pek uğraşmaz. Zayıf ve taklidi iman olanlarla uğraşır.

39. Kur'an'ı hayatın dışına ittirir.

40. Atalet, miskinlik, tembellik hissini verir.

41. Şerden usanmaz ve sinsice senden ümidini kesmez.

42. Silahları: Kadın, içki, kumar, fal, büyü, sihir, mal, şöhret, makam...

43. Bozgunculuğu, fesadı, fitneyi çok sever.

44. Lanetlenmiş, kovulmuş, cehennem vaad edilmiş.

45. Gayba ait hiçbir bilgisi yoktur. Yalan ve zanlarla bilgi üretir.

46. Fal okları, dikişi taşlar, içki, kumar ve kat-ı sıla-yı rahmi yapar.

47. Pis ve haram olanları çok sever ve sevdirebilir.

48. Kötü arkadaş ve dost edinir ve edindirtir.

49. Ye'ise düşürtürür.
50. Alaycıdırlar, ayıplayıcıdırlar.
51. Korkak olur, sana korkaklığı pompalar.

İLTİZAM (التزَام)

(27.04.2017) (Zeytinburnu)

Kendine lazım kılma. İcrasına cehdettiği şeyi kendi üzerine vacib kılma. Tarafgirlik etme. Gerekli bulma.

Sözler (172): "...zalim eşhasın harekâtına fiilen veya iltizamen veya iltihaken taraftar olmasıyla manen iştirak eder..."

İltizamı burada fiilen manasına kullanmadı. Şiddetli taraftar olma manasında kullandı. Yani: Fiile -iltizamen- iltihaken...

Yani ikisinin ortasında. İltihak: Onlar gibi aynen olmak.

İltizam: Fiilden ileri.. İltiahekenden geri...

Sözler (184): "Halbuki hem senin, hem insandaki senin şakirdlerin, dediğiniz bîtarafane muhakeme ise; taraf-ı muhalifi **iltizamdır**. Bîtaraflık değildir, muvakkaten bir dinsizliktir."

Bitarafane → Taakkulde var.

İltizam: Muvakaten o olmaktır. Tarafsızlık değil. Muvakaten O olmaktır. Devamında:

"Batılı **iltizamdır**, bitarafane muhakeme değildir. Belki batıla tarafgirliktir."

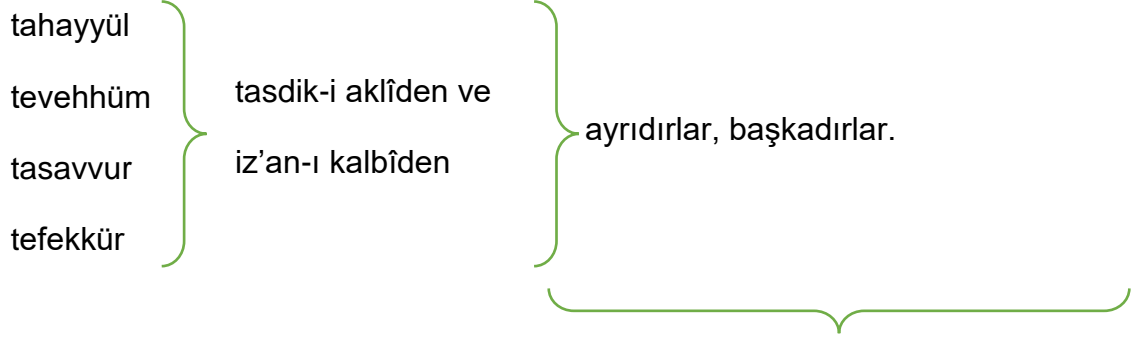
Burada iltizam: Tarafgirliktir. Yani kendinden çıkmak.Kendin olmamak.. O olmak..

Sözler (278): "...hem tefekkür; → tasdik-ı aklîden ve

→ iz'an-ı kalbîden ayırdırlar, başkadırlar.

Onlar bir derece serbesttirler. Cüz'-i ihtiyariyeyi pek dinlemiyorlar. Teklif-i dinî altına çok giremiyorlar. Tasdik ve iz'an, öyle değildir. Bir mizana tâbî'dirler. Hem tahayyül,

tevehhüm, tasavvur, tefekkür, nasilki tasdik ve iz'an değiller. Öyle de şübhe ve tereddüd sayılmazlar.”

Bunlar cüz-i ihtiyariyeyi pek dinlemiyorlar.

Ve bunlar teklif-i dinî altına çok giremiyorlar.

Bunlar şübhe ve tereddüd sayılmazlar.

Sözler (278): “Hem bîtarafane muhakeme namıyla veya } şikk-ı muhalifi
insaf namına deyip, } **iltizam** ede ede,

tâ öyle bir hale gelir ki, ihtiyarsız taraf-ı muhalifi iltizam eder. Ona vâcib olan hakkın **iltizamı** kırılır. O da tehlikeye düşer. Hasmin veya şeytanın bir vekil-i fuzulîsi olacak bir halet, zihninde takarrür eder.”

🌀 İltizam: bir şeyi çokça, sıkça tekrar ede ede gelişir.

İltizam oldu mu ihtiyar vasata geliyor. Ve o iltizamlı vicdanında bulunan ZİHNİNE de tesir eder. İltizam zihnini etkiliyor, yerleşiyor.

Sözler (300) : “Kendini âkıl zanneden ehl-i dalaletin, nasıl nihayetsiz hezeyanlı bir akılsızlık **iltizam** ettiklerini gör, ibret al!..”

İltizam bozuk olunca saçma sapan aklını konuşur. Akıl, akılsızlık ediyor.

İltizam bozulunca: akılı ve vicdandaki zihni de etkiliyor, saçmalattırıyor.

Sözler (477) : “Şiddetli **iltizam** etmek.”

İsteğin şiddetlisi.. Şiddetli isteklerimiz buradan, iltizamdan geliyor. Akılı devre dışı bırakan isteklerin kaynağı iltizam..

Sözler (486) : İslâmî hükûmetlerin ekserisi, o mezhebi iltizam etmesiyle medeniyete, şehrilliliğe daha yakın...”

İslamî eylem, fiil buranın durumuna bağlı. İnsanı eyleme geçiren iltizamdır. Safını belirleyen, gösteren iltizamdır.

Sözler (519) : “...inayet-i ezeliyenin timsali olan hikmet-i İlahiye,”

Güneşin aynadaki → timsali.

Allah'ın (CC) da inayet-i ezeliyenin timsali, kainattaki hikmet-i İlahiyedir. Yaarab ne nimet..

Sözler (706) : “ Tassub iltizamdan,
imtisal iz'andan,
tasdikten iltizam,
taakkulde bîtaraf,
bîbehre tasavvurda.

İltizamdan → taassub oluyor, çıkıyor.

İltizamın çalışması durumunda taassub ortaya çıkıyor.

Şiddetli arzu taasubu doğurur.

Şiddetli tasdikten de iltizam çıkıyor. Bu iltizam tasdikin iltizamı, eylemi..

Yani:

taassub seviyesinde ise → dimağın iltizamında..

Mektubat (34) “ İslâmiyet, → iltizamdır;

iman, → iz'andır.

Tabir-i diğerle: İslâmiyet, hakka tarafgirlik ve teslim ve inkiyaddır;

iman ise, hakkı kabul ve tasdiktir.

Eskide bazı dinsizleri gördüm ki: Ahkâm-ı Kur'aniyeye şiddetli tarafgirlik gösteriyorlardı. Demek o dinsiz, bir cihette hakkın **iltizamıyla** İslâmiyete mazhardı; "dinsiz bir müslüman" denilirdi. Sonra bazı mü'minleri gördüm ki; ahkâm-ı Kur'aniyeye tarafgirlik göstermiyorlar, **iltizam** etmiyorlar.. "gayr-ı müslim bir mü'min" tabirine mazhar oluyolar.

A=B → B=C → A=C olur.

Yani: İslamiyet, iltizamdır diyor.

Sonradan da

tabir-i diğerle: İslamiyet, hakka tarafgirlik ve teslim ve inkıyaddır.

O zaman.

İltizamın içi: tarafgirlik & teslim & inkıyaddır.

Bu tarafgirlik
teslim
inkıyad

} İslama da olur, gayrisine de olur.

Mektubat (35) “ görenlere ve tanıyanlara

→ nihayetsiz bir tarafgirlik ve
→ **iltizam** ve
→ teslim

} ve hissini verir.”

Demek tarafgirlik ve teslim iltizamdan ayrılır.

Yani yukarıda → tarafgirlik
→ teslim
→ inkıyad

} kullandı.

Burada ise → tarafgirlik
→ iltizam
→ teslim

} kullandı.

Yani: İltizamla inkıyad yer değiştirmiş.

Sanki adeta iltizam → inkıyad manasına.. O olmak. Kendin olmamak manasına..

Tasdikteki iltizam: Sen sensin. O da o dur. Ama ona taraftarsın.

İltizam öyle değil. O oluyorsun. Sen o yok. İkilik yok. Tek var o da O...

Mektubat (425): “veyahut bu çareyi **iltizam** edip ders versinler.”

Burada iltizam; sahiplenmek.. Kendi bilgisini terketmek..

Mektubat (459): “Şiddetli **iltizam** etmek, nefs-i emmarenin iktizasıdır.”

İltizamı ruh'da nefs-i emmarede kullanıyor. Sistemdir iltizam. İçine kim girerse sana ram oluyor, sana beden oluyor.

Lem'alar (22): Evet Âl-i Beytin efradı ise, itikad ve iman hususunda sairlerden çok ileri olmasa da, yine teslim, **iltizam** ve tarafgirlikte çok ileridedirler. Çünkü İslâmiyete fitraten, neslen ve cibilliyeten taraftardır...

Başkası ise, kuvvetli bir bürhan ile sonra **iltizam** eder.

(28.04.2017) (Zeytinburnu)

Burada da	→ tarafgirlik	} yerine	} teslim	
	→ teslim			} iltizam
	→ inkıyad			

İltizam → inkıyad makamında kullanılmış.

Tasdikteki iltizamda ikilik var. Ben varım. O var. Ve onu tasdik edip iltizam ediyorum. İlle fiilde, fikirde bizzarure olacak değil.

Dimağın iltizam sistemi ise; inkıyad etmiş oluyor. Fikre, file dökülmemiş olmuyor. Döküldüğü ve öyle fikrettiği için ve kendisi aradan çıktığı için iltizamdır.

☞ Hem iltizamda çok kuvvetli bürhana da ihtiyaç duymaz.

Tasdikteki → iltizamda alt yapısında ilim şart.

Dimağdaki → iltizamda ilim o kadar mühim değil.

Bürhana, delile o kadar ihtiyaç duymaz. Bu iltizam İslamiyet manasında olduğu için fitri bir taraftarlıktır.

Âl-i beytin İslamiyete taraftarlığı ve iltizamı gibi. Yani fitratının zeminini ve karşılığı bulması. Fitratın kendini ortaya çıkarıp ifade etmesi..

Bu iltizamda bozulmamış fitratın veya her fitratın kendini ortaya koyması.. Zeminini bulunca..

Lem'alar (56) : Ona bilfiil olmasa da, binniyet, bilkasd tarafdarane ve iltizamkârane talib olmak, herkesin elinden gelir.

Burada da iltizam: Fitrat-ı asliye. Bozulmamış fitrat. Bu iltizam; kazanılmış değil. Fitratının iktizasına mecra vermek, yol göstermek ve önünü kapatmamak.

Fitratların kendilerini ortaya koyma şiddetli meyli. Bu ilim değil. Fitratının üstünü açmak, hedefini ve karşılıklarını göstermek.

Tasdikteki iltizam → Daha çok ilimle kazanıldığı için **karşıtlarını göstermekle** ilim yaparak kazanılan..

Dimağın **iltizamı ise;** karşıtlarını göstererek değil karşılıklarını göstererek aktif etmek.

Karşıtlıklara misal : Karanlık → Aydınlık

Batıl → Hak gibi..

Karşılıklarına misal ise; bilkuvve hakikatını bilfiil ağaç yapmak.

Göz → Çiçek

Cesaret → Cihad

Fitrat → İslamiyet

Bunu teyid eden

Lem'alar (58): “Ben bilfiil o muhabbeti etmezsem de bil'istidad, bil'iman, binniyye, bilkabul, bittakdir, bil'iştiyak, **bil'iltizam**, bil'irade suretinde ediyorum, diyecek ve hâkeza...”

Burada da iltizam; Fıtratların arasında zikretti. Fıtratın iktizaları bunlar. Kazanın fıtratın üstünü açar. Fıtrat aslını bulup kendini ifade eder.

İlimle, marifetle, gayretle kazanılan iltizam; fıtratın üstünü açmak. Hedef göstermek. Karşıtlarıyla aktif edip fıtratını göstermek..

Buradaki iltizam ise; üstü açılan fıtratın kendini fitri ifade etmesi nokta aslına seyrüsefer fitri meylî.

Bunu teyit makamında

Lem'alar (116): “Ya insaniyetten tecerrüd edip ve nihayetsiz vahşeti iltizam ederek öyle bir kalbi taşıyacak ki,”

Burada da fıtratını bozmak, fıtrat-ı aslına muhalefet etmek...

yani “FİTRATINDA KALMAKTIR İLTİZAM”

Şualar (103): “İkincisi: Kabul-ü ademdir. Kalben, ademini tasdik etmektir. Bu kısım ise bir hükümdür, bir itikaddır, bir **iltizamdır**. Hem **iltizamı** için nefyini isbat etmeğe mecburdur.”

Bu iltizam senin aslını hem de olmak istediğin fıtratını gösteriyor. Yani; fıtrat-ı selime; aslî fıtrat.. fıtrat-ı selime ise; kazanılan fıtrat. Kazanılan fıtrattaki iltizamını ispat etmeye mecbur olur.

Fıtrat-ı selimede isbata ihtiyaç duymaz. Artık ikilik kalmıyor. O Oluyorsun, onu yaşayarak. Adeta itikad gibi kuvvetli.

Şualar (392): " Kur'an hakikatlarına ve
naşirlerine

sarsılmaz bir rabıta ve
iltizam ve
bağlılık gibi

hayat-ı içtimaiyeyi esasıyla temin eden bu rabitaları inkâr etmekle ve...”

İltizam; manevi bağıllığı temelini, ruhunu oluşturuyor.

Bu iltizam birbirimizi yek vücut ediyor.

Rabıta: manevi bağıllık nokta gözle görülmez.

İltizam: fıtratlarını yaşadıkları için, sanki tek ruh müteaddid cesed nokta hepsi aynı şeyi söylüyor ve aynı şeyi yapıyorlar.

Bağıllık: bunları vesile olan hepimizin elindeki hakikatlar mecmuası olan risaleler.

Barla Lahikası (19): “ taklid değil tahkiktir;

iltizam değil, iz'andır.

Buradaki iltizam tasdik'teki iltizamdır. Yoksa dimağım iltizamı değil.

Barla Lahikası (349): “O noktada müslüman, yani iltizam-ı hak ve hak tarafdarı oldukları halde mü'min değildiler.”

İltizam hak ismine bakıyor.

İltizam bu noktadan; hakperestlik.

Fıtratın iktizasına hak ettiği gibi davranmasında "hak" ismini ayinedarlık etmiş oluyor.

İltizamı arttıkça hakperestli..

hakperestliği arttıkça da iltizamı artırıyor.

O zaman iltizam: Hakperestlikten çıkan.. Ve çalışan sistem.

“...Madem hak ve hakikat } olan şeriat-ı Ahmediyenin kavaninini iltizam etmiyor ve hakikî tarafgirlik etmiyor,”

İltizam: hak ve hakikatın hülasa-i câmiasıdır.

Dimağın sistemi olan iltizam → hak ve } aktif ediyor.
→ hakikat }

Hakikat: Esmâ-i ilâhiyenin kendisi. **Zuhuratları ise;** cilve, Cemal, nakış ve sanat hûlasasından ta Esmâ'nın ta kendisine kadar olan meratiblerin adıdır, "**hakikat meratipleri**" veya "**hakikatlar**" denir.

İnsanın Hakkı iltizam etmesi bu sistemi yapıyor.

Batılı da bu yapıyor. Yani: batılı da iltizam edebiliyor. Hak diye sarılıyor bu iltizam sistemi.

Hakiki taraftarlık → iltizam yapıyor. Hak biliyor. Ondan Hakka Mazhar oluyor.

Tasdik'teki iltizam ise; hak taraftarlığı değil, ilmi ve tasavvur veri tabanlarını kullanıyor. İlmi taraftarlık nokta sistemin iltizamı ise; Hak ve hakikat namına yapıyor.

Yani iltizam: benim hak dediğim, hakikat dediğim şey budur. Bu benim karşılığım. Beni ortaya çıkaran nokta yani: iltizamla beni dışarıda en iyi gösteren. Bu iltizam diğeri (tasdikteki iltizam gibi) gibi içeride tutulan değil. Kendini dışarıya taşıyandır, seni fiilen, kavlen seni dışarıda ifade edip gösterendir. Kişinin işidir aynası lafa bakılmazın fiili durumu...

Fiillerin, kavillerin, etvarların, efallerin, ahvallerin kaynağı burası. itikadların fiile, söze, hale ve tavıra dökülme sistemi. Sen bunu tutamazsın. Tasdikteki iltizamı tutarsın, içini iltizamını gizleyebilirsin, fakat sistemin iltizamını içeride tutamazsın..

Bu manayı da teyid eden:.

Sikke-i Tasdik-i Gaybi (68) : "...ümidimin yüz derece fevkinde öyle sahabetkârane ve **iltizamperverane** o vazifeye koşup, başkaları da ve muallim ve âlimleri koşturdular ki; beni hayret hayret içinde bıraktılar."

İtikat ve inandığına

→ sahabetkârane

→ iltizamperverane

} o vazifeye koşup, başkaları da ve muallim ve alimleri koşturdular ki, beni hayret hayret içinde bıraktılar.

Münazarat (89) : "Evet İslâmiyetin şe'ni

→ metanet,

→ sebat,

→ **iltizam-ı hak**

} olan salabet-i diniyedir.

Bunlar İslamiyet'in şe'ni..

“...Yoksa cehilden, adem-i muhakemeden neş'et eden taassub değildir.”

Taassub: Cehil'den ve adem-i muhakemeden neş'et eder.

Zulmet bahrinden: Güneşin nurunun yutulması. Dünyanın en zulmetli yeri okyanusların dibidir. Toprak tabakasından bahsetmiyoruz. Risaleler de çoğunlukla kalbi → okyanusla.. Dimağı ise → denizle tanımlıyor. Veya "denizimiz, şu sergerdan küre i zeminimizdir."

Küre-i Zeminimiz de → dimağla simgeleniyor.

Salabet-ı diniye → metanet
→ sebat
→ iltizam-ı hak. } Aynı zamanda İslamiyetin şe'ni..

İltizam: → Salabet-i diniyedir.
→ İslamiyet'in şe'ni.

İltizamda; karakter olması. Hayatının gayesi olması. Kişinin içsel alemi; ehvalinde, ahvalinde, etvarında ve ef'alinde tezahür etmesi. Yani: dışında içinin dışında → iltizam. İçim dışımda → İltizam

İltizam: Hak bildiğine dönüşmesi..

Hutbe-i Şamiye (140): Zira iman → hem tasdik,
→ hem iz'an,
→ hem iltizam,
→ hem teslim,
→ hem manevî imtisaldir.

nuranî sıcak kalblerden çıkan müsbet efkârı ve müşevvik beyanatı, hüsn-ü zan ile temaşa etmek gerektir.

İltizamı güçlendiren. → nuranî sıcak kalblerden çıkan müsbet efkâr..
→ müşevvik beyanat..
→ hüsn-ü zan ile temaşa etmek..

“Şu zaman-ı tereddüd ve evhamda → iz'anla kalkar.
→ iltizam'la kalkar.

İltizamın net olmalı. İltizamda kararsızlık yok. Bu budur. Bu da bu dur... demeli.. iltizam dedirttiriyor.

Tasdikteki iltizamda kendini inşaa var.

İz'andaki imtisalde → ikilik yok.

Dimağdaki iltizamda → Malzeme ayrı, kişiler ve kişilikleri ayrı. Yani: Hz. Ebubekir (RA) Hz. Ömer (RA) vs'ler aynı İslamiyet malzemelerini kullandılar ama kişilikleri ayrı ayrı..

Fıtratlarını inşaa ettiler. Fıtratlarını bozmadan, fıtratlarını yaşadılar.

Cüz-i ihtiyarinin delili vicdanidir. Delil-i aklîsi yoktur. Yani, aklen ve ilmen - mantıktaki ilmi kânûn ve burhanlarla- isbat edilemez. Her kim vicdanına müracaat etse, cüz-i ihtiyarinin varlığını kabul eder. Cüz-i ihtiyarinin vicdanî bir emir olduğu şu: emr-i itibaridir.

Sözler (468): “İrade-i cüz'iyeye-i insaniye ve cüz'-i ihtiyariyesi çendan zaîftir, bir emr-i itibarîdir, fakat Cenab-ı Hak ve Hakîm-i Mutlak, o zaîf cüz'î iradeyi, irade-i külliyesinin taallukuna bir şart-ı âdi yapmıştır.”

Yani: Cüz'i irade & cüz-i ihtiyarın vücud-u haricileri yoktur. Emr-i itibaridirler. Bunun üss-ül esasları olan **meyelan & tasarrufu** bir emr-i nisbidirler. Yani nisbi: **Dış dünyaya nazırdır.** İtibari ise: **İç dünyaya nazırdır.**

Cüz-i ihtiyar	→	Emr-i itibarîdir
Cüz-i irade	→	Yeri: Tasavvurdalar
Meyelan	→	Emr-i nisbîdirler
Tasarruf	→	Yeri: Tasavvurdalar

İLTİZAMIN HÜLASASI

(29.04.2017) (Zeytinburnu)

Risaledeki metinleri “İLTİZAM”dan başlayarak oradan oku.. Buraya tekrardan alınmamış...

Lügatı: Kendine lazım kılma. İcrasına cehdettiği şeyi kendi üzerine vacib kılma. Tarafgirlik etme. Gerekli kılma.

► Fiile - İltizamen- İltihaken- taraftar olma.

Burada iltizam aynı fiile yapmıyor.

Kendini terk edip bütün bütün o olmuyor.

Bunların ortası taraftar olma. *Sözler (172)*

► Bitarafane kalmak → taakkulde.

İltizamda: Hz. Ebubekir (RA) Hz. Ömer (RA).. gibi.. Yani kullandıkları İslam malzemesi aynı. Kendilerini terk etmemişler. Ama onu yaşamışlar. Kimlikleri ayrı.. Kişilikleri ise ortalama aynı..*Sözler (184)*

Cüz-i ihtiyari mahluk değil. Onun için istediğin tarafa meyl ettirebilirsin. Bak: 174 shf. İzahı var. *Sözler (278)*

- Bir şeyi fiilen çok yapmak, meşgul olmak cüz-i ihtiyariyi kaldırıp iltizama dönüşür.

Sözler (278)

- İnsanın iltizamı bozulunca akli saçma sapan konuşmaları olur. Aklin muhakemesini bozuyor ve düzeltiyor iltizam.

Adeta: İltizam: Fiilde olduğu için → Muvazene veriyor insana.

Tasdikteki iltizam ise → Muhakeme veriyor. Çünkü bunda fiil yok. İlmi iltizam var.

Sözler (300)

- Akli devre dışı bırakan.. Veya daha iyiye kilitleyen, gösteren iltizamdır. İltizam ettiğini düşünürsün. *Sözler (477)*

- İnsanı eyleme çeviren, safını belirlediği gibi suretini, simasını da belirleyip kimliğini oluşturan iltizamdır. *Sözler (486)*

- Güneşin aynadakine → timsali deniyor.

İnayet-i ezeliyenin timsali olan → hikmet-i İlahiye

Aynen öylede içsel alemini, ruhunu fiilinde ve simasında ve suretinde gösteren iltizam.. *Sözler (519)*

► İtikad'dan → **Salabet**

İltizamda → **Taassub**

İz'andan → **İmtisal**

Tasdikten → **İltizam**

Taakkulden → **Bitaraf**

Tasavvurdan → **Bibehre**

Tahayyülden → **Safsata**

Haletler

Taassub → iltizamdan çıkıyor.

Şiddetli arzu → taassubu doğurur.

Bu çıkanları bilince neyin ne kadar galib geldiğini, çalıştığını anlarsın. Adamın İslam'a taassubu yoksa, iltizamı devre dışı olduğunu gösteriyor. Bu alemetlerle nereyi nasıl tamir edeceğimizi anlıyoruz. Bize hakimiyet kazandırıyor. *Sözler (706)*

► İslamiyet → İltizamdır diyor.

Sonra da tabir-i diğerle İslamiyet → Hakka tarafgirlik ve teslim ve inkıyaddır, diyor.

O zaman iltizam: tarafgirlik & teslim ve inkıyaddır aynı zamanda. Bunların ceminden de taassub çıkıyor. Ama müsbet taassub.

Yoksa taassubun menfisi ise → Cehalet

→ Adem-i muhakeme *Mektubat (34)*

► Risalelerde birçoğu zaman inkıyadı → iltizam makamında
iltizamı → inkıyad makamında
kullanıyor.

► Tasdikteki → İltizamda

→ İlmin neticesinde vardığın nokta. Merkezde sen varsın.

Dimağın iltizamında merkezde karşı taraf var. Seni şekillendirmiş. Senin şekillendirdiğin değil. Senin şekillendirdiğin ve kendine lazım kıldığın *tasdikteki iltizamdır. Kaynak sensin..*

Bu iltizam ise bunun tersi. Seni yapılandıran karşı taraf.. *Mektubat (35)*

► İltizamda çok kuvvetli burhana da ihtiyaç duymaz. Misal: Âl-i beytin sünnet-i seniye'nin ittibaında olduğu gibi. Bizim Risale-i Nur dedi, tamam. Doğruluğuna çok kuvvetli burhan aramayız.

Ama tasdikteki iltizamda → kuvvetli burhan lazım. Çünkü "ilim denilen tasdik" denmiş. Tasdik sistemi ilimle çalışıyor. Bunun iltizamına da ilim alt yapısı kesin lazım. (Şualar:154)

Dimağın iltizamında çok kuvvetli ilim, burhan gerekmiyor. Çünkü oraları, yani; tasdiği, iz'anı geçmiş. Buralar neticeye gidiyor, neticeler. Dimağ sisteminin son mertebeleri..

Nesebi, akrabalık, askerlik, memleketli olmak, cemaat birliği, Allah ve İslam birliği
Lem'alar (22)

► Fıtratlarının muktezasına mecra vermek, yol göstermek, önünü açmak.

Fıtratların kendilerini ortaya koymak şiddetli meyli. Bu ilimle değil. Fıtratın üstünü açmaktır. Karşılıklarını göstererek uyandırmaktır.

Tasdikteki iltizam → ilimle kazanılandır ki daha çok karşıtlarını göstererek..

Yani : → Karanlık → aydınlık }
 → Batıl → Hak } gibi.

Dimağdaki iltizam ise karşılıklarıyla, bil kuvve hakikatını bilfiil ağaç yapmak.

Misal: Göz → Çiçek
 Cesaret → Cihad
 Fıtrat → İslamiyet

İlimle, marifetle, gayretle kazanılan iltizam; fıtratların üstünü açmak, fıtratlarına hedef göstermek, karşılıklarıyla inşaa etmek.. Yani fıtratında kalıp, fıtratını yaşamaktır iltizam. *Lem'alar (56,58,116)*

► Fıtratında kalmaktır iltizam. *Lem'alar (116)*

► Kazanılan ikinci fıtrat olan fıtrat-ı seniye → Tasdikteki iltizam

Aslı fıtrat-ı selime olan → iltizam

Fıtrat-ı selime olan iltizamda isbata, burhana ihtiyaç duymaz.

► Kabul-u adem kalben, ademini tasdik etmemektir.

Demek kabul-u ademin yeri → **tasdik**. Tasdik ise → **hükümdür**. Tasdik hüküm makamı.

Kabul-u adem → Tasdiktir & hükümdür & itikaddir & bir iltizamdır.

“Hem iltizamı (tasdikteki) için nefyini isbat etmeye mecburdur.”

Demek isbat tasdikteki iltizamda oluyor. Yukarıdaki iltizam da isbat yok. Artık orada fitrat oluyor.

İsbatı → taakkulde

Tasdikte ise → o isbatı tasdik edip iltizam etmesidir.

Kabul-u adem → Kalben, ademini tasdik etmektir.

→ bir hükümdür,

→ bir itikaddir,

→ bir iltizamdır. **Şualar (103)**

► Tasdikteki iltizam → Kendine lazım kılma. Kendisi tatmin olmuş.

Dimağ sistemindeki **iltizam ise**; o tatmin olan ferdlerin biri birisiz olamaz

→ sarsılmaz bir rabıta

→ ve bağlılık

→ ve iltizam.

Tasdikteki iltizam cemaat iltizamını iktiza ediyor. Bunu yapacak vesile ise, tek tek bireyler değil. Bir gaye ve maksad etrafında, o gayenin iktiza ettiğinde fena ve feda olmaktır. Bundanda **müsbet taassub çıkar**. Bu taassub lazım. Seni cemaat içinde tutandır. Bu kalksa seni cemaatte tutacak, cemaat efradını gayeye, ereğine bağlayacak bir şey kalmaz..

Bu taassubun içeriği ise → Sarsılmaz bir rabıta ve

→ Sarsılmaz iltizam ve

→ Sarsılmaz bağlılık **Şualar (392)**

(06.05.2017) (Zeytinburnu)

► İltizam “Hak” ismine bakıyor.

İltizam bu noktadan; hakperestliktir.

Fıtratın iktizasını hak ettiği gibi davranmasında “Hak” ismine ayinedarlık etmiş olur.

İltizam arttıkça hakperestlik.. Hakperestlik arttıkça iltizamı artar.

O zaman iltizamı: Hak isminden..Hakperestlikle çalışan bir dimağın hükmüdür.

İltizam: Hak ve hakikatın hülasa-ı camiasıdır.

Dimağdaki iltizam → Hak ve
 → hakikat } tarafımızı aktif ediyor.

Hak: Cenab-ı Hakk'ın her bir isminden biri.

Zuhuratları ise; her bir esmanın cilve & cemal & nakış ve sanatların hülasa-i camiasına zuhuratları denir. Bu zuhuratta tâââ asılları olan esmalara kadar olan meratiblere de **hakikat meratibleri** denir.

İnsanın hakkı iltizam etmesi bu sistemin sağlığına bağlı. Batılı da hak zanneder koynuna da koyar.

Bunun ifratı ise → taassub oluyor. Yani: Bunun aksini düşünemez hale gelip hedefine kilitlenir.

İltizamı çalışmasıyla “HAK” ismine mazhar oluyor.

Tasdikteki iltizam ise; Hak taraftarlığı değil, tahayyül & tasavvur ve taakkulden çıkan ve tasdiğe mal olan ilmi bir taraftarlık ve iltizamdır. Bunu fiile çıkarmayabilirsin.. İçinde de tutabilirsin bu iltizamı.

Dimağın ana sisteminde olan iltizamı içeride tutamazsın. Kendisini; ef'aliyle & ahvaliyle & etvariyle ve ekvaliyle dışarıda kendini ifade eder. Yani kişinin işidir aynası lafa bakılmaz sırrını buradan kaynaklanıyor. Bu iltizam o kadar ileri sahiblenmeye giderki tâ sahabetkâraneye vazifeye koşturur.

Barla Lahikası -349, Sikke-i Tasdik-i Gaybi 68)

”Evet İslamiyetin şe’ni → metanet,
→ sebat,
→ iltizam-ı hak } olan salabet-i diniyedir.”

“yoksa cehilden, adem-i muhakemeden neş’et eden taassub değil.

Tassub: → Cehilden ve
→ adem-i muhakemeden } neş’et eder.

Zulmet: Karanlık değil. Zulmet: Gelen nuru yutan. Karadelik gibi bir şey. Ki kalbte oluyor. Karanlık ise dimağda oluyor. Gelenleri yutan zulmet. Üstlerini örten karanlık.

İltizam → Salabet-i diniyedir ve
→ İslamiyetin şe’nidir.

İltizam: İçeride tutamadığın kadardır. Ya etvarını ya ahvalini ya da ef’alini ya da ekvalinle dışarı çıkar. Yani: “Hak” bildiğine dönüşmesi..

Kişi neyi hayatının gayesi yapıyorsa bu iltizam sistemiyle oluyor. Bu çalışırsa; salabet-i diniye ve islamiyetin şe’nlerini: ya fiil, etvar, ehval ve ekvalinle göstermek zorunda kalıyorsun. *Münazarat (89)*

► teslim → iltizamdan

İmtisal → iz’andan

İman bîtaraf değil. Akıldan bîtaraf çıkıyor. Demek iman buradan ballarını yapmaya başlıyor.

Tenkid → iz’andaki imtisali
→ iltizamı
→ iz’anı } kırıyor.

(05.05.2017) (Zeytinburnu)

İmtisal: İkiliği kaldırıp tek vücut yapan. Misal: Arş emriyle bir kumandanın bütünün neferleri tek vücut yaptığı gibi.. Ve imtisal dimağı ve vicdanı bütünleyen. Tek vücut haline getiren..

İz'an: Dimağın maneviyatı.

Tasdikte → tenkid çalışmıyor. Burada artık ilim var.

Tenkid → taakkulde olan bîtarafıta çalışıyor.

İltizamı güçlendiren → manevî sıcak kalplerden çıkan müsbet efkârı..

→ Müşevvik beyanatı..

→ Hüs-nü zan ile temaşa etmek..

tereddüdü → iz'anla kalkar. İz'anın kuvvetine göre değişir.

evhamda → iltizam kalkar.

İltizamda netlik var. Kararsızlık yoktur. Bu dur.. Bu da budur der.

Tasdikte iltizamda → inşâ var. İksirlemek var.

İz'andaki imtisalde → ikilik yok..

İltizamda → Kişilik kazanımı oluyor. İslamiyet'in aynı malzemelerini kullanıyorsun ama bir; Hz. Ebubekir (RA) .. Hz. Ömer (RA) .. vs ler .. gibi..

Kimliğini → Tasdikteki iltizamda

Maneviyatını → İz'andaki imtisalle

Kişiliğini → İltizamda kazanılır.

Bunların cem-ül ceminden de **itikadın oluşur.**

Fıtrat-ı asliyeleri bozulmamışsa, kişi kendisinde kendisini yaşar ki burası da iltizamdır. Bu iltizam alt veri tabanları olan hem ilmi hem de imtisali kullanır.

Hutbe-i Şamiye (140)

Şecere-i Hilkat → İnsan-ı Ekber
→ İslamiyet
→ Büyük Medeniyet

İslamiyet sistemin kendisidir, yoksa sistemin dışı vuruşları olan ahkamlar değildir. Sistemin tâ kendisidir. Dolayısıyla İslamiyet; dimağın meratiblerinden olan ve iz'andan sonra gelen iltizamdır. Ahkamlardan ki tasdik iltizamı değildir.

Yani:

İtikad → salabet

İltizam → taassüb

İz'an → imtisal

Tasdik → iltizam

Taakkul → bîtaraf

Tasavvur → bîbehre

Tahayyül → safsata

Dimağın Ahkamları

Meratibleri

Sistem → Dış vuruşları

Kişiliği → Kimliği

İslamiyet → Namaz, Oruç, Zekat, Hac, Kelime-i şهادet

Biz ahkamdaki iltizamla dimağın sistemin iltizamını karıştırmak namaz, oruç gibi ahkamları İslamiyet zannetmemiz gibi. Her namazı olanın İslamiyeti var değildir. Ama her İslamiyet'i olanın namazı, orucu vardır. Eylemsiz, eyleme dönüşmemiş İslamiyet ise taassubtaki İslamiyet'tir. Dimağın meratibindeki iltizam fiile dönüşmüş İslamiyet'tir.

→ (Emr-i nisbi ve emr-i itibarilerimizin sistemlerinin olduğu yer. Bu sistemlerin yeri burası. Burada çalışıp verilerini iltizamlara gönderiyor. Orada ortaya çıkıp görünüyor.)

Ehl-i Dünya ile İhtilat Etme

(01.12.2019) (Kurtköy)

Süfli sıfatların çıkma zemini ve fırsatını bulur. Zayıf damarı oynamaya başlar. Kudsiyeti kırılır laubalileğe meyleder. Takva hassasiyeti kırılır. Günahlar veya bid'atları normal görmeye başlar. Herkes kendi hayatında şahiddir ki hizmet-i nuriyenin ilk zamanlarındaki hassasiyeti kalmaz.

Barla Lahikası (38): "...fena hasletleri kapmamak için ihtilat etmemekteyim."

(Abdülkadir Badıllı, Mesnevi-i Nuriye (251): "Aramızdaki dere nihayet derindir."

İTİKAD (اعتقاد)

(11.05.2017) (Kırıkhan) (Hasan Güven'in Evi)

Lügat: İnanmak. İnanç. Sıdk ve doğruluğuna kalben kararlı olmak. Gönülden tasdik ederek inanmak.

İtikad kelimesi: Düşümlenmek ve bir bağ ile bağlamak manasındaki "akd" kökünden manasını alarak "Bir şeye gönül bağlayıp kalbin ona karar kılması" demektir.

Sözler (100): ilmelyakîn ve } derecesinde bulunan **itikadlarına ve**
aynelyakîn } **imanlarına**

İtikadın içerisinde → ilmelyakîn ve } meratibleri var.
→ aynelyakîn }

Sözler (142): "...gördüğü ve **itikad** ettiği ve } gibi hareket etmediği için..."
inandığı }

İtikadla inanmak ayrı..

Sözler (145): "Gelecek zamanlar ise, **itikadsızlığı** cihetiyle yine madumdur."

Geleceği var edip ortadan da kaldıran itikad..

Sözler (189): -hâşâ yüzbin defa hâşâ-

Allah'a iftira ettiği ve
Allah'ı bilmediği ve
azabına inanmadığı için

itikadsız, esfel-i safilîne sukut
etmiş...”

İtikadın içerisinde mefhum-u muhalifi itibarıyla

→ Allah'a iftira etmez.
→ Allah'ı bilir.
→ azabına inanır.

Olduğu için itikadı var.

Sözler (277): “Hayale gelen bir şüpheyi, akla girmiş bir şüphe tevehhüm edip, **itikadına** hanel gemiş zanneder.”

...akla giren şüphe ile itikade hanel gelir.

Sözler (277): “İşte telkinat-ı şeytaniyenin eseri olan zarlardan ürkerek, “Eyvah! Kalbim bozulmuş, itikadına hanel gelmiş” der. O haller, galiben ihtiyarsız olduğundan, cüz-i ihtiyarîsiyle islah edemediğinden ye'se düşer.”

Zarlarda insanın itikadına zarar verebilir.

Hem itikad bozulursa → Ye'se düşer.

Sözler (361): “İşte şu niyet ve itikad, } ve pek geniş bir şükr-ü küllîdir.”

Niyet ve itikad → şükr-ü küllîdir.

Küllî deyince → soyuttur. → Enfüsüdür.

Sözler (386):"Veyahud: Kâinatı

abes ve
gaysiz

itikad eden felasife-i abesiyyun
gibi kendilerini başıboş, hikmetsiz,
gaysiz, vasifesiz, Hâlıksız mı
zannediyorlar?"

abes ve
gaysiz

itikada zarar veriyor.

başıboş
hikmetsiz
gaysiz
vasifesiz
Hâlıksız

zannetmek itikadı bozuyor. Bunların tersi de itikad inşa ediyorlar.

İkinci bir manası:

Kâinatı

abes ve

gaysiz

görürse itikadı kalmıyor. Tersine olursa ki:

Kâinatı

➔ abes olmadığını ve

➔ gaysiz olmadığını

itikad ederse itikadı artar.

Bir insanın itikadı bozulursa kendini:

➤ başıboş

➤ hikmetsiz

➤ gaysiz

➤ vasifesiz

➤ Hâlıksız

zannetmeye başlar.. Kâinatı abes ve gaysiz görürse
kendini böyle zanneder.

Sözler (537): “ 1- Eğer o ene, hikmet-i hilkatini unutup,
2- vazife-i fitriyesini terkederek
3- kendine mana-yı ismiyle baksa,
4- kendini mâlik **itikad** etse;
o vakit emanete hıyanet eder.”

Emanete hıyaneti bu sayılan dört şey oluyor. Yani:

- hikmet-i hilkatini unutursa
- vazife-i fitriyesini terk ederse
- kendine mana-yı ismiyle bakarsa
- kendini mâlik itikad ederse

Sözler (539): “Vûcudu, tebaîdir. Yani başka birisinin vücudu ile kaim ve icadiyle sabittir, **itikad** eder.”

İtikad: Vûcuduna asıl olarak bakmazsa. Tebaîdir görürse,

başkasının vücuduyla ve icadiyle } sabittir görürse **itikad olur.**

İtikad; vûcud anlayışına, bakışından ortaya çıkıyor.

Kendi vücudu ➔ başka birisinin vücudu ile kaim (mevcud olan, ayakta duran)

Kendi vücudu ➔ başka birisinin icadiyle sabit (**hayal olmayıp gerçek olması**) tir.

Anlayışından, başkışından, mana-yı harfinden kişide doğan..

Hilkat ile fitratın ceminden ➔ itikad.

Sözler (706): “**Salabet itikaddan...**”

Salabet: Metanet. Dayanma. Sağlam. Mukaddesatı korumak hususunda cesaret, metanet ve sebat gibi sıfatlarda muttasıf olmak. Bunun zıddı Lâübalilik.

İtikaddan → Salabet.

İtikadı sağlam olduğu için salabeti var.

Bak: 256 shf.

Mektubat (22): “Yani: Hakaik-i imaniyeye sağlam bir surette **itikad** etmek...”

Hakaikte → itikad kullanılıyor.

Yani esmaların meratiblerindeki **hakaik** → itikada bakar.

İtikad → hakikatlarla

Mektubat (23): “...dalalet vadilerinde hayrete düşenler için en doğru bir rehber olduğu **itikadındayım.**”

İtikad → İnsanın kişiliğini oluşturur. Veya kişiliğini oluşturan onun itikadlarıdır.

Dimağının diğer meratiblerinde kişilik kazandıran (**menfi veya müsbet**).. Onlara hedef gösteren. Onların adeta şahsiyet-i maneviyesini oluşturur.

Mektubat (23): “Ben görüyorum ve **itikad** ediyorum ki:”

Dimağın bütünlüğüdür itikad.

Dimağın her bir mertebesi diğerini etkiler katkı sağlar. Fakat itikad ise, onların bütünlüğünün ifadesidir. Dimağın mertebelerinden birinin eksikliğini kabul etmez. Bu bütünlükten hakikat meratiblerine mazhar olur. Bu mazhariyetten de ehl-i hakikat ünvanına sahip olur.

Mektubat (215): “Ben itikad ediyorum ki:”

Burada da aynı. İTİKAD denen SİSTEM tek değil. Alt yapılarında diğer meratibleri barındırır, onlardan beslenir.

Mektubat (215): “Hem imanda öyle fevkalâde bir kuvvet ve → RUH
harika bir yakîn ve → VİCDAN
mu’cizane bir inkişaf ve → KALB
cihanı ışıklandıran bir ulvî **itikad** → DİMAĞ

taşımış ki;”

itikad → imanın içinde.

itikadda → ışıklandırmak var.

İmanın içerisinde → fevkalade bir kuvvet
→ hârika bir yakîn
→ mu’cizane bir inkişaf
→ cihanı ışıklandıran bir ulvî itikad

Cihanı (dünyayı, kâinatı, âlemleri) ışıklandıran ulvi ve yüksek itikad.

Bunun tersi: Bütün alemleri, dünya ve kâinat karanlığa girer. Bu aydınlık kendi hususi dünyasıdır.

Hem karanlık be ışık ve nur → dimağa bakıyordu.

Zulumat ise → kalbe bakıyor.

Sanki itikad; kendisi ayrı bir birim olmakla beraber, dimağın diğer mertebelerinden besleniyor ve besliyor.

Mektubat (218): “ umumunu nur-u imanla → ya ilmelyakîn ve
→ aynelyakîn veya
→ hakkalyakîn
→ **itikad** ve } etmeleri...”
→ tasdik }

nur-u imanla dedi → dimağla demektir.

imanın ziyasıyla → kalble demektir.

nur-u imanla (dimağ ile) dışa vuruşu itikad ve tasdik.

► Zaten zihin aynasından tasdike gönderilenlere → **ilim deniyordu.**

Dimağda bulunan nur-u iman kendini ilmelyakîn ile → tasdikle

aynelyakîn → iz'an?

hakkalyakîn → itikad?

ilmelyakîn,

aynelyakîn ve

hakkalyakîn

bunlar dimağda olduğu gibi, kalbte de bu üç mertebeler var.

(12.05.2017) (Kırıkhan) (Hasan Güvenin Evi)

Mektubat (263): "...tevhid-i imanî, elbette tevhid-i kulûbü ister. Ve vahdet-i **itikad** dâhi, vahet-i içtimaiyeyi iktiza eder."

imanda → tehvidi kullanıyor.

itikadda ise → vahdeti kullanıyor.

iman → tehvid-i kulûbü

itikad → vahdet-i içtimaiyeyi.

iman → kalbte

itikad → dimağda

iman → tevhidî → kulûbû
itikad → vahdetî → içtimaiyatı

Tevhid: “Tevhid, yalnız tasavvurdan ibaret bir marifet değil.

Belki ilm-i mantıkta,
tasavvura mukabil ve
marifet-i tasavvuriyeden çok kıymettar ve
bürhanın neticesi olan ve
ilim denilen tasdiktir.

Tevhid: Dimağın tasdik makamında. Burada ortaya çıkıyor.

Vahdet: Allah’a cc yakınlık. Gönlünü, kalbini tamamen Allah ile meşgul etme hali.

Tevhidde → imanı kullanıyor.

Vahdet de → itikadı kullanıyor.

Tevhid: ilim denilen tasdiktir. İlimde sıfattır. Asıl değil.

Tasdik aynasından gözükene ilim...

Bu ilim vicdandaki Zihinden gelen malum’dur.

Bu zihindeki malumları oluşturan ise Tasavvurdaki emr-i itibari ve emr-i nisbilerdir.

Lem’alar (78): “İkinci kısım ise, amelî ve fer’î olmayıp, belki **itikadî** ve fikrî bir hükümdür. Yalnız imanın nefyini değil, belki imanın zıddına gidip bir yol açmaktır. Bu ise, bâtılı kabuldur, hakkın aksini isbattır.”

İtikad → kabul-u ademdir zıddı...

itikadî ve
fikrî } bir hükümdür ki kabul-ü ademdir zıddı...

İtikad → dimağın hükmüdür. Bütünlüğünün hükmüdür.

İtikad → dimağın yoludur. Yol açmaktır.

İtikad → isbatla beslenir.

Lem'alar (120) : “Ey kâfirlerin çokluklarından ve onların bazı hakaik-i imaniyenin inkârındaki ittifaklarından telaşa düşen ve **itikadını** bozan bîçare insan!”

İtikad, ittifaktan, şeaïrden beslenir. Hakaik-i imaniyeden beslenir.

(03.02.2018) (Küçükçekmece)

Lem'alar (123) : “Çünkü **itikadı** sarsılmış, ahlâkı bozulmuş yüz fâsıkın idaresi ve onlar içinde asayiş temini...”

İtikadın bozulmasının alameti → kişi fâsık oluyor.

Fâsık olunca, yani itikadı bozulunca kişide ne oluyor?

1. Büyük günahları, işler veya
2. Küçük günahta ısrar eder.

Lem'alar (190) : “O âlemin rengini, o insanın **itikad-ı** kalbîsine göre gösteriyor.”

“Evet herkes, kâinatı kendi âyinesiyle görür.”

“Cenab-ı Hak insanı kâinat için bir mikyas, bir mizan suretinde yaratmıştır. Her insan için, bu âlemden hususî bir âlem vermiş. O âlemin rengini, o insanın **itikad-ı** kalbîsine göre gösteriyor. Meselâ; gayet me'yus ve matemli olarak ağlayan bir insan, mevcudatı ağlar ve me'yus suretinde görür; gayet sürurlu ve neş'eli, müjdeli ve kemal-i neş'esinden gülen bir adam, kâinatı neş'eli, güler gördüğü gibi; mütefekkirane ve ciddî bir surette ibadet ve tesbih eden adam, mevcudatın hakikaten mevcut ve muhakkak olan ibadet ve tesbihatlarını bir derece keşfeder ve görür. Gafletle veya inkârla ibadeti terkeden adam; mevcudatı, hakikat-ı kemalâtına tamamıyla zıd ve muhalif ve hata bir surette tevehhüm eder ve manen onların hukukuna tecavüz eder.”

Kâinatı görme şekli, anlamlandırma şekli itikada göre oluyor. Kâinatı her türlü gösteren itikadımızdır. İtikadı da dimağımız oluşturuyor. İman ise kaliteli, kalitesizi,

büyük ve küçük olmasını, Allah insanın liyakatına, hak etmesine mukabil O veriyor. İmanı biz oluşturmuyoruz, alıyoruz. İtikadı biz oluşturuyoruz ki, itikad imanın habercisi veya reddedicisi..

Aynı kainatı ağlar veya güler gösteren itikaddir. Adeta şimdilik anlayışım ki itikat; mülk alemini.. İman melekût alemini..

Mevcudun muayenem manası ve şekli yok. Kim ne ile nasıl bakarsa, ona öyle, buna böyle yapan itikaddir.

İtikat insanın bu dünyadaki hususi dünyasının bütünlüğünden çıkar. Ameli ve dimağın bütünlüğü onun küçük dünyasını.. Bu küçük dünyanın hulasa-i camiasına da itikad..

Alem içinde hususi aleminin zembereği itikad. İtikad: Senin hususi alemin..

Aleme itikad penceresindeki camından bakıyorsun. İtikadsız bakış; camidat, nebatat, hayvanat ve delilerinkindedir. İlla itikadınla bakarsın. İtikad iman ettiklerin değil, fiili yaşantın dimağını.. Dimağının bütünlüğü de itikadını oluşturuyor. İtikadının dışına çıkamazsın. İtikadın müsbeti ve menfisi var. İmanın menfisi yok. Çünkü iman Zat'ının nurudur. Oradan zulmet gelmez. İmanın kaynağı Allah'tır (CC). İtikadının kaynağı sensin...

İmanın yeri, kalbdır. İtikadın yeri ise dimağdır.

Sözler (732) : "İmanın yeri kalbdır; dimağ ise oluyor ma'kes-i nur-u iman."

İmanın nurunun aksettiği yer	→ Dimağ	} Cem'-ül cem'i → Kalb
İmanın manasının aksettiği yer	→ Vicdan	

Lem'alar (195) : "...geçmiş ecdadımızın itikadlarına iktidaen tefsir eden bir adamı..."

Tefsirler kişinin itikadlarını, seviyesini, (dimağ seviyesini) gösteren göstergedir.

Lem'alar (210) : “İşte en evvel hadsiz yaralı ve hastalıklı bu büyük manevî vücudun hadsiz hastalıklarına kat'î ilâç ve kat'î şifa verici bir tiryak olan iman ilâcını aramak ve **itikadını** düzeltmek gerektir ki,...

İtikadını imanınla düzeltmek senin elinde.

Hadsiz manevi hastalıkların ilacı → iman.

İman ilacını → maddi hastalığın yırttığı gaflet perdesinin altında → sana gösterdiği

→ aczin ve
→ zaafın } penceresiyle } bir Kadir i Zülcelal'in kudretini ve rahmetini tanımaktır.

Netice, Allah'ın → Kudretini ve
→ Rahmetini } bulmaktır. İmanın tesiri bu iki sıfatla aktif olur ve bil kuvveden bil fiile geçer.

Lem'alar (307) : “Kötü hasletler,
bâtıl **itikadlar**,
günahlar,
bid'alar; } manevî kirlerden olduklarını unutmamalıyız.”

İtikadın batılı da var. Manevi kirdir.

Lem'alar (371) : “Evet kalblerde, perde-i gaybda ihtar edici bir zâta bakan hiçbir hatırat-ı gaybiye; (kalbe)

ve ilham edici bir zâta baktıran hiçbir ilhamat-ı sadıka; (vicdana)

ve hakkalyakîn suretinde → sıfât-ı kudsiye ve
→ esma-i hüsnanı } keşfeden hiçbir **itikad-ı yakîne;** } Dimağa

ve enbiya ve
evliyada } bir Vâcib-ül Vücud'un envârını aynelyakîn ile müşahede eden hiçbir nuranî kalb;

Allah-u alem itikadımızı ▶ sıfat-ı kudsiye ve } oluşturur.
▶ esma-i hüsnalar }

İtikadın öyle bir meratibi var ki hakkalyakîn.

Bir şey bir şeyi oluşturuyorsa, onun ters dönüşümü de onu oluşturan olur. Yani; iman Zatinin bir nurudur. Bu da Zat'a bakar. Zat'a dönüşümü denir.

İtikadı ▶ sıfat-ı kudsiye ve } keşfeder. Geri dönüşümü bunlarsa
▶ esma-i hüsnalar } itikadı da bunlar oluşturur.!???

Lem'alar (372): "...ve ilmelyakîn **itikadlarıyla...**"

İlmelyakîn → itikat boyutunda.

Şualar (101): "Ben görmüyorum, benim yanımda ve **itikadımda** yoktur." diyebilir. Yoksa "Vaki'de yoktur" diyemez."

Burada da herkesin hususi dünyasını itikadları oluşturur.

"Ya "yanımda ve nazarımda" veya "**itikadımda**" gibi kayıtların herkese göre taaddüdü ile neticeler dahi taaddüd eder, daha tesanüd olmaz."

Yanımda... nazarımda... itikadımda...

Üçü de farklı.

Nazar da olsa itikadda ayrılırlar.

Şualar (103): Bu kısım ise bir hükümdür,
bir **itikaddır**,
bir iltizamdır.

Bu üçü de ayrılırlar.

“Risale-i Nur yüzer → mizan ve
→ müvazenelerle, } bu hakikati...”

“İtikadımızı → mizan ve
→ müvazenelerimiz } oluşturur.

Şualar (129): “Hem imanda, öyle fevkalâde bir kuvvet ve
hârîka bir yakîn ve
mu'cizane bir inkişaf ve
cihanı ışıklandıran bir ulvî **itikad** } taşımış ki;...”

Bunlar imanında var, imanı bunları tazammun ediyor.

Şualar (198): “...gelecek istikbal zamanı dahi **itikadsızlığın** cihetiyle yine madum
ve karanlıklı ve ölü ve dehşetli bir vahşetgâhtır.”

İtikadın olmazsa istikbalin ▶ madumdur
▶ ölüdür
▶ dehşetlidir
▶ vahşetgâhtır
▶ karanlıklı

İtikadın olmazsa gelecek (istikbal) zaman

- başları, ecel celladının satırıyla kesilip hiçliğe atıldığından,
- elîm endişeler yağdırıyor
- sefihane cüz'î lezzetini zîr ü zeber eder

İtikadlığınla geçmiş zaman-ı mazi

- madum ve
- herşeyi çürüten bir mezaristan değil,
- belki mevcut ve
- istikbale inkılab eden nurani bir âlem ve
- bâki ruhların istikbaldeki saadet saraylarına girmelerine bir intizar salonu görünmesi
- imanın kuvvetine göre Cennet'in bir nevi manevî lezzetini dünyada dahi tattırdığı

itikadınla istikbal

- saadet-i ebediye saraylarında hadsiz rahmeti ve keremi bulunan
- Rahman-ı Rahîm-i Zülcelali Ve'l-ikram'ın ziyafetleri kurulmuş
- ihsanlarının sergileri açılmış, oraya sevkîyat var
- derecesine göre bâki âlemin bir nevi lezzetini hissedebilir.

Şualar (345) : “Bir adam kemal-i imanı kazandığına, avam-ı nâsın akıllarının tavrı haricindeki

yüksek hallerini ➔ mecnunluk, } saymaları, onun kemal-i imanına ve tam
➔ divanelik } **itikadına delalet eder.”**

Demek itikadın eylemde gözükür tezahür eder.

İtikadı kendini → yüksek halleriyle gösterir.

İmanın ve itikadın kendilerini fiilde gösterip ifade ederler.

Hads: Talep olmadan çoğu seninle alakası az olan doğmalar.

İlham: Yönelerek talep ederek alınan cevaplardır.

İman → Kalbe

İmanın ziyası → Vicdana

İmanın nuru → Dimağda, dimağın bütünselliği de itikada

Dünyaya esbablı bakarsan → Dünya görünür.

Dünyaya esbablı bakmazsan → Ahiret görünür

Rububiyet → itikada

Uluhiyet → imana.

İmanın menfisi yok. Çünkü zatının bir nurudur ve sana verilendir, senin imalin değildir.

İtikad ise; sen imal ettiğin için menfisi vardır, müsbeti vardır.

Fıtrat-ı selime → imana

Fıtrat-ı seniye → itikada.

Bu benim gördüğüm itikadımın vücud-u haricisidir ki herkese farklı görünür.

Şualar (434): “Madem sizlerle **-itikadınızca** ve bana edilen muameleye nazaran-
küllî bir muhalefetimiz var.”

İtikadının menfisi var imanın menfisi yoktur, varsa ki itikad manasına kullanılmış.
Çünkü iman Zatının nurudur. İtikad ise dimağın bütünlüğüdür.

Dimağ bütünlüğü olduğu için itikadın menfisi de olur.

Şualar (617): “...kâinatı bütün mevcudatıyla delil gösterip

hakkalyakîn,
aynelyakîn,
ilmelyakîn } **itikad** ettikleri ve...”

İmanın }
ilmelyakîn }
aynelyakîn, } itikadda da oluyormuş.
hakkalyakîn, }

Ve bunu teyit makamında;

Şualar (627): “...gibi aktaflar imamlar ittifakla,

hakkalyakîn bir **itikadla** ve
keşfiyat ve
müşahedatla ve

Keşfiyat: Ferid-i azama zirve-i alisine yükselen büyük hâdinin vakıf oldukları
maziye, hale, istikbale müteallik, kevni ve manevi sırlar, keşifler.

Allah-u alem şimdilik anladığım.

hakkalyakîn bir itikad → Dimağla } veya
keşfiyat → Vicdanla } Dimağla
müşahedat → Kalble } Kalble
Ruhla

İtikada → ümmette gösterdikleri harika irşadla → hakkaniyet
Keşfiyata → kerametle → Sıddikiyet-i Muhammediye (ASM) imanları
Müşahedata → Risaletle → Şehadetiyle

Kuvvetli hakikatler → Selim kalblerine → gayet kat'î kanaat ve kuvvetli iman →
Vesvesesiz

Sarsılmaz hüccetler → müstakim akıllarına → aynelyakîn bir tasdik vermiş ki →
şüphesiz

(06.02.2018) (Küçükçekmece)

Şualar (728): “Yedinci Şua'ı bitirdiğim aynı vakitte **-itikadımca** bana acele bir mükâfat ve bir ücret olarak- geceleyin Celcelutiye'yi okudum.”

Buradaki itikad; anlayış, tahmin, feraset veya basiret, kanaat-ı kat'îye, şüphesiz tatminim. Bağlandığıma bağlılık seviyesi.

Şualar (742): “...kıymetli olan Âyet-i Feth Risalesi namındaki küçük bir risaleye îma belki işaret eder, **itikadındayım**. Böyle itikada iştirak edilmezse de itiraz edilmemeli.”

İtikada, itikadına, itikad ettiğine itiraz olunur. Mesuliyet olmaz. İtikadı beşeriyetimiz işletebilir ve ille itikadın karşısı ilahi şeyler olmayabilir. İman için “iştirak edilmezse de itiraz edilmemeli” denemez. Adeta itikad berzah.

Şualar (748): “Evet bu asrın dehşetine karşı, taklidî olan **itikadın** istinad kal'aları sarsılmış ve uzaklaşmış ve perdelenmiş olduğundan; her mü'min, tek başıyla dalaletin cemaatle hücumuna mukavemet ettirecek gayet kuvvetli bir iman-ı tahkikî lâzımdır ki dayanabilsin.”

İtikadında taklidisi de var. Taklid edilenler, şair-i İslamiye ve toplum, gelenekler, alametler ve geçmişin işaretleri.

İtikad akd kökünden geldiği için; bir bağ ile bağlanmak, düğümlemek olduğundan o şeylere → sarsılmış ve

→ uzaklaşmış ve

→ perdelenmiş.

Bağlanılan şey → Ya sarsılmış

→ Ya uzaklaşmış bizden araya berzahlar girmiş

→ Ya da perdelenmiş

→ Ya da bu üçünün bütünlüğü

Bunları ortadan kaldıran iman-ı tahkikî

İman-ı tahkikî → Sarsılmaz

→ Aslından uzaklaşmaz

→ Perdelenmez aslından.

Mesnevi-i Nuriye (87) : Bu **itikad**, Allah'ın her şeyi bilir ve } olduğunu
herşeye kadir } istilzam eder.

İtikat, → Cenab-ı Hakk'ın sıfatlarının insana taşınmasında bir ara format gibi.

Lem'alar (120) : Ey kâfirlerin çokluklarından ve onların bazı hakaik-i imaniyenin inkârındaki ittifaklarından telaşa düşen ve **itikadını** bozan bîçare insan!

İmana ulaşmadan itikad, ara berzah vazifesini ve sigortasının yüklenmiş. İmanı korumak adına gelebileceklere ilk sur.

Bunu teyid makamında;

Mesnevi-i Nuriye (200): Eğer insan benliğine mizan nazarıyla bakarsa, kâinattan zihnine akıp gelen âfâkî malûmatı kendi malûmatı ile, tasarrufat ve sıfât-ı İlahiyeyi de kendi sıfâtıyla tasdik eder.

Dimağın sıfat-ı ilahiyenin insana aktarılmasında mizan vazifesini yapıyorlar. Bu dima merkezinden dalaletler, şirkler, şerler bu merkezden doğarlar. Ya bu merkezle temize çıkacak, ya da hüsrana uğrayıp gömülecektir.

Aliheler, putlar, şirkler, bid'atlar ve şerlerin her türevi bu merkezden çıkıyor.

Şimdilik anladığım.

Sıfat-ı Subutiye → İtikadla mizan etmek ve nizamı da

Sıfat-ı Zatiye → Vicdanla. Yani kalben iman etmeye

Şuunat-ı Zatiye → Ruhla

Mahiyet-i Zatiye → Mahiyeti meçhulümüz. Eneyle.

Esmâ hüsnalarda → Cilve & cemel & nakış & sanat itibarıyla bedenimizle

Zaten dimağın bütünlüğü olan itikat dimağda,

Dimağda sıfatların ortaya çıktığı zemin...

Delilim de; "...kâinattan zihnine akıp gelen âfâkî malûmatı kendi malûmatı ile,

→ tasarrufat ve

→ sıfât-ı İlahiyeyi de

} kendi sıfâtıyla tasdik eder. Yine merciine iade eder."

Ne ile tasdik ediyor? – Dimağdaki tasdiki ile. Sıfatlar burada onaylanıyor.

"Yine merciine iade eder."

Bunu da dimağın ya iz'anı yapıyor ya da itikadı. İade edemezse, etmezse → yutuluyor.

Allah u alem: Merciine iade etmenin bedeli → imanla şerefleniyor. Felah buluyor. Bu da hidayet. İhdina.

Bakarsa ↔ Bakmazsa → Bunu taakkul yapıyor.

“Fakat kendisine müstakil nazarıyla bakmakla
Kendisini malik **itikad** ederse”

İtikadını, ta bakmakla ki

- taakkuldan
- tasdikten ve
- iz'andan

} meded alıyor.

Dolayısıyla Allah'ın sıfatlarını onaylayan ve onaylamayan zemin dimağ. Dimağın – sistemin – itikad. Neticesi – hükmü ise – salabet.

Mesnevi-i Nuriye (208): Kendi → nefsinde,
→ torbasında,

kusur, naks, acz, fakr'dan maada bir şeyi bırakmamalıdır. Bütün mehasin, iyilikler, Fâtır-ı Hakîm tarafından in'am edilen nimetler olup hamdi iktiza eder. Fahrı istilzam etmediklerini **itikad** ve telakki edilmelidir. Bu mertebede onun tezkiyesi;

→ kemalinin → adem-i kemalinde,
→ kudretinin → aczinde,
→ gınasının → fakrında

} olduğunu bilmekten ibarettir.

Allah-u alem itikadın müsbet tarafının işlemesi, çalışması bu sıfatların aktifliğinin nisbetinde. Yani: Adem-i kemalini, aczini ve fakrını bilmekle itikadın müsbeti aktif olur.

(07.02.2018)(Küçükçekmece)

Mesnevi-i Nuriye (219) : “Eğer iman kulağıyla Kur'anın sadâsını dinleyecek olursan o ecel arslanı bir burak olur. Bizleri rahmet-i Rahmana ulaştıracaktır. Ve illâ o ecel, yırtıcı bir hayvan gibi bizleri parçalar. Bâtıl **itikadınız** gibi, ebedî bir firak ile dağıtacaktır. Ve keza önümüzde i'dam sehpaları kurulmuştur. Eğer iman îkanla Kur'anın irşadını dinlersen, o sehba ağaçlarından, sefine-i Nuh gibi sahil-i selâmete, yani âlem-i âhirete ulaştırıcı bir sefine yapılacaktır.”

1. Ölümün şekli ve vesilesi senin burakın. Ya kanser. Ha kalb. Ha trafik vesileleri. “o ecel arslanı bir burak olur.” Yani seni maksad-ı maksuda ulaştırandır burak. Aslan buraka dönebilir. Ne ile? İtikadınla. İtikadın; sureti değiştirendir. Ve alemi Cennet veya Cehenneme döndürendir. İtikad → tılsım.

2. İtikadın batılı da var. İmanın yok. “Batıl itikadınız gibi,”

3. İtikadla iman. Sonra imanla da itikadı değiştirilir.

4. İkan. İmanına şuurundur. Farkındalığıdır. Yakîn hasil etmek. Yakinen bilmek. Terkler.

5. Eğer imanla İkanla Kur'anı dinlersen tabut olur sana sefine-i Nuh..

6. Öteleri burada yaşattıran → iman.

Buraları Cennete ve Cehenneme döndüren → itikad.

Mesnevi-i Nuriye (223): “Ehl-i şuhud dediğimizden maksad, evliyaullahtır. Zira velayet sahibi, avamın **itikad** ettiği şeyleri gözle müşahede ediyor.”

Avamın itikad ettiğini diyor iman ettiğini demiyor.

İtikad → berzah gibi duruyor. Sonuçla sebep arasındaki tevhide sağlıyor.

Tevekkül → istinad ve istimdad noktalarını tazammun ediyor. Bu da itikadla değil imanla oluyor. İtikad akıl menşelî.

İman hem sebeptir hem sonuçtur. İtikadla iman... İmanla da itikadı güçlendirir, oluşturur. İtikad akıl gibi yere basmak istiyor, basıyor. İman sebep ve sonuçların arkası.. Bu noktalardan itikad berzah oluşturuyor.

İtikadına cevaptır iman. İtikad imanımızın delilleri. Sebeble sonuç arasındaki doğru itikadın ve yanlış itikadın. Ya seni esbabperst yapar. Eğer sebebin arkasındakine intikal ederse Allah'ın itikadıyla imanla cevap verir.

İman doğru itikadın sonucudur. Akrebiyete. İtikad.. iman sonucudur. İtikad → Kurbiyete.

İmanın → Sureti → Fiillerimiz.
→ Kanuniyeti → Fıtrat-ı asliye. Çocukluk gibi
→ Hakikatı → İtikad
→ Mahiyeti → İman

Fiillerimiz → Esmalara
İmanımız → Zata
İtikadımız → Sıfat-ı Subutiyye
Kanuniyeti → Sıfat-ı Zatiyye

(16-2-2018) (Kırıkhan)

İtikad → Esbablıdır → Biz.
İman → Esbabsız → Ben.
Amellerle imanın → İkanı inkişaf eder.
Fikirlerle imanın → itikadını, dımağını inkişaf eder.
İkanın olmazsa olmazı → terkler.

İman → Gaybadır. Yani zahir, batın, evvel, ahir.
İtikad → Zahiridir. İlmidir. Usulidir. Zahiri şeriatın ölçüleridir.
Mülkün tarafıdır. İlm-i usul-i din ölçüleridir.

Mesnevi-i Nuriye (223): “Cenab-ı Hak kâfirin zan ve itikadını } daimî bir azab-ı elfime kalb eder.”

Kafir için itikad diyor iman demiyor. Çünkü iman, doğru itikada verilen cevaptır iman.

Levh-i mahfuzun bizdeki karşılığı → Dimağ.

İtikad'da dimağın meratibi olduğundan, itikad da Levh-i mahfuzda bir meratib.

O zaman Levh-i mahfuzdan gelen kelimayı ezeli dimağımızı.. Dimağımız itikadımızı inşa ettiği nisbetinde verilen cevaba iman.

İman hem mülkü hem de melekutu tazammun ediyor. İtikad ise mülk alemindeki düsturlar, ölçüler, mizanlarla ve nizamlarla ve zahiri şeriatla sistemlenir ve ortaya çıkar. İtikadın işi zahiri tanzim etmektir.

İşte metinde de kâfirin → zan ve
→ itikadı } diyor.

Yani: İtikadının vücud-u haricisidir çektiği azab! Cenab-ı Hak ceza vermiyor. Kendi itikadına vücud-u harici veriyor.

Müslümanın da itikadına vücud-u harici verince de ortaya → iman çıkıyor.

Mesnevi-i Nuriye (223): "...her bir zerre de sair zerrat ile vasıtasız muhabere ettiğini **itikad** edersen, belki nefsini kandırıp o muhali de itikad edebilirsin."

Yanlış malzemelerle doğru netice çıkmaz!

Yanlış itikadla yanlış itikad oluşur. Malzeme yanlış.

Birinci itikad → malzeme seviyesinde.

İkinci itikad → dimağ bütünlüğünden.

Misal: Yemek yemek gibi.

Birincisi malzeme.

Diğeri netice..

İşarat-ül İ'caz (20): "Ve daire-i **itikadın**,
daire-i esbaba } galebe edeceği bir gündür."

İtikad; daire-i esbab içerisinde işlevi olanıdır.

İtikad esbab alemindeki sistemdir. O zaman esbab bitince **daire-i itikad** daire-i esbaba galib geldi veya gelmedi. İtikad ölünce bitiyor, fakat iman ölünce bitmiyor. Çünkü her daim Allah bizden hep gaibte olacak.

Daire-i esbab bitince itikad sistemimiz de bitiyor.

Çocukların, delilerin ve teklif altına girmeyenlerin itikadları yok. Fakat fitrî imanları var.

(18.02.2018)

Aynen şuna benziyor. Cüz-i ihtiyarı esbab aleminde..

İrade ise hem esbaba hem de esbab arkasına taallukatları var.

İtikad esbab aleminde olduğu için gayba değil zahiri ilimlerle istikameti oluyor. İman ilmin de arkası..

İşarat-ül İ'caz (20): "...daire-i esbabda iken

→ tabiatıyla,

→ vehmiyle,

→ hayaliyle

Mu'tezile olur ki,

tesiri esbaba verir.

Ve keza

daire-i **itikadda** iken

→ ruhuyla,

→ imanıyla

daire-i esbaba bakan da; esbaba kıymet vermeyerek,

Cebriye Mezhebi gibi tenbelcesine bir tevekkül ile nizam-ı âleme muhalefet eder."

Burada biri ifrat ki

→ Cebriye

tefrit ise

→ İtizal (Mu'tezile) tefrittir.

İtikad daire-i esbab alemi olan alem-i şهادeti tanzim etmeye, istikamet bulmaya, müsebbeb-ül esbabı bulmaya..

Bundan sonra itikadı bitiyor imanına giriyor.

Yukarıdakinin **vasatı da** → Ehl-i sünnettir.

“tevhid vasattır.” İşarat-ül İ'caz (24)

İtikadın	→ ifratı	→ ta'til (Haksızlığa)	→ Cebriye
	→ vasatı	→ tevhid	→ Ehl-i sünnet
	→ tefriti	→ teşbih	→ Mu'tezile

Demek Cebriye ve Mu'tezile itikadda hata yapıyorlar.

Ehl-i sünnet ise → beyne-beynedir. Yani: Fiilleri

Bidayetini → irade-i cüz'iyeye, veriyor.

Nihayetini → irade-i külliyeye

Yani= itikadın vasatı → bidayetde → irade-i cüz'iyeye

nihayetinde ise → irade-i külliyeye

İşarat-ül İ'caz (26)

Muhakemat (128) “Cevab: **İtikad ve** } usûl ve
amelde, } ahkâm-ı esasiyede

peygamberlerin hepsi → daimidirler,
→ sabittirler,
→ müttehiddirler.

→ **İhtilat** }
→ **ve tefavütleri,** } ancak furuattadır.”

Peygamberler aynı olmaları usul itibariyledir ki itikadda usûlun ifadesidir. Yani kökler, asıllar ve temel ölçülerin ve kaidelerin yumağıdır itikad..

İşarat-ül İ'caz (26): "Küfür, iki kısımdır.

Bir kısmı, bilmediği için inkâr eder;

ikincisi, bildiği halde inkâr eder.

Bu da, birkaç şubedir.

- ▶ Birincisi; bilir → lâkin kabul etmez.
- ▶ İkincisi; yakîni (ilmi) var, → lâkin **itikadı** yoktur.
- ▶ Üçüncüsü; tasdiki var → lâkin vicdanî iz'anı yoktur."

(18.02.2018) (Kırıkhan)

İşarat-ül İ'caz (26)

Muhakemat (128): Ehl-i tabiat, esbaba hakikî bir tesir veriyor.

Mecusiler; biri şerre, diğeri hayra olmak üzere iki hâlîka

itikad ediyorlar.

Ehl-i İtızal de, "Ef'al-i ihtiyariyenin hâlîkı abddir" diyor.

Bu üç mezhebin esası; → bâtil bir vehm-i mahz,

→ bir hata ve

→ hududdan tecavüzdür.

Bunlardan biri madde ve hareketi adına esbaba tesir veriyor. Diğer ikisi ise din adına güya tenzih etme adına..

Peki bunlar niye düştüler?

→ bâtil bir vehm-i mahz

→ bir hata ve

→ hududdan tecavüz ettiklerinden.

İtikadın bozuk olasına bunlar sebebiyet veriyorlar.

bâtil bir vehm-i mahz: Allah u alem tasavvurda. Çünkü vehim tasavvurdaydı.

bir hata: Allah u alem bu da taakkulde. Hata taakkulda.

hududdan tecavüz: Tasdikte. Çünkü fiile buradan geçiyor. İltizam ediyor.

Ehl-i sünnet: Başlangıçta esbaba riayet etmesiyle → mu'tezile. Çünkü esbabı şart-ı adi olarak görüyor.

Nihayetinde yani sebeblerin içtimaından sonraki neticeye tevekkül ve teslim olarak Mutlak hakime vermesiyle de → Cebriyeye benziyor.

Ehl-i sünnet olmasının sebebi:

Bu ikisini birden görüyor.

Yani; Cebriye → bidayeti görmüyor.

Mu'tezile ise → Nihayeti görmüyor. Tesiri esbaba verip Allaha vermiyor.
Esbab perestler gibi.

Ehl-i sünnet ise; İkisini birden gördüğü için ne esbabı bütün bütün kaldırmıyor ve esbabı müessir-i hakiki görmüyor.

Cüz-i ihtiyariyesini İrade-i Külliyyenin taalluku için şart-ı adi görüyor. Faili O'na veriyor. Ve esbabın içtimai dua-yı fiili olarak görüyor. Gördüğü için, iki kanadı altına onları aldığı için tevhid olup vasatı oluşturdular.

İstikbal → Esbab şart olduğundan → Mu'tezile doğru.

Mazi → Neticeyi O yaratacağından → Cebriye doğru.

Mu'tezile → mazide - yanlış

→ istikbalde - doğru

Cebriye → mazide - doğru
→ istikbalde - yanlış

Ehl-i sünnet ise; İkisinin doğrularını cem'i olan

→ mazide Cebriye }
→ istikbalde Mu'tezile } cem'inden Ehl-i sünnet

İşarat-ül İ'caz (117)

Muhakemat (161) : "o gibi şeyler, daire-i imkândadırlar.

Öyle ise onlara **itikad** ve onlar ile itminan peyda etmek mümkündür."

Daire-i imkana da itikad edilebiliyor. Çünkü mümteni değil. İmkan ihtimaliyata kapı açar. Yani: Dünü yapan yarını da yapabilir. Dünyayı yapan değişikliğiyle ahireti de yapabilir. Çünkü benzeridir ihtimaliyat dairesinden çıkıp mümteniyata girmemiş. Yani abuk-subuk akıl ve itikadın reddedecek, hafsalasına girmeyecek mümteniler değil. Çünkü kendi fitratında numuneleri var ve şahid. Bir anda her yerde olma istidadında ve meylinde, emelinde ve arzusunda olan insana böyle bir yerden bahsetmek niye mümteni olsun. Gayet mümkündür. Yazılımı, programı, sistemi bende zaten var. Ahiret bu yazılımın Vücut-u haricisidir. Fitratın red etmiyor. Fitratın red etmedikleri şeyler de hem itikad hem de iman dairesindedirler.

İşarat-ül İ'caz (166) : "Evet fâsık olan kimsenin kuvve-i akliye ve fikriyesi }

itidali kaybedip safsatılara düşerse, itikadata ait rabitaları kesmekle, hayat-ı ebediyesini yırtar atar."

İtikadın kopmasına veya Yanlış itikad olmasına sebep; } kuvve-i akliye ve fikriyesi itidali kaybedip safsatılara düşerse... itikadı kopar veya bozulur.

Kuvve-i akliye ve }
Fikriye } ikisi de taakkulda. *Peki bunlar nasıl bozuluyor?*

- fâsık adam fıskıyla. Fısk.. Terklerin nisbetinde itikadın istikametli ve sağlam olur. İtikadı bozuk olursa, sanki virüs girmiş gibi dosyalar birbirine girmiş. Misal: Bilgi çok bilgisayarda ama virüs varsa kullanamazsın o dosyaları.

(19.02.2018) (Kırıkhan)

İşarat-ül İ'caz (176): “Ve imanın **itikad** edilecek esaslarıyla yapılacak hükümlerini icmalen, delillerine işareten zikretti.”

Burada da itikadın istikametli ve sağlam kalabilmesinin zemininde esasların delilleriyle mümkün..

İtikad esaslarla delillerle güçlenir istikamette kalır.

O zaman itikad → Esaslar

→ Bir de bu esasların delilleri olmalı.

Bu itikad dünya hayatımızı tanzim ediyor. Çünkü esaslar üzerinde yürüyor. Ölünce itikad biter. Ama iman her daim orada da devam eder. Çünkü iman gaybadır. Gayb hiçbir zaman bitmez. Her makamın bir sonrası gaybdır.

Buna bir delil daha:

İşarat-ül İ'caz (196): “Fakat o küçük binadaki insanların hayat şartları, o büyük binalarda bulunmadığından; o yüksek, müzeyyen sarayları, sâkinlerden boş, hâlî olduğunu **itikad** eder.”

Yanlış itikada delilleri olmadığından veya usulden yürümediğindendir. İtikad iki şeyle çalışıyor.

1. Yol, yöntem ve esaslar usuller üzerinde yürür. (Edille-i şer'iyeye ile)
2. Bir de yürürken delilleri, bürhanları, hüccetleri olmalı.

Bu iki şaysız yürüyemez itikad.

İşarat-ül İ'caz (198): "...beşerin bu umumî itikadı, mebadi-i zaruriyeden neş'et eden ve müşahedat vakıılarından hasıl olan ve muhtelif emarelerden tevellüd eden hadsî bir hükmün neticesidir. Evet bu **itikad-ı** umumînin sebebi; kat'î bir surette manevî bir tevatür kuvvetini veren, pek çok defalar vukua gelen melaikenin müşahedelerinden hasıl olan zarurî ve kat'î delil ve emarelerdir."

Bu umumî itikad var. Bir de hususî itikad var. Umumî itikadın dışına ferd zor çıkar.

Umumî itikadı oluşturan

- icma
- ittifakla
- bir ferdin muhaverenin sübutuna
- bir ferdin dahi olsa müşahedeleri
- onlardan edilen rivayetlerin nakline hükmettikleri
- birinin hissetmesinden
- mutlaka bir hakikata dayanması
- bir asla dayanmasından
- mebadi-i zaruriyeden tevellüd etmesi
- müşahedat vakııalardan hasıl olması..
- muhtelif emarelerden tevellüd etmesi.
- hadsî bir hükmün neticesidir
- manevî tevatür kuvveti
- zarurî ve kat'î delil ve emareler
- beşerin malûmat-ı yakîniyesinden

İşarat-ül İ'caz (203): "Bizler, bütün ibadetlerin sana mahsus olduğunu kâinata ilân ve Cenab-ı Uluhiyetine lâıık olmayan şeylerden münezzeğ olduğuna iman ve bütün evsaf-ı azamet ve celal ile muttasıf olduğuna **itikad** ediyoruz."

Burada Allah-u alem anladığım: İman ikan. İtikad bağ.

(21.02.2018) (Kırıkhan)

Yani: Kablo=İtikad.

Kablodan (içinden) akana da = iman.

Çünkü iman; hem nurdur hem de kuvvettir. (23 sözden) Kablodan geçen elektrikte hem nur hem de kuvvet, güç var. Kablonun kendisi değil içinden akan.

Kablo= Niye itikad. Çünkü itikad, usule, kaideye, prensibe ve ölçüye deniyor. Zahirî şeriata, ifadelere, usullere göre insanda oluşur. Bu itikaddan sonra iman olur. Çünkü Kur'an insanın dimağına, aklına ve itikadına ilk hükmeder. Doğru itikadı olursa ondan sonra iman oluşur. Dinin dimağında oluşur ki din bir intisabtır. İmana sirayet eder intisab da. "Aklı olmayanın dini de yoktur" bilmana hadis.

Kastamonu Lahikası (17) : "Risalet-ün Nur'un verdiği iman-ı tahkikî ve kuvvet-i itikadiyedir."

İtikada da kuvvet diyor. İmana da kuvvet diyor. Çünkü itikad; imanın hem sebebidir hem de sonucudur. Yani: İtikad düzgün olursa imanı oluşturur. İman-ı tahkiki de itikadın gücünü artırır.

Kastamonu Lahikası (55) : "Ve avamın taklidî olan itikadlarını himaye eden İslâmî perde-i ulviyeyi yırtıyor ve.."

İtikadın da taklidisi var tahkikisi var. Bunu da önde gidenleri gördüklerinden onlara itimaden tahkikiye geçebiliyor.

İtikadı himaye eden → perde-i ulviye

Perde-i ulviye nasıl oluşuyor → Şahs-ı maneviyle

→ Vicdan-ı umumiye ile

→ kişilerin samimiyetlerinden

- örf, an'ane, kültür, gelenek ve şair-i İslamiye ile
- hayat-ı imaniyeyi yaşatan, an'ane ile gelen hissiyat-ı mütevâriseye..
- dinin beyanatları

İtikadımızın dolayısıyla imanımızın oluşma zeminleri.

Kastamonu Lahikası (156) : “Gelecek zamanlar ise,
itikadsızlığı cihetiyle
yine madumdur.”

İtikadın gelecek zamanla da alakadar. Geçmişle de alakadar ki (ASM) efendimize itikad ediyor.

Yalnız itikad, usullere, prensiplere ve kaidelere bağlı oluşur ve yürür.

İtikadıyla gelecek var veya yok oluyor onun dünyasından. İtikadındaki “ademle hasıl olan ebedî fıraklar, mütemadiyen onun fikir yoluyla hayatına zulümatlar veriyor.”

İtikadı da fikir yoluyla yayılıyor vücuduna, haricine.

Kastamonu Lahikası (258) : “Hâfız Ali kardeş! Senin Risale-i Nur'a karşı hârîka ihlas ve irtibat ve itikadın, inşâAllah o nurları o havalide daima parlattırarak.”

İtikadımız imanımız gibi hizmet ediyor. Senin zahirinde itikadın görünüyor.

Üçü de ayrı: **1-** harîka ihlasın **2-** irtibatın **3-** itikadın.

(22.02.2018) (Kırıkhan)

Emirdağ Lahikası-1 (78) : “Münafık → **itikadsızdır,**
→ **kalbsizdir ve**
→ **vicdansızdır,**
→ **Peygamber (A.S.M.) aleyhindedir.**”

Münafıklar → itikadın tefritlerinde

Aleviler ve Şiiler → itikadın ifrat modundalar.

Peki şer'î durumları nedir?

-“Hadd-ı şeriattan çıktıkları vakit, münafık değil ehl-i bid'a oluyorlar, fasık oluyorlar; zındıkaya girmiyorlar.”

Harika bir ölçü.

İtikadın ifradı → Ehl-i bid'a. Dinde olmayanı sokuyorlar, var diyorlar.

İtikadın tefriti ise → Münafık oluyorlar.

İtikadın vasatı da → Ehl-i sünnet oluyor.

Emirdağ Lahikası-1 (91): “O büyük kutbun müridlerinin kanaat-ı kalbiyelerini temin eden üstadlarının fevkalâde makamı ve mes'elelerde hükümleri yerine, Risale-i Nur'un sarsılmaz hüccetleri -o müridlerinin kanaatlerinden çok ziyade- şakirdlerine kanaat verdiği gibi; **bu halet ve itikad** başkasına da sirayet eder, menfaat verir. O müridlerin kanaati ise, hususî ve şahsî kalır.”

Çıkarımlarım:

Müridlerine üstadlarının fevkalade makamı ve mes'elelerde hükümleri sirayet etmiyor, şahsına münhasır kalıyor.

İmanî hüccetler ise sirayet ediyor. Çünkü hüccet= Vicdanın=

İradeye → bürhan	} aktif ediyordu.
Zihne → delil	
Hisse → hüccet	

Demek Risale-i Nur'un hüccetleri sirayet ediyor. Hüccet kanaat değildir.

Hem hüccet hissi seviyedir ki sirayet ediyor.

Hüccet; Kabul-u ummet olan şeylerdir.

Emirdağ Lahikası-1 (267) : “Ben de o kardeşlerimin pek ziyade hüsn-ü zanlarını bir nevi dua ve bir temenni ve Nur talebelerinin kemal-i **itikadlarının** bir tereşşuhu gördüğümünden onlara çok ilişmezdim.”

Bağlanmak, bağ kurmak zahirde itikad.

Bağ kurmak, bağlanmak batında iman.

Allah u alem;	Batında	→ iman	} bağ oluyorlar.
	Zahirde	→ itikad	

Allah (CC) ile iman arasında berzahlık yapıyor itikad. Tıpkı Azrail (AS) gibi. Hücumlar, yanlışlıklar ilk önce itikada geliyor.

Sikke-i Tasdik-i Gaybi (132) : “Evet bu asrın dehşetine karşı taklidî olan **îtikadın istinad kal'aları sarsılmış ve uzaklaşmış ve perdelenmiş olduğundan...**”

İtikadın da taklidisi var.

Sebebi:	İstinad kal'aları sarsılınca	} olduğundan
	İstinad kal'aları uzaklaşmış ve	
	İstinad kal'aları perdelenmiş	

hem zamanın dehşetinden..

hem bu asrın	▶ şariat-ı Muhammediyeye (ASM) ve	} ettiği tahribatın dehşetinden
	▶ şeair-i Ahmediyeye (ASM)	

hem bu ahirzamanın fitnesinden eski zamandan beri bütün ümmet istiaze etmesinden.

hem o fitnelerin savletinden.

(23.02.2018) (Kırıkhan)

Bu sayılanlar itikadın istinad kal'alarını oluşturuyorlar.

Yani **itikadın kal'alarının**

→ sarsılması

→ uzaklaşması

→ perdelenmesine sebep:

→ zamanın ehemmiyetinden..

→ hem bu asrın → şeriat-ı Muhammediyeye (a.s.m.) ve

→ şeair-i Ahmediyeye (a.s.m.)

ettiği tahribatın dehşetinden

→ hem bu ahirzamanın fitnesinden eski zamandan beri bütün ümmet istiaze etmesi cihetinden

→ hem o fitnelerin savletinden

→ Evet bu asrın dehşetinden

Bunlardan dolayı taklidi olan itikadın istinad kal'aları

→ sarsılmış ve

→ uzaklaşmış ve

→ perdelenmiş

olduğundan..

Demek taklidî itikad var, tahkikî itikad var.

Taklidî itikad yukarıda sayılan sebeplerle sarsılıyor.

Sikke-i Tasdik-i Gaybi (192) : "Eğer îman vesikası olmazsa ve

berâtı ve senedi olan **îtikadı sağlam bir surette**

elde etmezse, o dâvayı kaybeder."

imana → vesika.

itikada → berat ve sened.

Münazarat (34) “Hem de **daire-i itikadı,**
daire-i muamelata } karıştırmaya mecburiyet yoktur.”

Daire-i itikad'la Daire-i muamelatı karıştırma. Hangi dairede bulunup iş yapacaksan onun adetullah kanunlarına uy!

Muhakemat (9) : “Sâni'in vücub-u vücuduna şehadetle

avalim-i gaybiyenin enmuzeci olan

latife-i Rabbaniyeden

ilân-ı Sâni' eden itikadın

misbahını ışıklandırıyorlar.”

İmanını dışarıya ilan edip ifade eden dimağın sözcüsü olan itikaddır.

Yani: Gaybı şehadete dönüştürüp buraya uygun, buraya tercüme eden itikaddır.

Kim itikadın misbahını ışıklandırıyor?

-“Cemi' zerrat-ı kainat,”

Peki nasıl itikadın misbahını ışıklandırıyor?

-“ birer birer zât ve sıfât ve sair vücuh ile gayr-ı mahdude olan imkânât mabeyninde mütereddid iken, bir ciheti takib, hayretbahşa mesalihi intac etmekle **Sâni'in vücub-u vücuduna şehadetle” yapıyor!**

(23.02.2018) (Kırıkhan)

O zaman itikad → bürhan,
→ delil ve
→ hüccetlerle } çalışıyor. Ve imana malzeme yapıyor itikad.
Yaptığı, ürettiğini imana gönderiyor.

İtikad; zahirle kaynaklanıyor, besleniyor, kuvvet buluyor. Çünkü itikad mülkte olan zahirdir. Batını olan, melekutı olan ise imandır.

Birisi **Mülk** → itikaddır.

Diğeri ise **Melekuttur** → imandır.

İtikad; Latife-i Rabbaniyenin sözcüsü. Yani içindekilerin dışarıya, mülk cihetindeki ilancısı. Batını ilan eden, ifade eden, ölçülerini, usûllerini ibraz eden. Usûllerle donatılan, güçlenen ve yürüyendir itikad.

İman ise; İtikadın verileriyle oluşup meydana çıkan. Fakat iman aynı zamanda iman ettiği şeylerle beslenen. Misal: Allah'a (CC) imandan sonra Allah ile beslenen, feyz ve kemal alan.. Maddi yani usullerle ve melekutîlerle, amellerle, zikirlerle, evradlarla beslenendir iman.

Muhakemat (120) : “Evet herşeyi hikmet ve
intizamla } gören Sâni'-i Hakîm'e **itikad**
etmezse”

İtikadın alt veri tabanlarını kullanıyor. İtikadın beslendiği sıfatlarımızı öne çıkartarak itikadı öne sürüyor.

Yani: İtikadın beslendiği, kuvvetlendiği → **hikmet ve**

→ **intizam.**

Kâinatta bunları farkedip tefekkür mesleğine malzeme yapabilenin itikadı tahkikî olur.

Dolayısıyla dimağın diğer mertebelerinden besleniyor itikad.

(24.02.2018)

Muhakemat (124) : “Bütün nizam-ı âlemden eser-i gaflet olarak tevehhüm ettikleri ezeliyet-i madde ve hareket ve şu bütün akılları hayrette bırakan nakş ve san'at-ı bediada tahayyül ettikleri tesadüf-ü amyâ ve bütün hikemin şehadatına rağmen esbab-ı camideden **itikad** ettikleri tesir-i hakikî ve nefislerine mugalata edip vehmin -istimrara istinaden- iğvasıyla tecessüm ve tahayyül olunan tabiat-ı mevhumeyi merci' yapmakla teselli ettikleri; elbette fitratları reddeder. Fakat yalnız hakka teveccüh ve hakikata kasd ettikleri için şu evham-ı bâtıla davetsiz olarak yolun canibinden taarruz ettikleri için, elbette hedef-i garazına nazarını dikmiş olan adam o evhama tebaî ve sathî bir nazar ile bakıyor. Onun için, müzahref olan içine nüfuz edemez... Fakat ne vakit rağbet ve kasd ve satın almak nazarıyla baksa; almaya değil, belki iltifat etmeye ve bakmaya tenezzül etmez!”

İtikadımızı bozan, mefhum-u mahalifiyle kuvvetlendiren:

- Hakikatı bulma nazarıyla bakmazsan..
- ezeliyet-i madde dediklerinden
- nizam-ı alemdeki Saniine eser-i gafletle baksan.. vehmetsen.
- bütün akılları hayrette bırakan nakş ve san'at-ı bediada tahayyül ettikleri tesadüf-ü amyâ.
- bütün hikemin şehadatına rağmen esbab-ı camideden itikad ettikleri tesir-i hakikî.
- nefislerine mugalata edip vehmin -istimrara istinaden- iğvasıyla tecessüm ve tahayyül olunan tabiat-ı mevhumeyi merci' yapmakla teselli ettikleri..
- fitratlarının şehadetlerine kulak vermemekle..
- yalnız hakka teveccüh ve hakikata kasd etmediklerinden..
- evham-ı bâtılanın davetsiz olarak yolun canibinden taarruz ettikleri için..
- hedef-i garazına nazarını dikmiş olan adam o evhama tebaî ve sathî bir nazar ile bakıyor..
- rağbet ve kasd ve satın almak nazarıyla bakamazsa ..

itikadı bozulur. Eğer bunların tersiyle baksa itikadı tahkikî ve güçlü olur.

Muhakemat (161)

İşarat-ül İ'caz (117): (229 *dada var*) “Şu gibi mes'eleler, müstakbeldeki nazariyata kıyas olunmaz. Zira müstakbele ait olan şeylere hiss-i zahir taalluk etmediği için iki ciheti de muhtemeldir. **İtikad** olunabilir. İmkân derecesindedir. İtminan kabildir.”

Müstakbel şeylere hiss-i zahir taalluk etmediği..

Hiss-i zahiriye aşmak zordur. Hissinin tersine itikad etmek zordur. Hissin tersi itikada teklif edilmemiştir.

İtikad zahirde işlediği için, malzemeyi zahiriden aldığından itikadı zor veya kolay olur.

Fıtratın redetmediği şeyler imkan dairesinde olduğu için hem itikad hemde iman dairesindedirler. Çünkü hiss-i zahiriye muhalif değil. Ahiret teklifini, böyle bir alemlerin varlığını fıtrata teklif edince fıtrat redetmiyor. İstikbaldekiler nazariyattır. Fakat fıtrattakiler nazariyat değil şuhuddur.

Hiss-i zahirinin tek yönü var. Olduğu gibi. Fakat nazariyat iki yönlüdür. Mümkündür. Mümkün değildir gibi.

Kalb ve ruhun derece-i hayatının arkasında olduğu için imanın böyle sorunu yok.

İtikad ise, zahiri hayatın tanzimine bürhan, delil ve hüccetle yürüdüğü, yürüyebildiği için zahiriye aşması zor oluyor.

Bu itikadın bu tarafına güzel bir misal:

Hutbe-i Şamiye (67): “Onların zamanında şimendifer olmadığı için, elbette şimendiferin bir intizam ile hareket ettiğine bir **itikadları** olmayacak.”

Zahirde usûl güzel işliyorsa itikad sağlam. Zahirde, hiss-i zahirde bürhansız, delilsiz ve hüccetsiz olursa itikad devre dışı olabiliyor. Bu tren gibi. Eğer raylara bakıp treni düşünürse itikadı sağlam.. “O hârika cesaretleriyle bin metreden fazla kaçacaklar.” Peki o masum çocuk istifini bile bozmuyor. Niye?

-Trenin bir “intizamına ve dizgini bir kumandanın elinde bulunduğu ve cereyanı bir intizam altında ve birisi onu kendi hesabıyla gezdirmesine olan **itikadı** ve **itminanı** ve **imanıdır.**”

“kalbinde hakikatın bir çekirdeği olan”

“Ve o iki kahramanı gayet korkutan ve vicdanlarını vehme esir eden, onların onun kumandanını bilmemek ve intizamına inanmamak olan cahilane itikadsızlıklarıdır.”

İnsanı → korkutan
→ vicdanlarını vehme esir eden } kumandanını bilmemek ve intizamına olan cahilane itikadsızlıklarıdır.

Peki bunların tersi:

► Fevkalade bir emniyet ve
► korkmamak haletini veren, } o masumun kalbinde hakikatın bir çekirdeği olan şimendiferin intizamına ve dizgini bir kumandanın elinde bulunduğu ve cereyanı bir intizam altında ve birisi onu kendi hesabıyla gezdirmesine olan itikadı ve itminanı ve imanıdır.

Demek → itikad
→ itminan
→ iman } böyle zemin istiyorlar. İstinad ve istimdad noktalarını istiyorlar. Hem bunlarla hürriyet ve cesaret artar.

İnsanı → korkutan
→ vicdanlarını vehme esir eden } onların onun kumandanını bilmemek ve intizamına inanmamak olan itikadsızlıklarıdır.

Demek itikad sistemin çalışmasını bilmekle. Yani usûllerle ve hiss-i zahiriye muhalefet etmemekle kuvvet bulur.

“O iki temsilde, o iki acib kahramanın pek acib korku ve telaşlarına ve elemelerine sebep, onların adem-i itikadları ve cehaletleri ve dalaletleri olduğu gibi..”

korkutan
telaşlandırıcı
elemelere sebep olan } onların adem-i itikadları ve cehaletleri ve dalaletleri..

Hutbe-i Şamiye (77):

“âyetini hissedip işitir gibi → iman ve
→ **itikadı** heyecana ve
→ hissiyat-ı ulviyesi harekete gelir.”

itikadı ayetler heyecana getirir.

hissiyat-ı ulviyesi harekete gelir.

Bu itikad → tahkikî itikaddir. Çünkü imandan (kalbden) geliyor.

Nur'un İlk Kapısı (37) : “Çünkü hakikî veli, zevk-i şuhudî sahibidir. Âminin **itikad** ettiği gaybî şeyleri bazan veli, aynı şeyi gözüyle veyahut kalb ile görüyor.”

İtikadda olan bazan kalbi şahid olur.

(26-2-2018) (Kırıkhan)

Âsâr-ı Bediyye (396) : “Onların zamanında şimendifer olmadığı için, elbette şimendiferin bir intizâm ile hareket ettiğine bir **itikadları** olmayacak.”

Burada da itikadın beslendiği zahirdir. İtikadın gaybi şeylere ikinci aşamasıdır. İlk önce hiss-i zahiriye uygun ve usûl üzerinde bürhan α delil α hüccetleriyle sistemi olduktan sonra ikinci aşamasında gayba yani mazi ve müstakbele itikadı olur.

İtikad realitede, mevcudda, sistemde ve usûlde çalışıyor. Gayba daha sonra ilişiyor. Peygamberlerde itikadları için ilk önce mu'cizelerle desteklenmiş. Güzel ahlâkla desteklenmiş.

Zahirden onların kumandanına..

Zahirdeki intizamından onun yularının birisinde olduğuna..

Badıllı Mesnevi-i Nuriye (179) : “...evvelâ temenni.. sonra arzu.. sonra mülâhaza eder. Sonra da Malikin ademini itikad ederek maazallah dinden çıkar.”

Sıralama gözüküyor.

Evvela temenni → sonra arzu → sonra mülâhaza → sonra da itikad.. →

Devamında

“İşte şöyle bir **itikad** ise, duaya icabet eden zatın kendi ilmiyle herşeyi bildiğine ve herşeyi yapabilecek ve verebilecek bir kudrete malik bulunduğuna bir inancı istilzam eder.”

İtikad Cenab-ı Hakk'ın (CC) ilmi ve kudret sıfatlarına yakınlık nisbetinde aktif ve güçlü oluyor. İtikad bu iki sığata yakınlığını istilzam ediyor. İtikad mutlaka bu iki sıfatla terakki ve imbisat ediyor. Adeta itikadın elindeki malzeme.

Badıllı Mesnevi-i Nuriye (283): “Cenab-ı Hakk'ın şeriki yoktur ki, tâ senin itikadınla kuvvetlenip Allahü Teala'nın nihayet kemalde olan mülkünde bir te'sir icra edebilsin. Belki o **itikad**, yalnız senin zihninde ve senin âleminde olup, senin evini başına yıkıyor.”

Harice dayanan itikad güçlü oluyor.

Dahile olunca vehimler müdahale edebiliyor. Kişinin aleminde oluşturulan itikad..

Harice ilk muhatab iman değil itikaddir. Adeta tanponluk yapıyor, koridorluk yapıyor.

Misali:

Badıllı Mesnevi-i Nuriye (352): “Ey kâfirlerin çokluklarından ve onların bazı hakaik-i imaniyenin inkârındaki ittifaklarından telaşa düşen ve **itikadını** bozan bîçare insan!”

Sarsıntılar, şüpheler, vehimler ve vesveseleri ilk karşılayan itikad. İman mahfuz kalıyor. İmanı korumak, yorulmamak, şüphe ve sendelememesi için tanpon itikad!!!

İman, itikad tanponundan dolayı mahfuz kalıyor.

Bu yazının devamında sarsılan itikadı ilmi malzemelerle, delil ve bürhan ve hüccetlerle tamir ediliyor. Demek itikad iniş ve çıkışlar yaşıyor.

Badıllı Mesnevi-i Nuriye (355): “Çünkü **itikadı** sarsılmış, ahlâkı bozulmuş yüz fâsıkın idaresi ve onlar içinde asayiş temini, binler ehl-i salahatin idaresinden daha müşkildir.”

Demek dimağdaki ölçü malzemeleri ve ölçü birimlerini istikametine koyan itikaddır. Evet alt tabakalarla itikadı oluşturuyorlar, fakat o itikad da dönüp onları kiblesine koyuyor. Evet tahayyül müstakil çalışır. Taakkul, iz'an vs ler ayrı ayrı çalışıyorlar. Doğru dahi çalışsalar diğer birimin ahengini bozabiliyor. O zaman 6 birim kafa kafaya verdiler. Biz ayrışmayalım, bir olalım. Bizden hariç bizi bir bütün yapsın diye meşveret edip; itikad sistemini kurdular (!) Bütün o altı veri tabanları malzemelerini itikada gönderiyorlar. İtikad da edille-i şer'iyye ile veya batıl malzeme ve ölçüleriyle o altı tabakaların verilerini cem edip bütünsel yaparak insanın hak veya şer istikametini oluşturur.

İtikad; ölçüleri vahyiden. Malzemeleri dimağın diğer mertebelerinden alıp kiblesini oluşturandır.

Badıllı Mesnevi-i Nuriye (533): “Her kim Allah’a şerik itikad ederse, güya o kimse gökten yere düşer de, kurt ve kartallar da onun pis lâşesini parçalayan adama, yahut düşerken şiddetli rüzgârlar onu uzak ve çorak vadilere atan bedbahta benzer.”

İtikad bozulursa bu iki sığata benzetiliyor insan.

1. Yüksekten düşüp de kurtlara, kartallara leş olur.
2. Şiddetli rüzgarlara muhatab olup çorak vadilere atılan, **yalnızlaştırılan**.. benzerler.

☪ İtikada → Nübüvvet

İman → Allah'a

☪ İman → iradeye

İtikad → ihtiyara bakar.

☪ İtikad maddeye yansımasından → keramet } olur.
İmanın maddeye yansımasından → mucizeler }

İstidrac da bozuk itikaddan. Doğru itikaddan keramet.

☞ İmanda karışıklık yok. Mahza lübtür.

İtikadda ise karmadır. Ondan itiraz şer'î bir mes'uliyet getirmez. Zira itiraz içindeki yanlışlardır.

☞ Elemin kaynağı → Zanlarımız
→ Yanlış itikadlarımızdan.

O zaman zanlarını düzelt, itikadını düzelt çık düzlüğe. Elem ise bunların bütünlüğünün vücud-u haricisidir. Psikolojik sorunun kökeni yanlış zanlar ve yanlış itikadların zarurî neticesidir.

(07.03.2018) (Küçükçekmece)

Badıllı. İşarat-ül İ'caz (47) “Evet, dünya hayatında, sebepler dairesi **itikad** dairesine gâlip ise de, Ahirette akaid'in hakikatleri perdesiz tecelli edecek ve esbab dairesine galebe çalacaktır.”

İtikad, sebepler dairesinden aktif işliyor ve onlarla yapılıyor. Ondandır ki ölünce itikad bitiyor yakiniyet başlıyor. Yani hakikatlar perdesiz tecelli ediyor. Ama iman yani eminlik ise sonsuza kadar devam ediyor. Orada hakikat galib. Burada esbablar.

İşte bunları Cebriye ve Mu'tezile ayıramadıklarından biri ifrata biri de tefrite girdiler. Bunlar nasıl çıktılar, nerede hata yaptılar.

Yani: "daire-i esbabda iken;

tabiatı,

vehmi ve

hayali ile

ve sebepler dünyasının ölçüleri ile

itikad dairesine bakan adam, i'tizale girmeye muztar kaldığı gibi;

itikad

makamı ve

düsturları

içinde iken de, ruhuyla ve kalbiyle esbab dairesine nazar eden adam da, her şeyi taht-ı nizamına almış olan Meşiet-i İlahiyeye karşı tenbelane bir tevekküle ve temerrüdü netice veren bir atâlete girmeye namzettir.

İşte birisi itikad dairesinde iken esbaba bakmış Cebriye olmuş.

Diğeri de daire-i esbabda iken itikada bakmış Mu'tezile olmuş.

Cebriye → ifrat etmiş.

Mu'tezile → tefrit etmiş.

Ehl-i sünnet ise → ikisini cem eden nakli yani iman-ı gayba tabi olmuş;

geçmişe → kader

geleceğe → teklif demiş.

Yani: Ehl-i sünnetin

mazisine

→ Cebriye

müstakbeline

→ Mu'tezile

doğrudur demiş.

(07.03.2018) (Küçükçekmece)

Badıllı. İşarat-ül İ'caz (47) Devamında "Evet, bilmiş olası ki; sebepler dairesiyle, **itikad** dairesinin, her birisinin kendine mahsus muayyen makamları ve mahsus hükümleri vardır. Öyle ise, her birisinin kendine ait olan haklarının verilmesi gerekir."

Birisi bedensel hayat... Diğeri içsel alem.

Her birisinin kendine mahsus

→ muayyen makamları ve
→ mahsus hükümleri } vardır.

İtikad dairesi → **Perdesiz.**

Esbab dairesi → **Perdeli.**

Şu an bedensel dayatmalarla itikad (akaid) nazarı ve bakışı arasındayız.

İtikad; itikadı, faili unutmadan esbab dairesinde icraat yap diyor.

Devamında

Birisi şuradan şuraya bakıyor.

İ'tizal (Mu'tezile) → Daire-i esbabda iken:

tabiatı, vehmi ve hayali ile

itikada bakıyor.

Cebriye ise → itikad dairesi ve makamında iken:

ruhıyla, kalbiyle

esbab dairesine bakıyor.

İ'tizal → Zahirci. Zahir esmasıyla batına bakıyor.

Cebriye ise → Batıncı. Batın esmasıyla zahire bakıyor.

Ehl-i sünnet ise → Evvel & Ahir isimleriyle de bakınca herşeyi makamında görüyor. Yani dört (4) isimle bütünsel bakamazsan ya zahirci (İ'tizal) yada batıncı (Cebriye) olmaya muhtar kalacaksın.

“Ahirette akaid'in hakikatleri perdesiz tecelli edecek ve esbab dairesine galebe çalacak.”

Ahirette akaidin hakikatları açıkta olacak. İmanın ki ise ezel ebed devam edecek.

Adeta esbab dairesinin melekutu → itikad dairesi.

İtikad dairesinin mülk tarafı ise → esbab dairesi.

İtikad usûlle gittiği için usûl haşir meydanında bitiyor.

Esbab dairesinin hakikatı itikad dairesi ise, itikad dairesi esma-i hüsnaları ve sıfat-ı zatiye ve subutiye içine alıyor. Esbab dairesinin hakikatları Sıfat ve Esmalar.

O zaman itikad dairesindeyken esbab dairesine bakma. Hem esbab dairesindeyken de itikad dairesine bakma.

Yâ; ikisini cem ederek bak ki Cebriye ve Mu'tezile olmayasın!

İmanın yeri → kalbtır.

İtikadın yeri ise → dimağdır.

Dimağ kalbin ma'kes-i efkarîdir. Kalbe bağlı!

(11.03.2018) (Küçükçekmece)

Badıllı. İşarat-ül İ'caz (53): ““halk-ı ef'al” meselesinde; (Yani insanın ve hayvanın fiil ve hareketlerinin kimin icad ve yaratmasıdır” diye olan, kader ve cüz'-i ihtiyarî meselesinde)

Ehl-i Sünnet mezhebi, → cebr ile
→ itizalin } vasatıdır.

Keza, “İtikad” da; → “Tevhid” mezhebi, → “Ta'til” ve”
→ Teşbih”in } vasatıdır.

İşte buna göre, → ehl-i Tevhid ve
→ ehl-i hak } mezhebi, itikadda “Sırat-ı mustakîm”
olan vasat mezhebidir.”

Halk-ı e’al de → ifratı: Cebriye
→ vasatı: Ehl-i sünnet
→ tefriti: Mu'tezile

Cebriye: insanın hiç bir tesiri yok.

Mu'tezile ise fiilin halıklığını insana vermiş.

(İ'tizal: hocasından ayrılan Vâsıl İbn-i Atâ.. Bunun kurduğu mezheb ise Mu'tezile)

Mu'tezile: “İnsanlar kendi e’al-i ihtiyarilerini halkeder.”

Halk-ı e’alde; Mu'tezile; İnsana te'sir-i hakiki vermiş.

Cebriye ise; İnsana hiç te'sir vermemiş.

Mu'tezile günahın halikidir insan demiş (!)

Cebriye günahından mesul değil, çünkü haşa Cenab-ı Hak(CC) yapıyor demiş(!)

Ehl-i sünnet; Kişinin ve herşeyin halığı Allah'tır (CC) İnsanın ihtiyarı şart-ı cüzidir der.

İtikadda te'sir-i hakiki (İfrat) → İnsana vererek ifrat etmiş Mu'tezile

(Vasat) → Beyne beyne vermiş Ehl-i sünnet

(Tefrit) → İnsana hiç te'sir vermemiş Cebriye

İtikadda → Tesbih → İfrattır. Herseye “teşbih” der.

→ Tevhid → Vasattır. Mülk ve Meleket tarafı var der.

→ Ta'til → Tefrittir. Herşey görüldüğü gibidir der.

• İtikad karmadır, zıddarı barındırır. İman ise zıddı olan küfrü barındırmaz. İtikad'da batıl itikadlar, batıl ilahiler olabiliyor.

• İtikad zıddar olduğu yere kadardır ki o da haşir meydanı dahil orada son buluyor itikad.

• Esbablı olduğu için itikada → BİZ

• İman ise esbabsız olduğu için → BEN

• İtikad → mülk

İman → melekut

• Pervanenin → boşu **adem** }
Pervanenin → dolusu vûcud } Ademsiz vûcud yoktur.

• Ehl-i sünnet → mazi → Cebriyeti }
→ → İstikbal → Mu'tezileyi } cem'ederek halde yaşamaktır.

• İhtiyarımız → itikadımızı } → inşa ve
• İrademiz → imanımızı } → ihya ediyor.

(11.03.2018) (Küçükçekmece)

Daire-i esbab da iken:

Daire-i itikada → tabiyatıyla }
→ vehmiyle } bakan adam } Esbaba tesir-i } istikbalde
→ hayaliyle } Mu'tezile olur. } hakiki verir. } doğrudur.

Daire-i itikad da iken:

Daire-i esbaba → Ruhuyla
→ kalbiyle
(imaniyla)

bakan adam
Cebriye olur.

Esbaba kıymet
vermez.

Tenbelcesine
bir tevekkül ile
Nizam-i aleme
muhalafet eder.

Mazide doğru

Ehl-i sünnet → mazide Cebriyeti, istikbalde mutezileyi cem ederek hadd-i vasat olan istikameti göstermiş.

İstikbalde Mu'tezile gibi davranmalı.

Maziye düşünürken Cebriye gibi olmalı.

Böylelikle sırr-ı iman ortaya çıkıyor.

İmanın kuvveti mazi.. İmanın nuru ise istikbale bakar.

Ehl-i sünnet beyne beynedir. Yani:

Fiillerin bidayetinde → irade-i cüziye
nihayetinde → irade-i külliyeye } veriliyor.

(16.03.2018) (Bremerhaven)

Badıllı İşarat-ül İ'caz (63) : Onlar ki vehm hevaları,
akıl ve vicdanlarına galebe
etmesi sebebiyle tarik-i haktan saptılar;
ve Nasara safsataları gibi, batıl itikadlarla nifak'ın
içine düştüler."

vehm-u hevaları → akli ve
→ vicdanlarına } galebe etmesi sebebiyle
Tarik-i haktan saptılar.

Demek insanın akılı ve vicdanı vehim ve hevaları bloke etmedikçe itikadları bozulup nifaka giremezler.

Nifakın sebebi: itikadların bozulmasındandır.

İtikadın bozulması ise: Vehimleri ve hevaları } akıl ve vicdanlarına } galebe çalmalarından

Hani bazan **Sözler (704)**: “**Hakikati kazarken ihtiyari olmadan dalal düşer başına, Hakikattir zanneder, kafasına geçirir.**”

İşte bunun sebebi: itikadı bozuk olduğundan oluyor.

Mübtil, (Hakkı batıl gören, gerçeği ve doğruyu yanlış ve eğri gören. İptal eden. Geçersiz duruma getiren.)

“**Mübtil, bâtili hak nazarıyla alır.**”

Yani temelinde itikadı bozuk. Bunun bozukluğu da vehmi ve hevaları akıllarına ve vicdanlarına galebe çaldığındandır.

Badıllı İşarat-ül İ'caz (167): “**...onların sözleri, itikadlı olan fiillerinden gelen bir söz değildir. Belki de o sözü kalbleriyle değil, sadece ağızlarıyla konuşuyorlar.**”

Fiile dökülmüş olanlar kişilerin itikadlarını gösteriyorlar. Yalnız köle ve esir olmamakla. Yani kendi ihtiyarlarıyla ne yapıyorlarsa onların itikadlarını gösterir.

• İmanın geri dönüşüyle itikadı beslemesi: “İnandığına inanmaktır.”

• İman → Uluhiyette ki Allah’a (CC).

İtikad ise → Rububiyete ki Rabbime..

• Cennet → araç

İnsanın kendini inşa etmesi AMAÇ } Bu ikisini cemedip davranmak: Rıza-yı İlahî

Babanın çocuğuna hafızlık için bisiklet vaad etmesi nevinden.

Çocuğun amacı → Bisiklet

Çocuğun aracı → Hafızlık

Babanın amacı → Hafızlık

Babanın aracı → Bisiklet

Rıza-yı İlahî seviyemiz, kendini inşa ve ihya ettiğin kadardır.

- “Tevbeye mani olan herşey şeytandan.”

Allah (CC). Bir ni'meti layık görmediği için vermediği ni'meti ise, onu ni'met olarak görmemesidir. Ni'meti nîgmet bilirsen nîgmet nîgmet olarak sana ihsana dönüşür.

- Akıldaki bitarafsızlığı kaldırarak bir tarafını belirleyen senin tasdikine iltizama gelendir. Tasdikte tarafsızlık yok.

- İnsan insan değildir, insanlığı kullanandır.

- Meyvedeki çekirdek → itikada
 - Ağacın kökündeki çekirdeğe → imana
- } bakar.

- Burhan → Taakkulun içindeki aklın bir sıfatı.

- Küll – Cüz → Somut şeylerde. İnsanın dışındakilere

Küllî – Cü'zî → Soyut şeylerde. İnsanın iç aleminde

Vahdet – Ehad → Küll - cüz' → somut şeylerde.

Vahidiyet – Ehadiyet ise → Küllî ve cüz'îlerde ki → soyut şeylerde.

- İtikad → kişilik ve kimliktir.

İman ise → şahsiyettir.

- İtikad → Surettir

İman ise → sirettir

- İtikad → hakikata
 - İman ise → mahiyete
- } bakar.

- Sirayet → dimağa → şeytanın meleklere sirayeti.
 İnikas → Kalbe (vicdana) → Gözle.
 İnsibağ → Ruha → Kelamla (ilim ve irade ve Kudret)

• Camda atom. Odunda atom. Güneşin gölgesi birisinde olmuyor diğerinde oluyor.
 ASM Efendimiz de böyle atomu varken nurani. Güneş de atomdur hem de nuranidir.

- Umumi dünyayı → imanıyla
 Husui dünyayı → itikadıyla } oluşturur.

- İtikadı** → Örf (sosyal hayatı)
 → Anane (sosyal bağlılıkları)
 → Kültür (Eğitimi)
 → Gelenek (Tevarüsen maziye taşıyan herşey)
 → Çevre. Birarada olmak.
 → Hakaik-i imaniye (Ruhsal alemi)
 → Hakaik-i İslamiye (fiili hayatı)

- Fasık → Fasık-ı mutecahir → Ehl-i bida → imansız
 Kendini Karşılı bozan bozan * dini bozan Kendi Rabbini bozan
 * Batıl itikad sahibi

- İmanın → Kendisi → Kalbde
 → Ziyası → Vicdanda
 → Nuru → Dimağda

- **Şeair: Geçmişin** → Fikriyat } geleceğe taşıyan } → simge } durlar.
→ Hissiyat } → sembol }
→ Duyguları } → şablon }

SALABET TOPLAMASI

(30.03.2018) (Küçükçekmece)

Salabet: Metanet. Katılık. Sulbiyet. Peklik. Dayanma. Sağlamlık. Mukaddesatı korumak hususunda cesaret. Metanet ve sebat gibi sıfatlarla muttasıf olmak. (Bunun zıddı: Lâubâlilik)

☞ Halet

Sözler (7): “Evet havada dalların intişarı ve meyve vermesi gibi, sert taş ve topraktaki köklerin kemal-i suhuletle intişar etmesi ve yer altında yemiş vermesi;...”

En güvendiğin **salabet** ve hararet dahi, emir tahtında hareket...”

Salabet; sağlam olan, sert olan. yani taş ve toprağın sıfatına diyor. Yani sıfat. Batının dışardaki vasfı.

Sözler (706): “İtikadın başkadır, iltizamın başkadır. Her birinden çıkar halet: **Salabet** itikaddan.”

Demek salabet haletmiş!

Mektubat (437): “Enaniyeti terk etmeyen, **salabet-i diniyeyi** ve kısmen de dinini terkeder.”

Dinde sağlamlık manasında salabet. Yine batının dışa vuruşu sıfatı. Batının zahirdeki görünüşü, duruşu ve fiili ve davranışı..

Batında, melekut'da itikad... Zahirde mülkte salabet..

Mektubat (438): “Ne vakit **salabeti** terk etmişse, tedenni etmiş. Hıristiyanlık ise, bilakistir.”

Ve

Mektubat (437): “Müsümanlarda ise öyle makamlara girenler, nadiren tam dindar ve **salabetli** kalırlar. Çünkü gururu ve enaniyeti bırakmıyorlar. Takva-yı hakiki ise, gurur ve enaniyetle içtima edemiyor.”

Bu ikisini cem'etmekten: Salabet dinin fiilde ve içsel halet-i ruhiyelerin ceminden salabet deniyor. Takvası salabetini gösteriyor. Bu da gurur ve enaniyeti terkettiriyor.

Yani: Takvası → Salabetini... Salabeti de → itikadını gösteriyor.

Demek salabet sırf fiilde değil içsel halet-i diniyeyide yapılandırıyor. Bu halet-i ruhiyeye salabet deniyor.

Lem'alar (123): “Bu ihtiyaç da, dinin evamir-i kudsiyesiyle ve takva ve **salabet-i diniye** ile olur.”

Burada salabet bağlılığın şiddetini.. Yani hem fiilde hem de içsel alemdeki bağlılık..

“Belki mesailerin tanzimine ve
mabeynlerindeki emniyetin tesisine
ve teavün ve düsturunun teshiline } muhtaçtırlar.

Bu ihtiyaç da, dinin → evamir-i kudsiyesiyle ve
→ takva ile
→ salabet-i diniye ile olur.”

Birbirine uygularsam:

Mesailerin tanzimine	→ evamir-i kudsiye	} ile olur.
Mabeynlerindeki emniyetin tesisini	→ Takva	
Teavün düsturunun teshilini	→ Salabet-i diniye	

(30.03.2018) (Küçükçekmece)

Eylemde ise: Aynen uyuyorlar

Mesailerin tanzimini evamir-i kudsiye ile olur. Mabeylerindeki emniyetin tesisine ise takva ile olur. Çünkü;

Takva; → Menhiyattan ve → def-i mefasid
→ Günahlardan içtinab etmek. → terk-i kebair

Kişiler arasındaki emniyetin tesisi ancak bu sığata haiz olanlarla olur.

Teavün düsturunun teshiline ise hakikaten salabet-i diniye sahibleriyle samimi, içten teavün olur. Yoksa gavurlardaki teavün ise menfaat-i dünyaya itikadlarıyla oluyor. İtikadin menfisi de vardı. İmanin menfisi yok, itikadin menfisi var.

- ✓ zaman menfi veya müsbet itikadi...
- ✓ Ve bu itikadin disa vurusvurus sifati olan salabet...
- ✓ Bu salabetle de teavün olur. Menfi veya müsbet teavün...

Teavünün sebebi ve sonucu → itikaddir, dimağdır.

- Eger teavün imanin hassası olmuş olsaydı kafirlerde teavün olmazdı!
- Hem salabet dinde samimiyeti yani sadakatının göstergesi... Sanki sadakat salabet.

Şualar (669): “Bu memurîn-i Rabbaniye, fiiliyatlarıyla ve amelleriyle de memuriyetlerinin musadıkı olurlar. **Salabet-i İmaniyelerinin** ve ihlaslarının ayinedarlığını bizzat ifa ederler. Mertebe-i imanlarını fiilen izhar ederler. Ve Ahlâk-ı Muhammediyenin (ASM) tam âmîli ve mişvar-ı Ahmediyenin (ASM) ve hilye-i Nebeviyenin (ASM) hakiki tâbisi olduklarını gösterirler. Hülâsa: Amel ve ahlâk bakımından ve sünnet-i Nebeviyeye (asm) ittiba ve temessük cihetinden ümmet-i Muhammed’e (ASM) tam hüsn-ü Misal olurlar ve nûmune-i iktida teşkil ederler.”

(31.03.2018) (Küçükçekmece)

Çok garip ve manidar yer burası.

“Fiileriyle ve } memuriyetlerinin
Amelleriyle de } musadıkı olurlar.”

”Salabet-i imaniyelerinin ve } ayinedarlığını bizzat ifa ederler.”
ihlaslarının }

Mertebe-i imanlarını fiilen izhar ederler.

“Ahlâk-ı Muhammediyenin (ASM) → tam âmîli ve

mişvar-ı Ahmediyenin (ASM) ve } hakikî lâbisi olduklarını gösterirler.”
hilye-i Nebeviyenin (ASM) }

Hülâsa: Amel ve ahlâk bakımından

Amal ve }
ahlâk } bakımından ve

Sünnet-i Nebeviyeye (a.s.m) → ittiba ve
→ temessük } cihetinden ümmet-i Muhammed'e
(ASM) tam bir hüsn-ü misal olurlar
ve nûmune-i iktida teşkil ederler.”

Çıkarımlarım:

Sadakat → itikada → Salabete

İhlasa → imana

Fiiller → imana *Hutbe-i Şamiye (77)*

amallar → itikada

Ahlâk-ı Muhammediye → imana

Mişvar-ı Ahmediyenin (ASM) ve
(tavir. Gidişat. Doğruluk kaynağı)
Hilye-i Nebeviyenin (ASM)
(mübarek ahlâkların çıkış kaynağı) } itikada

Salabet: Dışarıdan gelip imana vereceği zarara karşılık verme ve o şeyin imana gitmeden söndüren sistem itikadın sıfatı.

Salabet itikadla dış dünya arasında berzah.

İtikad da iman ile dış dünya arasında berzah.

Sıralayım:

Salabet → **İtikad** → **İman**

Ameller: İş. Çalışma. Bir emri veya vazifeyi yerine getirme. Kâr . İş işleme. Dini bir emri yerine getirme. Tatbik etme. İtaat. İbadet

Fiil: Müessirin tesiri. Amel. İş. *Hutbe-i Şamiye (77)* “...insanın fiileri kalbin, hissini temayûlatından çıkar.”

O zaman

Fiil ↔ amel ← salabet ← itikad ← iman

(31.03.2018) (Küçükçekmece)

Münazarat (89): “İslamiyetin şe’ni → metanet
→ sebat
→ iltizam-ı Hak } olan Salabet-i diniyedir.”

İslamiyet eylemde.

İman enfüste.

İslamiyetin şe’ni olan → Salabet-i diniye

Salabetin içinde neler var ?

→ Metanet
→ Sebat
→ İltizam-ı Hak } Bunlar SALABETin alt veri tabanları.

Badıllı Mesnevi-i Nuriye’den:

☞ Salabet: Dayanma gücü. Kararlı, şuurlu dayanma. Sebatını.

Badıllı Mesnevi-i Nuriye (226)

“İslamiyet → metanetini ve
→ Salabetini, } sünnet ve cemaatle muhafaza eylediği bir zamanda,”

Mukaddesatı korumada kararlılık ve cesaret. Söyünde ve kararında dönmek. Fikrinde sabır, azminde kavî ve akidesinde rûsuh sahibi olması. Kıymetli seciye.

Badıllı Mesnevi-i Nuriye (335)

İtikadında şuurluluk. Takve sahibinin ifrat tefritten azada hadd-i vasat olan istikameti koruyabilmek.

Badıllı Mesnevi-i Nuriye (456)'da

Bir ağaç düşünkü cüsseli ve iç ve dış dinamikleri sağlam. Fırtına, heyelan,

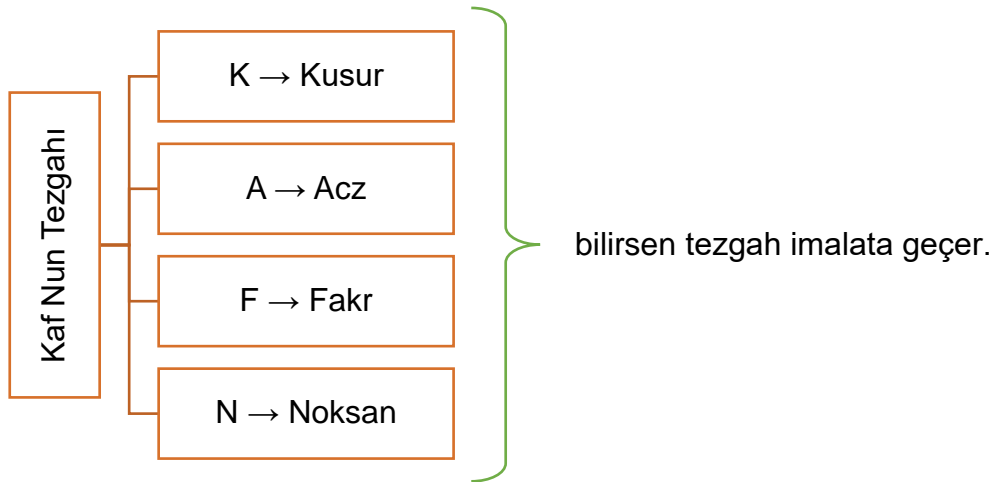
Güneş, soğa vs. karşı ayakta durabilme gücünün sahiblilik şuurdanlığı..

Badıllı Mesnevi-i Nuriye (690)

Kudret-i Ezeliyeyi tazammun ediyor salabet.

Badıllı Mesnevi-i Nuriye (226)'da

Salabet; şahs-ı maneviyeyi tazammun ediyor, içine alıyor ve ondan kuvvet buluyor. Salabet; bütünlüğün kuvveti. Salabeti bidalar, ihtilaflar öldürüyor. Salabetin zıddı lâübanedir.

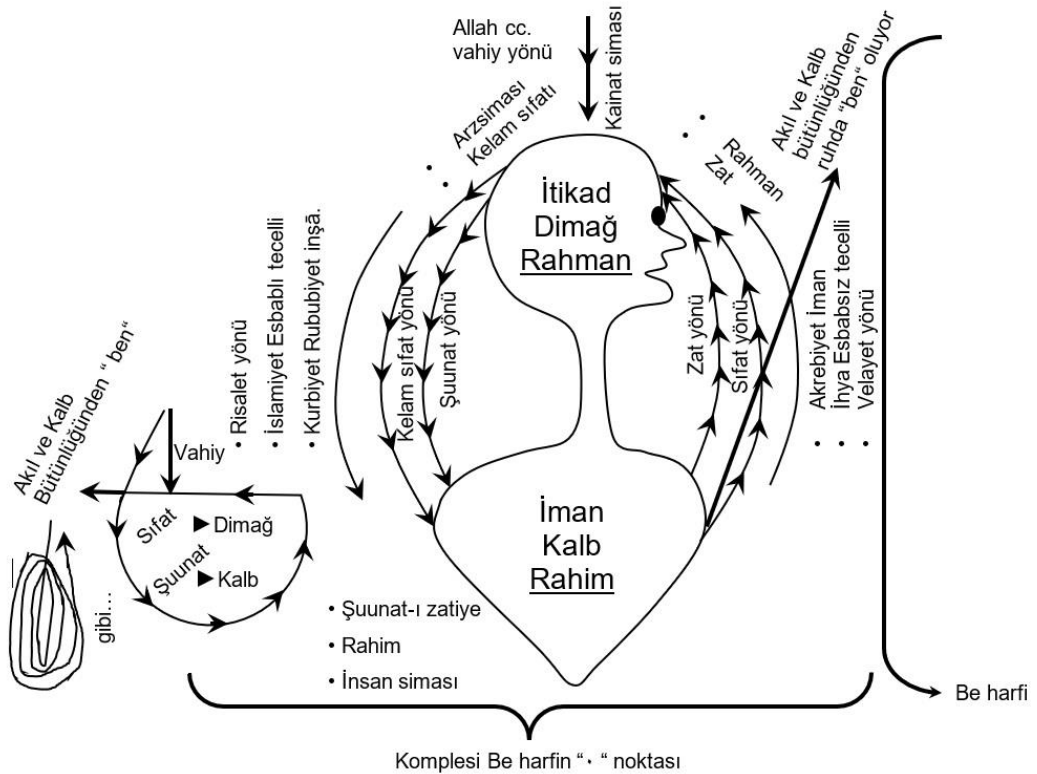
☞ İtikadımızı → Mizan (metre) ve
→ muvazenelerimiz (kantar) } oluşturur.

☞ İtikadı sarsılmış olan
ahlâkı bozulmuş } olana fasık denir.

- İmanın → Sureti → Cilve ve Cemal ve Nakşi ve Sanatı alem-i Şehadetle
 → Kanuniyeti → Fıtrat-ı asliyemizki, fıtrat-ı selime.
 → Hakikatı → İtikad
 → Mahiyeti → İman

- İkinci sözdeki → **Hodbin**
 → **Hodgam**
 → **Hodendiş**
 → **Bedbin**
- Herkes kendi itikad-ı nazarını yaşıyor. **kafa feneri**

- Fiillerimiz** → Esmaya ayınadarlık
Kanuniyetimiz → Sıfat-ı zatiyelere
İtikadımız → Sıfat-ı subutiye
İmanımızla da → Mahiyet-i Zatiyeye
İtikadımız → BİZ
İmanımız → BEN

▶ İtikad → Salabet. Hakka ve batıla itikad var. İtikad bozulursa kafir ehl-i bida oluyorsun. İtikadın menfisi kâfir, müsbetine ise bida deniyor.

▶ İltizam

▶ iz'an

▶ tasdik

▶ taakkul → Bilgiler. Malumatlar. Akıl.

▶ tasavvur → Zanlar. Şüpheler. Bilgiler. Vehimler. Vesveseler. Şeytanlar. Cinler. Ervah-ı habiseler ve aliler hep buradalar. Nazarında. Perdeler. Ademler. Kafa feneri.

▶ tahayyül

(SERBEST BÖLGE)

Hususi dünya

Umumi dünya

Vicdanını kalbini bilmeyerek veya Bilerek bozar kafir. Şuurlu yaparsa (tahripten lezzet alıyorsa) münafık olur.

🌀 **Esma-i Hüsnalarla** → Cilve **ve** Cema **ve** Nakış **ve** Sanat itibariyle bedenimize

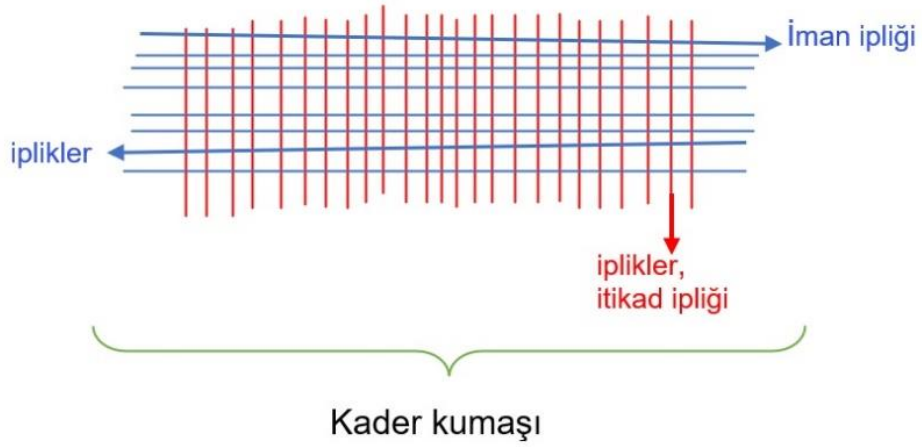
Sıfat-ı Subutiyelerle → İtikadla

Sıfat-ı Zatiyelerle → Vicdanla

Şuunat-ı Zatiyelerle → Ruhla

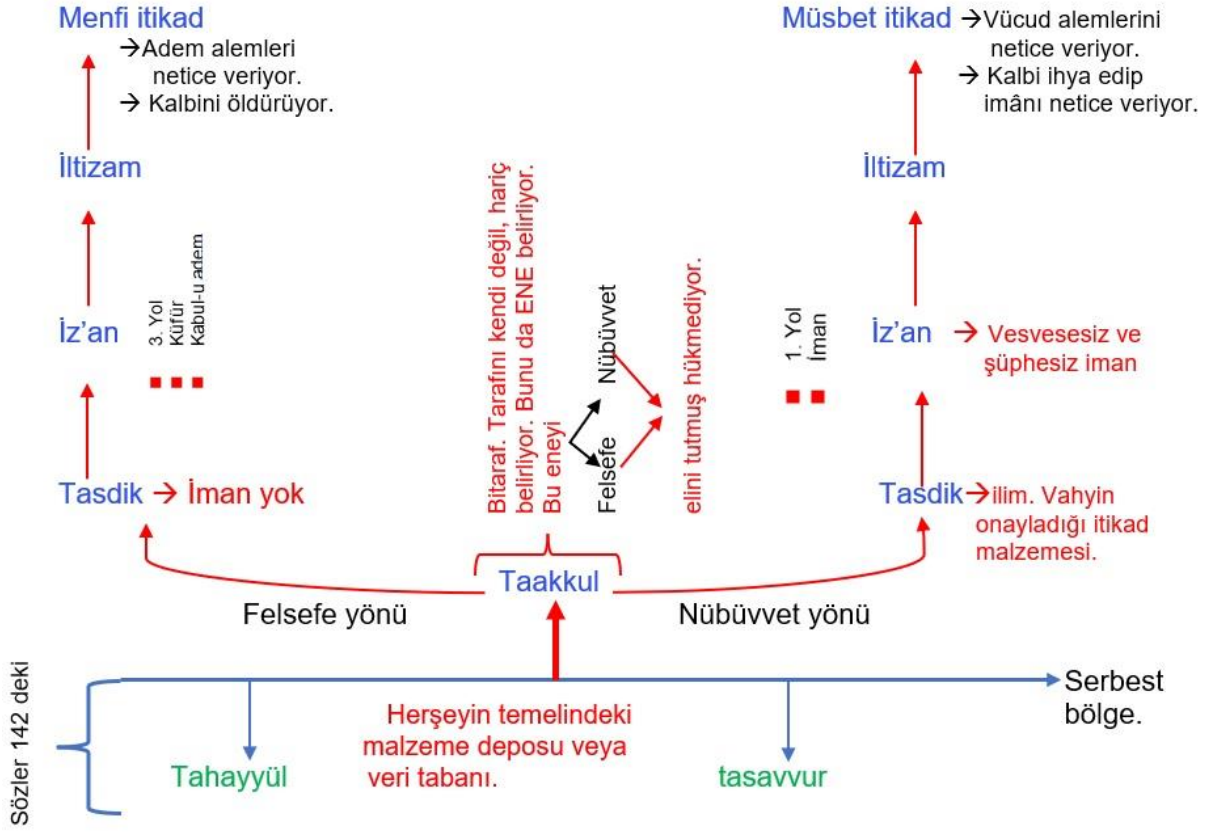
Mahiyet-i Zaatiye ile → Eneyle

} **Kalb**

Bu kumaşı pantolon, şalvar, eşarp, gömlek vs.'lerin şekli, şemalini libas ve gömlek yapman senin ihtiyar ve iraden. Kaderin ördüğü kumaşı sen kendine göre gömlek veya libas yapacaksın.

Ve Cemal ve Celal kazanı.. Kaynıyor.

- 2. Yol
- Berzah
- Vahiysiz kendine has itikadı var.
- Adem-i kabul
- Adamin menfi veya hususi dünyası..
- Vesveseli veya şüpheli itikad
- Taklidi itikad

İtikad "akd" kökünden bağ..

- o şeylere → Sarsılmış ve
- uzaklaşmış ve
- perdelenmiş.

- Bağlanılan şey → Ya sarsılmış.
→ Ya uzaklaşmış. Bizden araya berzahlar girmiş.
→ Ya perdelenmiş
- Ya da üçünün bütünlüğü.

Bunları ortadan kaldırdan iman-ı tahkiki..

- İman-ı tahkiki → Sarsılmaz
- Aslından uzaklaşmaz
- Aslından perdelenmez.
- ❖ İtikadı imanın önünde ise ameli gözükmez.
Eğer imanı itikadın önüne geçmişse ameli olur.
- ❖ İtikad; akli, aklın ustasına teslim etmektir.
- ❖ Rahim → Ruh
Hakîm → Dimağ
Vedûd → Kalb

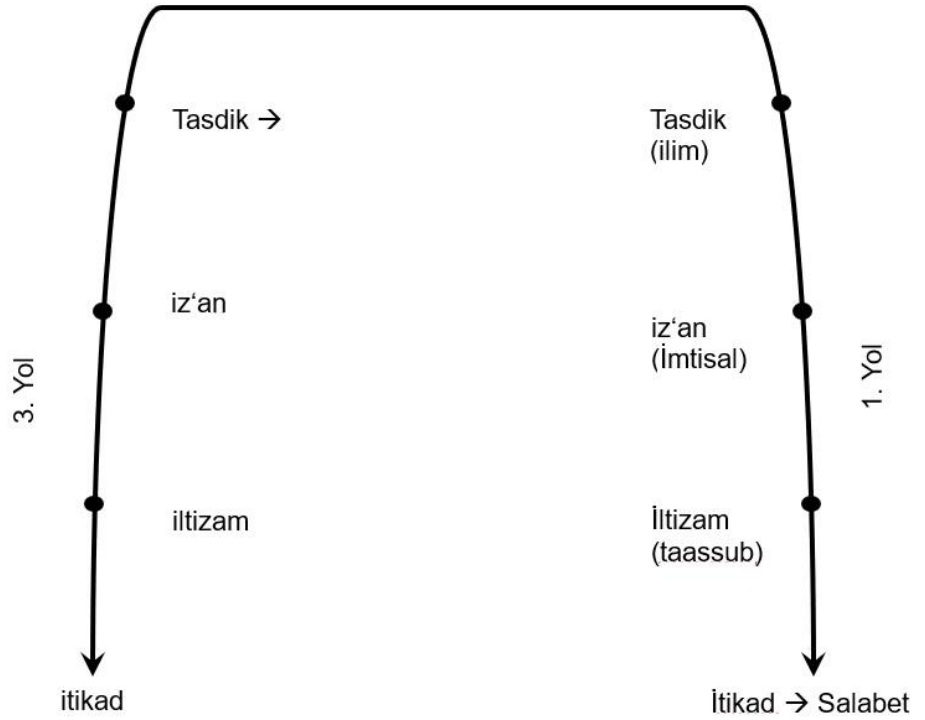
Peygamberlerin mucizeleri → tahayyülümüzü istikametine ve kiblesine koyar
Peygamberlerin fiili hayatları → tasavvurumuzu istikametine ve kiblesine koyar.

- Tahayyülüm-Aslan-Musahhar at
- Jimlsatik sephası gibi (darağacı)
- Tasavvurum → Ejderha → Cennetime giriş kapısı
- Melek ilhamlarıyla şeytan-i vesveselerim ve vehimlerim cirit attıkları yer
- Dalgalı veya kararlı dünyam
- Tahayyül ve tasavvur ettiklerin
- Uykudadır veya uyanıktır
- Gece alemi
- Nazarındaki hususi dünyam
- Herşeyin her şekilde bulundabildiği cam-ül ezdad
- Yanlız, karanlık, kimsesiz ve soğuk
- Tahayyül → Zamana...Tasavvurum → mekana
- Celal ve Cemal Kazanları

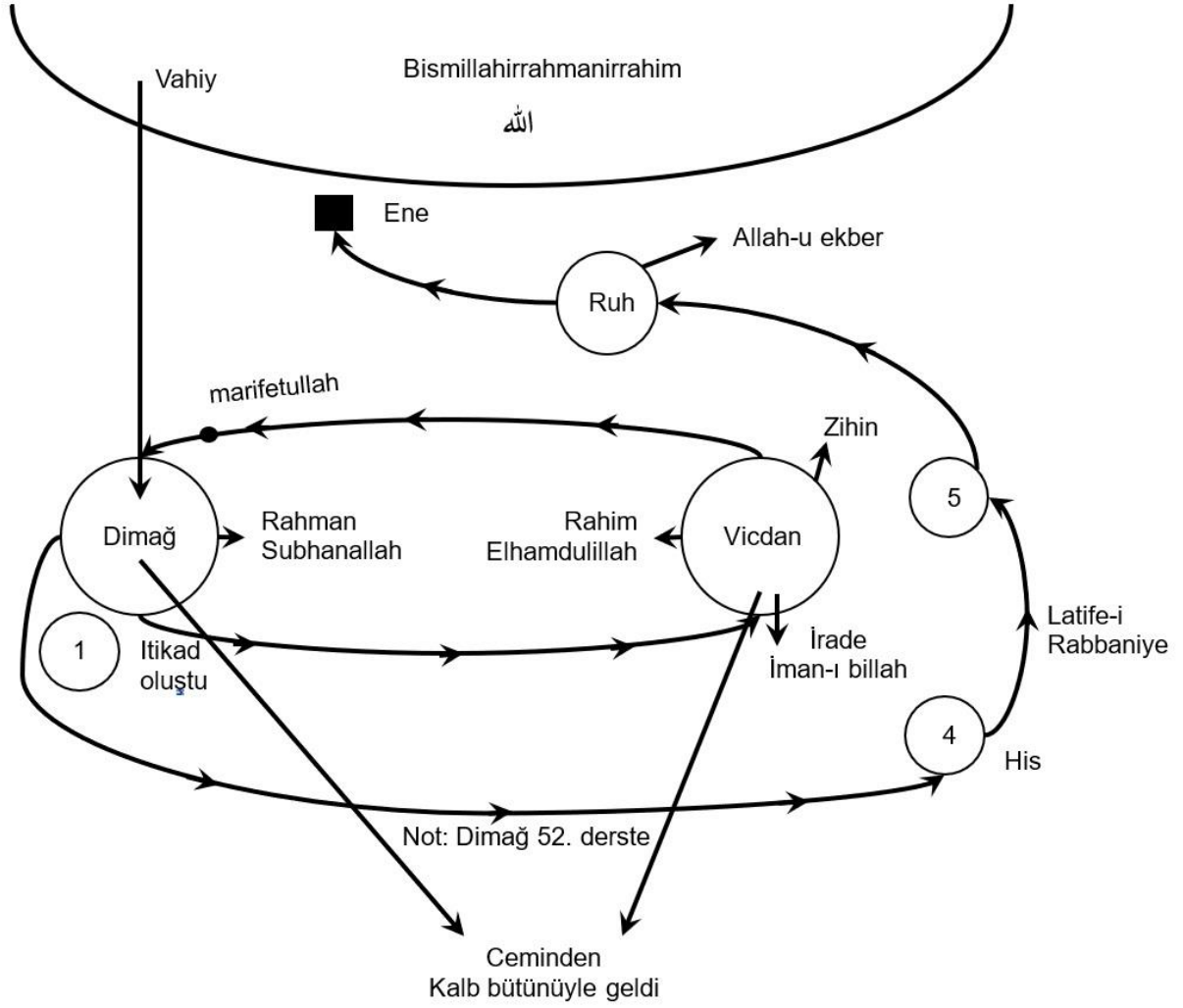
serbest bölge

2. Yol (s:142)

Taakkul → Birtaraf → Berzah

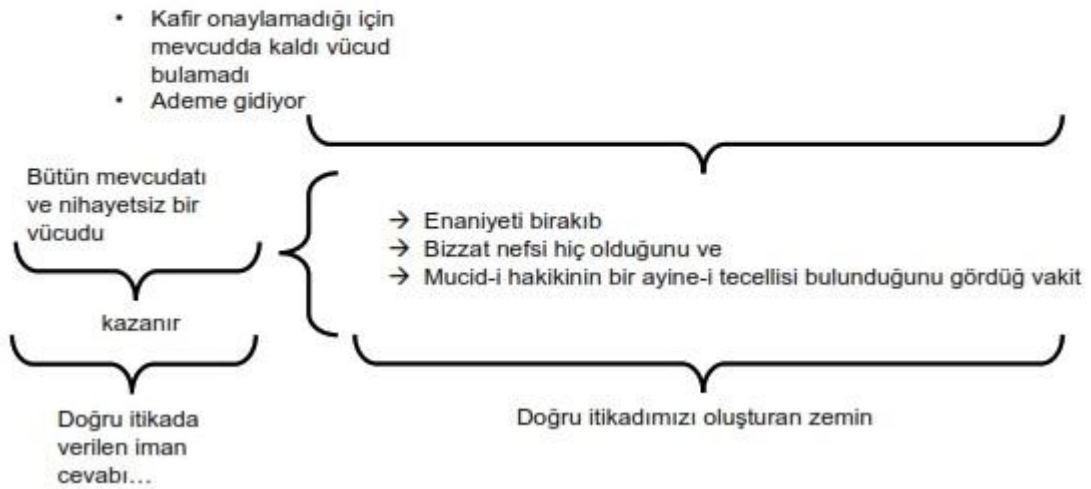
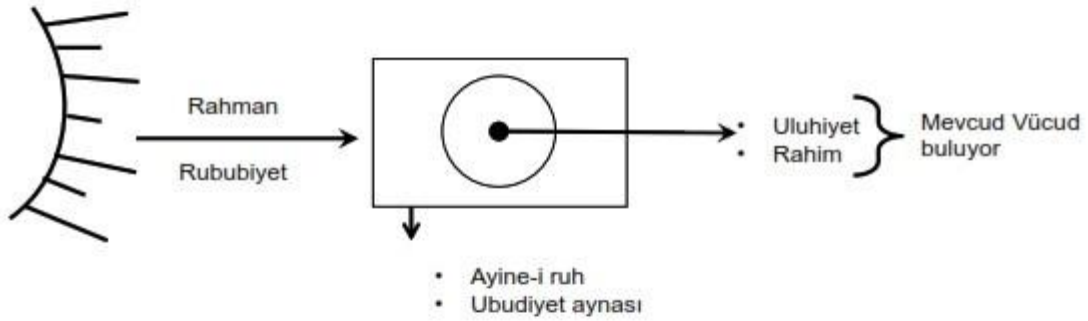
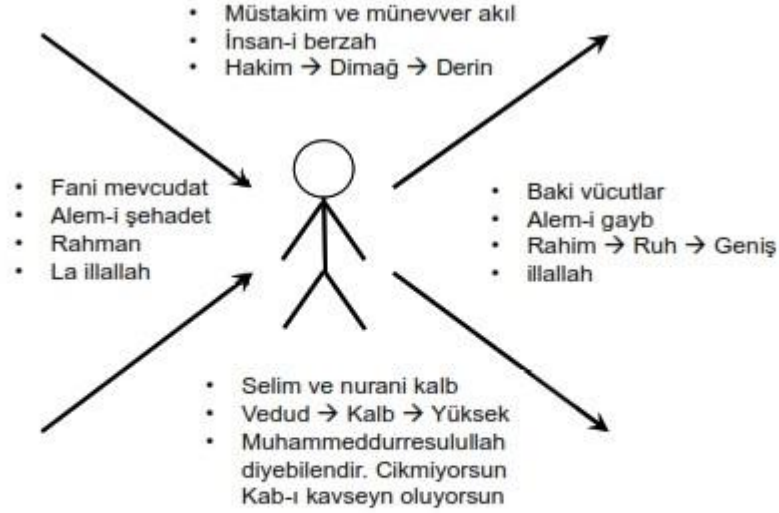

- Konuşamadıklarının konuşmalarıdır → sirayet

Hayırlı işlerde dimağın iz'ından kalbe girdimi sevab olarak yazılıyor. Yani tasdikteki fikri ittizamdan sonra fiili ittizam olmazsa da fiil gibi sevab veriliyor. Şerhler ise fiili ittizam olmadıkça günah yazılmıyor.

- Dimağ → 1 – şahsiyete
- Kalb → 2 – şahsiyete
- Ruh → 3 - şahsiyete

• Şeytan → Ateş

• Kafir cinler → hava

• Ervah-ı habiseler → Su

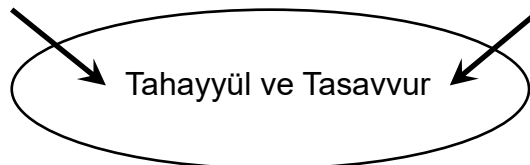
• Mevadd-ı şerireler → Toprak

• Melek → Nur

• Müslüman cinler → hava

• Ervah-ı aliyeler → Su

• Mevadd-ı aliyeler → Toprak

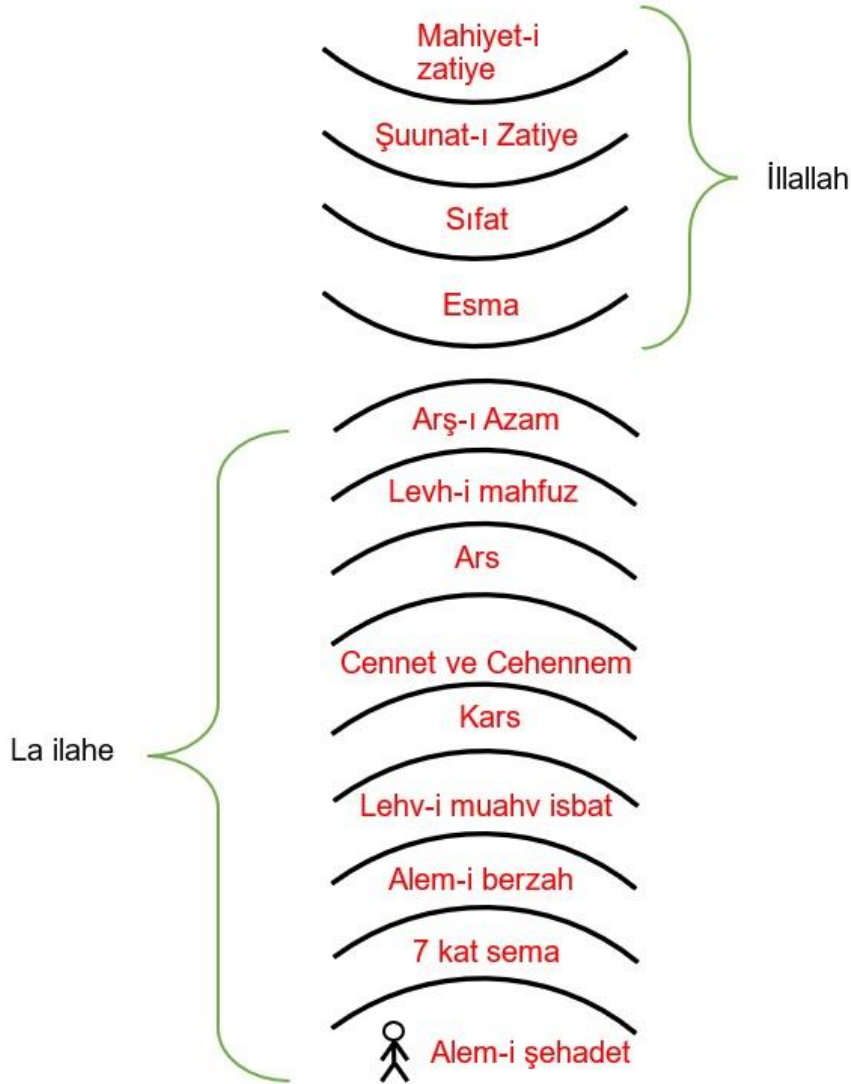

Fiil → Amel → Salabet → İtikat → İman

İtikad → İhlas → Ahkamlar } olur.
Salabet → sadakat → Şeriata }

Ahlak-ı Muhammediye ASM → İmana

Mişvar-i Ahmediye'nin ASM → } itikada
Hilye-i Nebeviye'nin ASM → }

Düşünürken - Para - Ehad

❖ **Para** Not edilmiş demektir. Çünkü para asıl değil fulustur. Zamana aktarılmış soyut.. Herşeyi birbirine bağlayan emektir.

❖ 'Ben' zannettiğin herşeyi terket, inkâr et! Diğerlerden seni imtiyazlı kılanlardan da terk et.

❖ **Ehad**; neliksiz, niteliksiz, betimlemesiz, kavramsız, kavranamaz, zuhura gelmez, tecellisin zuhuru olmayan olarak yani itlak noktasız nokta!!! Merkezsiz merkez. Bunun içine herhangi bir ilahı koyduğunuz zaman niteleme, belirlenme koyduğunuz zaman ehad olmaktan çıkar o zaman da kerîm olur, latif olur, rahman olur, Rahim olur. O nedenle Ehad'ın içine ilahları (esmaları) koyamazsın. Koyduğunuz an ehad ehadlıktan çıkar belirlenmiş olan ilahlara döner. Ehada ilahlık giremez.

❖ Ahirzamanda insanların ekserisi ehl-i dünya oldukları için hayatperest olacaklar ki onun temsilcisi ve mümessili olan bedene tapacaklar. Beden aşağıya beden yukarıya olmuş! Bedeli de çok ağır olmuş ve oluyor, oluyor. Ölüm korkusundan tutun da kilo korkularına kadar! Asır akılsız irade..

❖ Ne müslümanların savunduğu bir din var, ne de inkar edenlerin dediği gibi bir din var (!) Onların anlayıp inkar ettikleri gibi din yok.

❖ Koca bir günü yaşadın. Allah aşkına kaybolmuş olanı bir dinlesek biz bizden utanırdık..

❖ Allah'ın (CC) madeble (bedenle) insanoğlunun yaptığı madebe dön! Bir insanı yapıyor, yaptığı insana yaptırıyor.

❖ Sana sorulunca soru; ya sureti, ya kanuniyeti, ya hakikatı, ya da mahiyeti esas alıp cevap veriyorsun. Dördünü cem edip cevap veremediğin için! Resimde gözlük gibidir. Onunla kanuniyetine veya hakikatına bakıyorsun. Yani seni tahayyül ve tasavvurunda canlanan!

❖ Doğa, tabiat çok güvenilirlerdir. Yani armut elamlık yapmaz. Aslan yılanlık yapmaz ve hakeza. Âh insan ise herşeyde var olabilen... Her düşünceye giren... Her şeyle dönüşebilen... Herşeyle değişebilen.. Onun için Allah'ın cc zatı insanda sıfatları da alemlerde.

Mana – Kelamlar – Düşünceler – Lügatlar -1

(05.03.2019) (Kırıkhan)

Her çeviri, izah kendi sanatı, lisanı içinde olmalı. Yoksa mana kaybı olur. Tevil; hakikatlarına, köklerine gitmektir. Çünkü her mana sürecinde anlam taşır. Birşeye muayyenleşemez. Bizim bugünkü mekteb eğitimimiz bilmek üzerinedir, anlam üzerine değildir. Öznesiz bilim yapıyoruz. Öznesiz de bilim olmaz. $2 \times 2=4$. Niye? Niyesi yok. Anlaması yok. Hep tanımlar var. Sözlükler de öyle. Oysa kelimenin köküne gidip üretilmesi, insanda anlamı yok. Hep kalıp hep kalıp. O zaman insanın kafası üretken olmuyor. Kalıpçı oluyoruz. Üretici dimağımızı yitiriyoruz. Ondandır ki Üstad Bediüzzaman'ın eğitim sisteminde dersanelerinde “müzakere-i ilim” koymuşlar. Sanki dersaneler atölye, mutfak gibi işliyor. Herkes kendi mutfağında pişirip takdim ediyor. Neticede mutfakların bütünlüğü olur ki harika manalar doğuyor!

Dilde sanattır. Manaların bütünselliğiyle büyüyen sanattır sözcük, kelimeler ve bilgi. O zaman özne ile nesne anlamda bütünleşirler. Bilgi ile bilen birbirinin dışında durur olmuş maalesef. Yani duvar iki şekilde örülür. Örerken ya içinde kalacak gibi ya da dışında kalacak gibi översin. Eğer evi kendine yapıyorsan ören usta içinde durarak örer ki sonucunda usta içerde kalsın! Böyle olunca dinleyenleri de keşfe açar ve hisleri ve fikirleri aktif edip canlı ve avcı olarak tutar. Sırf tanımlarsa; zihnidir, indirgenir ve keşife değil malumat verip haberdar olursun.. Keşfedemezsin. Keşif sana imkanlar tanır. Ve zıdları barındırır. Yani hem uyutur seni hem de uyandırır seni. Kur'ânda herşeyi ikiz yaratmıştır. Yani herşey zıddıyla vardır demektir bir manasıyla.

Tan= Hoş görmemek. Kötülemek. Birisinin ayıp ve kusurlarını beyan etmek. Küfretmek (örtmek, gizlemek) Muhalifin iddialarını çürütmek. Vurmak.

Şey= Nesne. Var olanlar.

Bilmeden kötülemek değil, bilerek tan etmek. Bilmeden kötülersen gıybet veya iftira yapmış olursun!

Şeytanın tanımı Üstad; bilersen gider bilmezsen gelir. İlim onu tard eder cehil onu davet eder.. der Yani bilerek tan et onu, kov onu. Kovamazsın tekme tokatla. Ancak bilmek onu tan edip kovar. Bildiğin an bilmediğin kovulmuş olur. Herşey zıddıyla var ya!

Hiçbirşey ama hiçbirşey tekrar edemezsiniz. Her birisi yenidir, giden gitmiş. Hayatın tekrarı yoktur. Benzeri vardır ama o değildir.

Herşey karşıtlarıyla zıdlarıyla vardıra bir misal hem odun olur çünkü duman ile nuru barındırır. Veya küre. Bu yüzü diğer yüzü. Fizik metafizik gibi. Gündüz gece gibi.

Melek varlığın özüdür, esmalar hakikatlarıdır.

Varlıkların cazibeleri:

varlıkta MİKAİL AS.

Hayatı İSRAFİL AS.

Manalara CEBRAİL AS.

Kanuniyetleri cevherleri ise AZRAİL AS.

Doğanın, varlığın pençesi bir manada tutan Mikail as. Bu cazibe nesnenin dışındadır. Çünkü nesnelere birbirlerine bağlar. Zaten bu bağlardan anlam çıkar. Hiçbirşey kendi başına anlamı, manası olmuyor. Yalnız o vardır deriz çıkarız işin içinden. Nasılki 'insan nedir?' sorusuna – Nereye, kime ve ne zamanda ve nerede ne dir denilir.

Bu manada bakınca insana!!! Nasılki kürede herşey merkeze çekilir. Aynı yerden merkezden çekilir ama çekilme yerleri farklı. İnsan küre gibi merkezdir. Dışsal eşyalar nasılki kürenin merkezine bağlılar, varlıkta insanla bağlı.

Birisinin tezgahına nasıl mısır gibi öğütüldüğünü göreceksin!

Üretkenliğimizi öldürüyorlar farkında değiliz. İşte burada la ilahelerini aktif ederek yani olumsuzlaştırarak yani eleştiri aleminde yaparak kendi öznene, özüne varma yolunu çalış ki üzerine neler konulduğu göresin ve köleliklerden kurtulasın.

Olumsuzlamazsan her öğrendiğin yeni bilgi ütüne bindirilmiş olur. Olumsuzlarsan ki bu da başka bir eğitimidir onun yaptırıcılığı kalkar.

Olumsuzla ile öznene dönüyor. Olumsuzlamak reddetmek değildir. Reddetmek değil yok etmek. Yok etmek denemek dönüştürmek demektir.

Kelime işlek değilse dimağında işlek olmaz. Düşüncenin öznesi dildir. Dilin sözcüğü hareketli ise düşüncede hareketlidir. Eğer sözcükleri, kelimeleri ard arda sıralarsak akılda ard arda düşünür. Arapçada ise değil sözcük, kelimeler harf gibi anlam ve mana taşır. Harf nesnesine realitesine bağlıdır.

(06.03.2019) (Küçükçekmece)

Düşünürken manaya eşlik ediyorsun. Manaya şahid olmaya çalışıyorsun.

İnsan gariptir ki; bütün alem sende derc edilmiş. Kâinat ve şecere-i hilkat olarak önüne konmuş. Ve bu ikisi arasında ilişki ve çelişkilerle kendi inşâsı istenmiş. Bunu yapabilmesi adına yöntemler konmuş. Bunlardan biri de DİNLERDİR. Biri de FELSEFEDİR. Biliyorsun ki insanda devamlı arayış var. Bunu yaşamak, anlamak ve kavramakla yani anlamlandırmak...

Hem nasılsa sanatta bütünlüğü sağlayan bir nokta vardır. Arama yaparken bazıları keşfe bazıları sezgi dedikleri hislerle bazıları da kavrama yöntemi. Yani usuller bularak anlam çıkarma yöntemi. Bilgi olarak görünürler. Usuller bulduran, yöntemler bulmuşlar. Bu bilgilerle sende olgularına, öznelerine gitmeye çalışırsın. Keşif ile hisler ise akli aşan bir yöntemdir. Keşifçi olanlar hisleriyle bulduklarını anlama dönüştürürler. Arayış yaparlarken bir kısmı kâinatı varlığı bütünleyerek yapar bazıları da insanı merkeze koyar insanla arar. Bazıları ise sanatkârının nazarıyla arar.

Aynı manaya farklı izahlar ve keşifler ise çok iplikleri barındıran halata benzerler. Bunlar sarmaşık olduklarından güçlü olurlar. Buna a.ş.k aşk sarmaşık denir. Yani özne ile nesneyi beraber olmak birliğe...

Konuşurken manaya diğerlerini de çağırılmaktadır. Bütünlüğüne de sohbet denir. İş; un, şeker, yağ göstermek değil. Helvayı göstermektir sohbet. Konuşmak, sunum yapmak manaya hakikata davettir. Sohbet ise bunların hakikatı birbirleriyle paylaşmaktır. Onun için Ashaba 'SOHBET EHLİ' denmiştir.

○ Sorgulamak da bir disiplini bir yöntemi gösterir ve olmalı. Paldur kuldur tarzında buna göre biri olmamalı.

○ İslama ayidiyetin kimlikli olmanın yanısıra katılımcı ve üretgen olmalı. En azından bir ucundan tutmalı.

○ Batı bilmek ve yapabilmek üzerine kurulmuş. Oysa anlam arayış merkezli olmalıydı. Kavram, bilmek arayışı aktif ve şu an önde. İnsanların çoğu anlamak değil bilmek üzerine...

○ Anlam içinde öznesi kaynağı var kökeni var. Pazarcılık gibi. Yani aldım sattım, aldım sattım gibi olmamalı. Bu klasör doldurmaya benzer. Yani yürümek istersen, iz takib etmek isterseniz yol var!

(08.03.2019) (Küçükçekmece)

○ Yıllar yılı beni ben sanmışım! Ayna da benim. Kafamda tornavida dönüyor. Eğeler eğiliyor. Çekiç de çakıyor. Belki birşeyler yapıyorlar ya da tamir ediyorlar belki de tahrip ediyorlar.

○ Kavramlar olgularına nesnelere daim bağlıdırlar. Bizde ilim maluma tabîdir.

Simgeler ise anlam çokluğunu tevhide getirirler ya da tersinden anahtardırlar anlam çokluğuna bize açarlar.

○ Matematik de sıfırdan başlıyor. Sonra bir oluyor. Tıpkı 'la ilahe' den sonra 'illallah' gelmesi gibi.

Nirvana da (buda da) sıfır manasıdır.

Bir sayı gibi iken kavramdır. Merkezli düşünmenin ilkesidir. Yani varlık vardır yokluk yoktur. Bu varlık kavramını hareketsiz kılar ve dönük olur. İndirger, değişme ve dönüşmesi yok olur.

Sıfır da adem-i merkezisiz. Merkezsiz düşünme.

○ Niye enfusi dersler lezzetli oluyor? Ve merakaverdir.

Dış dünyada zevkler var. İç dünyada 'O' var. 'O'raya kadar devam eder.

○ Felsefede kesinlik yoktur. İzafi ortamda kesinlik olmaz. Dinamik ortamda kesinlik olmaz. Ancak bağlam vardır ve geçici uzlaşma vardır derler.

Dinler ise kâinat mekanik değildir organik. Her zerre her varlığı etkiler her varlık da zerreyi etkiler. Onun için fizik, kimya formülleri kesin doğrudur diyen pozitifimcilerde gönderme yapmıştır.

Dekart derki; kâinat kurumuş saat gibidir. Kurutulmuş ve çalışmaktadır. Yasalarına bağlı çalışma vardır. Hiçbir şekilde kendi düzeninin dışına çıkamaz.

Pozitifizm; doğanın yasalarını bulup sonra o yasalarla doğaya hakim olursun der genelinde.

○ Sarmaşık tevhidi, birliği gösterir. Ayrı olmakla beraberler.

İdealizm öznenen yana çıkar. Ya da nesnelere yanına çıkıyor materyalizm. Yani birisi ruhu esas almış bedeni ihmal etmiş. Diğeri de bunun tersini yapıyor.

Aşk; Özne nesne birliğidir. Aşk coşma, taşkınlık değildir.

Vav: Herşeyle herşey olan yöndür. (Kaşani)

İfrat ve tefrit: Ayrım var birlik yok.

Sarmaşık olursan bugün onunla yarın şununla yoktur. Sarmaşık birbirlerini besleyen, tamamlayan birlik. Şimdi bir gün şununla yarın başkasıyla... e e e buna aşk diyor (!)

Mantık: Evreni bir düzen içinde kavrayabilme çabası.

Kavram: Ağaca benzer. Çekirdekten çıkar. Anlam yayılmasını ve çeşitliliğini yapar yani gövde, dal, yaprak, çiçek ve koku gibi vs ler. Sonra sonunda yine anlam birliğini yapar. Bunun dışında olursa, birbirlerine monte edilmiş sözcükler birlik gibi görünürlerken bir değillerdir. Ağaç da ise birbirlerinden türetiliyorlar.

Tevil: Olaylarla ilişkili değil, sözcüğü kendi köküne götürüp tekrar ondan mana türetmektir.

Tefsir: Olaylarla ilişkilendirmek. Olaylarla açıklamak

Simge birşeyi bilmenin aracı değildir, kendini bilmenin aracıdır.

Kavramın yönü, kıblesi nesnedir.

o **Acaba ben kimim?** Ben kendimi kendin sandım. Acaba ben, beni bildiğim gibimiyim.

Olmuş, bitmiş kendilik yok ki bilesin. Varoluş sürecin devam ediyor!!! Her an olmakta olansın.

Yaşam bütünlüğüne – geçmişinin – şahit misin?

o Hayata anlam verebilmek bir sanattır. Buda hayatını disipline etmeyle, yöntem, gaye (ilke) ve bütünlükle mümkün. Yaşarken anlamak sonra da kavramak. Düşünceleri yöntemle bütüne getirmek ve kıblesine koymak. Sana başkası anlam verirse sen, sen olmaktan kendine göre çıkmış olursun. KENDİNE SEN ANLAM VERECEKSİN.

o Kur'ân; aklın, aklının dilidir. Felsefe ise; akıllar arası münasebetlerin dilidir.

Sohbet; demlenme dilidir. Şimdi biz bundan uzaklaştık, konferans, seminer verme dönüştük. Bunlarda demlenme yoktur; bilgilenme, malumatlanmalar var. Sohbet; birbirini yok etmeyen, birbirini anlayan ve anladığı ölçüde de birbirini koruyan.. buna MUSAHİB yani KARŞILIKLI SAHİPLENMEK denir.

Ben kendimi yıllarca kendim sanmıştım.

(15.05.2019) (Küçükçekmece)

○ Zahirde birbirine zıd olan fakat kaynakları bir ise – + kutubları gibi. Kaynakları bir olan elektriktir. N, S kutubları gibi.

○ Kaşhane der ki و vav: Herşey herşeyle olan yöndür.

○ Gelen gidiyor. Gelmeyen de gitmez. Bir boyutta ölmek demek, diğer bir boyutta dirilmek demektir.

○ Eşya hareket kazandıkça kuvvetler ortaya çıkar. Hareket ivme kazandığında kuvvetler ortaya çıkar.

○ **Ruh:** nasutta olmayan ama nasutta etkisi olan..

○ **Hurafe:** Kavramlar olgularından koparılınca... Kelimeler var olgular yok!

Halk: Vardan var edilmiştir. Vara biçim verilmiş. Yoktan değil. Kur'ânın en çok beni Etkileyen taraflarından biri de; zıdlar birbirinden ayrıştırılarak veriliyor.

Misal: Celal ve Cemal.. Saptırır ve Hidayet vericidir. Heryerdedir ve Hiçbiryerde değildir... vs.. Sen bunu tevhide getirerek oku. Yani karşıtların birliği ile oku.

○ Varlıkta geriye gidiş yoktur. Yani benim geliş yollarım ortada yokki o yolla geri gideyim. Adetullah ta hep ileriye gidiş var. Zuhuratlar var. Doğmamıştır ve doğurmamıştır. Bu insanda da caridir. Yani: Gül goncası gibi. Çekirdeğin ağaç olarak açılımı, zuhuratı gibi.

Ağaç çekirdekten doğmamıştır, içsel yapısı taayyün ve teşahhus ettirilmiştir. Bu daima ve sonsuza dek devam ediyor edecek. Bunlara surecin bütünlüğü denir. Doğan da doğulan da ayrı varlık değil. Hakikat meratibleri farklı. İnsan annesi ile vasıtasıyla

buraya gelmiştir.. Bir yerden bir yere arabayla gidiyorsun. Ama sen içinde başka. İnsan Allah'tan doğmamış. Sıfat ve Esmaların zuhuratları..

Bedenden doğan bedendir.

Ruh'dan doğan ruh'dur.

Ahiretten şüphe edenler; bedenlerine ben diyenlerdir. Çünkü beden çürüyor. Bedenle ben olmadığıma delilimiz: insanın simasının devamlı değişmesidir. Batının varlığının ifadesidir.

Kendine sahip olmak değil tüm bu süreçlerde var olmak! Mazhar-ı Esmaların zuhuratlarına şahid olmak. Nesne olmayı bırak. Nesneleri kullan, kendini inşâ et, ihya et.

Düşüncelerle dönüşüm sürecine girmeli. Düşünmek, düşünebilmek kadar büyük bir ni'met bilmiyorum! Ki Kur'ânda ne kadar az düşünüyorsunuz der bilmana. Zihin ise soyutlamak, karşılaştırmak, mozaiği bütünsel yapmak..

Bilmen ile olman düşünce oluyor. İkisi aynı olur.

(21.05.2019) (Küçükçekmece)

(Kur'ânda şimdilik DÜŞÜNMEYLE alakalı 79 ayet buldum.) Not:

○ Kur'ânı, kelime-i tevhid ile okuyun. Yani: Karşıtların birliği olarak bakın! Aynı ayette zıdları gösteriyor. Karşıtların birliğine TEVHİD deniyor. Aynı ayette hidayete götürür, aynı ayetle de saptırır. Aynı ayet Celal ile Cemali barındırıyor. Cemal iken Celali de barındırıyor.

Bütünsel düşünebilenlerde ahiret şuuru olur. Parça parça düşünenlerde eğer inancı yoksa ahireti olmaz. Ahiret; varlık süreçlerinin, meratib-i esmaların zorunlu, kaçınılmaz bir uğrağıdır. Vûcud anşayış kıtlığından, ihatasızlığından, parça parça yaşadığından ahiret alemlerinde yok.

○ "Sahip olmak değil, var olmak" için varız. Her süreçte, sahiplenişinde o olmadığını anladığında gözünden perdeler aralanır. Aradığını, kendine lâyük olmadığını elindekilerden anladığında ahiret şuuru filizlenir. Sahip olduklarına veya sahip olmak istediklerine bak bakalım, sen onunla var mı oluyorsun yok mu oluyorsun. Nesnelere özlerini örtüyor mu yoksa ortaya çıkarıyor mu? Seni içine alıp kayıp mı oluyorsun yoksa

onları basamak yapıp vücut mu buluyorsun? Ne ki seni senden ediyorsa o senin nesnendir ve senin mezarlığıdır. Ne ki seni sen ediyorsa nesne değil özdür o zamanda mezarlık değil BASAMAK olur. Düşünürken, tefekkür etme anında bak bakalım varlık adına bir şey kalmış mı? Vücut, sahiplendiklerin ortada var mı?

Sen kendini ne zannediyorsan o anda “o” sun..

Meratib-i esmayı soruyorlar? –Meratib-i esma: Düşünceler arasındaki farklılıklarından ortaya çıkıp sana mal olan manalardır. Veya tefekkür esnasında inkilab geçirip başka bir manada var olmak. Bu noktada insan tekabül ediyor yani dönüşendir. Kalb böyle.

Akıl ise ikal’dır, bağdır.

Zihin ise zıdların cemi olduğundan karşılaştırmaların olduğu..

○ Kaydı kayıddan azada olanlar anlar.

Bazı insanlar bir şey bitince diğerini yaşarlar. Bazı özel insanlar hepsini hep birden ve hiçbirini terketmeden yaşarlar.

Bilenler bilenlere konuşur. Kime konuşacağını bilmeyenler ne konuşacağını da bilemezler. Kime ne konuşacağını biliyorsa konuşacaklarını da bilir. Bir tanesi gaflet diğeri de HUZURdur. Derya içinde olup deryayı bilemeyenler. Farklılıkları birlik olarak anlayanlar.. İşte bunlardır yaşama anlam verenler. Sanki yaşarsınız bilmeszin. Bilirsiniz ama yaşamazsınız.. Hem de bilirsiniz, yaşarsınız ama hala anlamazsınız.

Tinsel varlık olan insan.

Tin → Ruh.

Sel → Beden.

Cemi → Tinsel varlık olan insan.. (felsefi ifade)

Şuuruma mevzu olan her herşey nesnedir. Öz değil, özne değil.

Keşf; var olanın ortaya çıkışıdır.

Sezgi, his ise; rasyonel olmayan sende yazılım kanuniyet itibarıyla var olanın ortaya çıkışıdır. Bunlar rasyonel değil, vücutları zahirde yoklar.

Kainatta Kaos Var Mı? -1

(25.05.2019) (Küçükçekmece)

İnsanın elinin karışmadığına organik diyoruz. Fitrî. İnsan elinin karıştığı herşeyde sorun varsa, acaba insan fikrinin karıştığı yerde sorunsuz olabileceğine ihtimal verebilir misiniz? İnsanların yorumlarına, nokta-i nazarlarına ilim diyorlar. Oysa bu yanlış. Bilgi ise zahirde şahit olduklarımızın bütünselliği. Bu gördüklerimize biz yorumlarız.

Ateistler kafalarında kurguladıkları "Tanrıyı" inkâr ediyorlar. Yoksa kâinatı yaratan Allah'ı (CC) tanımıyorlar bile! İnsan aklını kilitliyor. Bilimin kâinatta bir sıralama sisteminden yola çıkıyor. Sonra ona bu sırlamada bir isim buluyor ve işi izah ettiğini zannediyor.

Yani: Yağmur + Güneş sırlamasından bitkinin çıkmasını görünce bitkiyi yapanın bunların olduğunu zanneder.

Kainatta kaosun olduğunu söylerken aynı zamanda bir formüllerin çıkarıldığını.. Eğer kaos olsaydı formüller çıkmazsa. Kaos gibi görünenlerde sistemin içinde farklı bir sistem işleyişi var. Adeta eşya arasındaki boşluklar gibi. Veya bu yazıyı sana gösteren yazısız olan ara boşlukları olduğu gibi.. Eğer kaosun bir zerresi olsaydı zamanla büyür ve varlık düzeyine ciddi gedik açar çok ileri zamanda evreni ve kâinatı yutardı. Bu kaos gibi görünenlerinde bir yasaları olduğunu ve onlara göre hareket ettiğini..

Biz diğer yasalara sisteme alıştığımız için buna kaos demişiz. Eğer kaos düzensizlik olsaydı zamanla kâinat içine doğru çöker kara deliklere dönerdi. Kaos denilen şey; kâinatı oluşturan yasaların beraber işlemelerine vesile olduğu ara boşluklarıdır.

Bu senin standart düşünmene mâni oluyor, düşünceme zenginlik katıyor.

Farklı bakmana ve farklı düşünmene veile oluyor. Zincirlemeli düşünceden seni kurtarıyor.

Zihnimizde standartlaştırdığımızın dışına çıkmak istemediğimizden kaos denilenler zahirde zincirlemeli olan işlevlerle kıyas etmiyoruz, mukayese etmeyi bile hatırımıza bile gelmiyor. Yani işleyen yasalarla beraber bu ayrı yasanında işlediğini unutmuş.

Oysa standart yasanların işlemelerinin adeta zemini kaos denilen sistem oluşunu..

Kendi kabul ettikleri kuralları farkında olmadan ilahlaştırmışlar.

Bu alem herşeyin suretlerinin, kanunlarının cereyan ettiği ülke ALEM-İ ŞEHADET.

Eğer denildiği gibi kaos olsaydı acaba işleyen bir formül bulunabilir miydi? Formüller olayların fotoğraflarıdır. Bilim dalları olmaz ve teknolojileri de üretemezdik. Düzenin zıddı zannediliyor kaos. Oysa kaos denilen şey önceden de dendiği gibi ayrı bir sistemin bildiğimiz sistemle uyumlu çalışması.

Fark şu; buna benzemiyor o kadar! Bunları hesap edemiyoruz ve tahmin edemiyoruz ve bunlara dair şimdilik formülüne edemiyoruzun ifadesidir kaos..

Yasa ve kanunla yaprak, taş yağmur düşürülür yoksa kanun düşürmez. Kurallarla yapılırsa yoksa kurallar kendisi fail olamaz.

Hani 23 Lem'a da sarayı, saray anlatan plan ve projeleri yapamaz.

Haşir.. Öldükten Sonra Dirilme

(10.10.2019) (Polatlı)

➤ Öldükten sonra dirilme sorununun temeli ben demekten kaynaklanıyor. Bedendeki RUHU farkedemeyen haşri de dünyadan farkını anlamaz. Aslında haşir sorunu ruh sorunudur.

➤ Öldükten sonra dirilmeye insanın yanaşmaması; dünya hayatında sorumsuzca yaşamak keyfemayeşa hareket etmek arzusunun dışa vuruşu ve ahirette hesap vermeme arzusundan ileri geliyor. Haşir akidesi dünya hayatımızı tanzim ettiği gibi fitratın lisanına kulak verip ona yol açmaktır.

➤ Haşir akidesi gerek kişinin zatının gerekse aile hayatının hayatındaki gerekse toplumun sorunlarını ve sıkıntıların çözen hem zemin hem de malzeme deposudur. Ona iman etmek aynı zamanda onun hakikatiyle, feyziyle ve nuruyla ruhu gıdalandırmaktır. Bunun neticesinde insanın dünyevi hadiselerinde ruhanî ve psikoloji güven veriyor ve endişesi (kaygısını) kaldırıyor.

➤ İnsanın mantığı ve akli zıdların cemiyle çalışır. Tek boyutlu malzemelerle dönük düşünür ve yaşarsın. Farklılıklar olmaz. Ahiret inancı da dünya bilgi ve malumatların içerisinde zenginlik katar. Nihayetsiz düşünce imkân ve yollarına vesile olur.

Mesela: Ailede, okulda veya sporda ceza ve mükafatların olmadığını kabul edilirse orası donuk olur. Korku ve ümitle insan zenginlik kazanır. Düşünün ki, hiç korku ve ümit olmamış olsaydı ne olurdu insanlık haline!

Böyle bir dünyada yaşamak ister miydin!

Yani öyle bir dünya ki herkesin herşeyi yapma yetkisi var, hiç kimseden korkmadığı bir dünyada çocuklarıyla orada mı yaşamak isterdin yoksa kuralların ve akabinde ceza ve mükafatların uygulandığı dünyada yaşamak isterdin.

➤ Öyle bir sultan ki kimseyle ilgilenmiyor. Herkes herşeyde serbest bırakırsa mı daha iyi olurdu!

➤ Öldükten sonra dirilmenin olmaması; hikmetli olan alemin hikmetsizliğe, ilim, cehaletle, adalet gülme ve vücud ademe hizmet etmiş olurdu!

➤ Ölüm çekirdek hayatını ağacın hayatına tebdil etmektir!

İhlas – Hak – Dalalet – Taassub – Samimiyet

(06.12.2018) (Polatlı)

İHLAS: (hulusdan) Kalbini safi etmek. İçten samimi, riyasız sevgi. İçten gelen sevgi ile doğruluk ve bağlılık. Yapılan ibadet ve işlerde hiçbir karşılık ve menfaati, hakiki ve esas gaye etmiyerek yalnız ve yalnız Allah'ın rızasını esas maksad ve gaye edinmek. İnsanlara riyakârlıktan gösteriştten uzak olmak.

HAK: (Batılın zıddı). Doğru. Gerçek. Vâcib ve lâzım olan. Her sabit ve doğru olan. Adalet. Herkesin meşru' olan salâhiyeti, iktidarı, bir şey üzerindeki malikiyeti. Dava ve iddia.

Dalalet: İman ve islamiyetten ayrılmak. Azmak. Şaşkınlık. Hak ve hakikattan, islamiyet, yolundan sapmak. Allah'a isyankâr olmak.

Taassub: (Asab olan): Birşeye veya bir kimseye taraflı olmak.

Din bakımından salabetli olmak. Haksız yere husûmet etmek. Bir düşünüşe, bir inanişâ körü körüne bağlanıp ondan başkasını düşünmemek hali..

Samimiyet: İçten ve kalbi olan sevgi ve bağlılık.

Allah'ın kainattaki Adetullahın hulasası olan Rububiyetine uymak mümin ve müslümanın kalbinde meydana gelen Uluhiyet hakikat hakikatına ihlas. Buna uygun davranmak samimiyet ve kurallarına, şekline uymak ise SADAKAT.

Lem'alar (150) :“dalalette bir ihlas,

o dinsizlikte dindarane bir taassub ve

o nifakta bir vifak ve

o haksızlıkta, bir hakperestlik yaparlar, muvaffak olurlar.

Çünkü samimî ihlas, şerde dahi olsa neticesiz kalmaz. Evet ihlas ile kim ne isterse Allah verir.”

Allah'ın kelim sıfatından gelen şeriatlar değil, irade sıfatından gelen evamir-i tekviniyeye uyan muvaffak olur. Adetullaha kim uyarsa, ehl-i dalalet dahi... Fiili bağlılık. Bizde İBADET oluyor. İlet-i temmeli. Bu dünyaya nazırdır.

Kafirler Adetullaha uydukları için İHLAS oluyor. Rububiyetine mazhar oluyor. Ama Ruhlarında Uluhiyet hakikatı olmuyor ama Adetullahta muvaffak oluyor.

Uluhiyet hakikatına mazhar olmadığı için ahirete gitmiyor ameli. Sırrı-ı teslimiyet olmadığı için ahirete neticesi olmuyor.

Kişinin ahiretini mazhar-ı uluhiyet nisbetinde oluyor.

Samimi Allah için olan ihlas da (MAZHAR-ı RUBUBİYETE) Uluhiyete mazhar olunuyor.

Şeriyat ikidir. Sıfat-ı iradeden gelen şer'-i tekvinî.

Sıfat-ı kelâmdan gelen şeriat ise, âlem-i asgar olan insanın efalini...

İradeden gelen şeriat; İnsan-ı Ekber olan âmelin ahvalini, hem de hareketini ki ihtiyarî değil, tanzim eden şer'dir. O meşiet-i Rabbanî. Yanlış bir ıstılaha tabiat da denilir.

Psikoloji Tesbitler

- Çabuk üzülop ve çabuk sevinenler hayatta en acı çeken modellerdir.
- Takdir edemeyenler, takdir edilmeyi hak etmiyorlar.
- Özlemek için mesafe ve mekân yakınlığı lazım değil. Tıpkı şah damarımızdan yakın olan Rabbimi bile özlüyoruz. (Rabia. K)

İnsan çoğu zaman kendi özlüyor. Kendisinden çok ama çok uzaklarda yaşamış şimdiye kadar!

➤ Eğer insanın elinde insanlara faydalı bir şeyleri, emekleri ve gayretleri yoksa, o insan kendini öne çıkarır, göstermek ister. Fakat emeği varsa, insanlara faydalandığı emeği varsa o emeğin insana ulaşması adına kendilerini gizlerler ortaya çıkarmazlar. İşte buna misal Bediüzzaman hazretleridir.

➤ “İki şey hakkımızda fikir verir. Hiçbirşeye sahip değilken gösterdiğimiz (SABİR) ve herşeye sahipken takındığımız (TAVİR)..” *Hz. Mevlana*.

➤ Yokluğa katlanırsın ama varlığa katlanıp kontrol edemiyoruz. Fakirliğe katlanılır ama varlığı, zeninliği kontrol etmek çoğu insana nasip olmaz. İlim de böyledir.

➤ “Herşey üstüne gelip seni dayanamayacağın bir noktaya getirdiğinde sakın vazgeçme işte orası kaderinin değişeceği nokta..” *Hz. Mevlana*.

➤ Dünyada olmanın sebebini bilmek ve şuur etmek nisbetinde dünyanın eziciliğinden kurtulursun.

➤ Aklım, aklıma akılsızlık yapıyor. Düşüncelerim, düşüncemi bozuyor. Hatırına gelen düşüncelerinin oranları şöyle:

% 1 vehimdir.

% 2-50 şüphedir.

% 50 ihtimaldir.

% 90 Zann-ı galibtir.

% 100 olursa bilgi olur.

Sözler (88)’de “tevehhum aldatmamak; nefis karışmamak şartıyla”

➤ Tevbe: 119 “Salihlerle beraber olun. Salih olun demiyor burada...

➤ “ Kendimi, kendim yitirdim; yine bulam kendimi.

Hep olursun, hiç edince kendimi” (M.Arabi)

İnandığı için hem müslüman hem de dava adamları herşeylerin feda ediyorlar.

(13.11.2018) (Küçükçekmece)

— Hallacı Mansura Şeytan dedi ki:

Enelhak deyince sen evliya ben ise şeytan oldum. Ne farkımız var?

— Hallac dedi ki: Ben enelhak deyince Rabbimi öne koydum. Sen ise kendini önüne koydun.

İnsanın içsel aleminde Ya Rabbi önünde ya da nefsi + şeytanı.

Ya onun adına yada şeytanlar adına yapıyor.

Hani cinnet geçiren insanların hali; cin olduğu nettir.

İmanın zıddı yok. Ama; küfre, bid'ata, şirke, küfre itikad var. İtikad aklîdir, iman ise kalbîdir. Onların kalbi mühürlenmiştir.

Şöhret için adam lanet dahi olsa namazgahı telvis etmiş. Menfi milliyetçilik... Bunların hepsi menfi, batıl itikada giriyor.

Müslüman imanından yapıyor ki Rıza-yı İlahî..

Kafirin ise batıl itikadından yapıyor. Bu da itikad. Buna batıl iman denmez.

Nasıl ki esrar, eroin vs uyuşturucu. Nasıl kendini kaybediyorsa, geçici dahi bu uyuşturucu veriliyor ve dimağlarına, itikadlarına hipnoz ediyorlar. O Hipnoz bitir de yapmamışlar ise ödleri kopuyor. Kamera kayıtlarında patlamaya giden teröristlerin çok ciddi morfinli oldukları halde müthiş korku halleri var üstlerinde...

— Müslüman da kısmen hipnoz değil mi?

Allah'a (CC) ve ahirete inandığı halde ya namaz kılmıyor ve haram yiyip yalan söylüyor. Hani imanı vardı? – Demek onu ondan men edecek kadar güçlü değil. Allah cc, cennet değil dünya gaye olabiliyor.

ÜZÜLME -1-

(12.11.2018) (Küçükçekmece)

➤ Herşeyde olduğu gibi kendini tanımamaktan. Bak bakalım üzüldüğüne sana ne kadarda lazım o şey...

Bundan ancak şu soruları kendine sorabilirsen kurtulursun:

1. Ben kimim?
2. Neredeyim?
3. Vazifem ne?
4. Nereye gidiyorum?

➤ Bu dünya Allah resûlünün ifadesiyle bilmana: Dünya yıkılmak üzere köprüdür. Geç tamiriyle uğraşma. Yani olduğu kadar olmayan kader.

➤ O Üzüldüklerin olmaması adına senden neler isteniyor?

İlk önce izzet-i nefsinin, şahsiyetini, kimlik ve kişiliğini vs'ler isteniyor.

➤ Üzülmek insanlara mahsus yani kalbî duyguların canlı demektir.

➤ Ya istediklerinin hepsi bu dünyada verilseydi insanın ve dünyanın ve sonsuz bulunacağı ahiret alemlerinin anlamı olur muydu?

➤ Üzülebilmek ni'met olduğunu hiç düşündün mü? Bunu zalimlerden öğrendim.

➤ Üzülmek ölçüsü; yaratılış ekseninde olmalı. Yani: üzüldüğüne değmeli. Baksana sonsuz alemin kapısı olan kabirde üzüldüklerini soracaklar mı? Niye onun yok bunun yok diyecekler mi?

➤ Ben sevindiklerimden çok üzüldüklerimin beni inşa ve ihya ettiğini gördüm. Zira servet ve sıhhatin kurtardığı insana göre batırdığı insan daha çoktur. Üzülmelerin kurtardığı insan gibi.

Ben hüzünlü kalbi çok severim diyen Rabbin var senin! Unuttun mu O'nu!

➤ Üzülmek en güzel neticesi ise kibirden, gururdan firavun gibi benliğinden seni kurtarıyor seni. Aczin, fakrını, hiçliğini, noksanlığını bildiriyor üzülmek.

➤ Baksana Allah resûlüne... ÜZÜLMEDİĞİ GÜN VARMIYDI?

Sen nelere üzülmene gerektiğini unutmuş, o kadarda sana lâzım olmayanlara üzülyorsun.

➤ Vefasız insanlardan, yalancık gülmelerden, boş avunmalardan arındırıyor seni üzülmek.

➤ Üzülenler kaybedecekleri olanlardır. Kaybedecek şeylerin yoksa üzülmeyin.

Mesela Taşlar üzülmeyin. Ağaç taşa göre üzülmeyin olur. Hayvanlarda biraz daha üzülmeyi var. Ya insanın... En büyük mesela İMANI kazanma davasında üzülmeyin...

➤ Elinde olanların farkındalığını unutuyorsun ki üzülyorsun. Şu an bunu dinlerken rahat aldığın nefesinin farkında mısın? Değilsen git hastahanedeki yoğun bakımlara bak. Anlarsın ki ne boş şeylere üzülmüşüm.

➤ Dünyada dünya cihetiyle bir şey yitirmemişsin, kaybetmemişsin. Sende olmayan sende olmaması lâzımdı şimdi de ondan şimdi sende yok. Lâzımdır ki öyle olsun.

➤ Seni senden fazla düşünenin olduğunu unutma.

Seni senden fazla da seviyor.

➤ Unutma; nefsimizi, arzularımızı kâinatın mühendisi değil ki istediğimiz herşey olsun!

➤ Sevinmeyi ve üzülmeyi ben şöyle anlıyorum. Hani elbise olması için dokunan kumaşın bir dikey bir de yatay ipleri olur. İşte senin sevinmen ve üzülmende hayat kumaşını dokuyor.

➤ ÜZÜLME, MAHSUN OLMA ALLAH BİZİMLE!

Rabbin sana küsmedi, terketmedi, unutma, hiç bırakmadı, seni hiç kendi başına bırakmadı. Yürümeyi öğrensin diye seni serbest bıraktı.

Hakikatı bulmanın içsel alemindeki alametlerinden biri şudur ki:

05.11.2018

Hakikatı bulduğunda (gördüğünde) kalbinden ve sıfatlarından geçer. Yani hakikatı bulduğuna delil, o anda onun lahuti lezzetiyle olursun, benliğin kaybolur. Bütün görüntüler, fikirler yani varlık anlayışların yok olup zevke gark olursun. İşte o andır ki hakikatbîn olmuşsun, hakikatı bulursun!!!

Bütün mevcûdlar yok olup vûcud bulmaktır. Bu hale eskiler [vecd hali dediler](#). Vûcud senide olmuşsa ortada kimse kalmamış demektir.

Kâinat mevcuddur. İnsan ile anlam kazanırsa, insanda vûcud bulur. Bu mevcudat ve vûcudun bütünlüğünün kaynağına da [Vacib-ül Vûcud](#) denilir.

Bu halet-i ruhiyesiyle 'O' na bakar. Şu halet-i ruhiyeye şahid olan şehid olmuş demektir. Şahid olan şehid olur!!!

(Alimin şehidliği bu!!!)

Bu haletde iken kişiden zaman ve mekan kalkmış olur ki buna şehid oldu denilir. Hani zahiri (batın değil) şehid olan bura ile orası aynı olmuştu. Batını şehid olan ise burada orayı yaşıyor an be an..

Zahiri şehid bir an yaşar!!!

Sanki okyanustan bir damla...

Heyhaaattt...

Eğer bu vecd yani şehidlikte yok olursa ki buna da Allah-u alem [mir'acı](#).

Sanki gören için habere gerek yoktur.

Tasavvuf da vecd denirken, hakikat mesleğinde ise;

[“vûcuduna itimad edersen, ademe düşersin.”](#)

[“Vûcuduna kıymet vermek fikrinde isen, o vûcuddan senin elinde ancak bir nokta kalabilir.”](#)

[“Eğer vûcuduna itimad edersen, ademe düşersin.”](#)

Bu halet-i ruhiyeninde yok olmasıyla “vûcud” bulur. TAAYYÜN ve TEŞAHHUS sırrı başlamış demektir.

Kâinat, şecere-i hilkat mevcuddur.

Ehl-i tasavvuf Vedûd ismine mazhariyeti noktasında:

[Mektubat \(19 \)](#): [“...mevcudatın pencereleriyle Vâcib-ül vûcuda bakıyorlar.”](#)

Ehl-i hakikat nurcuları ise; Vacib-ül Vûcud bakma yerine 'Ene'sinde [teayyün ve teşahhusa](#) şahid oluyorlar ([Şualar: 9](#))

Tasavvufta: Bakan: Bektiği vesile... Ve bakılan var.

Ehl-i hakikat ise; ayine-i ruhunun arkasındaki "ene" de Vacib-ül Vûcud taayyün ve teşahhusla şahid olup şehid oluyorlar.

Birşeyin vûcudunun bir hakikatı dimağda.. Bir başka hakikat meratibi vicdanda, kalbde ve ruhta bulunurlar. Bu hakikatlar insanı saran elbiseler gibidir ki bunlara giydirilmiş:

Senin mevcudiyetine ortadan kaldıran vûcud halet-i ruhiyesi; o anda aleminde huzur var başka bir şey yok...

Zaten herşeyin ortada kalmamasıyla vûcud bulunabilir.

İnsan mevcuda baktığında; kendi varlığını bunara giydirir. Dolayısıyla kendisine bir pencere açılmış olur.

Adeta vûcud; birşeyin hakikatını elde etmektir. Saki daha önce [yitiğini bularak elde etmektir.](#)

Vûcud mertebesi şuhud mertebesinden üstündür; üzerindedir. Bu nimet-i İlahiyeye mazhar olanlar için işaretler ve ibareler ortadan kalkar. Zira vûcud bulan zâten Vûcudun huzurunda hazır olmuş ve icraatına şahid olmuştur.

Vûcud bulan zat (kişi); Allah'ın efal-i ilahiyesinin (ilimden kudrete, kudrette ilime) şahid oluyordur demektir. Kendi bedensel yaratılmaya da şahid olup seyrediyor gibi haletleri yaşar!

Öyle bir makam-ı alaya çıkar ki kendinden kendisinin yaratılmasına şahid oluyor.

Bu makamın tuzağı: kendi keşfine itimad etmesidir. En istikametli şahidlik Kur'ânın, sünnetin ve asrın imamlarının şerh ve izah ettikleri gibidir ve onların kelimalarına kanaat etmeli...

Varta tam da buradan başlıyor!!!

Tasavvufçulara göre:

Kürs: Nefs-i külliye.

PSİKOLOJİ

❖ Kısa düşünüyoruz. Ahirete iman nisbetinde dünyevi hadiselerimizi yorumlarız.

İmanın kuvvetine göre hadisatın tazyikinden kurtuluruz.

❖ Kati' kurallarımız, ben buyun değişmem demeler. Kötü alışkanlıklarımız. İyi olmayı hariçten beklentilerimiz. Şartlara bağlı iyi olmalar. Şartlar iyi olursa iyi oluruma bedel iyi olursam harici şartlar da iyi olur. Gam ve keder turabıyla yoğrulmuş bedeninde oluşumuz. Sıkıntıların sebepleri var oldukça sıkıntılarla savaşıma.

❖ Çocuğuna ciddi dini ve ahlâkı eğitim vermediği gibi kendisi de iyi bir örnek ve misal olmadı. Bu yetmezmiş gibi altına lüks araba ve tahribatın kazancı olan ve menbaı olan ÜNİVERSİTEYE dünyalık için gönderen anne baba çocuğundan acaba mû'cizemi beklerler ki ahlâkı ve davranışları niye bozuk diye üzülürler. Buna sen sebep oldun.

O bataklığa görenek belasıyla, desinler ki benim de oğlum okusun kibrin ile o bataklığa sen attın, sen boşdun. Sebepleri değiştirmedikçe sonucun farklı olmasını beklemek ahmaklıktır. Ben bazı insanları gördüm ki zeka değil ahlâk ve akıl noktasında deli. Ama bunlar beni zavallı, saf ve eksik görüyorlar ve zaman zaman ifade ediyorlar.

Yanlış sebeplerden doğru neticelerin çıkmasını bekliyorlar. Ben böyle insanların oluşturduğu cemiyetten cidden ürktüm.

❖ (Hadis Bilmana) "Ey Zübeyr! Hem ye hem yedir. Cimri olma, sana da cimri olunur.

Verirken sayma, sana da verilirken sayılır. Kısmı, ana da verilirken kısılır. Zorlaştırma sana da zorlaştırılır.

Ey Zübeyr! Allah û Teâlâ, belâ ve mûsibet anlarında sabrı, günahı arzuladığı zaman nefesine sâhib çıkmasını sağlayan yakîni, şüpheler geldiği esnada kâmil akli, haram ve kötü şeylerle karşılaştığında hakîki verâyı sever.

Ey Zübeyr! Din kardeşlerine saygılı ol, Evliyâullahı yücelt, seçkin (hayırlı) kimselere hürmet göster, komşularını ziyâret et. Ve günahkâr kimselerle bir arada bulunma.

(Bunlara dikkat edersen) hesapsız ve azapsız cennete girersin."

YANLIZLAŞMAK

7.10.2018

Bodrumda okuma enfûsi kampındaydım. İnsan Cenab-ı Hakkın (CC) Zatına, Şuunatına, Sıfatlarına, Esmalarına ve Efallerine ayine olması için yaratılmış. O sureçleri aleminde; fikredip, hissedip, letafetlenmesi ve sanki o ilk yaratma sürecine şahid olmak için yaratılmış.

İnsan: Suret ve Kanuniyet ve Hakikat ve Mahiyetlere camii. Eğer surette kalmışsa ne kanuniyetlerinden (yani enfûsi yapılanmalarında) ne de hakikatlarından ve de mahiyetlerinden haberdar olamaz.

İnsan surette kalması; ne derler, ortama uyma mecburiyetinin hissetme, söylemek, yapmak ve de konuşmak istemediğin halde etrafındakiler istiyor zann-ı mecburiyetiyle söyleme, yapma mecburiyetinde kalma denir. Surette olma- insan etrafında çok insan var zanneder. Oysa herkes kendisini yaşadığı için yapayalnızdırlar. Zahirde haaa huuu ile mutlu ve beraber görünürken içsel alemlerinde aynı şeyi paylaşmadıklarından yalnızdırlar. Zahirde, surette aynı şeyi paylaşıyorlar gözüdürlerken batında – enfûste – herkes yalnız.

Bunun dışı vuruşlarından biri de psikolojik sorunlar, sıkıntılar olarak gözüdür.

Buna en iyi misal herkes etrafındakilere şahiddir. Bodrumun şehir merkezine girdi yalnızlaştım. Arkadaşlarımla aynı şeyi paylaşırken çok zengin ve çok çok kalabalıktık. Suretten değil ötelere besleniyordum.

Nasıl ki haşa anlamak için: Allah (CC) kendine has yalnızdır.

Vacib-ül Vûcud: M. Zatiye ve Şuunat-ı Zatiye ve Sıfatlar ve Esmalar ve Ef'aller var. Haşa haşa haşa "Allah Allahlığı oluyor" yaşıyor diyecektim diyemem. Allah, Allah olduğunu bilmekten hasıl olan ve tabirinden aciz olduğumuz Lezzet-i Mukaddesini düşün.

Hariç ne kadar şatafatlı olsada batını kofsa, çökmüşse, sorunlu ise içerisi yılan çıyan yuvası olmuşsa o her yerde yalnızdır; kimsesizdir ve mededsizdir.

O zaman Allah, Allah olduğunu bilmekten hasıl olan lezzet-i mukaddesini sen; Ben, benim.. Benim, ben olduğumu bilmekten hasıl olan ruhanî Lezzet-i ruhanini düşün, ara, bul.

Sende seni hariçte değil dahilde ara. Yalnızlaşmak dahildedir. Onun boşluğundan surette başka mekân ve kişileri arama mecburiyeti olmuş!!!

Asıl yalnız olan ehl-i dünyadır, nefsi arzularına köle olanlardır.

DÜŞÜNÜRKEN

(27.09.2018) (Küçükçekmece)

Düşüncelerimizin, fikirlerimizin, konuşmalarımızın da alışkanlık hale getirilmesi de lâzım. Sırf davranış alışkanlıklar yok... Hayallerinde alışkanlık hale gelmeli, getirilmeli...

İnsanı etkileyen; çevresi, doğası, tarihi, şuuru, ruhlar yapısı aralarında bağlar kurulmalı.

Şuurumuz ve tercihimiz olmayan bazı şeyleri serbest bölgelere atılırsa bunu bilmeyende bunu kendisinden imiş gibi davranır.

Zihnim bazen kendi kendini sorguluyor. O zaman ciddi güven sorunu yaşıyor ve tutunacak şey arıyor. Tam bu sırada inandığı dini yaşayanlara tutunursa – ki ancak bunlara güven olur – düze çıkar biiznillah... Bazen tarikatta ve mistik öğretilerde o kadar ileriye giderki bu tutunmalar alışkanlığa dönüşür ve HÜR olmaktan çok korkarlar.

Felsefede veya psikoloji öğretilerde korkulan ve hoşla gitmeyen resimlerin veya fikir veya düşüncelerin şuur dışı olduğunu ve pisişik öğreti cıgıllıkları olduklarını söylerler.

Bunlardan kurtulma yöntemleri ve fikirleri geliştirme çabalarına girerler.

Bunlar (Sözler (275): “Onun sözünü, ondan zanneder. Zarar onlar, zarara düşer.”) Şeytanın (onun) sözünü kendi sözü zannetmesinden kendisi kendisine savaş açıyor. Bilse ki o his ve fikir haricindir ki içime attı benim değil, o zaman düşman hariçte kalır savaşmak ve tard etmek kolaylaşır. Aslında bunlar kendimizi sorgulama fırsatı verirler.

Simge, sembol ve eşairler fikirleri, hisleri ve inançları örgütlerler. Ve nesilden nesile taşırlar!.

İnançlarımız (dinî) insana güvenlik duvarını sağlar ve yoldaki sağ ve sol bariyerleri olurlar. İmamlarda o otobanda dinlenme, beslenme ve tedarik istasyonlarına benzerler.

Nasılki bazan psikolojik sorunların bir uzmanla... ekmek ihtiyacını fırınla... Nakil otomobilleri bir fabrikayla karşıladığı gibi; aklî, kalbî ve ruhî ihtiyaçlarımızı gideren istasyonların olması zorunlu ve şarttır, hele bu asırda!

Nasıl gıdaların, cisimlerin şekli, kokuları olduğu gibi, fikirlerin ve hislerinde kokuları olduğunu hissediyorum.

En azından fikirler ve hisler bende bazen geçmişî, bazen bir fikri bazanda bir kokuyu hatırıma getiriyor! Bu koku burunla alınan değil zanlarla, kalbî olabileceğini inanıyorum. Sanki sudan çıkan kabarcıklar gibi...

Düşünceleri durduramazsınız. Durdurmaya çalışma yöntemi düşünseldir. Peki olumsuz düşüncelerden nasıl kurtulacağız:

- Doğru yerde,
- Doğru zamanda
- Doğru insanlarla
- Doğru şeylere konuşarak, yaparak ve paylaşarak...

Düşüncelere doğru malzemeleri verirseniz, düşünceler istediğiniz istikamette olur.

Günahlar düşüncelerinizin yularını harice vermek manasında geliyor. Yoksa kendin kendine yetersin! Terkleri yap. Yani haramları terket! En azından en büyüğünü terket.

Senin düşüncelerle şeytanı yenemezsin. Çünkü onda da o düşünceler ve o düşüncelerin alternatifleri vardır.

Onu (şeytanı) mağlup etmenin yolu onda olmayan malzemelerle mümkün olur ki; o da: zikirlerdir, ibadetlerdir, sohbetlerdir ve Asa-yı Musa gibi kitaplarla kendini motive etmektir.

Biliyorsun: Şeytan Asa-yı Musa' kitabını okumaz, okutmaz. Şeytanda bu kitab yok!

Her düşünce bir nesneye bağlıdır seni ona taşır. Seni harice taşır.

İnsan varlık düzeyinde yerini bilmiyor. Allah cc katında da kıymetini bilmiyor.

Zannediyor!!! Zanlarımızla düşünüyor, yaşamını sorguluyor ve bunlarla bağlı olmayanlarla savaşıyor insan. Zanlarına benzeyenlere yandaş oluyor.

Düşündüğünüzün nesnesinden düşünün. Yani: Allah deyince, Peygamber deyince, dünya deyince, dost ve düşman deyince ne anlıyorum?

İlk önce kendinden daha değerli şeylerimiz olmalı ki, kendimizi ona kıyas edip sorgulayıp DİSİPLİNE olalım.

Bilmelisin ki sonsuzluk kuyusuna ve uçsuz bucaksız cennet alemlerinin kapağı DİMAĞDIR. Dimağ bu noktadan ötelere açan kapaktır.

Sanki düşünceler Yunus bağı gibi. O 40 gün kaldı. Ben bu olumsuz düşünceden 40 günü geçirmemeliyim.

KENDİN OL, BAŞKASI OLMA. BU seni daha iyi daha güzel yapar.

Birisi sana itiraz edince, o itiraza ayna diye bak. Hemen itiraz etme! Hemen itiraz etmek korunaklı fanusuna zarar verildi zannındandır.

İnsan, diğer insanlarca kabul görme, kabullenmeye ihtiyaç duyar.

Bende istemeyi isteme sorunum var zannediyorum ki fazla DUA edemiyorum.

(02.10.2018) (Küçükçekmece)

Kendini kendinden değerli şeyle ki (Risale-i Nurlarla) sorgulama, yargılama, yorumlamadır, bir anlamlandırmadır ve bir değerlendirmedir kendini. Ve hataların giderilme yöntemidir. Her gün olumsuz bir enerjidir. Bunun dindeki ifadesi ise şeytanın sıfatıdır. TEVBE etme onun PANZEHİRİDİR.

Kendimizi sorgularsak gerçeklikten hakikate giderken kendimizin sorunları olan yanlışları da ortadan kaldırmış oluyoruz.

Hakikat; hataların giderilmesinde ortaya çıkan ayınadarlığında gözükendir!.

Bu dünyaya geldiğimizde bulduklarımızı, bulduğumuz şekilde bırakıp bu dünyadan gidersek varlığa gelmemiş gibi oluruz. İNSAN, bulduğunu bulduğu gibi bırakmayan ve kendi için kılan amaçları ve gayeleri için kendine dönüştüren bir varlıktır. O zaman gerçeği (nefs-ül emri, eşyaları, varlıkları) hakikate taşıyan olur.

Hadis-i bilmana: Kendini aldatan kimdir? Başkasını aldatandır. "Aldatan aldanandır" ne manidâr söz söyledin Ya Muahmed (ASM). Kendini aldatmadıkça başkasını da asla aldatmaz. Yani kendi vicdanını ikna etmiş (!)

Bazı insanlar tarihte çok önemli roller oynamış ve tarih onu yutamamış, kaybedememişse sanki yaşadığı tarihin öznesi olur. O tarih denince o zat hatırlanmaması sanki o tarihler arasının çekirdeği olmuş. Bunlar lider değil önderdirler. Liderler yöneticilere denir. Önderler liderlerden farklı.

Bence demokrasi ateizmin en üst siyasî ve sosyal yapılaşmasıdır. Ateizmin muvaffakiyetinin toplumsal ve sosyal muvaffakiyeti ve galibiyetidir.

Öznesiz bilim olmadığı gibi bilim ve ilim de yoktur. Sırf nesnelere ilim olmaz. Bilim olur.

Ruh beden olmaksızın etkindir, aktiftir, faaldir.

Fıtratlar uygun olan fikirler zaman içerisinde libaslarını değiştirerek devam ediyorlar. Çünkü o fikirleri, manaları fıtratlar kabul etmiş olduklarından.

Asıl metinlerin kenarlarına yapılan şerhler o metinlerin üzerlerine düşünceler yapılarak o metinler kuşaktan kuşağa devam ederler.

Olaylara bağlı yorumlara tefsir... Sebeb-i nuzullerini nazara alınır.

İlkelere, asıllara, metinlere bağlı olan yorumlara tevil denir.

Sorumluluk aldığın kadar onun dava adamı olursun.

❖ Hayat bir mutfağa benzer. Farklı malzemelerden yemek yapacaksın. Hayat farklılıkları arz eden sofraya benzer. Sofrada; çorba, yemeklerden tuzlu, ekşi, acılı vs. ve tatlılar. Mideni bozmamak adına sırayı ve miktarı doğru ayarlamalı. Hâ bunun bir de mekânı ve zamanını nazar-ı dikkate alacaksın!

❖ Hayatını anlamlandırmak adına herkese nasip olmayan sorgulama... Çoğu insan önüne konan yemeği yercesine, konulan ve sunulan hayatı yaşamamanın peşinde...

❖ Sırf odasına mahkumsan dışarıya adım atamıyorsun. Çünkü odanla dışarısı çelişkili.

Usta oyuncu olman lâzım. Ki iç ve dış dengeleri koruyasın! Evde de böyle. Kafanla evi, kafandakilerle hizmet ve cemiyeti dengeli tutmak.

❖ Hariç senin üzerine yorum yaparlarsa → Bilimsel tutum oluyor.

Sen kendi üzerine yorum yaparsan → Fanatizm oluyor.

Sen karşıdakilere yorum yaparsan → Sataşma oluyor.

❖ Sen kendini kontrol edemiyorsan, başkasının seni kontrol etmesi kaçınılmaz olur.

❖ Her yöntemin ustaları vardır.

❖ İdeoloji sahipleri çoğunlukla kendilerini sorgulamazlar ve sorgulattırmazlar.

Anlayış geliştikçe bağınazlık azalır.

❖ İnsan emaneti kabul etti. Kim kabul etti? Cahil ve zalim aldı.

Aldı ne yapacak onla? – Cahilliğini ve zalimliğini kaldırandır emanet.

❖ Biz bilgi, ilim istiyoruz ama bilgi işlemeyi sevmiyoruz.

❖ İnsan doğadaki varlık gibi etki-tepki varlığı değildir. İnsan; eylem varlığıdır.

Amaç ve eylem birliği ile insan, insan olur.

❖ Risalet; her mertebedeki şuura hitab edebilmek yeteneği...

❖ Büyüklerden büyüklükleri ararken kendimizdeki zulmetleri, küçüklüğümüzü unutuyoruz. Karşıda bir şey ararken acaba o bende var mı? sormuyoruz. Bundan da eleştiri geliyor.

❖ Önderler bilineni değil, görünenlerin arkasını bilenlerdir.

Yöneticilik ayrı, liderlik ayrı. Önderler bütün bütün ayrı. Önderler buluşçudurlar.

Toplumları arkalarına takarlar. Yönetmek liderlere mahsus.

❖ Sirayet kanunu adeta anten. Hem çekiyor, alıyor hem de veriyor dağıtıyor.

Dimağın sıfatı.

❖ Bazı insan öldü derler. Oysa doğmamıştı ki ölsün. Bedende insan değilsin.

Bedende heyevansın... Bedenin arkasına geçebilirsen, yani bedenden sıyrılırsan o zaman insan olarak doğarsın. Zira bedenden doğan bedendir. Akıldan doğan akıldır, ruhdan doğan ruhtur.

Biliyor musun: hiçbirşey ama hiçbirşey görünen değil. Nasıl ki çocuklar manayı anlayıp iz sürmeyecekleri için resimli manaları anlatma yolunu seçtiler. Çocuklara resimle anlatırsın. Onun için bazı sakallı çocuklar ille resim ararlar, manalardan sıkılırlar veya kendileriyle tanışmaktan korkarlar.

Bende bir zaman Allah cc ile tanışmaktan korkardım. Ama sistematik kabulüm olduğu halde...

Hani namaza ve hacca gitmeyen bazı ahmakların gerekçeleri şu; o zaman bazı şeyleri terketmem lazım olacakmış!!!

Bunlar tommiks, teksası resimli romanlara gömülüp amerikan kültür mezarlığına gömülürler.

Bu insan doğmadı ki ölsün. Ölmek de ni'mettir.

Her ölen ölmüyor. Her doğan doğmadığı gibi...

❖ Dildir dilarayı eder dilber veya eder viran... Bülbül bülbüldür dil onda iken, yoksa serçe. Gül güldür dalındayken yoksa dikenlik. Seni seviyorum diyeni denetle arzusu yerini bulunca seni terke hazırla seni terke hazırlar. Öyle sevgili bul ki seni seni daim yad etsin."

❖ Her nesne kelamdır.

❖ Her tercüme, çeviri mutlaka bir kısım anlam kaybederler.

GAYE SAHİBİ OLMAK

Yönsüzlükte yöndür. Değer yargısı çalıştığıнын alametidir. muamele görme vesilesidir ki şehide yapılan muamele gibi.

Kendisinden daha değerli gayeyi görebilmektir.

Zekanın ve aklın bütünlüğüdür. Ve akl-ı selimin sıhatine delildir. Anlayış, idrak, basiret, dirayet ve ferasetin bütünlüğüdür.

Farklılıkları külli olarak görebilmektir.

Ahiret haletini dünya dünyada yaşayıb tatma vesilesidir.

Doğru yanlış... Lezzet ve elem ayırd edebilme becerisidir.

Hayatın; evvel, ahir, zahir ve batın bütünlük şuurudur.

Birinci ve ikinci şuurun birlikteliğidir.

Kınayanların kınamalarına aldırmama alametidir.

Zahirin arkasını görmektir.

İnsanı canlandırıp anlamlandırır benzinidir.

İçsel donanımlarının aktifleme ikaznamesidir.

Çok sıkıntıların ve girdapların çıkış merdiveni ve ipidir.

Alem-i gaybdan uzatılan zenbildir, asansördür.

Bireylerin farklılıklarını kaldırıp akılları ve kalbleri tek vûcud yapmaya vasıtaadır.

Ruhunu bedenine galip getirebilme hissiyatıdır.

Dünyevî dertlerinin ahiret merhemidir.

Dersten Alınan Notlar

(29.09.2018) (Yedikule Tılsım dershanesi ders notları)

Rahîm → Adem }
→ Mevt } Ruh

Hakîm → Zeval }
→ firak } Dimağ

Vedûd → Meşakat }
→ Musibet } Kalb

Matbaadaki harflerin dizilmesi → Suretlerini sahifelere

→ Manalarını da okuyan dimağlara.

Bunun için mevcudat harfleri dizilmiş, yoksa harfler sabit değil, olmamalı.

Süleyman AS → BASAR

Musa AS → KELAM

İsa AS → KUDRET

Davud AS → SEM

İbrahim AS → İRADE

Âdem AS → İLİM

Muhammed ASM → HAYAT

TAHAYYÜL

(22.06.2018) (Küçükçekmece)

Lugati: Hayale getirmek. Hayalde canlandırmak. Fikir kurmak.

Tahayyül: Ziyadeli masdardır.

تَفَعَّلُ TEFE'UL BABI: Dönüşlülük. Azar azar olmak. Sıfatlanma. Edinme.

HAYAL: Masdardır. Fiilin ve fiilden yapılan birçok köküdür.

Sözler (38,633): “Mesela: Bir adam, güzel bir bahcede, ahbablarının ortasında, yaz mevsiminde hoş bir ziyafetteki keyfe kanaat etmeyip kendini pis miskirlere sarhoş edip; kendisini kış ortasında,

canavarlar içinde → aç,
→ çıplak } tahayyül edip
→ bağırmaya ve
→ ağlamaya başlasa,

nasıl şefkatle lâıyk değil, kendi kendine zülmediyor. Dostlarını canavar görüp, tahkir ediyor. İşte bu bedbaht öyledir ve şu bahtiyar ise, hakikatı görür. Hakikat ise güzeldir.

Hakikatın hüsnünü derk etmekle, hakikat sahibinin kemaline hürmet eder. Rahmetine müstehak olur.”

Genel umumî dünyada iken hususi dünyasını yaşatan...

Bu tahayyülün hususi dünyasına atan akli iptal eden sarhoşluk. Bu müskirler ille içki değil, hakikattan koparan herşey...

Herşeyi alt üst terse çeviriyor.

Yaz mevsiminde	→ kendini kış ortasında,
Hoş bir ziyafetteki	→ Canavarlar içinde
Keyfe kanaat etmeyip	→ Aç, çıplak tahayyül edip
Kendini pis müskirlerle sarhoş edip	→ Bağırmaya ve ağlamaya başlasa,

Tahayyül herşeyi alt üst edebiliyor.

Tahayyül ile kendine zulmediyor. Dostlarını canavar görüyor.

Hakikatın hüsnünü derk etmekle → hakikat sahibinin kemaline hürmet eder.
Rahmetine müstehak olur.

Sarhoş olduğunda tahayyülünü; şeytan, kafir cinler, ervah-ı habisler, mevadd-ı şerireler tahakküm edip kullanıyorlar.

Çünkü sarhoş olunca herşeyi olumsuz görüyor. Olumsuzluğu; Allah cc ve Meleklerinden olmaz. Sarhoş olmadığına da olumsuzlamalarının olması yine onların tasallutlarındandır.

Oraya olumsuzlamaları atarlar bakalım sen sahiblenecekmişin. En büyük tuzak onun sözünü kendinin sözünü zannetmektir.

Buraya Allah cc ve Melekleri, ervah-ı aliyeler, mevadd-ı aliyelerde aktif... bunlarda oraya malzemeler atıyorlar... ('Sarhoşluk' için defterin 313 sh'ine bak.)

Sözler (274): “Bak ey biçare vesveseli adam! Telaş etme

– Çünkü senin hatırına gelen şetm değil, belki tahayyüldür. Tahayyül-ü küfür, küfür olmadığı gibi, tahayyül-ü şetm dahi, şetm değildir. Zira mantıkça tahayyül, hüküm değildir. Şetm ise hükümdür.”

➤ Tahayyül hüküm değildir.

HÜKÜM: Tetkikten sonra varılan karar. Emir. Kuvvet. Hâkimlik. Amirlik. İhtiyar. Fikirler ve tasavvurlar arasında râbitaya tasdik ve inkâr etmek. Nûfuz. Karar. Kadılık etmek. Tesir.

➤ Hatıra gelen tahayyüldür.

➤ Tahayyül hüküm değildir.

➤ Tahayyül ve tasavvurun serbest bölge olduğundan olumsuzlukları kalbin müteessir ve müteessiftir olması.

- Kalbe yakın olan lümme-i şeytaniyeden geliyor.
- Tahayyüldekiler hakikat değiller fakat hakikata yardım ederler.
- Allah-u alem hususi dünyamızın mekanını, şeklini tahayyül.
- Mekân şekilsiz, renksiz olmadığı gibi...
- Tahayyül; olmayanı var eden, varı da yok eden. Nokta-i kainat.. Kainatı nokta yapan.

Serbest bölge olduklarından:

- “Tahayyül-ü küfür, küfür olmadığı gibi;
- Tevehhüm-ü küfür dahi, küfür değildir.
- Tasavvur-u dalalet dalalet olmadığı gibi;
- tefekkür-ü dalalet dahi, dalalet değildir.

Çünkü → hem tahayyül, } tasdik-i aklıden ve iz'an-ı kalbîden ayırdırlar,
→ hem tevehhüm, } başkadırlar. Onlar bir derece serbesttirler. Cüz-i
→ hem tasavvur, } ihtiyariyeyi pek dinlemiyorlar. Teklif-i dinî altına çok
→ hem tefekkür; } giremiyorlar. Tasdik ve iz'an, öyle değiller. Bir
mizana tabi'dirler.

Hem → tahayyül, } nasıllı; tasdik ve iz'an değiller.
→ tevehhüm, } Öyle de şüphe ve tereddüt
→ tasavvur, } sayılmazlar.”
→ tefekkür }

- Cüz-i ihtiyarî dinlemiyor. Cüz-i ihtiyar → iltizamdadır.
- Serbesttirler → “Serbest bölge” olduklarından.

Birbirlerine zıd herşeyin herşekilde bulunabildikleri ve kontrol altına pek girmedikleri...

İnsanın hususi dünyasının direkleri oldukları...

➤ Tasdik ve
iz'an } Bir mizana tabidirler.

➤ Cüz-i ihtiyar ve diğerleri buldukları makamın altındaki mertebelerden beslenirler.

Misal: Cüz-i ihtiyarî iltizamda iken, tasavvurdaki Emr-i nisbi ve Emr-i itibarilerden beslenir, bunları da kullanır.

(06.07.2018) (Küçükçekmece)

Sözler (277): “Biçare vesveseli adam,
bazan tahayyülü,
taakkul ile iltibas eder.”

Burada da tahayyülün → serbest bölge olduğunu.

Tahayyül ve
tasavurlarda } şüphe ve tereddüder mevcud.

Düşüncedeki iltizam → Tasdikteki iltizam.

Fiillerdeki iltizam → Dimağın 6. meratibinde.

Yani:

Tasdik → İltizam. Buradaki fikirler olarak iltizam

İz'an → İmtisal

İltizam → Taassüb. Buradaki fiiller olarak iltizam.

İtikad → Salabet
Sistem Hüküm

Sistemdeki iltizamdaki fiiller } çıkıyor, kaynak oluyor.
Hükümdeki iltizamdaki fikirler }

Fiile dökülmüş, eyleme geçmişse → Sistemdeki, iltizam.

Fiile dökülmemiş, geçmemiş ise → Hükümdeki iltizam.

Sözler (278): "Hem tahayyül, nasilki tasdik ve iz'an değiller.
tevehhüm, Öyle de → şüphe ve
tasavvur, → tereddüt } sayılmazlar."
tefekür,

...; tasdik-i aklîden ve } ayırdırlar, başkadırlar. Onlar bir derece
iz'an-ı kalbîden } serbesttirler. Cüz-i ihtiyariyeyi pek dinlemiyorlar.

➤ Akıldakileri tasdik edilirse → İLİM OLUR.

➤ Buralardan geçenlere şüphe ve tereddüd değiller.

"Fakat lüzümsüz tekrar ede ede müstakar bir hale gelse, o vakit hakiki bir nevi şübhe, ondan tevellüd edebilir."

Bu da tasdikteki → iltizamda fikri iltizam da olur.

İltizam (sistemdeki) ise artık fiili iltizam...

Hatta TAAKKULDA olanlardan da mesuliyet olmuyor.

Mesuliyet → tasdik ve
→ iz'an da } oluyorlar.

“şikk-ı muhalifi iltizam ede ede, tâ öyle bir hale gelir ki, ihtiyarsız taraf-ı muhalifi iltizam eder.”

Bu da Tasdikteki → iltizam. Yani fikri iltizam.

Sözler (278):“Ben sağ tarafımdan baktım; nihayetsiz bir zulümat içinde bir mezar-ı ekber **gördüm**, yani **tahayyül** ettim.”

Ve bu paragafın önü ve devamından:

Gördüğünü hemen görmüyor. Ya; gördüğünü gördükten sonra Tahayyülüne giriyor oradan sonra görüyor. Tahayyülsüz göremeyiz. İşte gördüklerimizi alemimizi oluşturan tâ da burası... tahayyülü.

Gördüklerimizi, işittiklerimizi kendine dönüştürüyor.!

Mevcudatı ya karanlıklı ya da zulümatlı ağlar ve güler görüyoruz.

Sözler (386): “Kendilerine lâzım olan herşeyi yaratıyorlar “ mı **tahayyül** ediyorlar ki,...”

Tahayyül; birşeyin var olup yok edildiği sistem. Varmış gibi de inanılan...

Sözler (389): “Veyahut: Hâlık-ı hayr ve Hâlık-ı şer namıyla ayrı ayrı iki ilah **tevehhüm** eden Mecusiler gibi ve ayrı ayrı esbaba bir nevi uluhiyet veren ve onları

kendilerine birer nokta-i istinad **tahayyül** eden esbabperestler, sanemperestler gibi başka ilahlara dayanıp sana muaraza mı ederler?"

Tevehhümde	→	ilah	} imal ediliyor.
Tahayyülde	→	Uluhiyet	

Sözler (391): "Bir şairin bu kelimadan hissesi: Zemin, bir taban; ve kubbe-i sema....., o çadırın kazıkları misalinde **tahayyül** eder. Sâni'-i Zülcelaline hayretkârane perestîş eder.

Vahiy geldiğinde dimağ tüm mertebeleri muhatab.

(17.07.2018) (Güney Köyü)

O ayet tahayyülünde, tasavvurunda ve taakkulunda ve hakeza ne uyandırmış, ne hale gelmiş ayet.

➤ Hayalini, içsel alemini donukluktan kurtaran tayahhüldür.

Sözler (447): "Bunun harika telakki telakki edilen belagatını göremiyorum. Ona denildi: "Sen dahi bu seyyah gibi o zamana git, orada dinle." O da kendini Kur'ândan evvel orada **tahayyül** ederken gördü ki:"

➤ Dışarda ve içsel alemdeki mekan anlayışımızı oluşturan TAHAYYÜL. Madem harici alemlerimize tahayyülden geçiyorsa... geçmedende kendisi yeniden de oluşturabilir. İlle dışarı şart değil.

"O da kendini Kur'ândan evvel orada tahayyül ederken gördü ki:"

Gördü ki... Mekânı oluşturuyor. Mekân anlayışımızı TAHAYYÜL SİSTEMİ, imbiklerinden geçerek oluşturuyor.

Mekan ve zamanın arkalarına bizi taşıyan. Asla hayat değil bizzat hakikat. Çünkü mevzunun devamında

“Mevcutat-ı alem perişan, karanlıklı cemid ve şuuruz ve vazifesiz olarak hâli, hadsiz, hududsuz bir fezada; kararsız, fani bir dünyada bulunuyorlar. Birden Kur’ânın lisanından **bu ayeti dinlerken gördü**: Bu ayet, kainat üstünde, dünyanın yüzünde öyle bir perde açtı, ışıktandırdı ki; ...”

Hayal mayal değil. Bizatihi yaşanan bir hayat tahayyül.

Tahayyül seni; kah herşeyden koparıp küçücük hususi dünyana sokar seni ve herşey budur, burasıdır, bu kadardır ve sen buna mahkumsun der.

Kah mekanı ve zamanın arkasına seni TAŞIYARAK bazan maziyi, bazan istikbali, bazan da senin mazi ve müstakbelinin haricinde, yani seni dünyanın dışındaki umum, dünyayı, kainatı sana gösterip o haletleri yaşatan, o haletleri, hisleri sana ruhuna giydiren terzihane gibi...

Nasıl ki 20. Sözde ruhuna iman libasını giydir dendiği gibi. Tahayyül de hem manalara kelim elbisesini dikip giydirdiği gibi, bazan da zaman ve mekân haletlerini, hislerini sana giydiriyor.

Tahayyülü çok kuvvetli olursa alem-i misale ve onun dairesi olan levh-i misalilere geçebiliyor. Alem-i şهادette mekân ve zamanın arkasına geçebiliyorlar. Misal 19. mektub böyle yazılmış!

Kader İlim Nev’indendir - İlim Maluma Tabidir

Sözler (466):

Bir şey varsa onun ilmi olur. Olmayan ilmi olmaz. “İlim, maluma tabiidir.”

Adem sıfat-ı zatiyede olan Tekvin içinde...

İlim ise, sıfat-ı subutiyede...

“Malumun → zâtı ve
→ vucud-u haricisi, } iradeye bakar ve
kudrete istinad eder.”

“Kader, ilim nevindendir.

İlim maluma tabidir.

Yani nasıl olacak, öyle taalluk ediyor.

Yoksa malûm, ilme tabi değil.

Yani ilim desâtiri, malumu harici vûcud noktasında idare etmek için esas değildir.”

Allah-u alem MALUM: ?

Sıfat-ı Zatiyede olan “Vûcud” a bakar. İlim sıfattır, zat değildir.

Şuunat-ı Zatiyede de ilim yok!

Bir zat var.. Bir de zatın sıfatı var. Yani: Çiçek var. Birde bu çiçeğin kokusu, rengi, şekli var. Bunlar sıfat..

Bu anlattıklarım Allah'a mahsus.

Biz de ise; Bir şey olacak ki ona ait ilmimiz olsun. Bizim ilmimiz maluma tabi.

Malumda; nefsül emirdir. Varlıktır. Alem-i şهادetteki hadiseler ve maddelerdir. Bizim davranışımızı etkileyen alem-i şهادetteki hadiseler ve varlıklardır..

(18.07.2018) (Güney Köyü)

Bizim ilmimiz maluma tabi..

Allah'ın CC ilmi de Sıfat-ı zatiyedeki “**Vûcud**” a bağlı.

- Sıfat-ı Zatiye**
- 1 → VÛCUD (Allah'ın vûcudu)
 - 2 → KIDEM
 - 3 → BEKA
 - 4 → VAHDANİYET
 - 5 → MUHALEFETÛN LİL HAVADİS
 - 6 → KIYAM-I BİNEFSİHİ
 - 7 → TEKVİN

- Sıfat-ı Subûtiye**
- 1 → HAYAT
 - 2 → İLİM
 - 3 → İRADE
 - 4 → KUDRET
 - 5 → SEM
 - 6 → BASAR
 - 7 → KELAM

Biz ilmi herşey zannediyoruz.

Nefs-ül emre baktığımızda ilk irade. Sonra Kudret, daha sonra ilim gelir.

“Kader, ilim nev’indendir.”

Yeni modern ilim deneyi:

Beyne cihaz bağlamışlar. Birşeyi onaylayıp onaylamayacağını snniağ ve sol elini kaldırmasını söylemişler.

Netice: Birşeyi onaylayıp reddetmesini yaptıktan sonra niye yaptığını sorguluyor ve söylüyor. Yani ilk önce tercih ediyor sonra niçin ettiğini düşünüyor.

İlk önce İRADE, daha sonra İLİM ortaya çıkıyor.

Gündelik hayatta da böyle oluyor. Yani: Derse gitmeye irade edip karar verdikten sonra akıl (İLİM) niçin gideceğinin hikmet ve sebeplerini sıralıyor.

Eğer derse gitmeyeceğine karar verirse akıl (İLİM) gerekçelerini de sıralıyor İlk önce karar veriyoruz sonra gerekçelerini buluyoruz.. garip değil mi?

İlim maluma tabi ise, o zaman ilk önce malum var.

Malumun; malum-u evvel, malum-u ahir çeşitleri var. Kader kendisi müstakil ilim değil. Kader subuti sıfattan değil. Kader ilim içinde bir yapı, sıfattır. Yani ilim nevindendir.

Bakın ne zatı ne de subuti sıfattan değil kader. Fakat irade ve ilim subuti sıfatta var. Demek kaderden önce ilim ve irade var. Yani İRADEMİZLE TERCİHLERİMİZ var.

Hem ilim DİMAĞDA... İrade ise VİCDANDA

Kader irade nevindendir denilmesi daha uygun gibi gelirken, kader ilim nevindendir deniyor. Olay bitiyor o zaman kader oluyor.

Geçmiş kader gelecek ise teklif yani irade.

Hal...Kudret

Geçmiş → Kader

Hal → Kudret

Gelecek → İrade (Teklif)
mi?

Yoksa:

Geçmiş → Kader (Gayb) (İlim)

Hal → İrade & Kudret (Nefs-ül emir)

İstikbal → İlim (Gayb) (İlim)

Sözler (110): “âlem-i gaybdan sayılan → geçmiş ve
→ gelecek } ”

mahlûkatın dahi, → manen hayatdar bir vûcud-u manevîleri ve

→ ruhlu birer sübût-u ilmîlerin vardır ki:

Levh-i Kaza ve Kader vasıtasıyla o manevi hayatın eseri, mukadderat namıyla görünür, tezahür eder.”

(22.07.2018) (Güney Köyü)

Sözler (548): “Kudret ve İrade-i İlahiyenin bir ünvanı, bir defteri, bir kitabıdır.”

İmam-ı mübin, ilim ve emr-i İlahinin bir nev'ine bir ünvanıdır.”

İmam-ı mübin → İlim

→ Emir

Kitab-ı mübin → Kudret

→ İrade

İmam-ı mübin alem-i gayba bakıyor. [Yani](#) zamanı halden ziyade mazî ve müstakbele nazar eder.

[Yani](#) her şeyin vûcud-u zahirisinden ziyade

aslına, nesline ve köklerine ve tohumlarına → bakar.

→ [Kader defteridir.](#)

Kitab-ı mübin; Kudret defteridir. Yani herşey vûcudunda, mahiyetinde ve sıfat ve şuunatında kemal-i sanat ve intizamları gösteriyor ki...

...suretleri tayin, teşhis edip, birer miktar-ı muayyen, birer şekl-i mahsus veriliyor.

→ [Kudret defteri...](#)

Bu malzemelerle

Geçmiş ve Gelecek → İlim ve Emir (Kader defteri)

Şimdiki zaman. Hal → İrade ve Kudret (Kudret defteri)

(23.07.2018) (Güney Köyü)

Sözler (447): “O da kendini Kur’ândan evvel orada **tahayyül** ederken gördü ki:”

Tahayyül edilen şeysin, oradasın ve o sun.

Tahayyül o olmak. Burada da tahayyül edince “**gördü ki**” demek tahayyül anında 7 duyguda orada oluyor ve aktif oluyor. Hatta oraya girip orayı, orada düşünüyor. Buradan çıkıyor, alakasını duygular cihetinden kesiliyor, orada Cismaniyetin bir mertebesi itibariyle orada oluyor ve düşünüyor ve yine orada imiş gibi tefekkür ediyor! Yani orada imiş gibi hissederken, aynı zamanda da düşünüp tefekkür edebiliyor.

Bundandır ki Peygamberler 7000 sene bizden önce oldukları halde onlara iman (emin olunmak) olunuyor. Zamanımızda ve mekanımızda olmadığı halde var imiş gibi Onlara da iman ediliyor.

O zaman insanlığa tahayyül ve tasavvur sistemi verilerek hem mekânı hem de zamanı aşıyor, orada imiş gibi sorumlulukları, iman-ı ahkamlarla mesul olabiliyor.

Eğer insanda mekânsızlık ve zamansızlık sistemi olmamış olsaydı iman et denmezdi, denilemezdi.

Mazi ve müstakbel; kalbin ve ruhun derece-i hayatlarıdır. Dimağda kalbin ma'kes-i efkâr yönüyle kalbin vicdan ve dimağ ayağıdır. Dimağ kalbin bir ayağıdır.

Ahirete iman, peygamberlere iman, Allah'a cc iman... bunlar hem zaman-ı hazırda hem de mazi ve müstakbeldeler. İman ederek şuurlu veya şuursuz orada imiş gibi ahkama, teklife tabi tutuluyorsun. Demek iman kalbî, itikad dimağî olduğundan, mazi ve müstakbel, dünya ve ahiret ruh ve kalp için zaman-ı hazır gibi...

Dimağla oraları lehimize veya aleyhimize iksirleyip mayalıyoruz.

Kalbi de maye ile mayalıyoruz.

iksir → Ebedî alemimizi mayalıyor...

maye → Ezelî alemimizi mayalıyoruz.

Devamında:

“Birden Kur’ânın lisanından bu ayeti dinlerken gördü:”

Aslında cümle akıcılığında ayeti dinlerken **anladı** olması gerekirken **gördü** diyor.

**“Bu âyet, kainat üstünde, dünyanın yüzünde öyle bir perde açtı, ışıklandırdı ki;.....
..... müşahede etti ve bu ayetin derece-i belagatını zevkederek...”**

Diğer mahluklarda zevketmek hazır zamanda oluyor. İnsan Allah CC ile, ahiret ile, mana ile zevklenebiliyor. Bu zevklenmekle dünyanın bütün sıkıntılarını örtüyor, mayalanıp iksirliyor. Anlamlandırarak iksirliyor.

Hissederek, massederek mayalanarak o oluyor, orada oluyor. Mir'acın sırrı...

iksirleyerek → zevkedyorsun.
mayeleyerek → o oluyorsun, orada oluyorsun.

Bu alem (Alem-i şehadet) inan bu noktadaki vazifesi itibariyle çok ama çok garip!

Sözler (531): “Şu dünyanın sekeratını, ayat-ı Kur’âniyenin işaret ettiği surette **tahayyül** etmek istersen, bak: Şu kainatın eczaları, dâkik, ulvî bir nizam ile birbirine bağlanmış. Hafî, nazik, latif bir rabîta ile tutunmuş ve o derece bir intizam içindedir;”

Tahayyül; şu kainatın eczalarını → dâkik } bir nizam ile birbirine
→ ulvi } bağlanmış...

Hâfi }
Nazik } ile tutunmuş
Latif bir rabîta }

► Bunu Tahayyül ile yapıyor.

Eşyaları birbirine, hadiseleri birbirine bağlayan tahayyül... Bağlayan çözer de...

Sözler (633): “Öyle de; Su’-i ihtiyarından neşet eden

→ küfür sarhoşluğuyla ve

→ dalalet divaneliğiyle

Sani’-i Hakim’in şu misafirhane-i dünyasını, tesağuf ve tabiat oyuncağı olduğunu **tevehhüm** edip ve cilve-i esma-i İlahiyeyi tazelandiren masnuatın, zamanın geçmesiyle vazifelerinin bittiğinden alem-i gayba geçmelerini, adem ile idam **tasavvur**

ederek ve tesbihat sadâlarını, zeval ve firak-ı ebedî vaveylası olduklarını tahayyül ettiğinden ve mektubat-ı Samedaniye olan şu mevcudat sahifelerini, manasız, karmakarışık **tasavvur** ettiğinden ve alem-i rahmete yol açan kabir kapısını zulûmat-ı adem **tasavvur** ettiğinden ve eceli, hakiki ahbablara visal daveti olduğu halde, bütün ahbablardan firak nöbeti **tasavvur** ettiğinden; hem kendi dehşetli bir azabı elimde bırakıyor, hem mevcudatı, hem Cenab-ı Hakk'ın esmasını, hem mektubatını inkâr ve tezyif ve tahkir ettiğinden, merhamete ve şefkate lââyık olmadığı gibi, şiddetli bir azaba da müstehaktır. Hiçbir cihette merhamete lââyık değildir.”

Çıkarımlarım:

1- Sarhoşluk ille bizim bildiğimiz içkiyle değil.

2- Dalalet: Kısaca; iman ve islamiyetten ayrılmaktan Allah'a isyankâr olmaktan şaşkınlığın doğurdu sarhoşluk. (Yani: mazi, hal ve istikbalin kalkması.)

Küfür kafirin sıfatıdır. Hak dinini inkâr edip kâfir.

Dinsizlik. (Yani: Halde kuralsız. Mazi ve müstakbelin eşit olması...)

Bu iki sıfat insanı sarhoş ediyor. Yani serbest bölgeyi şeytan ve avanelerine teslim ediyor. Artık mutlak hakim onlar..

3- Vûcudî şeylerin kendi aleminde ademe döktüğü yerler tasavvur..

4- Zeval ve firakın ebedî yapan yine tahayyüldür ki bunlar serbest bölge.

5- Şu mevcudat sahifelerini, manasız, karmakarışık tasavvur ettiğinden... Yine tasavvuru yapıyor.

6- Alem-i rahmete yol açan kabir kapısını zulûmat-ı adem ağzı tasavvur ettiğinden... Yine kendi hususi dünyasından tasavvur yapıyor. (Serbest bölgesi)

7- Eceli, hakiki ahbablara visal daveti olduğu halde, bütün ahbablardan firak tasavvur ettiğinden... Yine bunu tasavvur yapıyor.

8- Hem kendini dehşetli bir azab-ı elimde bırakıyor.

9- Hem mevcudatı,

Cenab-ı Hakk'ın esmasını

tahkir

▶ inkâr ve

▶ tezyif

▶ hem mektubatını

ettiğinden, merhamete ve şefkate lââyık olmadığı gibi, şefkate şiddetli bir azaba da müstehaktır. Hiçbir cihette merhamete lââyık değildir.

"İşte ey bedbaht ehl-i dalalet ve sefâhat! } şu dehşetli sukuta karşı ve ezici me'usiyete mukabil;

hangi tekemmülünüz, hangi fünununuz, hangi kemaliniz, hangi medeniyetiniz karşı gelebilir? Ruh-u beşerin eşedd-i ihtiyaç ile muhtaç olduğu hakiki teselli nerede bulabilirsiniz?

☞ Bu serbest bölgenin bu şekilde işkalinden insan

→ dehşetli sukut } Buradan başlıyor.
→ ezici me'yusiyet }

Devamında

☞ Ruh-u beşerin eşedd-i ihtiyaç ile muhtaç olduğu hakiki teselli de buradan başlıyor.

Burası şiddetli teselli istiyor.

☞ İdam-ı ebedi burada ortaya çıkıyor.

Mevtin zulumatı burada oluyor.

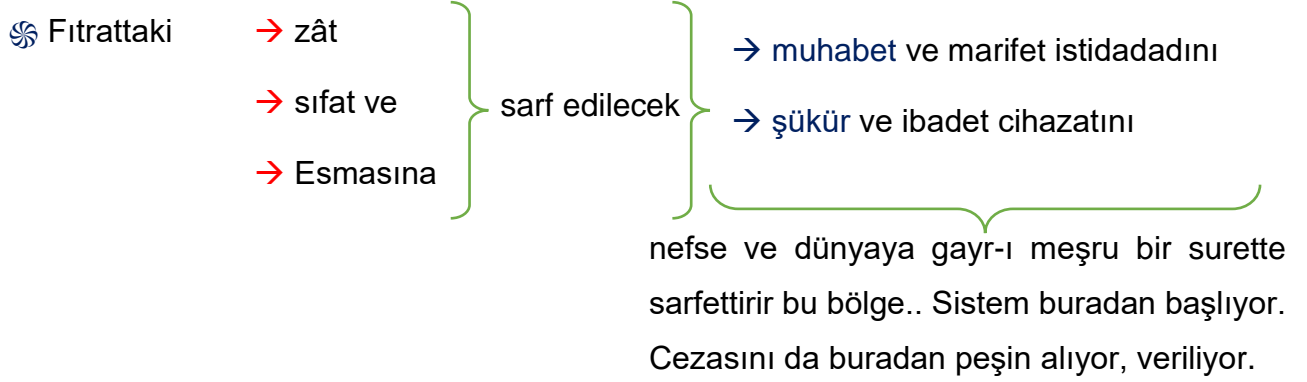
☞ Kabir hududu } Burada kuruluyor. Burası kuruyor veya yıkıyor! Bütün
berzah hududu } bu daire-i azime ve geniş hududlar, onun taht-ı
mahşer hududu } emrinde ve tasarrufunda olduğunun burası yapıyor!
sırat köprüsü }

(30.07.2018) (Güney Köyü)

☞ Yolcu olduğunu buradan bilinir.

☞ Birisine dayanmak burada oluyor.

☞ Serbest bölge hem berzah hem de sırat köprüsü! Burası gayr-ı meşru muhabbete köprü kurunca merhametsiz azap burada çekiliyor. Cehennem-i cismani burası!

☞ Nefsin mabud edildiği sistem.

☞ Tevekküle ve teslime yanaşmayan veya yanaşan..

☞ Elem çekilen veya cennet asa bir hayatı yaşama..

☞ Mahbubların mabudlara dönüştürüldüğü..

☞ Firak belası.. Ümitsiz üzere zevallerle azab çekilen sistem..

☞ Sefahet ve sarhoşluk perde olması burada oluyor. Ve hazır zaman yaşanıyor ve hususi dünyasını inşa ve ihya oluyor.

☞ Hakaik-i imaniye ile tedavi edilip zulümatın dağıtıldığı ve bütün dalalet ve helaket kapılarının kapatıldığı

☞ za'f u aczini ve
fakr u ihtiyacını } tevekkül ile tedavi yolunun açıldığı..

☞ Hayat ve vücud yükünü → O'nun kudretine, rahmetine teslim edip, kendine yüklemeyip belki kendisi o hayatına ve nefsine biner hükmünde bir rahat makamın bulunduğu sistem.

☞ Kendisinin "natık bir hayvan" değil, belki hakiki bir insan ve makbul bir misafir-i Rahman olduğunun bilindiği..

- Dünyanın misafir-i Rahman..
- Dünadaki mevcudat ise, esma-i İlahiyenin ayineleri olduklarını
- Masnuat ise, her vakit tazelenen mektubat-ı samedaniye olduklarını

anlaşıldığı

(30.07.2018) (Güney Köyü

- İnsanın
 - fani dünyadan ve
 - zeval-i eşyadan ve
 - hubb-u hayattan
- gelen yaraları güzelce tedavi edildiği

Evhamın zulumatından kurtarıldığı..

- Mevt ve Eceli, } âlemi berzaha giden alem-i }
 - visal ve
 - mülakât
- mukaddemesi olarak gösterildiği sistem...

Ölüm denilen firak-ı ebedî telakki ettiği ölüm yaralarını tedavi edildiği..

Firakın aynı lika olduğu anlaşıldığı..

- Kabrin
 - alem-i rahmete ve
 - dâr-ı saadete ve
 - bağıştanı cinana
 - misafirhane-i Rahmana
- açılan bir kapı olduğunu isbat edildiği..

☞ Beşerin en müthiş korkusunu izale edip → en elim ve
→ kasavetli
→ sıkıntılı olan

} berzah seyahatini,
→ en leziz ve
→ ünsiyetli ve berzah
→ ferahlı seyahatini,

bir seyahat olduğunu gösterildiği

Buraya teklif edilenler:

- İhtiyarın cüz'i ise; kendi malikinin irade-i külliyesine işini bırak.
- İktidarın küçük ise, Kadir-i Mutlak'ın kudretine itimad et.
- Hayatın az ise, hayat-ı bakiyeyi düşün.
- Ömrün kısa ise; ebedî bir ömrün var, merak etme.
- Fikrin sönük ise, Kur'ânın güneşi altına gir.

31.07.2018

■ İmanın nuruyla bak ki: Yıldız böceği olan fikrin yerine herbir ayeti Kur'ân, birer yıldız misillü sana ışık verir

■ Hem hadsiz elemelerin, emellerin varsa, nihayetsiz bir sevap ve hadsiz bir rahmet seni bekliyor.

■ Hem hadsiz arzuların makasından varsa, onları düşünüp muzdarip olma. Onlar bu dünyaya sığışmaz. Onların yerleri başka diyardır ve onları veren de başkadır.

■ Sen kendine mâlik değilsin. Öyle ise sen, kendi hayatını kendine yükleyip zahmet çekme anlayışının oluştuğu yer..

Serbest bölgeye mutlaka hâkim olmaya çalışma.

■ Sen kendi kafana dünya yükünü yüklettirerek ehvalini düşünüp merak etme..

Fuzulî olarak karışma, karıştırma.

■ Mevcudatın âlam ve meşakatlarını düşünüp, ruhun elem çektirme.

Hâlîk-ı Rahim'inin rahmetinden daha ileri şefkatini sürme..

■ Sana düşmanlık vaziyetini alan mikroptan tâ taun ve tufan ve kaht ve zelzeleye kadar bütün eşyanın dizginleri o Rahim-i Hakim'in elindedirler. O Hakim'dir, O abes iş yapmaz. Rahim'dir rahimiyeti çoktur. Yaptığı her işinde bir nevi lûtuf var.”

■ Şu âlem çendan fanidir. Fakat ebedi bir alemin levazımatını yetiştiriyor. Zâildir, geçicidir, fakat bâki meyveler veriyor. Bâki bir zatın bâki esmasının cilvelerini gösteriyor. Lezzetleri az, elemeleri çoktur. Fakat Rahman-ı Rahimin iltifat, zevalsiz hakiki lezzetlerdir. Elemeler ise sevap cihetiyle manevi lezzet yetiştiriyor. Meşru daire; ruh ve kalb ve nefsin bütün lezzetlerine, safalarına, keyiflerine kâfidir.

Gayr-i meşru daireye girme. Çünkü o dairedeki bir lezzetin bazan bin eleme var. Hem hakiki ve daimi lezzet olan iltifat-ı Rahmaniyei kaybetmeye sebebidir.

Bu manalar ile serbst bölge vasatta kalabilir, vasata getiriyor bu bakış tarzıyla!

Eğer olumsuzları tercih edersen esfel-i safiline insanı öyle bir sukut ettiriyor ki; hiçbir medeniyet, hiçbir felsefe ona çare bulamadıkları ve o derin zulumat kuyusundan hiçbir terakkiyet-ı beşeriye, hiçbir kemalat-ı fenniye insanı çıkaramaz.

Ancak doğru düşünmekten, doğru istikametli itikaddan ve iman ve amel-i salih ile o esfel-i safiline sukuttan insanı a'lâ-yı illiyine çıkarır. Ve o derin kuyuyu terakkiyat-ı maneviye'nin basamaklarıyla ve tekemmûlat-ı ruhiyenin cihazatıyla doluruyor. İşte bunların ilk zemini tahayyül ve tasavvur..

İnsanlığın ilk mukaddemesi olan serbest bölge:

- doğru zamanda,
 - doğru malzemelerle,
 - doğru insanlarla ve
 - doğru yerde
- } doldurulursa;

beşerin uzun ve fırtınalı ve dağdağalı olan ebed tarafındaki yolculuğunu gayet derecede teshil eder ve kolaylaştırır. Bin, belki ellibin senelik mesafeyi bir günde

kestirecek vesaitini gösterir. Ve insanın O'na memur abd ve bir vazifedar misafir vaziyetini verir. Hem dünyada, hem berzahi ve uhrevi menzillerde kemal-i rahatla seyahatini temin eder. Oralardan berk ve burak sür'atinde geçirir.

Buna da asrın imamlarının düsturlar ve kaideleriyle olabileceğini gösterir.

■ Hem sendeki nihayetsiz muhabbet kabiliyetini, çirkin ve noksan ve şerûr ve sana muzır olan nefs-i emmarene verme.

Kendi hevesini kendine mabud ittihaz etme. Bu anlayışın ilk çekirdeğini serbest bölgede oluşturulur.

Bu yukarıda zikredilen iki zıd tarafın muvazenesini, dengesinin temelini oluşturuyorlar. Bu noktadan sanki serbest bölge ile Cennet ve Cehennem alemlerini netice verecek, götüreceK KÖPRÜ vazifesini yapıyor serbest bölge.

Birbirlerine zıd olanların arasında bir köprüdür serbest bölge.

SIRAT KÖPRÜSÜ:

1- Kılıncıtan keskin. Yani sünnet-i seniye dairesindeki şeriat.

2- Kıldan keskin. Yani: İtikad ve İman esaslarındaki şirk, küfür, dalalet, bid'alardan sıyrılıp sadakatli, adaletli, dış ve iç alemin dengelerini oturtan ve zahir ve batın ilimlerle donatılıp korunmak. Bu da kıldan ince ve karanlık bir zamanda, kara ve siyah bir taşta siyah karıncanın ayak sesi kadar ince dengeleri barındırıyor.

Nasıl ki Münker → İmanî mevzular. Esaslar. Hakikatler.

Nekir → Rehberler ki lahikalar Ölçüler.

Dimağın serbest bölgesindeki iki esas olan → TAHAYYÜL ve

→ TASAVVUR

Allah-u Âlem → TAHAYYÜL → Rehberler. Ölçüler. Hedefler.

→ TASAVVUR → Hakikatlar. Esaslar.

O zaman serbest bölge: Hususi dünyanı Cennet ve Cehenneme götüren, bağlayan sırat köprüsüne benziyor.

Hem nasıl ki haşir meydanındaki mizan, hesabın yani doğrunun ve yanlışın ayrıldığı mahkemenin küçük bir numunesi vicdandır. Alemlerin haritası kalbtir.

Dimağdakileri vicdana aktaran dimağî sistem, yol, koridor İZ'ANDI.

Akıl → bitaraf, berzahtır.

Nasılki haşir meydanındaki mahkeme → VİCDAN

Haşir meydanında; hak – batıl.. Doğru – yanlış.. iman – küfür.. gibi zıdların toplandığı yerdir.

Acaba insandaki serbest bölge haşir meydanı olmasın? Çünkü:

Serbest bölgede → Her çeşid zıdların bulunduğu..

→ Herşeyin her mertebesinin bulunduğu..

→ Her daim tamamına hakim olmak ehassı havasa müesser olan..

→ Ebedî hayatı iksirleyip mayalayan..

(31.07.2018) (Güney Köyü)

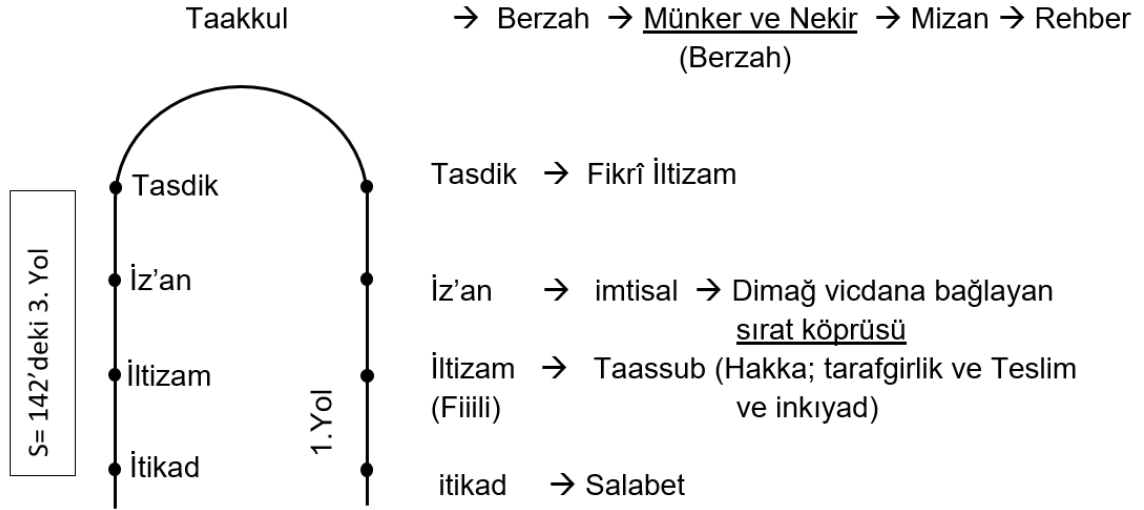
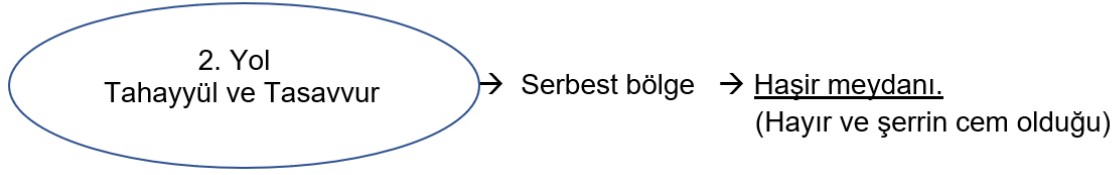
Böyle bir sistem dimağımızda her daim akşam sabah, çocuk yaşlı devamlı çalışan sistem.

Buraya tam hakim olan → Huzur-u etemm sahibleri ki Peygamberler.

→ Huzur-u daim sahibleri ki imamlar.

→ Bizler ise peyder pey, zaman zaman nisbi

hakimiyetlerimiz oluyor.

(13.08.2018) (Güney Köyü)

Sözler (682): “Şu mühür **tahayyülünden** sonra şöyle bir tasavvur geldi ki:

Tahayyülden sonra tasavvur geliyor. İnsana önce “Bir tepeciğin eteğinden geçerken, parlak bir sarıçiçek nazarıma ilişti.”

Bazanda tasavvurdan tahayyül aktif oluyor.

Bu manayı teyid eden şu:

Sözler (706): “Dimağda meratib var;

birbirleriyle → mültebis,

→ ahkamları muhtelif.

Evvel → **tahayyül** olur,

→ sonra tasavvur gelir.”

Evet sistem çalışırken yani nefs-ül emire çıkmamış ise dimağda genellikle sıra takip olurken bazan sıra takip olmayabiliyor. Bakarsın tahayyülden iltizama veya iz'ana geçebiliyor. Adam serbest bölgesindeki tayahhül ve tasavvurunu en son mertebede yani itikad olarak görebiliyor.

Vesveseliler de tahayyül veya tasavvuru tasdik olarak görebiliyor. Taakulu atlayarak..

Devamında:

“Tahayyülde safsata hasıl olur, mezcine eğer olmaz müktedir.”

Safsata: Hezeyan, yalan, uydurma. Zahirde doğru, hakikatte yanlış ve yalan olan kıyas.

Mezcine: Seninle alakası var yok bakmadan karıştırmak istiyor.

Eğer hakikate mezc edemezsen safsata olur. Eğer kendine muktedir olamazsan gelenler, tahayyülde safsatalar olur.

Tahayyülde safsata niye hasıl olur?

→ Çünkü mezcine muktedir olamadığın için.. Eğer kendine, hakikatına döndürüp mezcine muktedir olursan safsata olmaz.

Mektubat (16): “...o yeşil sema perdesi arkasında, hayale nuranî büyük bir ağacın vücudunu tahayyül ettirir.”

Tahayyül; perdelerin arkasındakileri gösterir, ortaya çıkarır. Aynı zamanda var olan şekli alır ona benzer ve benzemez şekilleri üretir. Suret imalathanesi..

Hayal: 7 duyguların dimağdaki izleridir yani hakikat meratibleridir.

Şu cümleye dikkatli bak!

“o yeşil sema perdesi arkasında,
hayale nuranî büyük bir ağacın vûcudunu
tahayyül ettirir.”

Yani: Ahmede tamir ettirir.

1- Ahmed var.

2- Ahmede tamir yaptırıyor.

hayale → **tahayyül ettirir.**

Ahmed ayrı, iş yapması ayrı.

Ahmed hayal ile tahayyül ediyor

tahayyül; hayal çalışırsa. Çalışmasında ortaya çıkan

İnsan hayal edince insanda ortaya çıkan fiil, yüklem.

Tahayyül: Hayal eden kişi, kişide ortaya çıkan. Hayal eden kişinin sistemi.

Tahayyül insandaki sistem. insandaki dimağın sistemi. Tahayyül sistem.

Bu çalışırsa hayal eder.

(30.08.2018) (Güney Köyü)

Mektubat (123): “Kadının eteğini doldurdular. İmran diyor ki: Ben tahayyül ediyorum ki, gittikçe kırba doluyor, daha ziyadeleşiyor.”

Şekille düşünüyor tahayyül.

Tahayyül; şekille düşünmek! Tasavvur ise; şekilsiz düşünmek!

Mazinin şekliyle istikbal şekline bakarak halde şekillendirmektir tahayyül..

İnsanı alem-i şehadete ünsiyet ve ülfet ettirendir tahayyül. İnsanı alem-i şehadete alıştırandır.

Alem-i şehadeti mutlak ve muhitlikten muayyenleştirir tahayyül. Yani manaların bir dizi olmasını vesile oluyor. Çünkü eşyanın birbirinden ayrı şekillerin olması insanın parça parça düşünmesini sağlar.

Misal: Elma bitiyor armut başlıyor. Sonra muzı görüyorsun. Adeta mutlak tek parçalıktan parça parça şekillerin bütünlüğünü sağlayandır tahayyül.

Alem-i şehadetteki şekillerin karşılığı → HAYAL

Bu alem-i şehadet şekillerin insandaki karşılığına,

- insana yaptığı te'sire,
 - insanın hayaldeki hususi hayallerine,
 - insana taşınana
- TAHAYYÜL

İnsanın hayalden aldıkları tahayyülü.

Hayal → mutlak ve muhit.

Tahayyül ise → Bu mutlak ve muhitliğin insandaki karşılığı..

→ Seni taşıdığı hakikatlere alemlere

→ Sende yaptığı tesir, izdüşümleri..

Öğretmenin anlattıklarına → Hayal..

O anlattıklarından öğrencinin anladıklarına → Tahayyül..

HAYAL VE TAHAYYÜL HAKKINDA HUSUSİ MULHAZALARIM

(29.08.2018) (Güney Köyü)

Hayal: حَيَال

Hayal zihinle çok ciddi bağlantılı ve onla çalışıyor. Zihin aynasına düşüyor, oradan da hayale geliyor.

Adem alemlerle çok ciddi alakası var hayalin.

Dimağın → zahirisinde → basıra ve semi' var.
→ batınında → hayal (tahayyül) ve tasavvur

Dimağın batınındaki iki gözü var. → Bir gözü → Tahayyül
→ diğer gözü → Tasavvur

“Hayalin gözümün önünden gitmiyor.” (Cümlede böyle)

Hayal görüyor onun sana mal olması ise → Tahayyül.

“Geçmiş zaman olur ki hayali cihan değer.” Cümlesi.

Üstadın çınar ağacına sarılıp ağlaması.

Hayal ÜÇ zamanı da yaşatıyor, hazır zamanda.

Bedensel hayat hazırana bakar.

Hayal üç zamanı da içine alıyor. Şimdi onlardan anı yaşamak tahayyül. Hayal sistem. Onu anda yaşamak tayahhül.

50 sene sonraki vaziyetleri bana gösterildi, diyor üstad.

Hayalde üç zaman var. Şimdiki zamanda tahayyül var.

Üç zaman hayalen var. Tahayyül şimdiki zamanda var.

Kavgaların sebebi, psikolojik sebeplerin en mühimi de üç zamanı yaşamamaktan. Yani hayali çalışmıyor. Anı tahayyülü çalışıyor.

Ahdinizi niye bozuyorsunuz! Şu ana hükmetmemiz için geçmişimizi kullanıyoruz.

☞ Tahayyül ve tasavvur alemi garaibler alemi.

☞ Hayal mazi, hal ve istikbal bütünlüğü. Tayahhül ise mutlak ve muhit olan hayalin andaki hali, tasarrufu. Tahayyül andadır. Hayalin andaki durumuna tahayyül.

☞ Hayali → İrade. Tahayyülünü ise → Cüz-i ihtiyarla kontrol edebilirsin.

☞ Tahayyül ve tasavvur → dimağın gılaf-ı latiftir.

Nasıl ki ruhu bedene tutan gılaf-ı latif ne ise tahayyül ve tasavvur dimağı alem-i şehadet arasında bir gılaf-ı latif manasına gelen berzah.. Dimağ'la alem-i şehadet asarında berzaktır.

☞ Tahayyül ve tasavvur alem-i gaybın üzerinde bizdeki örtüsüdür.

☞ Çözemediklerimiz → Korku.

Çözdüklerimize → Havf.

☞ Geçmiş ve geleceği anda tutan fikir. Fikir yoldur.

☞ Çözülenmeyene → **Korku. Seni uzaklaştırır kendisinden Baba gibi.**

Çözülene, izah edilene → **Havf. Seni kendine yanaştırır. Anne gibi.**

Hakikate bir bütündür. Hayal hakikatin içindeki sureti. Lafızlardan, manada ve taraflarından ayırır.

☞ Allah-u alem: Hayal kudrete.. Tasavvur ise Tekvindeki ademi de içine alıyor. Nasilki ilim ademe vurub çıkardıkları ilmî vücudlar ortaya çıkarıyor.

☞ Muhakemat (157):“ **Hayalat-ı muhitiye ve evham-ı zamaniyenin** } elbiselerini çıkart, çıplak ol.”

Hayalat-ı muhitiye → mekâna → Hayale → Tahayyüle

Evham-ı zamaniye → Zamana → Tasavvura

☞ Hayal ile içimdeki içine giriyorum. Yani hayal ile taşındığım yere bütünselliğimi de alıyor. Olsa, mümkün olsa cesedimi de alabilse (o güçte olsa tahayyül ve tasavvurun)

İşte MİRACIN SIRRI bu.

Netice; fihi mahfi. İçim dışımda, dışım içimde sırrı..

☞ Serbest bölgede: İnsan suretindeki şeytanlar. Ve insan suretinde melekler aktif ediyor.

☞ Akıl cihazını kullanmak → taakkul

Hayal cihazını kullanmak → tahayyül

Mektubat (394) : İşte bu halette iken birden Kur'an-ı Hakîm'in tercümanı ve mübelliği olan Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın, Medine-i **Münevvere denilen** manevî minberinde, şahsiyet-i maneviyesi, haşmetiyle temessül ederek,

يا ايها الناس اعبدوا ربكم hitabını, manen herkes gibi ben de işitip; o üç cemaatte

herkes benim gibi نَعْبُدُكَ ile mukabele ediyor **tahayyül** ettim.

اِذَا ثَبَتَ الشَّيْءُ ثَبَتَ بِلَوَازِمِهِ kaidesince, şöyle bir hakikat fikre göründü ki:

İlk önce o mananın → haleti olmalı

Sonra manaların temessüllerin farketmeli. Bu temessüllerin (manaların şekillere girmesi, görünmesi Temesüllerin üç çeşidleri var).. Bu üç çeşit temesüllerin ifadesi olduğunu idrak ve iz'an etmeli bu mevcudatın.

Senin dışında olan temessüllere mukabele edince senin tahayyülüne düşüyorlar, taşıyorlar. Bu taşınanlara tahayyül..

Sonra bu tahayyüllerden → tasavvur hakikatları fikre gelmeye başlıyor.

Bir hakikatın sana ulaşması veya senin oraya manen taşınman için ilk önce:

Mektubat (393): Bu manayı tenvir için, kendi başımdan geçmiş nurlu bir hali ve hakikatlı bir hayali söylüyorum. Şöyle ki:

... Bir vakit نَسْتَعِينُ أَيَّاكَ نَعْبُدُ أَيَّاكَ deki nun-u mütekellim-i maalgayrı düşündüm ve

... mütekellim-i vahde sîgasından "Na'büdü" sîgasına intikalin sebebini kalbim aradı.

... Birden, namazdaki cemaatin fazileti ve sırrı, o nun'dan inkişaf etti.

... Gördüm ki:

... davalara birer şahid ve birer müeyyid gördüm.

... dergâh-ı İlahiyeye takdime cesaret geldi.

... Birden bir perde daha inkişaf etti:

... bütün mescidleri ittisal peyda etti.

... O şehir, o Bayezid Câmii hükmüne geçti.

... tasdiklerine manen bir nevi mazhariyet hissettim.

... kendimi gördüm.

... Madem **hayalen** bu perde açıldı;

... Kâ'be-i Mükerreme mihrab hükmüne geçti.

... Ben bu fırsattan istifade ederek o safları ışhad edip.

... Hacer-ül Esved'e tevdi' edip emanet bırakıyorum.

... birden bir vaziyet daha açıldı. Gördüm ki:

... Baktım.

... ile meşgul bir cemaat içindeyim.

... deyip hayretten başımı eğdim, nefsime baktım.

... büyük, bir küçük âlemi gördüm ki

... ile meşgul bir cemaat gördüm.

... İşte bu halette iken

... haşmetiyle temessül ederek,

... manen herkes gibi ben de ışitip:

... tahayyül ettim.
... şöyle bir hakikat fikre göründü ki:
... zaman-ı hazır hükmüne geçti:
... parlak bir nur-u i'cazı çinde gördüm.
... mu'cize hükmüne geçti:
... dedim.
... girdiğim gibi çıktım ve anladım ki:
... Kalb ve hayal, o Nun-u Na'büdü'den çıktıktan sonra, akıl karsılarına çıktı, dedi:
... O vakit kalbe söyle geldi ki: De o mütehayyir akla:"

Devam eden sıralama ile bir şeyin kavranması, sahiplenilmesi ve alemine taşınıp sana mal olması için güzel bir yöntem geliştirilmiş!

Burada ilk önce: Halet uyanıyor. Kur'ânın vahyine işitmek.

Sonra sende tahayyül oluyor, aktifleşiyor.

Demek ilk önce; halet. Sonra işitmek. Sonra da tahayyül..

(02.09.2018) (Güney Köyü)

Sözler (400):_“Âdeta polattan bir vücudu var gibi, lâyemuaten kendini ebedî tahayyül eder gibi dünyaya saldırır.”

Tahayyül serbest değil. İhtiyarla veya irade ile kullanılandır.

Hayal serbest iken tahayyül senin alakanla ortaya çıkandır.

Hayal → Senin kontrolünün dışında da çalışıyor.

Tahayyül ise → Senin kontrolünde çalışıyor. Onun için tahayyül denmiş.

Yine bu manayı te'yiden: **Mektubat (447):** “Kendini Hızır telakki eder veya Mehdî itikad eder veya kutb-ul a'zam **tahayyül** eder.”

Burada da kendi kontrolüyle çalışan bir tahayyül görünüyor.

Tasavvur ille tahayyül olması lazım gelmez. Fakat tahayyülün çalışmasında illa tasavvurda lazım gelmez. Ama ekseriyet-i mutlaka ile tahayyül için tasavvur lazım.

Her an her yerde hayal işliyor.

Allah-u alem hayal: Büyük insan olan kâinata.

tahayyül ise: Büyük kainat olan insanda.

Hayal seninle şuurlu alakalı değil. Daima işliyor, durmuyor.

Tahayyül ise şuurla onu aktifleştiriyorsun ve hayali sende çalıştırıyorsun. Hayalin içinde tahayyülün ile giriyorsun.

Bu manayı te'yiden:

Mektubat (448): "Bu nevi içindeki en tehlikeli hata şudur ki: kalbine ilhami bir tarzda gelen cüz'i manaları "Kelamullah" tahayyül edip, âyet tabir etmeleridir."

"tahayyül edip, âyet tabir etmeleridir."

ihthiyarî oluyor.

Allah-u alem; tahayyül ihtiyara bakıyor. Çünkü hazır zamanda tezahür ver teşahhus ediyor.

İlginç olan tahayyül ettikten sonra ayet tabir ediyor.

İlk önce tahayyül ediyor sonra tasavvur ediyor.

O zaman tahayyül sırf şekil değil. Görsel manadır tahayyül..

O iki manaya geliyor. Ya önceden dimağ tahayyül ediyor. Ya da tahayyülden başlıyor dimağ... ikisi de var görünüyor.

Mektubat (461): "...huzur-u daimi için kâinatı nisyan-ı mutlak hapsinde hapse mahkûm **tahayyül** edip "La meşhude illa Hu" demeye mecbur olmuyor."

Burada da varı yok etmede kullanılıyor tahayyül. Nisyan-ı mutlak hapsine atıyor tahayyül..

Lem'alar (74): "Bazı hassas ve safi-i kalb insanlara tahayyül-ü küfriyi tasdik-i küfürle iltibas ettiriyor. Tasavvur-u dalaleti, dalaletin tasdiki suretinde gösteriyor. Ve mukaddes zâtlar ve münezzeş şeyler hakkında gayet çirkin hatıraları **hayaline** gösteriyor."

"hayaline gösteriyor."

Bu ihtiyarın dışında. Eğer insan buna ihtiyarı ile muteveccih olursa hayalindekileri tahayyül ederse kendine mal oluyor ve mesuliyet o zaman oluyor.

Şeytan hayaline gösteriyor.

Hem burada; "Ve mukaddes zâtlar ve münezzeş şeyler" hakkında gayet çirkin hatıraları hayaline gösteriyor."

Mukaddes → Zâtlara } diyor.
Münezzeş → Şeylere }

Şefkat-i mukaddese..

Muhabbet-i münezzehe..

"iltibas ettiriyor."

iltibası da şeytan yaptırıyor.

Ve “imkan-ı zâtiyi,
imkan-ı aklî } şeklinde gösterip”

İmkan-ı zâtiye imkan-ı akliyi karıştırtan yine şeytan

Hayalimize her daim sahip olunmaz. Şeytan ihtiyarımızın dışında da “hayaline gösteriyor”. Hayalindekilere ciddi talip olup müteveccih olursan tahayyül oluyor ki mesuliyet o zaman oluyor.

Hayal ayrı. Yani herşeyin görünebildiği, aktarılabildiği ekran..

Tahayyül ise oraya sen birşeyler getiriyorsun, atıyorsun. Hayalde canlandırıyorsun, hayale getiriyorsun.. Bunu tahayyül yapıyor.

Lem’alar (75): “O sözler, kalbinden gelmiyor, belki lümme-i şeytaniyeden geliyor veya şeytan tarafından ihtar ve **tahayyül** ediliyor.”

Demek tahayyülümüze şeytanın tahayyülü atılabiliyor. Şeytanın da tahayyülü de var. Nerede yapıyor bütün bunları?

→ lümme-i şeytaniyede.. Burada imal ediliyor ve tahayyülümüze ve tasavvurumuza atılıyor.

İltibas şurada: Onun tahayyülüne kendimin zannediyorum.

Lem’alar (163): “...tûl-i emelin menşei olan tevehhüm-ü ebediyeti o rabıta ile izale etmişler.”

tûl-i emelin kaynağı → tevehhüm-ü ebediyettir.

Bu tevehhüm-ü ebediyet olmamış olsa kimse günah işlemeye cesareti ve arzuları kalmazdı!

Devamında:

“Onlar farazî ve hayalî bir surette kendilerini ölmüş

}

→ tasavvur ve

→ tahayyül

} edip ve

yıkıyor, kabre konuyor farz edip;

düşüne düşünene nefs-i emmare o tahayyül ve tasavvurdan müteessir olup uzun emellerinden bir derece vazgeçer.”

“hayalî bir surette”

tahayyül → hayali kullanan dimağın bir sistemi.

Aynı şey → tahayyül → hayal ediyor.

→ tasavvur ise → düşünüyor.

hayalî bir surette tahayyül ediyor. Tahayyülün içi, sistemi hayalî olarak çalışıyor.

☞ Nefs-i emmare tahayyül ve tasavvurdan müteessir oluyor.

Nefs-i emmarenin istekleri hissi sonra onu dimağa tahayyül ve tasavvuruna itiyor. Orayı baskılıyor. Tahayyül ve tasavvur kimin elindeyse dimağı kontrol etme gücü artar. Tahayyül ve tasavvuru rabit-i mevt ile baskılayabilirsin, baskı altında tutabilirsin.

Demek nefis-i emmare hükmünü tasavvuru ve tahayyüle atar. Buraya hâkim olursa dimağa yaptırıcılığı olur.

Lem'alar (168): “...o ilim ve
kelâmdan

} gelen ve yalnız vûcud-u ilmîsi bulunan o kanunları
ikame etmek ve ellerine icad vermek, sonra da
onlara “Tabiat” namını takmak.

Kanunlar → ilim ve
→ kelâmdan

} geliyor ve yalnız vûcud-u ilmîsi bulunur.

(19.11.2018) (Bremerhaven)

Lem'alar (185): "Onun kaba, vahşi akli, bir kumandanın, devletin nizamıyla kanun-u padişahi ile kumandasını anlamayıp, inkâr ettiğinden o askerin iplerle birbiriyle bağlı olduklarını **tahayyül** eder."

Aklı inanması tahayyül ile de olabiliyor. DEVAMINDA:

.... ve o acip ipler onları esir edip oynattığını **tahayyül** ederek en vahşi insan süretindeki canavar hayanlar dahi güldürecek derecede maskaralı bir fikirle çıkar, gider."

Bir fikre sahip olmak için tahayyül bile yetiyor. Fikriyatın zeminine yeterli olabiliyor. Çünkü dimağda tahayyül çok kuvvetli ve ciddi bir sistem!

Fikriyat noktasında insanın fikrisinin zemini → **tasavvur**

Yani subûti sıfattan olan ilmî meselelerde direkt muhattab → **tasavvur**

Bu paragrafın başında da bu var. Fakat kudret sıfatını anlatırken insanın muhattab tarafı ise → **tahayyül**

Saltanat-ı Rububiyet kullanırken → **tahayyülü kullanıyor.**

Vûcud-u harici meselelerde → **tahayyül**
Vûcud-u ilmî meselelerde ise → **tasavvuru** } kullanılıyor.

Bu noktada emr-i nisbilerin zemini → **Tahayyül**

emr-i itibarilerin zemini → **Tasavvur.**

(24.10.2018) (Bremerhaven)

Daha önce bunlar hep tasavvurda idi. Şimdi anlıyorum ki emr-i nisbiler → tahayyül'deler.

Lem'alar (186): "...mevcudatın vücuduna, taksim-i aklî ile dört yoldan başka yol **tahayyül** edilmez."

İmana da küfrede gidiş yolun ilk mukaddemesi tahayyüldür.

Tahayyül; şekilde düşünmek.

Tasavvur ise; şekilsiz düşünmek.

Tahayyül; şöyle bir lavabo aynası gibi düşünme. Yani sırf şekillenilen alan değil. Şekillerin anlamlandırıldığı.. Anlamaların şekillendiği, kelimelerin libaslandığı yer! Baksana burada da mevcudatın vücuduna dört yol tahayyül ediliyor. Burada bir şekil yok!!!

Bunu te'yid eden şu yer:

Lem'alar (209): "Çünkü bütün dünyanın mevcudatıyla kalbin, ruhun ve nefsin alâkadardır.

Mütemadiyen firak ve zeval ile o alâkalar kesilip, sende hadsiz yaralar açılır. Bâhusus âhireti bilmediğin için, ölümü idam-ı ebedî **tahayyül** ettiğinden âdetâ yara bere içinde,"

Ölümü idam-ı ebedî tahayyül etmek.

Sırf şekil değil. Şeklin önünü, arkasına ve içini doldurmak, anlamlandırmak.

İnsanın hûsûsi dünyasını ya cehenneme ya da Cennete çeviren sistemin ilki.

Sanki tahayyül dimağın gözü.. Ama bu gözü geçişi, geleceği ve hazır an hâkim. Göz gibi sırf önündekini görmüyorsun. Hazır ana bakarken aynı anda da hem geçmişini hem de geleceği hazır an gibi üç zamanı aynı anda görüyorsun.

Gördüğünü aynı anda anlamlandırıyor.

Üç farklı şekli ve ona bağlı olan manaları aynı anda düşünme mekanizmasındaki melekemiz.

Buna misal:

Bremerhaven

Şualar (94): "Bir zaman karanlıklı gurbette, karanlıklı bir gecede, zulmetli bir gaflet içinde, hal-ı hazırda olan bu koca kâinat; halime camid, ruhsuz, meyyit boş, hâlî,

müdhîş bir cenaze görüldü. Geçmiş zaman dahi bütün bütün ölü, boş, meyyit, müdhîş tahayyül edildi. O hadsiz mekan ve hududsuz zaman, karanlıklı bir vahşetgâh suretini aldı.

Ben o haletten kurtulmak için namaza iltica ettim.

Teşehüdde التَّحِيَّاتُ dediğim zaman birden kâinat canlandı; hayattar, nurani bir şekil

aldı, dirildi. Hayy-ı kayyum'un parlak bir ayinesi oldu. Bütün hayatdar nurani bir şekil aldı, dirildi.

Hayy-ı kayyum'un parlak bir ayinesi oldu. Bütün hayatdar eczasıyla beraber, hayatlarının tahiyelerini ve hedaya-yı hayatiyelerini daimî bir surette Zat-ı Hayy-ı Kayyum'a taktim ettiklerini ilmelyakîn, belki hakkalyakîn ile bildim ve gördüm."

Burası ne müthîş bir yer! Uygulamalı herşeyi izah etti.

☞ Kainat; hayaline camid, ruhsuz, meyyit, boş, hâlî, müdhîş bir cenaze görüldü.

Hayaline görüldü.

Geçmiş zaman dahi bütün bütün ölü, boş, meyyit, müdhîş tahayyül edildi.

Hayaline → görüldü.

Tahayyülüne → edildi.

O hadsiz → mekan (Hesapsız. Sayısız. Çok. Belirli olmayan.

O hududsuz → zaman (belirleyip durduran yok. Buraya kadar denmiyor. Hudud yok hepsi tek vücud.

Parça parça yok.

Hayali masdar. Tahayyül ziyadeli masdar. Tahayyülüne tasarruf ediyor ve hayalindekiler daha başkaya dönebiliyor.

Hayalin içinde tahayyül ediliyor.

Hayaline görünüyor. Şimdiki zamanda. Tahayyülü ise hayalindekilere tasarruf ediyor. Bunu geçmişle ve geleceği ile anlamlandırıyor.

Varlığın kendisi → mekan..
Varlık andadır. Andakilerin sıralaması ise → zaman.
O mekanların anlarını sıralayan → zaman.
Zaman ve mekan → görecelidir, nisbidir. Bakana be düşünene göre farklılık arz ediyor, farklı anlamlanıyor.

Eğer sen o sıraya konan anlardaki mekanların sırasını değiştirebilirsen geçmişe ve geleceğe geçebilirsin ve alemde yapıyorsan alemde şu anda hem geçmiş hem de geleceği yaşarsın. Mekanların dizilişini zaman yapıyor!

Bunsan dolayı tahayyüle zaman giriyor. Zaman girince geçmiş, anı ve geleceği ansa yaşayabilirsin. Senin alemde mekanların andaki hakikatlerinin de sıralamasını değiştirip, anda farklı mekânda farklı zamana yaşarsın!!!

Bunu da Allahüu alem → Hayy-ı Kayyum isimleri yapıyor.
Hayy → mekânı
Kayyum ise → zamanı

O zaman Hayy-ı Kayyum → mekandaki zamanların sahibi
Zaman mekana göre nisbiidir (görecelidir).

Zamanın sureti → Mahluktur.
Zamanın hakikatı → Levh-i mahv isbattır.

Tesbih taneleri → Mekan
Tesbihin ipi ise → Zaman

Tahayyül → Mekan

Tasavvur → Zaman

Zaman mekanların birbirlerine karman çorman olmasına mani.

Mekanı sırlayarak tutuyor.

☞ Herkesin ortak olan noktaları kainat ve hayali. Bu hayaline düşeni anlamlandırır, anlamsız kılan kişinin tahayyülü.

☞ hadsiz → hissiyat..

nihayetsiz → o hissiyatların nihayet meratibleri..

Bunların bütünlüğünden

→ haletler.

O hayalinde görünenlere sen ciddi mukabele, alakadar olursan → tahayyül..

Şualar (135): “Sen dahi bu seyyah gibi o zamana git, orada dinle.”

O da kendini Kur’ândan evvel orada **tahayyül** ederken gördü ki: Mevcudat-ı alem perişan, karanlık, camid ve şuursuz ve vazifesiz olarak hâli, hadsiz, hududsuz bir fezada; kararsız, fani bir dünyada bulunuyorlar.”

Şuurlu olarak hayalini kullanan → tahayyül

Hayal → masdar, sistem.

Tahayyül ise → hayalde olanın yönünü, manasını, anlamını belirliyor. İnsanın dimağındaki diğer mertebelere alakasıyla şuur halini alıyor.

Mesnevi-i Nuriye (73): “Şu kubbe-i minayı dolduran yüksek ilahi ve tatlı sadalarına iştirak ettiğini **tahayyül** etsin. **Kuvve-i hayaliyesi** daha keskin olanlar da kâinat meşidinde bütün masnuatın teşkil ettikleri halka-i zikirlerine girsin, şu fezayı velvelendiren o sadaları dinlesin.”

☞ Tahayyül; dimağın, dimağ sisteminin içinde bir sistemi.

Hayal ise kuvvedir. Allah-u alem kuvve-i hayaliye histir.

Çünkü güçtür. Bu his de vicdandaki hisde dir.

Kuvve-i hayaliye güçtür, kuvvettir.

Tahayyül ise buna yön veren dümendir.

Kastamonu Lahikası (8): “Çünkü ilm-i Usûl’de **tasavvur-u küfür**, küfür değil ve **tahayyül-ü şetm**, şetm olmaz.”

☞ Tahayyül serbest bölge diye isimlendirdiğimiz yerin bir sistemi. Mesuliyet bölgesi değil. İşte mesuliyetin olmadığının delili de burası.

Tahayyül-ü şetm. Tasavvur-u küfür
└──────────────────┬──────────────────┘
serbest bölge.

Eğer serbest bölge olmamış olsaydı mesuliyetler olurdu. Burada gömülü kalıyor. Çünkü küfür, günahlar zulmet olduklarından diğer yerlere sirayet etmiyor.

“Hasene ise nuranî olduğundan, **tasavvur** ve **tahayyülü** dahi hasenedir. Çünkü ayinede nuraninin timsali ziya verir, hasiyeti var; kesifin misali ölüdür, hayatsızdır, tesiri yoktur.”

Hemen yukarısında

“Öyle de, → kalbin ve } ayinelerinde rızasız, ihtiyarsız gelen pis ve
→ hayalin } çirkin ve küfrü hatıralar zarar vermezler.”

hayale → ayine diyor.

Hayal aynaya gelir. Bu geleni alır almaz, değerlendirmeyi tahayyül yapar.

Hayalde galiben ihtiyarsız olur, gelir. Tahayyülde ihtiyar var. Hayaldekileri kendi mal eder tahayyül.

Buna misal:

Muhakemat (65): "En nihayet hayal ise salasile-i cibalden bir daire-i muhit tahayyül eder ki, semanın etrafına temas ediyor."

Hayal tahayyül ediyor.

Tahayyül ziyadeli mastardı ve kişinin kendi üzerine döndürüyordu.

Hayal ise mastardır. Tahayyül hayalden çıkar. Hayalsiz tahayyül olmaz.

Cenab- Hakk'ın icraat-ı Rububiyetine rıza ve razı olmaktan hasıl olan halet-i ruhiyelere verilen cevaptır Rızay-ı ilahî..

☞ İhtiyar → tahayyül → Hayalden alır.

☞ serbest bölge → Cüz-i ihtiyarının sureti.

Taakkul → Cüz-i ihtiyarının kanuniyeti

Tasdik → Cüz-i ihtiyarının hakikatı

İltizam → Cüz-i ihtiyarının mahiyeti

☞ Manalar kalbtekiler ve vicdandakileri alarak dimağın kalbe açılan kapısı olan iz'ana.

İz'andan itikada.

İtikaddan iltizama.

İltizamdan tasdiğe.

Tasdikten taakkule.

Taakulden tasavvura.

Tasavvurdan tahayyüle.

Terzihane denilen hayale, tahayyül emrederki bu manaya uygun libas kes ve dik ve giydir.

Kısacası: Manalar → Kalbten.

Elbise giydir diye emreden → tahayyül.

Terzihane ise hayal. Elbisenin kendisi → kelam

İmanın → **Sureti** → Eylemde. Simada. Şapka. Namaz. Tesettür. Oruç
→ **Kanuniyeti** → İnsandaki halet-i ruhiyeler.
→ **Hakikatı** → Esmaların bütünlüğü ki → mec'ulde
→ **Mahiyeti** → Mahiyet-i Zatiyesinde.

(25.10.2018) (Bremerhaven)

HAYAL

Zihnen tasarlanan şey. Hakaikatı bilinmeyip akılla tasarlanan veya gölgeli görünen şey. Aslı olayın ve akıldan geçer fikir.

Sözler (19): “dairesi, gözü, **hayali** nereye yetişirse ve gidinceye kadar genişir.”

Hayal insanı taşıyan. İnsanı mazi ve müstakbele taşır.

Sözler (80): “Güneşin ziyasından gözü kapar. Kafası içindeki **hayaline** bakar.”

Sözler (88): “aklın bir hizmetkârı ve tasvircisiolan **kuvve-i hayaliye** denilse ki:”

Sözler (160): “yalnız maddi cihette bir **seyahat-ı hayaliye-i fikriyede** hava sahifesinin mütalaasıyla...”

Sözler (183): “Zihnimi kendine çevirdi. **Hayalen** dinledim. Baktımki,”

Sözler (275): “Manalar kalbden çıktıkları vakit, suretlerden çıplak olarak **hayale** girerler;

oradan suretleri giyerler. **Hayal** ise, her vakit bir sebep tahtında bir nevi suretleri nesceder.”

Sözler (275): “Yani: iki zıddın suretlerinin cem'ine vasıta, bir münasebet-i **hayaliyedir.**”

Sözler (277): “Biçare vesveseli adam, bazan **tahayyülü**, taakkul ile iltibas eder. Yani **hayale** gelen bir şübheyi, akla girmiş bir şübhe tevehhüm edib, itikadına halel gelmiş zanneder.”

Şimdiye kadar yazdıklarımda HAYAL → Tahayyülün içinde.

Burada daha açık söylüyor, sıralıyor.

“tahayyülü, taakkul ile iltibas eder. Yani:

hayale gelen bir şübheyi, akla girmiş bir şübhe tevehhüm edib, itikadına halel gelmiş zanneder.”

tahayyül → taakkul } girmiş şübhe **tevehhüm** edib,
hayale → akla } **itikadına** halel gelmiş zanneder.

Tahayyülü → Taakkulla } nisbet ediyor.
Hayalide → Akla }

ve sistem devamında

tevehhum ve itikadı zikretmekle hala dimağın içinde..

Hayal → Sistem

Tahayyül → Bu sistemin tasarrufa yetkili tahayyül. Yani hayalini kullanan kişi.

Hayal → masdar.

Bunu insan kendine döndürüyor → tahayyül..

Sözler (322): “Evet hakiki terakki ise; insaan verilen kalb, sır, ruh, akıl hatta **hayal** ve sair kuvvelerin hayat-ı ebediyeye yüzlerini çevirerek,”

Sözler (491): “...hatta vehim ve **hayal** ve sır gibi duygular hüşyar ve müteyakkız bir surette o zikir, o tesbihlerdeki müteaddid manaları kendi zevklerine göre alır.”

Hayale → Kuva diyor
→ Duygu diyor

vehim
hayal
sır } gibi duygular

Sözler (739): “Ey arkadaş! Şimdi **hayali** bştan çıkar, akılı kafaya geçir!”

Hayalin → başta olduğu.

Sözler (744): “Şimdi şu alem-i misaliden çıkarız, **hayalî** vehimden ineriz, akıl meydanında dururuz,”

hayalî vehimden → ineriz → Sonra → **akıl meydanında dururuz.**

Yine da burada hayal → **Tahayyül de.**

Mektubat (393): “Bu manayı tenvir için, kendi başımdan geçmiş nurlu bir hali ve hakikatlı bir **hayali** söylüyorum.....

.....

Birden başka bir perde daha inkişaf etti.

Kâ'be-i Mükerreme etrafında daire-i saflar içinde kendimi gördüm. ELHAMDÜLLİHAİ RABBİL ALEMİİN dedim. Benim bu kadar şefaathçilerim var; benim namazda söylediğim her bir sözü aynen söylüyorlar, tasdik ediyorlar. Madem **hayalen** bu perde açıldı.”

☞ Bizim bildiğimiz hayal, hayal değil. Hayalin de hakikatı var.

Yani hayalin	→ sureti	→	Mevcudat ayinelerinden.
	→ Kanuniyeti	→	İnsanda...
	→ Hakikatı	→	Esmâ-i İlahiyeye..
	→ Mahiyeti	→	Sıfat-ı İlahiyeye.

☞ Bu gördüğümüz Bayezid Camiye giydirilen, dolayısıyla mevcudata giydirilen alem-i misalin ve alem-i manaların hakikatları..

İnsan mevcudatın zahirindeki suretine muhatab..

☞ Namazda olanların şuursuz oldukları halde “Bayezid Camiindeki cemaatle iştirakimi ve herbiri benim bir nevi şefaathçim hükmüne ve kıraatımda izhar ettiğim hükümlere ve davalara birer şahid ve birer müeyyid gördüm.”

İnsanlar şuursuz ama nasıl görmüş?

→ Allah u alem: Lisan-ı halleriyle orada bulunmaları. Ve insanların mazhar oldukları esmaların şehadetleri..

hayalin → sureti → Bayezid camii (Mecudat)
→ Kanuniyeti → Sır inkişaf etti. (insanda)
→ Hakikatı →
→ Mahiyeti →

(01.11.2018) (Küçükçekmece)

Mektubat (16): "...o gaybi ağacın meyveleri olduğunu **hayale** telkin eder."

Hayale de telkin ediliyor. Malzeme veriliyor.

Mektubat (19): "İnsanlarda sohbet arzu ettiğim vakit, **hayalen** sizleri yanımda bulur, bir hasbihal ederim, sizinle müteselli olurum."

Mektubat (82): Şu süt kasemsiz senin **hayaline** deniz gibi olmuş."

Birşeyin büyüyüb küçülmesi hayalde oluyor.

Mektubat (198): Zaman ve mekânı kaldıran hayal.

"Eğer istersen gel, Asr-ı Saadet'e, Ceziret-ül Arab'a gideriz. **Hayalen** olsun onu vazife başında görüp ziyaret ederiz."

Mektubat (273): "Hakikatlı bir rü'ya-yı **hayaliyede**, Birinci Harb-, Umumî'nin beşinci senesinde, bir acip rü'yada benden soruldu:"

Hayali hayal değil.

Üstadı meclislerine davet ettiler, ustad da gitti. Bu hadise hayalinde oluyor.

Rüya: Misali alem. Bu alem hayale açık. Buraya hayalen giriliyor. Ehemmiyetli hakikatlere ulaşıyor.

Nasılki latife-i Rabbaniye ile alem-i şehadet ile alem-i gayba karşı Levh-i mahfuzun cilveleri ve mektubat-ı kaderiyenin nümunelerini alıp buraya getirmeye vesile olduğu gibi..

Hayal de Alem-i misalidekileri buraya, burayı da alem-i misalin dairesi olan Levh-i misaliye taşır.

Hayal; alem-i misale buradan oraya hem dildir hem de gözdür hem de koridordur.

“Hakikatlı rü’ya-yı hayaliyede,”

Rüya uyuyunca.. Hayal ise her daim var.

Rüya: Alem-i Şehadet kapanması, Alem-i gaybların açılması.

Orayı ve oradakileri görüp seyretme, o mekanlara gitme veya o mekanları kendine hazır etme sistemi **hayal**.

Allah-u alem: Rüya → Alem-i gaybın üzerinin açılması.

Hayal ise → Münasebet sistemi, zemini..

Mektubat (309): “Zihnimi kendime çevirdi. Hayalen dinlendim, baktım ki bana der:”

Serbest bölge olduğu için Koca Üstad gibi bir zatın serbest bölgesindeki hayaline ses atıyor!

Hem Ramazanda..

Hem İstanbul Bayezid Camiinde..

Hafızların sesleri içinden..

Üstad gibi Asrın imamının dimağında sesi atabiliyor!

“Sen Kur’ânı pek âli, çok parlak görüyorsun. Bitarafane muhakeme et, öyle bak. Yani bir beşer kelâmı farzet bak. Acaba o meziyetleri, o zîynetleri görecek misin?

Hakikaten ben de ona aldandım. Beşer kelamı farzedip, öyle baktım..... ..”

Üstad geçici aldanmış. Yani onun baktırdığı gibi bakmış.

Peki tüm bunlar Ramazanda nasıl oluyor.

Hem de Ramazanda..

Hem de hafızlar Kur’ân okurken..

Hem de koca Bediüzzaman’a..

Tüm bunları alt alta toplarsan garip değil mi?

ilzam: Muaraza ve Muhakemede delil göstererek muhalifini susturmak. İskat etmek. Söz ve fikirde galibiyet. İsnad ve isbat etmek.

İfham: İkna edip sükût ettirmek. Delil göstermekle ve isbat etmekle galip gelmek.

İskat: Düşürmek. Aşağı atmak. Hükümsüz bırakmak. Silmek.

Mektubat (318): “Şimşek gibi fikri, onlar üstünde gezdiriyor. O pek çok uzun zamanı, hazır bir sahife gibi nazara gösterir. Zikredilmeyen hâdisatı **hayale** havale edip, ulvî bir selasetle beyan eder.”

Kur’ânın söylemek istedikleri, söylediklerinden çok fazla. Bunu tahayyüle (havale) ve tasavvursa havale eder.

Mektubat (347): “Ya mizacın inhirafında (Rüyada oluyor) kuvve-i hayaliye

- 1- şahsın hastalığına göre bir terkiyat, tasvirat yapıyor;
- 2- veyahut gündüz veya daha evvel, hatta bir iki sene evvel aynı vakitte başına gelen müheyyic hâdisatı hayal

- 1 → tahattur eder;
- 2 → ta'dil eder ve
- 3 → tasvir eder,
- 4 → başka bir şekil verir.”

Ta'dil: Daha önce başına gelen müheyyic hâdisatı hafifleterek normal hale getirir.

Hayal var olanı bu hallere getirebiliyor. Esbablı ve esbabsız aleminde Hâlk eder.

Haşa haşa haşa Hâlık ismininin bilkuvvesine mazhar olur. Basar sıfatıyla Kudret sıfata çok galip görünüyor.

Mektubat (377): “Akıl ile beraber → vehim ve
→ hayal,
→ nefis ve
→ heva } hatta şeytan dahi teslim-i silaha teslime mecbur oldu.”

Hayal; canlıdır ve kendi aleminde yani benim bilmediğim şuuru var ki teslim oluyor!

Vehim, heva, nefis ve hayal kendi sistemlerinde şuurudurlar.

Hem haricen kontrol edilir tarafı var.

Hem kendi içinde yapılanmasında ŞUURU var. Yani tercihleri var.

Mektubat (391): “hallakiyetin hakikatını **hayale** tasvir ediyor, gösteriyor.”

Ayet hayale → tasvir ediyor,
→ gösteriyor.

Mektubat (393): “Benim bu kadar şefaathçilerim var; benim namazda söylediğim herbir sözü söylüyorlar, tasdik ediyorlar. Madem hayalen bu perde açıldı; Kâ’be-i Mükerreme mihrab hükmüne geçti. Ben bu fırsattan istifade ederek...”

Yukarı da: “Kâ’be-i Mükerreme etrafında dairevî saflar içinde kendimi gördüm.”

Kendisini orada gösteren istikametli doğru hayali:

“hayalen bu perde açıldı.”

Varlıklar arkadan bitişik, aynı – birbiri içinde kuantum fiziği gibi..

Burada suretler giydirilince birbirinden ayrıldılar. Nasıl ki ada... Ama su kalksa alttan birbirlerini uzantıları.

Hayalimiz perde giydiriyor ve yine hayalimiz perdeleri kaldırıyor.

Herbir hassamız mevcuda libas giydiriliyor. Akıl ayrı, tasavvur ayrı, itikad ayrı, muhabbet ayrı, şefkat ayrı elbise giydiriyor.

Hayalini şükr-ü örfide kullanılır nisbetinde anahtar oluyor ve mevcudun üstünü açıyor!

Mektubat (395):

“Elhamdülillahi alâ nur-il iman ve-l Kur’ân” dedim. O aynı hakikat olan **hayalden** “Na’büdü” nun’una girdiğim gibi çıktım ve anladım ki Kur’ânın değil ayetleri, kelimeleri...”

.....

Kalb ve hayal, o Nun-u Na'bûdü'den çıktuktan sonra, akıl karşılarına çıktı, dedi: Ben de hisse isterim. Sizin gibi uçamam. Ayaklarım delidir, hüccettir."

"hayalden Na'bûdü nun'un girdiğim gibi çıktım."

☞ Aynı hakikat olan → hayal

☞ Kalb ve hayal, o Nun'u Nâ'bûdûden çıktuktan sonra,...

☞ Na'bûdûnun nur'una girdi, çıktı. Bu hayalinde oluyor.

☞ Kalb ve hayal, o Nun-u Nâ'bûdû'den çıktuktan sonra,

Kalb ile hayal Nâ'bûdûyü, giriyor, çıkıyorlar.

→ Hayal oraya nasıl giriyor?

→ Girdiği yer harfine. Demek burada simge ن ...

(08.11.2018) (Küçükçekmece)

Mektubat (402): "Mide gibi bütün duyguları; gözü, kulağı, kalbi, **hayali**, fikri gibi cihazat-ı insaniye dahi"

hayale → cihazat-ı insaniye diyor.

Mektubat (409): "Bu seyr-i kalbî }
seyahat-i hayaliye } ve çok devam etti."

Hayali Seyahat

Alemler hayale görünüyor. “Hangi perde akla karşı açılmışsa, hayale karşı başka bir alem fakat gafletle karanlıklı bir âlem görünüyorken,”

Alemler hayale görünüyor!

Seyahat-ı hayaliye var.

Seyr-i kalbi var.

Akla hangi alem veya perde açılmışsa hayal o cinsten çalışmaya başlar. Akıl hayalden daha üst birim olduğundan...

Mektubat (410): “Felsefenin karanlıklı kavanin-i ilmiyeleri, **hayale** dehşetli bir âlem gösterdi.”

Tasavvurlarımızı o alemin sureti hayalimize gösteriliyor.

Mektubat (411): “**Hayale** binip, semaya çıkmak istedi.”

Hayal binek olabiliyor.

Mektubat (448):Hayal hem kapatır hem de açandır.

Bazan ifrat, bazan tefrit oluyor hayal

Tefrit olunca hayal → İnsan zulümata giriyor.

İfrat olunca hayal → Kontrol dışı oluyor.

Vasat olunca hayal → Binek oluyor, hizmetkâr oluyor, alemlerin geniş kapısı oluyor anahtar gibi.

Hakikata bağlıysa → Vasat..

Küfre bağlıysa → İfrat..

Bedensel hazlara bağlıysa hayal → tefrit..

Mektubat (472):

“Gaye-i **hayal** olmazsa veyahut

nisyan veya

tenasi edilse;

ezhan enelere dönüp
etrafında gezerler.”

Hayalini gayene bağlamazsan, beceremezsen zihinler, tasavvurlar ben merkezli olur ki ifratla ya nemrud ya da firavun olur zihnen hayalen..

Hayalin gayesi meydana getiren esma ve sıfatına bağlanmaktadır gayesi..

Mektubat (473): “Bir tane sıdk, bir harman yalanları yakar. Bir tane hakikat, bir harman **hayalata** müreccahtır.”

Hayalde → Mümkün ve mümteni vücutlar da var.

Üç tane vücut vardı.

- 1- Vacib-ül vücut.
- 2- Mümkün vücut ki alem-i şehadet ve şecere-i hilkat.
- 3- Mümteni vücut ki tasarlanan bütün olabilir vücutlar..

Şirk, küfür gibi. Olması mümkün olmayan.

Bunlar hepsi kalbte. Kalb kâinatın haritası.

Ruh şecere-i hilkatın haritası..

Hayale kalbteki mümkün mümteni vücutların misalileri atılıyor.

Levh-i mahfuz

Arş

Cennet & Cehennem

Kürs

Levh-i mahv isbat

Alem-i şehade

Kalb bunların: haritası, nûminecik, hassas mizancık, enaniyet hassasiyeti, kâinata takvim, ruzname... hûlasa-i camiasıdır.

Kalb de mümteni ve mümkün vücudlarının misalileri var. Kontrolsüz dimağın tahayyül için ki hayale atar. Tasavvur da meşgul olsa, taakkul da sahiplense, tasdik te ilmi çerçeve yapsa batılı, mümtenî mümkün görür.

Esmaya dayalı olursa, vasat olursa hakikat olur.

Mektubat (500): "...kissadan alınan **hayalî** lezzeti acılaştırıyor."

Hayalinde kendi has → hem lezzetleri ve
→ hem de elemeleri } var.

Lem'alar (74): "Hayale imkan-ı zâtiyi, imkan-ı aklî şeklinde gösterebiliyor. Şeytan hayaline

karışırsa böyle olabiliyor ki,

herşeyin ifratı → Şeytandan..

Herşeyin tefriti → Nefs-i emmareden..

Herşeyin vasatı ise → fitrattan, sünnet-i seniyyeden ..

Lem'alar (75): "Öyle de: **Hayal veya fikir** } ayinesinde küfriyatın ve şirkin akisleri ve dalaletin gölgeleri..."

(08.11.2018) (Küçükçekmece)

Hayal ve fikir } ayinesinde.. Hayal; şuurlu, canlı aynadır. Kimin aksettiğini biliyor, lavabo aynası gibi değil. Batında hiçbirşey hayattan kopuk değil, canlıdır.

Hayal aynasında → tahayyüllerimiz }
Fikir aynasında → Tasavvurlarımız } görünüyor.

Lem'alar (128): "Bir kısmı: Su gibidir; görünür, hissedilir } Lâkin parmaklarla tutulmaz.
Bu kısımda hayalâtta tecerrüd etmek,"

Hayal canlıdır, Şuurludur, hisseder, görünür.

Hayalen hissadersin..

Suyu hayale benzetiyor.

Hayalatta tecerrüd edersen; hakikatları → hayalinde görünür,
→ hissedilir..

Allah-u alem: Cenab-ı Hakk'ın → nur'u marifetine → yetişmek,
→ bakmak ve

"âyât ve şahidlerin } ayinelerinde } → cilvelerini görmek ve
→ berahin ve } mesamatıyla etmek iktiza ediyor ki;"
→ deliller }

Bir kısmı → Su gibidir. → Bu da hayale... (?)

Bir kısmı da → Hava gibidir → Bu da tasavvur (?)

Bir kısmı da → Nur gibidir → Bu da taakkule (?)

tahayyül } Bütünlüğünden sonra tasdik ki bu da ilimdir.
tasavvur }
taakkul } Bu üçünün bütünlüğünden ilim..

Su gibi → Görünür

→ Hissedilir

Tahayyüle

Hava gibi → hissedilir

→ Görünmez

→ Tutulmaz

Tasavvura

Nur gibi → Görünür

→ Hissedilmez

→ Tutulmaz

Taakkule

En kesif en camidir. Bunların içinde en kesif SUDUR.

Sonra HAVA. Sonra NURDUR.

Dimağın da en kesifi → tahayyüldür.

→ Sonra tasavvurdur.

→ Sonra taakkuldur.

Hava için → Tenkid elini uzatma

→ Tereddüd eliyle bakma.

Tereddüdle → eliyle baksan

Tenkid → ile el atsan

Bunlar tasavvura benziyor.

Nur için → Kalbinin gözüyle

→ Ruhunun nazarıyla

kendini ona mukabil tut ve gözünü ona tevcih et.

Bekle; belki kendi kendine gelir.

Çünkü Nur; → el ile tutulmaz

→ parmaklar ile avlanmaz

Belki o Nur ancak basiret nuruyla avlanır.

Eğer → haris ve } maddi mizanlarla tartsan, }
→ maddi } maddi elini uzatsan ve } sönme de gizlenir.

Bu da taakkula benziyor.

Su için → Bu kısımda hayalattan tecerrüd etmek, }
→ Külliyyetle ona dalmak gerektir. }

Tenkid parmaklarıyla tecessüz edilmez; edilse akar, kaçır.

O âb-ı hayat parmağı mekân ittihaz etmez.

Bu da tahayyüle benziyor.

Bu üçünün ceminden:

“Cenab-ı Hakk’ın → Nur-u marifetine yetişmek ve

→ Nur-u marifetine bakmak ve

→ âyat ve } ayinelerinde cilvelerini görmek ve

→ şahidlerin }

→ Berahin ve }

→ deliller }

mesamatiyle temaşa etmek iktiza ediyor ki;

→ Senin üstünden geçen, }

→ kalbine gelen ve }

→ aklına görünen }

Her bir nuru

→ tenkid parmaklarıyla yoklama ve

→ tereddüd eliyle tenkid etme!

Sana ışıqlanan bir nuru tutmak için

→ elini uzatma;

→ belki gaflet esbabından tecerrüd et.

→ onlara müteveccih ol,

→ dur.

Çünkü: ben müşahade ettim ki;

Marifetullahın

→ şahidleri

→ burhanları

üç çeşittir.”

Vicdan

→ İrade

→ İbadetullah

→ Zihin

→ Marifetullah

→ His

→ Muhabetullah

→ Latife-i Rabbaniye

→ Müşahedetullah

Marifetullahın → Şahidleri,

→ burhanları

üç çeşittir.

Zihin dimağdan besleniyor.

(10.11.2018) (Küçükçekmece)

Tahayyül	→	Safsata	→	içinde hayal var
Tasavvur	→	Bi behre		
Taakkul	→	Bi taraf	→	içinde akıl var
Tasdik	→	İlim		
İz'an	→	İmtisal		
İltizam	→	Taassüb	→	içinde taassüb var
İtikad	→	Salabet	→	içinde salabet var
				
Sistem		Hüküm		

Asa-yı Musa (78) , Şualar (259):

“Herkes gibi ben dahi muhakkak gireceğim diye mezarıma **hayalen** girdim.”

Atomun dışında herşeyin.! Beden-i misalilerinle.. Atomun dışında herşeyini alıp başka yere taşıyandır hayal..

Cesed: Zamanı ve mekanı olan atom olarak görünen.. Kudrete dayanıyor. Atomların donmuş hali. Cisim zahirde görünmez, görünen cesedir. Cisim cesedden daha cami.

Cesed: ruhun alem-i şehadetteki kabridir.

Beden: Anlardaki ferd. Anda olandır. Her an yaratılmalara bedendir.

Mazi ve müstakbeldekilerin bütünlüğünün cem-ül cemine beden-i misalidir.

Beden: ihtiyaç & İhtiyak & incizab & meyil bütünlüğünün dışa vuruşlarının atomsal görünümüdür, atomun kendisi değil.

Cesed + Beden + Cisim bütünlüğüne = Cismaniyet

Cisim: Esmaların; cilve, cemel & Nakış & Sanat bütünlüğüdür. Cisim zahirde görünmez.

Zahirde cesed görünür.

Cisim → Melekut

Cesed → Mülk

Cisim → Zamana

Cesed → Mekâna bakar.

Görünen ise bedendir.

Cesed → Sıfata..

Beden ise → Esmaya dayanır.

Cisim; Arşa kadar olan sürecin vücud-u haricisidir. Cesed ruhun hanesi ve yuvasıdır libası değil. Cisim libastır.

O zaman hayal insanın beden-i misalilerini cesed kalbiden harice taşır. İnsanın taşınma yolu veya yöntemi.

Bunu nefisde kullanabiliyor akıl da kullanabiliyor.

Lem'alar (135): "Nasıl ki bazı adam, manyetizma vasıtasıyla bir cama dikkat ede ede **alem-i misale karşı **hayalinde** bir perde açılır. O ayinede çok garaibi müşahede eder. Halbuki âyinede değil, belki âyineye olan dikkat-i nazar vasıtasıyla ayinenin haricinde **hayaline** bir pencere açılmış görünüyor."**

Alem-i misale karşı hayalinde pencere açılıyor.

Hayal ayrıdır.

Alem-i misal ayrıdır.

Alem-i misale hayalimden pencere açılıyor.

Ayine-i dikkat-i nazar vasıtasıyla ayinenin haricinde yani bende hayalinde pencere açılıyor.

Hayaline pencere açılınca hayali alem-i misale bakar, garaibi müşahade eder.

→ Peki hayalinde niye pencere açılıyor?

→ Cama dikkat ede ede oluyor.

Cama dikkat hayalimi aktif ediyor. Göz cama bakınca hayal aktif oluyor.

Bu da insanı ötelere taşır.

Misal: Talabeye açılınca alem-i misaldekileri seyrediyor. O zaman insanı imtiyazlı kâmil kılar.

Cama insan bakınca; gözüyle gözüne... Kendinden kendine seyahat ediyor. Kendisi kendisine ayna oluyor. Kendi gözüyle gözünün penceresiyle kalbine girer.

Ama dimağın tahayyülünde bulunan hayali aktif oluyor.

Hayali; gözle, düşünce ile, fikir ile, dokunma ile, koku ve ses ile de çalışır. Yani duyguların alt veri tabanı.

İlginç taraf şu: Elmaya bakınca kendini görmüyorsun. Cama, aynaya bakınca kendini görünce hayalinde pencere açılıyor. Kendisi kendisine seyredince oluyor. Yani benden bana..!

Elma beni göstermiyor.

Cam (ayna) beni gösteriyor. Niye beni gösterebiliyor?

Çünkü cam (ayna) adem. Hiçbir belirlenişi yok!

Aynaya bakan kendini görmemiş. Yani bakan ben.. an da olan – Aynada görünen ben ise beden-i misalim. Yani mazi ve müstakbelin cemi olan ben. O zaman anın mazi ve müstakbeli görmesi.

İkisinin cemi (yani mazi ve müstakbelin) → Beden-i misal aynada. Bakan ben ise anda olan beden..

Ben beni göremiyorum aynasız.

O zaman sanki hiçim şu an..

Çünkü harice elmaya bakıyorum. Aynasız kendimi göremem!

Biz kendimizi tanıyoruz zannediyoruz. Aynaya bakınca beden-i misalilerimin cemine şahid oluyoruz.

“o ayinede çok garâibi müşahade eder.”

Sen ayna baksan aynada senin mazi ve müstakbelin cemi olan beden-i misalilerini görüyorsun. Sonra hayalinde pencere açılır, o pencereyle alem-i misale bakar. Artık “garaibler alemine hoş geldinz” denilir.

“ayinenin haricinde hayaline bir pencere açılmış görüyor.”

Ayinede beden-i misalilerin haricinde hayaliyle alem-i misale bakar.

Lem’alar (137): “Dünyanın sağ duvarı olan geçmiş zaman ve sol duvarı olan gelecek zaman, ikisi madum ve gayr-ı mevcud oldukları halde, birbiri içinde inikas edip gayet kısa ve dar olan hazır zamanın kanadlarını açarlar. Fakat hakikat hayale karışır, madum bir dünyayı mevcud zannedersin. O dae dünyada, bir musibetin tahrikiyle kımıldansan, başına çok uzak zannettiğin duvara çarparsın. Başındaki hayali uçurur.”

Geçmiş ve } zaman → madum ve
Gelecek } → gayr-ı mevcud

Hakikat; andadır, nefs-ül emirdedir, alem-i şehadettir.

Madum → Geçmiş zaman }
Gayr-ı mevcud ise → Gelecek zaman } Bunlar birbiri içinde in’ikas ediyor.

“Başındaki hayali uçurur” Hayal tahayyül’de

Kullanılana → madum

Kullanılacak olanlara → gayr-ı mevcud.

Lem'alar (163): "Onlar farazî ve hayalî } bir surette kendilerini ölmüş } → tasavvur ve
→ tahayyül
edip ve yıkanıyor,"

Farazî → tasavvur

Hayalî → tahayyül

Hayal → Tahayyül de

Fikir ise → Taakkul

(12.11.2018) (Küçükçekmece)

Lem'alar (236): "bazı cihette ruh çekiliyor gibi bir hafif halet-i hayaliye bana geldi."

Halet-i ruhiye. Burada his değil, duyu değil halet denmiş.

Hayale; kuvve, halet gibi tabirler kullanılıyor.

Kuvve-i akliye, gadabiye ve şehvekiye gibi..

Lem'alar (247): "Yedi sekiz sene evvelki zamana hayalen gittim. Benim hayalim kuvvetli olduğu için, beni o zamanda hayli gezdirdi. Etrafta kimse yoktu ki; beni o hayalden çevirsin ve o zamandan çeksin."

Hayal; götürüyor, gezdiriyor, gösteriyor. Gezen akıl, kalb, ruh... Zamanın arkasına götürüyor!

Lem'alar (249): "O rikkatli, firkatli, dehşetli, hüzünlü hayalden beni o kurtardı, gözümü açtırdı."

Hayal ne yapıyorsa, nereye gidiyorsa onunla ve orayla sıfatlanıp etkileniyor. Yani sanki hayal o oluyor ve orası oluyor. Ondaki hayalin fasıkda oluyor, alimde oluyor ve seni mesud ve sıkıntılı hale çevirebiliyor.

Hayal esmalara dayandığı için, hayal kuvve latifesi olduğu için o veya orası oluyorsun. Sırf seni atomik tarafın değil..

Hayalen, gezersin, anlarsın, hissedersin, korkarsın, zevk ve lezzetlenirsin, taşınırısın, olayları çözersin vs..

Lem'alar (274): "... gayet şaşaalı bir gece bayramında, hapishane penceresinden bakarken, **nazar-ı hayalime** inkişaf eden bir vaziyeti bezan ediyorum.

Aklıma döndüm, hakikattan sordum: "Bu **hayal** nedir?"

Hakikat dedi ki:

.....

Madem yakında gelecek şeylerin gelmiş gibi görünmesi bir derece hakikattır; elbette gördüğün **hayal** değildir."

Geçmiş zamana ve gelecek zamana hayal giriyor. Ve hayal hayal değil. Sır sır olmadığı gibi. Hayal hakikattır. Kabre de, haşre de gidebiliyor hakikat olarak!

"madem yakında GELECEK ŞEYLERİN GELMİŞ GİBİ GÖRÜLMESİ bir derece hakikattır; elbette gördüğüm **hayal** değildir."

Başlarken "nazar-ı hayalime inkişaf eden"

"Bu hayal nedir"

"elbette gördüğüm hayal değildir."

Alt alta toplarsan:

Hayal hayal değil bir esmaya dayanan hakikattır. Hayaliyle hakikatı görüyor.

Hayalin gördüğü hakikatı, hayalin hayal olmadığındandır. Hayalen gelecek

hakikatları müşahade edilebiliyor. Seni oralara sokuyor.

Lem'alar (353): "insaniyet midesi vermiş ki, o mide, hayattan daha geniş bir dairede rızık ve nimet ister. Akıl ve fikir ve **hayal**, o midenin elleri hükmünde,"

Hayal: İnsaniyet midesinin elleri hükmünde. Alıyor ve veriyor.

Lem'alar (355): "**alem-i misalin** vücuduna kat'i delil ve nûmune, kuvve-i hayalidir.

Aynen öyle de; insanın ruhu → alem-i ervahten ve

hâfızaları → Levh-i mahfuz'dan ve

kuvve-i hayalileri → âlem-i misalden.. "

Kuvve-i hayaliye diyor. Hayale his demiyor kuvve diyor.

Tıpkı kuvve-i akliye, gadabiye ve şeheviye gibi kuvvettir, güçtür, realitedir.

❖ Hayal → Âlem-i misalden.

Lem'alar (441): "İsm-i kayyumun cilve-i azamına baktırmak için, **hayali** iki dürbinden biriyle, en uzaklarda esir maddesi içinde sırr-ı kayyumitle....

Devamında

hayal ile → En küçük şeye bakmak..

→ En uzağına bakmakta

Şualar (77) "...zemin yüzünü bir küçük bahçe gibi temaşa edecek bir geniş, **hayali** göz ile bak ve hem bil ki:"

Hayal aynı zamanda insan da gözdür. Gözün kapalı bile olsa onunla görüşürsün..

Şualar (94)

“karanlıklı bir gurbette,

karanlıklı bir gecede,

zulmetli bir gaflet içinde,

hal-i hazırda olan bu koca kainat;

hayalime

→ camid,

→ ruhsuz,

→ meyyit,

→ boş,

→ hâli,

→ müdhiş bir cenaze

göründü.”

(13.11.2018) (Küçükçekmece)

❖ Gece karanlık değil. Karanlık ayrı bir şey, gece ayrı bir şey. Karanlık geceyi örtmüş hep.. Ondan biz geceyi karanlık diye biliyoruz.

❖ Gaflete → zulmet diye!

Şualar (174):

“göz ve

kulak,

kalb ve

hayat ve

akıl

gibi o latifelerin her birisini”

Hayale → Latife diyor. Ruha ait olduğu için mi latife diyor. Çoğu yerde kuva diyor. Ve duygu da diyor.

Ruhla alakadar olunca → hayal latife
Kalb ile alakadar olunca → hayal kuva
Bedenle alakadar olunca → hayal duygu

} olur.

★★ Şualar (222) “bir zaman – küçüklüğümde – hayalimden sordum:

“Sana bir milyon sene ömür ve dünya saltanatı verilmesini, fakat sonra ademe ve hiçliğe düşmesini mi istersin? Yoksa bâki fakat âdi ve meşakkatli bir vûcudu mu istersin? dedim. Baktım, ikincisini arzulayıp birincisinden “ah” çekti. “Cehennem dahi olsa beka isterim” dedi.

İşte madem mahiyet-i insaniyenin bir hizmetkârı olan **kuvve-i hayaliyeyi** bu dünya lezzetleri tatmin etmiyor.”

Hayal; canlı, ruhlu ve şuurlu. Ne istediğini niçin istediğini biliyor.

Hayal; bizim canımız sıkıldığında kullanılan, bir mekanı görüb de kenara atılan değil.

Baksana: ahhh çekiyor! Beka istiyor!

Canın sıkılınca üstüne oturub dolaşılan sırf değil. Üstüne kim oturduğu, ne istiyor ve nereye..?

Bunlara göre seni rahatlatmak için habire sana yeni yeni şeyler ve yerlere götürüyor. Devamlı senin için gece gündüz aktif..

Şuurlu olmamış olsaydı, senin meyline ve arzuna uygun çalışmazdı.

Hem hayal; kuvve-i akliye.. } gibi kuvvedir. Güçtür.. Mekandır..
kuvve-i gadabiye, } Taşınmaya vasıtaadır. Gözdür.
kuvve-i şeheviye } Lezzettir. Aynadır.

Bu hayal kuvvesinde istedikleri var. Yani bu da istiyor!

Şualar (223) “İşte madem mahiyet-i insaniyenin bir hizmetkârı olan **kuvve-i hayaliye** bu dünya lezzetleri tatmin etmiyor.”

“bu dünya lezzetleri tatmin etmiyor”

Tatmin olmuyor hayal!!!

Adam ne istediğini çok iyi biliyor. Faniyi istemiyor.

Şuurlu olmamış olsaydı ne istediğini, niçin istediğini bilmezdi!

Şualar (257) “gurbet vahşeti beni sıkarken ve

boş dünya başıma yıkılırken,

melaikeye imanın pek çok meyvelerinden birisi

imdadıma geldi. → Kainatımı ve } şenlendirdi, melekler ve ruhanilerle doldurdu,
→ dünyamı } alemimi sevinçle güldürdü.”

Ehl-i dalaletin dünyaları → vahşet ve }
→ boşluk ve } ağladıklarını gösterdi.
→ karanlıkla }

Hayalim bu meyvenin lezzetiyle mesrur iken, umum peygamberlerle imanın pek çok meyvelerinden buna benzer bir tek meyvesini aldı, tattı.”

(13.11.2018) (Küçükçekmece)

Sözler (510): “Hayat, bir hakikat-ı hariciyedir. Vehmi bir emr, hakikat-ı hariciyeyi yüklenemez.”

Hayalde hakikat-ı hariciyedir.

Hayalde kuvve-i hayaliyedir.

Hayalde; güçtür, gözdür, mekandır, şuurdur, muahatabtır, lezzettir, oraların burada buraları oraya taşıyan berzaktır.

Melaikelerin vûcud-u haricisi, nefs-ül emirdeki vûcudu hayaldır.

Hayal melaikeler olmazsa; “Bir hüviyyet teşahhus edemez.”

“Hem mâdem, bütün emirler, mâna-yı melaikenin vûcuduna şehadet ederler.”

Bunların cem-ül ceminden:

Hayal hakikat-ı hariciyedir vehmi bir emir değil. Hayal melaikenin vûcud-u haricisidir. Çünkü melalesiz bir şey olmaz. Hem hayal; hayatlıdır, şuurludur ve ruhludur. Hayalini kullanma sistemine tahayyül denir.

Şualar (259): “Herkes gibi ben dahi muhakka gireceğim diye mezarıma **hayalen** girdim.

Ben şimdi hayalen ve } göreceğim o vaziyete bütün canımla sevindim ve şükrettim.”
istikbalde hakikaten }

HERŞEYİN → SURETİ
→ KANUNİYETİ
→ HAKİKATI
→ MAHİYETİ } vardı.

Kabrin → Sureti → Dünya

→ Kanuniyeti → Hususi insanın dünyası ki hayalim.

→ Hakikati → Esmaların; cilve, cemal, nakış, sanatına hapsolmek toplamı olan bildiğimiz kabir.

→ Mahiyeti → Sıfattaki vûcud. Mahiyet-i Zatiyeye göre, ‘ene’ye göre kabir..

Hayal; Canlı, Şuurlu ve ruhludur.

Kabire hayalen “istikbalde hakikaten göreceğim o vaziyete...”

Birincisi → Sureti → Dünya

İkincisi → Kanuniyeti → Hayalen.. Hayali. İnsanın kendi hususi dünyası..

Kainatın insandaki karşılığı.. Kabirde kainatta..

Şualar (258): “Hayalim bu meyvenin” lezzetiyle mesrur iken, umum peygamberlerle imanın pek çok meyvelerinden buna benzer bir tek meyvesini aldı.”

❖ Hayalim → mesrur

❖ Peygamberlere iman etmenin meyvesinden aldı.

En azından onların yaşadığı mekâna, zamana bize götürüyor.

İmansızların hayali buna çalışmaz. Sen firavunun hayaliyle hayallenmek istemediğin gibi..

Onun hayalini hayaline taşıyıp misafir etmek istemediğin gibi..

Şualar (295): “Yakınıınızda bulunmakla çok bahtiyarım. Sizin hayalinizle arasına konuşurum, müteselli olurum.”

Güçlü ise maneviyatınız o nisbetle donanımlarınızda güçlü olur.

(13.11.2018) (Küçükçekmece)

“Sizin hayalinizle arasına konuşurum.”

Benim hayalimle benim haberim olmadan konuşuyorki haber veriyor. Yani “Hasan senin haberin olsa bunu demezdim. Senin hayalinle arasına konuşuyorum hâ haberin olsun” diyor.

- Çünkü hayalimiz → Serbest bölgedeki → Tahayyülde.
- Serbest bölge → Herşeyin her yerde bulunabildiği..
- Herşeyin her mertebesinin bulunduğu..
- Her daim insanın kontrolünde olmadığı..
- İnsanın dimağın → iksirleyen
- İnsanın kalbini → mayeleyen

Eğer şifrenin, antivirüsün yoksa giren çıkan belirsiz!

- Bunlardan biride → Sirayet.. (inikas)
- Sihir, büyü, ispitizma ve manyetizma.
- Vahyi, ilham, istiğraç,
- Davetli ve davetsiz misafirler.
- İhtiyarın dışında iyi veya kötü görüntüler.
- Vs vs'ler...

Eğer Üstadın hayali benimkinden güçlü ise hayalime sirayet edib tesir edebilir. Çünkü hayaline **atomun (cesed)** hariç insanın cismi ve beden-i misalilerine girebilirsin, oraya taşınabilirsin. Bazan sizin suretiniz benim hayalime **sirayet ediyor veya benim hayalim size sirayet ediyor** ki sanki yanımdaymış gibi etkileniyorum, etkiliyorum. Onlarda bir cinsi ki basit bir mertebesi rüyalarda oluyor.

Ervah-ı aliyeler ve habiselerle münasebet bu koridordan başlıyor.

(14.11.2018) (Küçükçekmece)

Şualar (635): "...o aynı hakikat ve bir temsil manasında olan **seyahat-i hayaliyesiyle** girdiği pekçok alemler ve tabakalardan numune için yalnız üç tabakasını,"

Yukarıda

“aklıyla
kalbiyle,
hayaliyle” } gezen → yorulmaz,
→ tok olmaz } bütun dünyayı bir şehir gibi”

aklıyla, kalbiyle ve hayaliyle → pekçok alemler ve tabakalardan seyahat ediyor. Öyle seyahatla

bakıyor ki “kâh Kur’ân hikmetine, } aklını bindirip geniş hayal dürbünüyle
kâh felsefe hikmetine } en uzak tabakalara bakarak,

hakikatları olduğu gibi görmüş, bizlere Âyetü'l Kübra’da kısmen **haber vermiş.**”

❖ Hayal → dürbünüyle en uzak tabakalara bakarak...

❖ Hayal dürbünüyle **hakikatları vaki’de olduğu gibi görmüş,**

Hayal kuvvesi o kadar ciddi bir sistemki hakikatları vakide olduğu gibi görmüş..

Şualar (638): “Ruh **hayale** ve
akıl fikre }

Fikir → yoldu.

Hayal ise orayı buraya ve oradakileri buraya...

Burayı oraya ve buradakileri oraya taşıyan..

Fikir aklın bir sıfatıydı.

Hayalde ruhun sıfatıdır.

Şualar (639): “Akıl ve **hayal** bütün bütün bozuldular.

“Biz vazifemiz güzel hakikatları görmek ve göstermek iken,”

Akıl → Görmek. }
Hayal → Göstermek. } akıl ve hayalin kıymetleri ve vazifeleri bin derece terakki ediyor. Böyle vazifeleri olduğu için.

Şualar (646): “Meselâ: İnsanın küçük kafasında ceviz kadar bir yerde

kuvve-i hâfıza, }
kuvve-i hayaliye, } müteaddid, }
kuvve-i mütefekkiire gibi } acib } makineleri yaratmak ve”

kuvve-i hayaliye diyor. Kuvve diyor. Ve makinaya benzetiyor!

Şualar (676): “Mesela: Âyet-i Nur’da, **seyahat-ı hayaliye** ile hakikat olarak gördüğüm vaziyetleri gayet kısa izah edeceğiz.”

Hayalin seyahati hayal gibi değil herkese.. Hakikati aynen müşahede ediyor hayalle.

Şualar (677): “Sonra küre-i arzın âlemi göründü. O **seyahat-i hayaliyemde** dine itaat etmeyen **felsefenin**, **karanlıklı kavanin-i ilmiyeleri**, hayalime **dehşetli** bir âlem gösterdi.”

Hayal verilen malzemelerle çalışıyor. Ne veriyorsan o cinsten alemleri sana açıyor.

Felsefenin verdiği kavanin-i ilmiyenin izini hayal takib ettiği gördüğü – dehşetli bir alem – ..

Mesnevi-i Nuriye (23): “Şu zaman ve }
muhitin } hayalâtından çıkarak tayy-ı zaman ve mekan }
ile, **hayalen** Ceziret-ül Arab’a gidelim...”

Zaman ve }
Mekan } İnsanın hayaline libas giydirir, kayıtlar.
İlginç taraf mekân ve zaman hayaline giydiriyor ve onu kayıtlıyor.

Mesnevi-i Nuriye (66): “Havasının en geniş hayal olduğu halde, o hayal akıl ve aklın semerelerini ihata edemez.”

Mesnevi-i Nuriye (68): “Bildiğimizi, gördüğümüz } dünya bir iken, insanlar adedince, dünyaları havidir. Çünkü her insanın tam manasıyla hayalî bir dünyası vardır.”

Kişilerin hûsûsi dünyalarını hayalleri oluşturuyor. Garib tarafı bunu da umumî zannediyor!

Mesnevi-i Nuriye (76): “Vaktin evvelinde, Ka’be’yi hayalen nazara almakla namaz kılmak mendubdur ki...”

Hayalın fıkihtaki hükmü: Ne kadar hakikat olduğunun göstergesi.

Mesnevi-i Nuriye (110): “kalbimin muyul ve emellerini } tatmin ettiği gibi; akıl ve hayalimin de } temenni ettikleri saadet-i ebediyeyi vermeye kadir olan Zat-ı Akdes’ten”

Hayal de canlı → şuurlu ve ruhlı ki ne istediğini, kimden istediğini biliyor.

Mesnevi-i Nuriye (117): “Hatta kalbin hâdimlerinden blunan hayal...”

Hayal → Kalbin hâdimi.

Mesnevi-i Nuriye (124):

“Cam,
Su,
Hava,
alem-i misal,
ruh,
akıl,
hayal,
Zaman

gibi, tecelli-i timsal akislere
mahal ve mazhar olan çok
şeyler vardır.”

Bunlar ayna, asıllarını gösteriyorlar.
Hayal da ayna.

Mesnevi-i Nuriye (117): “Başındaki **hayali** uçurur, uykunu kaçıırır.”

Hayal → Başta

Mesnevi-i Nuriye (196): “**Hayal** onun ile fasık olur.”

Hayalinde günahı var. Belki hesap sorulmayacak ihtiyarsız olanlardan ama hayra kabiliyetine zarar veriyor.

Mesnevi-i Nuriye (198): “...veya bozuk **hayallere** tahammül edemez.”

İşarat-ül İ'caz (20) “Aksi takdirde daire-i esbabda iken tabiyatıyla, vehmiyle, **hayaliyle** daire-i itikada bakan; Mu'tezile olur ki, tesiri esbaba verir.”

(15.11.2018) (Küçükçekmece)

Müslüman Mu'tezile nasıl oluyor. Veya çoğu insan mu'tezili olmuş fakat haberi bile yok.

Daire-i esbabda iken yani tarlayı ekerken → daire-i itikada bakan..Yani Herşeyi esbablı düşünmeye başlar. Sebebsiz icraatı, hâlk edilmeleri, icraatları anlamaz olur ve kabul edemez hale gelir.

Cebriye nasıl oluyor?

“daire-i itikadda iken → ruhuyla } daire-i esbaba bakan da; esbaba kıymet
→ imanıyla } vermeyerek Cebriye mezhebi gibi...”

Buradan bize bakan ders:

Bulduğun yere, aleme göre davran ve şariat, edille-i şeriye oraya hükmettiği gibi al ve yap!

İtikadınla amelini birbirine karıştırma.

Fiiller → kalbten çıkıyor.

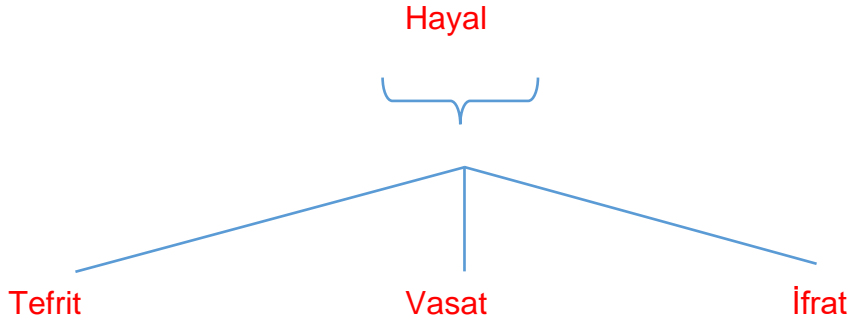
İtikadın ise → dimağından.

Fiilleri yapan → Nefsin, bedeninin.

İşarat-ül İ'caz (42) “Ve o güzel vaziyeti ve o muntazam haleti hayale götürüp tasvir etmekle”

Haletleri hayale atılıyor ve onları mekan ve şekle dönüştürüyor.

Yani hisleri, haletleri ve fikirleri hem mekâna hem de şekle dönüştürüyor.

- Nefs-i emmare çalıştırmadaki kontrolsüz çalışması.

- Safsata
- Adem-i kabul
- Hal

- Aklın, Kalbin ve ruhun kontrolünde olması.

- Vasata kayan edille-i şeriye. Ve asrın imamlarının ölçüleri.

- Hakikat
- Sünnet-i seniye
- Mazi – hal – istikbali tazammun ediyor.

- Şeytan çalıştırma.
- hayal âyinesinde
→ rızasız
→ ihtiyarsız temessülatlar olur.

- Şüphe, küfür, şirk, şetm, şüphe..

- Kabul-u adem, İstikbal

İşarat-ül l'caz (114) "zamanın

→ **hayal** ve

→ hülyalarından,

muhitin

→ evham ve

→ hurafelerinden

tecerrüd et,
çıplak ol;"

Zamana

→ hayali nisbet ediyor.

Mekana ise

→ evhamı nisbet ediyor.

İşarat-ül İ'caz (177) “Veya iyiliklerden bahsederken şevki ve aşkı galeyana gelir, hemen **hayalinin** karşısına getirir, kendisine hitab ile konuşmaya başlar.”

İnsanın şahs-ı manevisi hayalden başlıyor. O kişinin timsal-i temessülatıdır, onun o mertebedeki hakikatıdır.

Barla Lahikası (20) “Akıl ile beraber
vehim ve
hayal
hattâ nefis ve
heva

teslime mecbur olduğu gibi, şeytan dahi teslim-i silâha mecbur oldu.”

Bunlar şuurlular ki teslim mecbur oldular. BU şuur bizim bildiğimiz şuur değil. Nasıl olduğunu şimdi tam bilmiyorum ama, bunla şuurlular. Ne yaptıklarını, ne isteyeceklerini biliyorlar.

Barla Lahikası (269) “Onları yanımda – ya hakikaten ve
hayalen –

hazır edip beraber
dergah-ı İlahîye el açıp
dua ederek,”

Hakikaten; timsali ile beraber cesed, cisim ve bedenleriyle olması.

Hayalen ise; timsalleri, beden-i misalîlerini..

Sen istediğini hayalhanene getirebiliyorsun.

Barla Lahikası (333) “Bedreddin’i burada dinlemek arzu ediyordum, vakit müsaade etmedi.

Ben manen orada **hayalen** dinliyorum.”

Barla Lahikası (334): “Fakat şiiirde **hayal** hükmettiği için hakikata karışır.”

Barla Lahikası (346): “Küçük bir âlem olan insanda **kuvve-i hayaliye** olduğu gibi, büyük bir insan olan âlemde dahi bir âlem-i misal varki; o vazifeyi görüyor ve hakikatlıdır.

Kuvve-i hâfıza → Levh-i mahfuzdan haber verdiği gibi,

Kuvve-i **hayaliye** de → âlem-i misalden haber verir.”

Kuvve-i hâfıza → Levh-i mahfuzdan
Kuvve-i hayaliye de → Âlem-i misalden } haber veriyor.

Barla Lahikası (372) “Fakat, **hayalim** hakikatın suretini şaşırılmış.”

Kastamonu Lahikası (8): “Öyle de, kalbin ve **hayalin** } âyinelerinde → rızasız,
→ ihtiyarsız
gelen pis ve çirkin ve küfrî hatıralar zarar veremezler.”

Hayal aynasına → rızasız ve
→ ihtiyarsız } gelebiliyorlar.

Kastamonu Lahikası (52): “Fakakt **hayalim** hakikatın suretini şaşırılmış.”

Hayalde şaşırıyor!

Kastamonu Lahikası (117): "...onlarla tayy-ı mekan ederek,

hayalen → omuz omuza,
→ diz dize } bulunmak } → **hayaliyle** ve
→ niyetiyle ve bulunmak
→ tasavvuruyla
kendimizi bahtiyar biliyoruz."

Hayalimizi doğru kullanabilmek çok büyük nimettir, bahtiyarlıktır.

Hayal hayal değil, bahtiyarlıktır..

Kastamonu Lahikası (163): "Ey birader-i pür emel! **Hayalini** ele al, benimle beraber gel.İşte bir zemindeyiz, etrafına bakarız, kimse de görmez bizi."

Hayalen beraber düşünmeye, dolaşmaya, anlamak da mümkün.

Kastamonu Lahikası (164): "Ey arkadaş! Şimdi **hayali** bir baştan çıkar, akli kafaya geçir!"

Kafadan maksak → dimağ

Komple dimağ hayal ile de akli ile de hareket edebiliyor!

HAYAL ÇALIŞMANIN DEVAMI 25. DEFTERİN 92. SAHİFESİNDE

Sözler (88): "...aklin bir hizmetkârı ve tasvircisi } olan **kuvve-i hayaliyeye** denilse ki:
"Sana bir milyon sene ömür ile salatanat-ı dünya verilecek fakat âhirde mutlaka hiç olacaksın,
"Tevehhum aldatmamak, } şartıyla "oh" yerine "ah" diyecek ve teessüf edecek.
nefis karışmamak } Demek en büyük fâni, en küçük bir âlet ve cihaz-ı insaniyeyi doyurmuyor."

Bütünsel başka bir şey iken tek başına daha başka bir şey..

Kuvve-i hayaliyeye soruluyor. O da mazi ve müstakbele bir bütün bakarak halde cevap veriyor. Şuurlu, hayatlı olduğundan birisini oh diğerine ah diyor. Şuurlu, olmamış olsaydı kendi hakikatıyla idrak edip cevap veriyor. Yani: Kısacası; hayatlı, şuurlu ve tercih hakkı yapabildiğinden cevap veriyor.

Tevehhüm de aldatabiliyor. Doğruyu tercih edebiliyor.

Kuvve-i hayaliye aynı zamanda manaya uygun libası biçiyor. Bunu da şuurlu yapıyor.

Çok gariptir ki aldatabiliyor tevehhüm! Çok garip. Doğru da söylüyor.

❖ Tefekkür: Herşeyin aleminde yok olduğu andır.

Tefekkür: Kendinden sıyrıldığı, hiçbir belirlenişlerin olmadığı andır, anda olandır.

❖ Soru sormak mananın ademidir. Yani o mana o soruda taayyün ve teşahhus edip sana mal oluyor.

❖ Selaset: Hem tahayyüle hem de tasavvura hem de taakkulu hitab edip çalıştırana..

❖ Hayali güce dönüştüren tahayyüldür.

Bunu kah düşünmekle kah tefekkürle hayal ettiğine dönüşüyorsun.

❖ Zıdları birbirine değiştirip dönüştüren Aynı zaman da tılsım.

❖ Kâinat ayna. Aynı anda gözükeler esma..

Aynen bunun gibi; hayal aynasında görünen ve gözükeler de tahayyül.

☞ Zatında mümkün olanlara → Vesves.

☞ Zatında mümkün olmayanlara → Mümteniler denir.

Şeytan vesveseleri ve mümtenileri serbest bölgeye atar.

Şeytan kalbe vesveseleri, dimağa mümtenileri atar.

☞ Şeytan kalbe attığına → Vesvese.

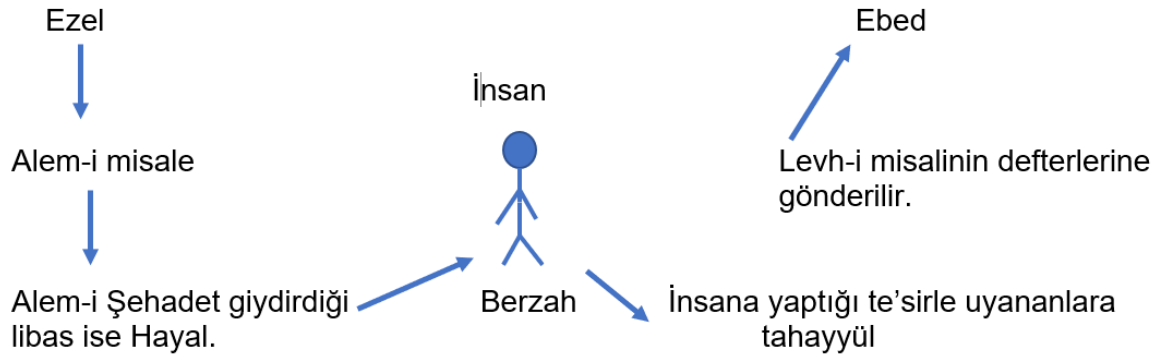
Şeytan dimağa attıklarına → Vesvese, mümtenileri ve şetm'leri atar.

Vesvesenin içerikleri; şirk, küfür, şüpheler..

☞ **Hayalin** → tefriti → safsata

→ İfratı → küfür, şirk, şüphe ve şetm'ler.

→ Vasatı ise → hakikat..

Zamanın → Sureti

→ Kanuniyeti

→

→

☞ Zaman ve mekan insanı insan eder. Veya insan insanlıktan eder.

☞ Âyat-ı tekvinîyelerin insan içsel alemine → hayal. İçsel

alemimizin alem-i şehadetteki suretlerine → Kelam.

Hayalin mülk tarafı → Kelam.

Kelamın melekut tarafına da → hayal

Berzahlık yapan da hayat.

Ülfet Belasına Niye Dûçar Olduk. Nasıl Kurtulunabilir?

(22.10.2018) (Bremerhaven)

➤ Üstadım (RA); bilmana: mevcudatın zahirindeki esmayı okumak bana bir sene kâfi geldi... (24. Mektub)

Biz ise senelerce ısrar edip duruyoruz. Zahirine hasr-ı nazar ve fikretmişiz ve kışırında kaldık.

- Peki ne yapmak lazım?

- Üstadımın 24. Mektubta takib ettiği yolu takib etmek lazım.

Yani: Evvel & Ahir & Zahir & Batın esmalarla bakmaya alışmamız lazım.

Misal-i uygulama:

Zahir: Yaptığımız gibi eşyada esmaları seyretmek lazım.

Tasavvufçular buna zikir ve evradları

Batın: Zahirin batın tarafı ki kainat. İnsan-ı ekbere geçmeli.

Yani: Aklımız → Levh-i mahfuzdan.

Kalbimiz → Arştan..

Ruhumuz → Arş-ı Azamdan..

Nefsimiz → Kürsten haber veriyor.

Bu kâinat insanın nevi hükmünde, eczası ise efradı hükmüne geçer...

Mahiyet-i insaniye birdir. İnkısamı gayr-i mümkündür. Sırlarıyla kendine bakmak.

Bunu tasavvufcular → Şehlerine bakarlar.

Ahir ismi: İnsan nedir. Mahiyeti, hakikatı, kanuniyeti ve sureti.

Kâinat-ı suğra olan insan kendini tanımalı.

Tasavvufçular buna → Kazandığı keşif kerameti..

Evvel ismi: Nur-u Muhammedî (ASM) cihetiyle onun bir inikası olduğumuzun karşılığı

olan ene cihetine..

Cenab-ı Hakk'ın (CC) taayyün ve teşahhus tarafınla meşkul olmalı.

Tasavvufçular buna → Tarikat mesleğinin pirleri olan Geylani ve Nakş-i Bendi Hazretlerinin esas maksad yapmalı..

Düşünürken

(18.10.2018) (Bremerhaven)

➤ Bazı fikirler vardır ki diğer fikirlerin yanına koyarsın, bazısını da içine koyarsın.

➤ Bizim dünyamızda İbn-i Arabî ne ise batıda da Hegel öyledir.

Kavramların içlerine açarlar.

➤ Adem; yok varlık. Cehalet gibidir adem. Varlığın yokluğu. Vûcudu yok.

➤ İnsanın düşüncelerine şekil vermek için alem-i şhadettedir.

Tasavvufta buna “heyula” denir. Tasavvuf terk-i davadır. İddia etmiyor.

İddia davet etmektir.

➤ Ünsiyet-i hak; hakkın her meratibini gösterebilme, tecessüm ettirebilmedir.

İnkâr ise kendini inkâr etmektir.

➤ İnsan anlamakla cehaletten kurtulup salaha ulaşıyor. İnkâr etmeyle kurtulamazsın.

➤ Bazı insanlar ondan, bundan, şundan soyutlayarak kendini kayıtlayıp, sınırlayıp yalnızlaşıyor.

➤ Müzakere-i ilmiyeler kişilerin anlayışını artırır.

➤ Aczini, fakrını ve hiçliğini anladıkça senin üzerinden melekut ve alem-i gayblar kendilerini ortaya çıkarırlar.

➤ Ref ref: ikiliğin kalktığı.

➤ İnsanların çoğu özgürlükten korkar. Ondan bir sürü putları üretti.

➤ Bizde emr-i nisbilere fizikte izafiyet deniyor.

➤ Çok fazla ilme değil, çok fazla muhabbete ihtiyaç var.

➤ Tenzihte teşbih, teşbihte tenzih olmazsa.. Yalnız cemde kalırsak ama oluruz.

Yalnız farkta kalırsak müşrik oluruz. Bu iki cemi cem ile cem-ül cemi cem ederek, bunları da aşarak

➤ Üretgen ol. Her hareket aynı zamanda ters geriye dönüyor. Işık ileriye giderken aynı zamanda geriye de geliyor.

➤ Her daim geçmişe ait kararlarını sorgulama yoksa yorar seni.

O karar o zamandaki doğrularına en uygundu. Şimdi onu sorgulayacak malzemen arttı.

Geçmiş kader! Gelecek tekliftir.

YAZILI DEFTERE GÖRE İNDEKS

- Mana – Kelamlar – Düşünceler – Lügatlar – Şerhler – 273, 134
- Hususi hukuka misal – 123
- Hızır – 77
- Koku – 118 – 77
- Deist – Teist – 42
- Kendini ve karşıyı inşa ve ihya eden kaideler – 123
- Cüz-i ihtiyar nerede – 303
- Tahayyül – 300
- Kader ilim nev'indedir – 307 (İlim maluma tabidir.) – (307 – 310)
- Vefa – 87
- Modern kölelik – 92
- Kanunların kaynağı – 332
- Tûl-u emelin kaynağı – 332
- Sihir – Büyü – İspirtizma – Manyetizma – 94
- Ene ve Kâb-ı kavseyn – 106
- Gaye sahibi olmak – 298
- Dersten alınan notlar – 299
- Düşünürken – 299, 293
- Ötelerdeki enerji Vücutlarımız – 57
- Esrar – 69
- Korkularından emin olmak için – 110
- Din adın dayatmalar niye oluyor – 111
- Ülfet belasına nasıl düştük ve nasıl kurtulunabilir? – 382
- Hakikatı bulmanın alemindeki alametlerinden bir da şudur – 290
- “Kişi fiillerinin hâlıkıdır” der Mu'tezile – 69 ve Cebriye – 374

- Esrarın haramın hikmeti – 69
- Kürs – 291
- 24. Söz ve 2. dalının şeması – 65
- Korku – Hafv – 325
- Kabir – 368
- Psikoloji tesbitleri – 285, 162, 54, 291, 66, 34
- Ehad – Vahid – Vahdaniyet – 116
- Zaman – 117
- Şeytanın Kur'ândaki sıfatları – 172
- İhlas – Hak – Dalalet – Taassub – Samimiyet – 284
- “Yazdırıldı” – 171
- Kader ilim nevindendir. İlim maluma tabidir – 307
- Hayal – 340
- Haşirle alakalı hususi notlarım – 3
- 19. defterin 369 shf deki MİR'AÇ notlarımın devamı – 127
- Ölüm korkusu – 10
- Aklıma, aklımla nasıl hakim olurum – 9 – 69
- İltizam – 174
- Taassub – 183
- Zulmet – 183
- İman – 184 – 156
- Tenkid – 184 – 185
- İtikad – 200 – 156
- Haşir – 126, 3
- Aleminde Cennet ve Cehennemi uyandırmak – 12.
- İlim netice değil, vesiledir – 13

- İnsanın değerini oluşturan bir sebepte çevresidir – 14
- İman gaybadır – 14
- İncir ve Zeytin – 15
- Adem – 19, 251, 124, 383, 150, 47
- Haccın Hikmetleri – 22
- Düşüncelerini kontrol etme – 70
- Adalet – 71
- Nerede hata yapıyoruz – 126
- Ahiret olması lazım – 72
- Ne yapayım – 73
- Bu kadar okuduğum halde niye olmam gerektiği yerde değilim. 43
- Vücut mertebeleri – 73
- Kudret (Ders yapılırken alınan notlar) – 68
- Dünya tenteneli bir perde ve Adem – 124
- Salabet toplaması – 256
- Ders anında alınan notlar – 74
- Vahiy Çeşitleri – 64
- Sohbet ne demektir – 68
- Zaman ve Mekan – 68
- Ders anında alınan notlar – 76, 47
- Cisim – 46
- Psikoloji – 124, 51, 54
- Cin ve Şeytan – 48
- Vav – 277.. İfrat ve tefrit – 277 – Kavram – Tefsir, tevil - Simge, kavram –
- Hususi ilmi notlarım – 132 (Lahut – Ceberut – Melekut – Nasut)
- Risale-i Nur'da da teceddüd – 160

- Tefekkür – 379
- Dalalette bir ihlas – 284
- Ayasofya – 167 Tabut-u sekine
- Ruh – Hurafe – Halk – Tevhid –
- Kalb – Akıl – Ahiret
- Ölümün; Suret – Kanuniyet – Hakikatı – Mahiyeti – 132
- Öfke – 135.. Akıl
- Kürs – 138
- Mu'tezile – 138
- Kimya: 139
- Özgür insan – 139
- Tefekkür ve düşünme farkı – 140
- Lût, Ad, Semud kavmi – 157
- İlim – 157 – Kudret – Sırrı-ı iman – İmanın –
- Vejeteryan – 155
- Vefa – 55
- Haşir. Öldükten sonra dirilme – 282
- Bilgi ile ilim arasındaki fark – 142
- Ölmeden önce ölünüz ve İNSAN – 143 – Şirk – Malik & Rıdvan
- Hamiyetsiz, asılsız olanların sıfatları – 153
- Önder – Lider – 144 – Mantık. Keyfilik - Özgürlük. Ahmak.
- Sen nurecumusun? – Cehalet – Dinler gelmemiş olsaydı. Başımıza gelenler – Lakaydlık – Havva – 145 – Feraset
- Yalan – 146 – İtikad – Vûcud – Mevcud – Zihin – Akıl – Anlamak – Bilmek.
- Anlamak – Bilmek – Mantık – 141
- Furkan & Kur'ân – 140. Haddini bilmek. Özgür (hür). Farkındalık – Tefekkür – Yok varlık.

- Sohbet – 143 – İnsan – Emek
- Melik-i nas. Rabb-i nas. İlah-i nas – 148
- Renklerin dili ve manaları – 42
- Sırr-ı insanî – 152
- Allah cc şahdamarınızdan daha yakın? – 32
- Ben neyim – 150
- İstidad – Kabiliyet – Duygu – Hissiyat – 151
- Ezel ve Ebed – 33, 85, 84
- Hızır – İksir – İncizab – İnikas – Akrebiyet – İlim – Adem – 77
- İtikad – İman – Cisim – Cismaniyet – Şeytan – İblis – 76
- Cisim – beden-i misali – Cesed – 46
- Namaz – Kur’ân – 47
- Beka – Vûcud – 133
- Rahim – Hakîm – Vedud – 299
- Ahmak – 83
- Düşünürken – Para – Ehad – 272
- Şaka – 56
- Rahim – Ruh / Hakîm – Dimağ / Vedud – Kalb.. Ve Peygamberler ile 7 subuti sıfatlarla – 299